

Euroopan unionin virallinen lehti

C 188 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

55. vuosikerta
28. kesäkuuta 2012

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2010–2011

Istunnot 15.–17. helmikuuta 2011

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 164 E, 2.6.2011.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 15. helmikuuta 2011

2012/C 188 E/01

Palveludirektiivin täytäntöönpano (2006/123/EY)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2011 palveludirektiivin 2006/123/EY täytäntöönpanosta (2010/2053(INI)) 1

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

2012/C 188 E/02

Pk-yritysten rahoitusta seuraavalla ohjelmakaudella tukevien EU:n välineiden tarkistamista koskevat käytännön seikat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2011 pk-yritysten rahoituksen tukemiseen tarkoitettujen EU:n välineiden tarkistamista koskevista käytännön näkökohdista 7

2012/C 188 E/03

Riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2011 riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittämisestä (2010/2239(INI)) 9

2012/C 188 E/04

Kroatiaa koskeva edistymiskertomus 2010

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2011 Kroatiaa koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta 19

FI

Torstai 17. helmikuuta 2011

2012/C 188 E/05	Egyptin tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Egyptin tilanteesta	26
2012/C 188 E/06	Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian täytäntöönpano Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian täytäntöönpanosta	30
2012/C 188 E/07	Oikeusvaltioperiaate Venäjällä Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 oikeusvaltioperiaatteesta Venäjällä	37
2012/C 188 E/08	Maailmanpankin energiastrategia Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Maailmanpankin energiastrategiasta kehitysmaille ...	40
2012/C 188 E/09	Eurooppa 2020 -strategia Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Eurooppa 2020 -strategiasta	42
2012/C 188 E/10	Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpano Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpanosta	47
2012/C 188 E/11	Elintarvikkeiden hintojen nousu Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 elintarvikkeiden hinnannoususta	51
2012/C 188 E/12	Thaimaan ja Kambodžan väliset rajaselkkaukset Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Thaimaan ja Kambodžan välisistä rajaselkkauksista	57
2012/C 188 E/13	Jemen: nuorten rikoksentekijöiden kuolemanrangaistus, erityisesti Muhammed Taher Thabet Samoumin tapaus Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Jemenistä: nuorten rikoksentekijöiden vaino, erityisesti Muhammed Taher Thabet Samoumin tapaus	59
2012/C 188 E/14	Uganda: David Katon murha Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Ugandasta: David Katon surmaaminen	62

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Palveludirektiivin täytäntöönpano (2006/123/EY)

P7_TA(2011)0051

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2011 palveludirektiivin 2006/123/EY täytäntöönpanosta (2010/2053(INI))

(2012/C 188 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9, 49 ja 56 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 päivätyn, palveludirektiivin täytäntöönpanon edistymistä koskevan komission muistion kilpailukykyneuvostolle,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti” (KOM(2010)0608),
- ottaa huomioon komission puheenjohtajalle annetun raportin ”A new strategy for the single market”,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan ja 119 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0012/2011),

⁽¹⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0186.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että palveludirektiivin tavoitteena on palvelujen sisämarkkinoiden loppuunsaattaminen siten, että taataan samalla laadun ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden korkea taso,
- B. ottaa huomioon, että palveludirektiivi on Euroopan unionin kasvun väline ja että sen täytäntöönpanon on sisällyttävä Eurooppa 2020 -strategiaan ja sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin,
- C. ottaa huomioon, että palvelujen tarjoamisen vapaus on kirjattu perussopimukseen,
- D. ottaa huomioon, että palveludirektiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on merkittävä haaste jäsenvaltioille, julkishallinnolle ja paikallisviranomaisille, kun otetaan huomioon siinä esitetyt sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat säännökset sekä keskitettyjen asiointipisteiden perustaminen palvelutarjoajien ja etenkin pk-yritysten auttamiseksi,
- E. ottaa huomioon, että palveludirektiivin vaikutusta talouteen, yrityksiin ja kansalaisiin voidaan arvioida vasta, kun se on täysimääräisesti ja asianmukaisesti saatettu osaksi EU:n kaikkien jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä,
- F. ottaa huomioon, että palveludirektiivin täytäntöönpanon laatu jäsenvaltioissa on aivan yhtä tärkeä seikka kuin täytäntöönpanolle asetettujen määräaikaisten noudattaminen,
- G. ottaa huomioon, että palveludirektiivi auttaa huomattavasti itsenäisiä ammatinharjoittajia ja pieniä ja keskiuuria yrityksiä erityisesti harjoittamaan liiketoimintaa, käynnistämään uutta liiketoimintaa ja palkkaamaan uutta henkilöstöä toisessa jäsenvaltiossa,
- H. toteaa, että palveludirektiivin kattaman toiminnan osuus on 40 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta ja työpaikoista ja että se on siksi talouskasvun ja työttömyyden torjunnan kannalta ratkaisevan tärkeä sektori; toteaa, että palveludirektiivin tavoitteena on vapauttaa se valtava taloudellinen ja työpaikkojen luomiseen liittyvä potentiaali, joka piilee Euroopan palvelujen sisämarkkinoilla; toteaa, että palveluihin liittyvän potentiaalin osuus on arviolta 0,6–1,5 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta; toteaa lisäksi, että palveludirektiivillä pyritään saavuttamaan SEUT-sopimuksen 3 artiklassa mainitut tavoitteet,
- I. ottaa huomioon, että dynaamisempi ja työvoimavaltaisempi palveluala voisi auttaa ylläpitämään kasvua,
1. muistuttaa, että palveludirektiivistä on käyty ennennäkemätöntä julkista ja poliittista keskustelua ja että Euroopan parlamentti on ollut kyseisessä keskustelussa avainroolissa; katsoo näin ollen, että Euroopan parlamentin olisi seurattava tehokkaasti sitä, miten jäsenvaltiot panevat kyseisen direktiivin täytäntöön; kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille säännöllisesti edistymisestä direktiivin saattamisessa osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä;
 2. painottaa, että palveludirektiivi on olennainen askel kohti palvelujen todellisten sisämarkkinoiden toteutumista, jonka myötä yritysten ja erityisesti pk-yritysten pitäisi voida tarjota kansalaisille parempia palveluja kilpailukykyiseen hintaan koko sisämarkkinoiden alueella; katsoo kuitenkin, että sen jälkeen kun palveludirektiivi on saatettu täysin osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, on ratkaisevan tärkeää arvioida kattavasti direktiivin vaikutukset;
 3. pitää myönteisenä sitä, että palveludirektiivin täytäntöönpano saa aikaan kaikissa jäsenvaltioissa ennennäkemätöntä uudenaikaistamisen dynamiikkaa, joka ilmenee käytännössä uusina työ- ja arviointimenetelminä; korostaa työmarkkinaosapuolten ja ammattijärjestöjen keskeistä roolia direktiivin saattamisessa osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä; kehottaa komissiota ottamaan ammattijärjestöt täysimääräisesti mukaan keskinäisen arvioinnin vaiheeseen;
 4. panee merkille, että useimmat jäsenvaltiot ovat valinneet direktiivin saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä horisontaalisen lainsäädännön muodossa; toteaa kuitenkin, että se, missä muodossa direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, riippuu jäsenvaltioiden sisäisten järjestelyjen erityispiirteistä; kehottaaakin kyseisiä jäsenvaltioita varmistamaan laajemman avoimuuden etenkin parantamalla kansallisten parlamenttien osallistumista vastaavuustaulukkojen tuottamiseen;
 5. muistuttaa, että useimpien jäsenvaltioiden ei pitäisi ajatella palveludirektiivin täytäntöönpanoa pelkänä menettelyinä, jossa mekaanisesti ja horisontaalisesti poistetaan erityisiä säännöksiä ja määräyksiä, vaan sen sijaan mahdollisuutena saattaa lainsäädäntöä ajan tasalle ja yksinkertaistaa sitä sekä järjestää palvelutaloutta merkittävästi uudelleen ottamalla samalla huomioon yleisen edun suojaamisen tavoitteet, kuten itse direktiivissä säädetään;

Tiistai 15. helmikuuta 2011

6. katsoo, että on varmistettava, että palveludirektiivi pannaan kaikissa jäsenvaltioissa täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti täytäntöön sekä oikeudellisesti että toiminnallisesti, jotta palveluntarjoajat saavat täyden hyödyn palveludirektiivistä;
7. pyytää komissiota valvomaan tarkasti direktiivin täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa sekä laatimaan säännöllisiä selontekoja täytäntöönpanosta; katsoo, että näissä selonteoissa olisi otettava huomioon direktiivin todelliset keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutukset työllisyyteen EU:ssa;
8. toivoo, että palveludirektiivillä olisi todellinen myönteinen vaikutus ihmisarvoisten, kestävien ja tasokaiden työpaikkojen luomiseen ja tarjottavien palvelujen laadun ja turvallisuuden parantamiseen;
9. arvostaa palveludirektiivin tarjoamia mahdollisuuksia jatkaa EU:n talouden yhdentämistä ja sisämarkkinoiden kehittämistä siten, että edistetään taloudellista hyvinvointia ja kilpailukykyä sekä myötävaikutetaan työllisyyteen ja työpaikkojen luomiseen, sillä palvelujen osuus BKT:stä ja työllisyydestä EU:ssa on merkittävä; katsoo, että koheesio- ja aluepolitiikan tavoitteiden saavuttamisen tärkeä edellytys on, että direktiivi pannaan nopeasti ja säännösten mukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, ja että täytäntöönpano voi lujittaa sisämarkkinoiden ja koheesiopolitiikan välistä molemminpuolisesti vahvistavaa suhdetta sekä myötävaikuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen ja samalla auttaa poistamaan palvelualan sisämarkkinoiden nykyisen väsähtäneisyyden;
10. toivoo, että direktiivin tavoitteita voidaan alkaa saavuttaa lähitulevaisuudessa ja että koko EU ja sen alueet voivat saada hyötyä, mikä edistää todellista taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;
11. pyytää komissiota valvomaan direktiivin vaikutusta alueilla tehokkaasti ja arvioimaan sitä alusta pitäen sekä varmistamaan kaikkien tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien toimintalinjojen tehokkaan yhteensovittamisen; kehottaa komissiota tukemaan alue- ja paikallisviranomaisille suunnattua tiedotuskampanjaa tämän direktiivin täytäntöönpanosta, jotta sen tavoitteet kyetään saavuttamaan helpommin;
12. odottaa direktiivin voivan todella vähentää hallinnollista raskautta ja oikeudellista epävarmuutta, erityisesti pk-yritysten kohdalla, joita valtaosa palvelualan yrityksistä on; katsoo, että hallinnollisen raskautuksen vähentäminen helpottaa myös lisäpalvelujen kehittämistä maaseudulla sekä syrjäisillä ja syrjäisimmillä alueilla;
13. kannattaa kansallisten strategioiden toteuttamista innovoivien pk-yritysten tukemiseksi, sillä talous- ja rahoituskriisi vaikuttaa niihin voimakkaimmin;

Arviointimenettely

14. katsoo, että sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien kansallisten lainsäädäntöjen arviointimenettely on yksi direktiivin tukipilareista; toteaa, että arviointimenettelyn avulla on voitava uudenaikaistaa lupajärjestelmiä ja sijoittautumisvapautteen ja palvelujen tarjoamisen vapautteen liittyviä vaatimuksia palvelujen rajatylittävän tarjoamisen helpottamiseksi;
15. on vakuuttunut, että keskinäinen arviointi myötävaikuttaa merkittävästi sisämarkkinasääntöjen laatuun ja tehokkuuteen siinä mielessä, että täytäntöönpanon järjestelmällinen arviointi ja siihen liittyvä täytäntöönpanon valvonta edellyttävät, että kansalliset viranomaiset kiinnittävät huomiota unionin vaatimuksiin ja niiden täytäntöönpanoon kansallisella tasolla;
16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä palveluiden sisämarkkinoiden kehittämiseksi edelleen direktiivissä säädetyn keskinäisen arviointimenettelyn perusteella, jota jäsenvaltiot ovat parhaillaan toteuttamassa;
17. muistuttaa, että jäsenvaltiot voivat pitää voimassa omat lupajärjestelmänsä ja tietyt vaatimukset vain, jos ne ovat selvästi tarpeellisia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä; korostaa tässä yhteydessä, että jäsenvaltiot ovat säilyttäneet joitakin lupajärjestelmiä tekemällä niistä helpompia noudattaa ja avoimempia palveluntarjoajien kannalta; pitää valitettavana, että jotkin jäsenvaltiot eivät ole olleet kunnianhimoisempia ja käyttäneet täysin hyväkseen palveludirektiivin tarjoamia mahdollisuuksia hallinnon ja sääntelyn yksinkertaistamiseen;

Tiistai 15. helmikuuta 2011

18. korostaa ammattipätevyyden tunnustamisessa ilmenneitä ongelmia etenkin terveydenhuollon alalla; muistuttaa, ettei palveludirektiiviä voida soveltaa säännöksiin, jotka on jo katettu alakohtaisissa direktiiveissä; kehottaa komissiota selvittämään tätä tilannetta ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin tarkistamisen yhteydessä;
19. muistuttaa sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tilapäistä tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa koskevien säännösten erityisluonteesta; kehottaa komissiota ottamaan arvioinnissaan täysimääräisesti huomioon niiden erityisluonteen;
20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lopettamaan kuluttajiin heidän kansallisuutensa tai asuinostuutensa perusteella kohdistetun perusteettoman syrjinnän, varmistamaan palveludirektiivin 20 artiklan 2 kohdan tehokkaan täytäntöönpanon ja sen, että kansalliset viranomaiset ja tuomioistuimet varmistavat niiden kansallisten säännösten asianmukaisen soveltamisen, joilla kyseinen syrjimättömyyttä koskeva määräys pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä; muistuttaa, että 20 artiklan 2 kohdan tarkoituksena ei ole estää yleisistä olosuhteista johtuvaa erilaista kohtelua, joka perustuu objektiivisiin näkökohtiin, kuten välimatkan pituuteen tai siihen, että kustannukset ovat korkeammat, kun palvelujen vastaanottaja on toisessa jäsenvaltiossa;
21. korostaa, että direktiivin puitteissa käynnistetty arviointimenettely merkitsee kansallisille hallinnoille huomattavaa työmäärää ja että tämä työtaakka on otettava huomioon sen arvioinnissa, miten direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;
22. panee merkille jäsenvaltioiden toimet keskinäisen arviointimenettelyn toteuttamiseksi; katsoo, että arviointiprosessi on tärkeä väline määrittäessä, missä vaiheessa jäsenvaltiot ovat kyseisen direktiivin täytäntöönpanossa; katsoo, ettei menettely ole vielä edennyt siinä määrin, että sen tehokkuutta voitaisiin arvioida; korostaa, että menettelyn avulla pitäisi voida tarkistaa, vastaavatko jäsenvaltioissa voimassa olevat säännöt sisämarkkinoiden vaatimuksia, ja varmistaa, etteivät ne luo uusia esteitä; toivoo, että komissio tutkii tarkasti tähän uuteen menettelyyn sisältyviä mahdollisuuksia sisämarkkinoiden toimenpidepaketin yhteydessä;
23. pahoittelee sitä, ettei Euroopan parlamenttia ja kansallisia parlamenteja ole otettu enemmän mukaan keskinäiseen arviointimenettelyyn;
24. kehottaa komissiota määrittämään, mitkä ammatit ja alat ovat ongelmallisia rajojen yli tapahtuvan palvelujen tarjonnan kannalta, ja arvioimaan perusteellisesti sovellettavan lainsäädännön ja syyt, joista ongelmat johtuvat;

Keskitetyt asiointipisteet

25. katsoo, että keskitettyjen asiointipisteiden käyttöönotto kuuluu olennaisena osana direktiivin tehokkaiseen täytäntöönpanoon; tunnustaa, että direktiivi edellyttää huomattavia ponnisteluja jäsenvaltioilta niin taloudellisesti, teknisesti kuin järjestelyjenkin kannalta; painottaa olevan tarpeen ottaa työmarkkinaosuudet ja elinkeinoelämän järjestöt mukaan kyseiseen prosessiin;
26. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään keskitetyistä asiointipisteistä portaaleja, jotka tarjoavat kattavasti sähköisiä viranomaispalveluita palveluntarjoajille, jotka haluavat perustaa yrityksen tai tarjota rajatylittäviä palveluita; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan edelleen keskitettyjen asiointipisteiden helppokäyttöisyyttä muun muassa siten, että menettelyt on mahdollista hoitaa sähköisesti ja ilman henkilökohtaista asiointia asiointipisteessä, sekä parantamaan käyttäjille ja etenkin pk-yrityksille tarjottavien tietojen ja menettelyjen laatua ja tarkoituksenmukaisuutta, mukaan lukien tiedotus ja mahdollisuus hoitaa kaikki palveluntarjoajan kannalta merkitykselliset jäsenvaltioiden työ- ja vero-oikeuteen liittyvät hallinnolliset menettelyt, kuten arvonlisäveroon ja sosiaaliturvaan liittyvät menettelyt; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että kaikki keskitettyjen asiointipisteiden tarjoamat tiedot ovat saatavilla myös muilla kuin kansallisilla kielillä ja että erityisesti naapurimaiden kielet otetaan huomioon;
27. kehottaa jäsenvaltioita edistämään sitä, että menettelyt voidaan hoitaa sähköisesti ja että kaikki asiaankuuluvat lomakkeet käännetään; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan keskitettyjen asiointipisteiden käyttäjille palveluita, joiden avulla nämä voivat seurata käynnissä olevien menettelyjen etenemistä;
28. toteaa, että keskitetyillä asiointipisteillä on ollut ongelmia henkilöllisyyden todistamiseen, sähköisten allekirjoitusten käyttöön ja alkuperäisten asiakirjojen tai oikeaksi todistettujen jäljennösten toimittamiseen liittyvissä asioissa etenkin rajojen yli toimittaessa; pyytää komissiota ehdottamaan toimenpiteitä, joilla ongelmat saataisiin ratkaistua, jotta pk-yritykset saisivat hyötyä sisämarkkinoista ja välttyisivät oikeudellisilta ja teknisiltä epävarmuustekijöiltä;

Tiistai 15. helmikuuta 2011

29. korostaa, että käyttäjäystävällisyyden kannalta on erityisen tärkeää selventää, mitkä vaatimukset koskevat yrityksen pysyvää perustamista ja mitkä puolestaan tilapäistä rajat ylittävää palvelujen tarjontaa;

30. pahoittelee sitä, että keskitettyjen asiointipisteiden tarjoama neuvonta ei vielä tavoita mahdollisia palveluntarjoajia ja että se, miten keskitettyihin asiointipisteisiin otetaan yhteyttä, ei ole laajalti tiedossa; kehottaa komissiota osoittamaan vuoden 2012 talousarvioesityksessä riittävästi määrärahoja, jotta keskitetyt asiointipisteitä tehdään kampanjan avulla laajalti tunnetuksi koko unionissa, jotta yleisö saisi tietoa mahdollisuuksista, joita ne tarjoavat palveluntarjoajille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa käynnistämään pikaisesti tarkasti kohdennettuja edistämisen-, tiedotus- ja koulutuskampanjoja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään eu-go-verkkotunnuksen näkyvyyttä ja tunnistettavuutta ja esittämään esimerkkejä keskitettyjä asiointipisteitä käyttävistä yrityksistä ja siitä, mitä etua palvelusta on niille ollut;

31. katsoo, että asiointipisteiden parantamisen ja kehittämisen kannalta on erittäin tärkeää, että jäsenvaltiot käyvät vuoropuhelua ja vaihtavat parhaita käytäntöjä keskenään; korostaa, että niiden jäsenvaltioiden, joissa joko ei ole vielä tällaisia asiointipisteitä tai joissa ne eivät toimi asianmukaisesti, on kiireellisesti ryhdyttävä toimiin; kehottaa useimpia jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan, joilla pyritään varmistamaan, että kaikki tarvittavat menettelyt on mahdollista hoitaa asianmukaisesti keskitettyjen asiointipisteiden kautta;

32. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että keskitettyjen asiointipisteiden kansallisilla verkkosivustoilla julkaistaan palveluntarjoajia koskevat uudet tiedonantovelvoitteet kuluttajien edun varmistamiseksi;

33. pyytää jäsenvaltioita säännöllisesti antamaan komissiolle keskitettyjen asiointipisteiden toiminnan ja niiden kansallisesti ja EU:n tasolla aikaansaaman vaikutuksen arvioimiseksi tarvittavat vertailtavissa olevat tilastotiedot etenkin rajatylittävien palvelujen osalta; kehottaa komissiota vahvistamaan selkeät keskitettyjen asiointipisteiden arviointikriteerit; katsoo, että näiden kriteerien olisi perustuttava sekä määrällisiin että laadullisiin indikaattoreihin;

34. toteaa, että joidenkin jäsenvaltioiden on ratkaistava eräitä oikeudellisia ja teknisiä seikkoja, jotta keskitettyjen asiointipisteiden käyttäminen rajojen yli olisi mahdollista; kehottaa näitä jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet ja kiinnittämään erityistä huomiota sähköisten allekirjoitusten tunnustamiseen; kehottaa komissiota toimimaan sinnikkäästi sähköisten menettelyjen yhteentoimivuuden ja vastavuoroisen tunnustamisen edistämiseksi ja toteuttamaan tarvittavat tukitoimenpiteet, joilla helpotetaan rajojen yli tapahtuvaa keskitettyjen asiointipisteiden käyttöä; suosittelee, että komissio tarjoaa palveluntarjoajille kaikilla unionin virallisilla kielillä suoran sähköisen linkin jäsenvaltioiden keskitettyihin asiointipisteisiin;

35. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota lisäämään ponnistelujaan keskitettyjen asiointipisteiden täyden sähköisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi; korostaa tämän yhteyttä sisämarkkinoiden toimenpidepaketin ehdotukseen nro 22, joka koskee sähköisiä allekirjoituksia sekä sähköistä varmentamista ja tunnistamista;

36. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat velvollisia arvioimaan riskit varmistaakseen, että yritysten ei ole liian vaivalloista hoitaa menettelyjä sähköisesti; kehottaa komissiota arvioimaan yritysten mahdollisuuksia käyttää omia kansallisia sähköisiä tunnistamis- tai varmentamismenetelmiään, jos ne käyttävät muissa jäsenvaltioissa olevia keskitettyjä asiointipisteitä;

37. katsoo, että koska lainsäädäntö on monimutkaista, jokaisella kansalaisella on oltava mahdollisuus pyytää neuvoa asiasta vastaavilta viranomaisilta saadakseen tarkat vastaukset kysymyksiinsä; katsoo, että hallinnollisten ennakkopäätösten määritelmää olisi siksi kehitettävä työläisäädännön alalla sekä sosiaaliturvan alalla oikeudellisen epävarmuuden välttämiseksi; katsoo lisäksi, että tehdyt päätökset olisi avoimuuden takaamiseksi julkaistava;

Hallinnollinen yhteistyö

38. muistuttaa hallinnollista yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskevien säännösten tärkeydestä; katsoo, että kyseisten säännösten täytäntöönpano on edellytys tehokkaan valvonnan kohdistamiselle palveluntarjoajiin ja laadultaan ja turvallisuudeltaan korkeatasoisten palvelujen varmistamiselle Euroopan unionissa;

39. pitää myönteisenä sitä, että yhä useammat palvelujen valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset ovat kirjautuneet sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmään, mikä mahdollistaa suoran, nopean ja tehokkaan tietojenvaihdon; katsoo, että sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmää voidaan käyttää myös muiden asiaankuuluvien direktiivien yhteydessä;

Tiistai 15. helmikuuta 2011

40. katsoo, että koska sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä ja keskitetyt asiointipisteet edellyttävät suuressa määrin hallinnollista yhteistyötä kaikkien osallistuvien viranomaisten välillä, ne voivat tasoittaa tietä yhteentoinivuuden ja verkottumisen lisäämiselle kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla koko EU:ssa; toteaa, että niiden toimintaa koskevia sääntöjä ja menettelyjä vahvistettaessa on sovellettava tiettyä joustavuutta, jotta EU:n alueellisista eroista johtuvat vaatimukset voidaan ottaa huomioon, ja että tässä tarkoituksessa kaikki toimet on hyväksyttävä kumppanuuden hengessä ja paikallis- ja aluetasolla käytävän aidon vuoropuhelun perusteella;

41. pitää jäsenvaltioiden viranomaisten muodostaman eurooppalaisen verkon puitteissa tehtävän yhteistyön ja palveluntarjoajien luotettavuutta koskevan keskinäisen tiedonvaihdon järjestämistä hyödyllisenä, jotta rajatylittävän toiminnan lisävalvontaa voidaan karsia;

42. korostaa tarvetta kehittää koulutustoimintaa palvelujen valvonnasta vastaaville kansallisten ja aluehallintojen virkamiehille; toteaa, että jäsenvaltiot ovat jo pyrkinet parantamaan tilannetta tältä osin, ja kehottaa niitä lujittamaan edelleen sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmää koskevia kansallisia verkostoja seuraamalla jatkuvasti niiden toimintaa käytännössä ja huolehtimalla riittävästä koulutuksesta; muistuttaa, että sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmään on investoitava riittävästi yhteisön tasolla, jotta se voisi menestyä jatkossakin; kehottaa komissiota näin ollen perustamaan tätä tarkoitusta varten monivuotisen ohjelman ja ottamaan käyttöön sen sujuvuuden takaamiseksi tarvittavat resurssit;

43. katsoo, että hallintomenettelyjä on tehostettava; pitää tässä yhteydessä tarkoituksenmukaisena, että keskitetyt asiointipisteet tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta voidaan vaihtaa kokemuksia rajatylittävien palvelujen tarjoamisesta Euroopan eri alueilla;

Soveltamisala

44. muistuttaa, että direktiivistä on suljettu pois useita aloja, erityisesti yleisiin muihin kuin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät palvelut, terveydenhoitopalvelut ja suurin osa sosiaalipalveluista; toteaa, että direktiiviä ei sovelleta työläinsäädännössä eikä se myöskään vaikuta jäsenvaltioiden lainsäädäntöihin sosiaaliturvan alalla;

45. panee merkille joissakin jäsenvaltioissa käydyin keskustelun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätetyistä palveluista; panee merkille, että suurimmalla osalla jäsenvaltioista ei ollut merkittäviä ongelmia palveludirektiivin soveltamisalan suhteen niiden pannaessa sitä täytäntöön; muistuttaa, että kyseiset palvelut on jätetty soveltamisalan ulkopuolelle niiden erityisluonteisuuden vuoksi ja että niitä varten on joissakin tapauksissa ehkä laadittava alakohtainen yhteisön lainsäädäntökehys; panee merkille, että komission tiedonnannossa sisämarkkinoiden toimenpidepaketista sitoudutaan antamaan vuonna 2011 täydentävä toimenpidepaketti yleistä etua koskevista palveluista;

46. kehottaa valvomaan direktiivissä säädettyjen rajoitusten soveltamista yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen kohdalla asianmukaisesti ja perusteellisesti sekä kunnioittamaan jäsenvaltioiden kanssa tehtyä toimivaltuuksien jakoa; muistuttaa, että tällä direktiivillä ei puututa jäsenvaltioiden oikeuteen vahvistaa Euroopan unionin lainsäädännön mukaisesti, mitä palveluja ne pitävät yleistä taloudellista etua koskevuina palveluina, miten ne järjestetään ja rahoitetaan valtiontukia koskevien säännösten mukaisesti ja millaisia erityisvelvoitteita niille olisi asetettava;

47. edellyttää, että paikallista itsehallintoa koskevaan keskeiseen periaatteeseen kiinnitetään enemmän huomiota palveludirektiiviä täytäntöön pantaessa ja että yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen yhteydessä vältetään mahdollisimman pitkälle byrokraattista hallinnollista raskautta ja päätösvallan rajoittamista paikallistasolla;

48. katsoo, että palvelujen sisämarkkinoiden loppuunsaattamiseksi tarvittavat lisätoimenpiteet on sisällytettävä täysimääräisesti sisämarkkinoiden toimenpidepaketista käytävään keskusteluun;

*

* *

49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

Pk-yritysten rahoitusta seuraavalla ohjelmakaudella tukevien EU:n välineiden tarkistamista koskevat käytännön seikat

P7_TA(2011)0057

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2011 pk-yritysten rahoituksen tukemiseen tarkoitettujen EU:n välineiden tarkistamista koskevista käytännön näkökohdista

(2012/C 188 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,

- A. ottaa huomioon, että EU:ssa 23 miljoonalla pienellä ja keskisuurella yrityksellä (pk-yritykset), jotka ovat noin 99 prosenttia kaikista yrityksistä ja tarjoavat yli 100 miljoonaa työpaikkaa, on merkittävä rooli taloudellisessa kasvussa, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamisessa ja työpaikkojen luomisessa ja että ne ovat suuri innovaation lähde ja olennaisen tärkeitä työllisyyden säilyttämisessä ja lisäämisessä,
- B. ottaa huomioon, että pk-yritysten rajoitetut mahdollisuudet saada rahoitusta on merkittävä este niiden perustamiselle ja kasvulle, ja toteaa, että nykyinen rahoitus- ja talouskriisi on pahentanut tätä ongelmaa,
- C. ottaa huomioon, että monilla alueilla Euroopan rahoitusmarkkinat eivät tällä hetkellä kykene eri syistä tarjoamaan pk-yrityksille riittävästi rahoitusmuotoja, vaikka perinteiset pk-yrityksiä koskevat lainoitusmuodot ovatkin toimineet melko vakaasti koko nykyisen kriisin ajan; katsoo, että tarvitaan toimia, joilla ehkäistään, että pankkien halukkuus rahoittaa pk-yrityksiä heikkenee tulevaisuudessa meneillään olevien kansainvälisen pankkisääntelyn uudistusten ja niiden Euroopassa tapahtuvan täytäntöönpanon johdosta,
- D. ottaa huomioon, että Euroopassa pk-yritysten sektori on hyvin heterogeeninen ja koostuu valtavasta joukosta mikroyrityksiä ja menestyksekkäästi perinteisillä aloilla toimivia perheyrityksiä sekä kasvavasta starttiyritysten, nopeasti laajenevien korkeateknologian yritysten ja erittäin innovatiivisten yritysten joukosta; ottaa huomioon, että kaikilla näillä liiketoimintamalleilla on erilaisia ongelmia ja siten erilaisia tarpeita rahoituksen saatavuuden suhteen; ottaa huomioon, että pk-yritykset, joiden velkaantumistaso (velkarahoituksen määrä) on korkea, ovat paljon suojattomampia kriiseissä, tai silloin, kun riskihankkeet ajautuvat vaikeuksiin,
- E. ottaa huomioon, että yhä pääoma- ja riskiherkemmäksi muuttuvalla pankkialalla sovelletaan aiempaa tiukempia lainaehjoja, kuten vakuuksia ja riskipreemioita, ja toteaa, että pankit ovat yhä haluttomampia rahoittamaan starttiyritysten, innovaatioiden ja jopa omistajanvaihdosten kaltaisia riskialttiita liiketoiminnan hankkeita myöntämällä perinteisiä lainoja,
- F. ottaa huomioon, että hyvin innovatiiviset ja nopeasti kasvavat yritykset ovat olennaisen tärkeitä Euroopan talouden tulevan kilpailukyvyyn ja työpaikkojen luomisen kannalta, etenkin markkinoilla, jotka nopeuttavat resurssitehokkaaseen talouteen siirtymistä,
- G. ottaa huomioon tilastojen osoittavan, että eurooppalaisten pk-yritysten joukossa omalla pääomalla rahoittamisen vaihtoehto on edelleen vähemmän suosittu kuin esimerkiksi yhdysvaltalaisen vastaavien yritysten keskuudessa,
- H. ottaa huomioon, että unionin monitahaisen rahoitussääntelyn aikaansaamat hallinnolliset rasitteet sekä unionin rahoitusohjelmiin sisältyvät poliittiset ja toiminnalliset suuntaviivat kahlehtivat lukuisia unionin ja kansallisen tason rahoitustoimijoita,
- I. katsoo, että unionin toimielinten on nyt arvioitava nykyisiä pk-yritysten rahoittamisen tukivälineitä ja tarkistettava ne seuraavaa ohjelmakautta varten sekä tuleva monivuotinen rahoituskehys huomioon ottaen,

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011***Pk-yritysten rahoitusjärjestelmien toimivuuden parantaminen***

1. toteaa, että suuri osa pk-yrityksistä on jatkossakin riippuvainen pääasiassa luotoista ja lainoista, kun ne tarvitsevat ulkopuolista rahoitusta; on huolestunut siitä, että yhä pääoma- ja riskiherkemmäksi muuttuneella pankkialalla vaaditaan enemmän vakuuksia ja suurempia riskipreemioita, mikä johtaa siihen, että tämä hyvin suuri talouden ala kärsii rahoituksen puutteesta ja menettää uusia liiketoiminta- ja työllistämismahdollisuuksia; pitää näin ollen mahdollisuutta turvautua luotto- ja lainatakuujärjestelmiin keskeisenä tekijänä näiden yritysten kasvu- ja työllistämispotentiaalin hyödyntämisessä; pitää tarpeellisenä lainoittaa nykyisiä kansallisen ja EU:n tason ohjelmia ja tukee EIP:n tärkeää tehtävää pk-yritysten lainansaannin helpottamisessa;

2. huomauttaa, että korkeampien omaa pääomaa koskevien vaatimusten asettaminen pankeille, kuten Baselin komitea on ehdottanut, olisi tehtävä pk-yritysten edut huomioon ottaen;

3. pitää myönteisenä EU:n uutta työllisyyden mikrorahoitusjärjestelyä (Progress-ohjelman mikrorahoitusjärjestely), joka edistää yritysten perustajien mahdollisuuksia kaikkialla EU:n alueella; panee merkille, että EU:ssa on markkinarako mikroluottojen kysynnälle ja tarjonnalle; tunnustaa mikroluottojen tarjoajien rahoitustarpeen, koska rahoitustuki edistäisi toiminnan kestävyyttä ja antaisi mahdollisuuden vastata mikroluottojen kasvavaan kysyntään; korostaa, että EU:n on edistettävä pieninvestointeja ja mikroyritysten kasvumahdollisuuksia sekä tuettava erityisesti nuorten yrittäjien kaltaisia toimijoita, joilla on vaikeuksia löytää lainansaantimahdollisuuksia liiketoimintaideoilleen;

4. tukee voimakkaasti takuuvälineiden täytäntöönpanon jatkamista kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (CIP), tutkimuksen ja kehittämisen 7. puiteohjelmaan kuuluvan riskinjakamis- ja rahoitusjärjestelyn ja rakennerahastojen (JEREMIE) yhteydessä pk-yritysten lainoittamisen tehostamiseksi sekä JASMINE-aloitteen puitteissa mikroluottolaitosten tukemiseksi; huomauttaa, että nykyiset tarpeettoman monimutkaiset hallinnolliset menettelyt haittaavat niiden asianmukaista täytäntöönpanoa; pyytää komissiota helpottamaan rakennerahastojen hyödyntämistä pk-yrityksille suunnattujen rahoitusvälineiden yhteydessä, erityisesti kun on kyse takuujärjestelmien varojen kierrättämisen rahoittamisesta, välttäen samalla luomasta rinnakkaisia rakenteita esimerkiksi kansallisella tasolla olemassa oleville järjestelmille;

5. katsoo, että etenkin kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman rahoitus on riittämätöntä ja että ohjelmaa olisi tarkasteltava sen kattavuuden perusteella; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan innovatiivisille rahoitusvälineille tarkoitetun rahoituksen tehostamisesta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä;

6. kehottaa lisäämään merkittävästi EU:n talousarviossa innovatiivisille rahoitusvälineille osoitettuja määrärahoja pk-yritysten rahoitustarpeen huomioon ottamiseksi ja rohkaisee Eurooppa 2020 -strategia ja poikkialaiset lippulaivahankkeet mielessä pitäen panemaan täytäntöön yhteisiä välineitä Euroopan investointipankkiryhmän kanssa erityisesti riskin jakamiseen tarkoitettujen järjestelyjen kautta; kehottaa tekemään tulevista ohjelmista riittävän joustavia, jotta niiden yhteydessä ei ole tarpeen turvautua epäasianmukaisiin ”yhden koon” ratkaisuihin;

Markkinoiden puutteiden korjaaminen

7. korostaa, että on parannettava starttiyritysten ja innovoivien yritysten mahdollisuuksia hankkia pääomasijoituksia tai muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia, joita markkinat eivät vielä tarjoa riittävästi; pyytää komissiota varmistamaan, että seuraavan sukupolven ohjelmissa painotetaan voimakkaammin väli-rahoinstrumenttien osuutta, ja tukemaan niitä riskinjakorahastoilla ja -välineillä;

8. toteaa, että on parannettava hyvin innovatiivisten ja nopeasti kasvavien yritysten mahdollisuuksia hyödyntää eurooppalaisia riskipääoma- ja joukkovelkakirjamarkkinoita, ja kehottaa komissiota ottamaan aloitteen eurooppalaisten riskipääoma- ja joukkovelkakirjamarkkinoiden kehityksen esteiden poistamiseksi, laajentamaan pääomasijoituksia koskevia riskinjakojärjestelyjä, tukemaan yritysten yhteisten joukkovelkakirjalainojen liikkeeseen laskemista ja rohkaisemaan jäsenvaltioita tukemaan ”bisnesenkeleiden” toimintaa tarjoamalla verokannustimia sijoittajille;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

9. toteaa, että monissa Euroopan maissa pk-yritysten nykyiset rahoitusrakenteet niin kysyntä- kuin tarjontapuolella on kytketty lujasti verotukseen ja tukiohjelmiin, joihin sisältyy voimakkaita kannustimia turvautua velkarahoitukseen ja olla turvautumatta pääomarahoitukseen; kehottaa komissiota käynnistämään aloitteita, joilla lisätään tietoisuutta sääntelykehityksen tuottamien väärin kannustimien luomista ongelmista sekä rohkaisemaan jäsenvaltioita panemaan toimeen tarpeelliset uudistukset;

Hallinnollisten esteiden poistaminen

10. on huolestunut EU:n rahoitussääntelyn ja unionin rahoitusvälineitä koskevien suuntaviivojen monimutkaisuudesta, erityisesti tapauksissa, joissa unionin varoilla ja ohjelmilla tuetaan yksittäisiä yrityksiä suhteellisen pienten rahoitustukien muodossa; katsoo, että näiden määräysten noudattamisesta aiheutuvat rahoitukset ja ajalliset menetykset ovat täysin suhteettomat rahoituksen vastaanottajan saamaan hyötyyn nähden; vaatii, että innovatiivisten rahoitusvälineiden hallinnoinnin on oltava virtaviivaista ja niihin liittyvien hallinnollisten ja raportointia koskevien toimien on oltava tarkoituksenmukaisia ja kustannustehokkaita; edellyttää, että asiaan liittyvät hallinnolliset rasitteet eivät saa estää pankkeja, rahoituksen välittäjiä tai edunsaajia hyödyntämästä ohjelmia tai varoja, tai haitata sitä; pyytää komissiota ehdottamaan yksinkertaistettuja ja halvempia määräyksiä ja suuntaviivoja erityisesti niiden ohjelmien osalta, joilla on tarkoitus tukea pk-yritysten pienimuotoista rahoitusta takuiden ja välirahoitus- tai pääomarahoitusinstrumenttien muodossa;

11. suhtautuu myönteisesti vuonna 2010 perustettuun pk-yritysten rahoitusfoorumiin ja kehottaa komissiota tiivistämään entisestään yhteistyötään kansallisten kehityspankkien ja kaupallisten pankkien kanssa kokemusten yhteen keräämiseksi, parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi ja synergioiden luomiseksi ja jotta löydetään keinoja, joilla EU:n pk-yritysten rahoitusohjelmia voidaan selkeyttää ja virtaviivaistaa;

12. huomauttaa, että tällä hetkellä pk-yritysten rahoitusta koskevat tukitoimet on sisällytetty lukuisiin EU-ohjelmiin, kuten kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaan, rakennerahastoihin (JEREMIE), tutkimuksen ja kehittämisen 7. puiteohjelmaan ja muihin ohjelmiin, ja toteaa, että nämä ohjelmat eivät ole riittävän johdonmukaisia toisiinsa nähden; kehottaa komissiota parantamaan takuita tarjoavien ohjelmien keskinäistä yhdenmukaisuutta sekä huolehtimaan siitä, että kansalliset ja EU:n järjestelmät, joilla tuetaan innovoinnin rahoittamista tai järjestetään riskipääomaa pk-yrityksille, ovat hyvässä tasapainossa; kehottaa komissiota perustamaan keskitetyn asiointipisteen pk-yrityksille suunnattuja EU:n eri rahoitusvälineitä varten;

*

* *

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen

P7_TA(2011)0058

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2011 riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittämisestä (2010/2239(INI))

(2012/C 188 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklassa olevan horisontaalisen sosiaalilausekkeen,
- ottaa huomioon komission 7. heinäkuuta 2010 esittämän tiedonannon ”Vihreä kirja: riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen” (KOM(2010)0365),

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman väestörakenteen muutokseen vastaamisesta ja sukupolvien välisestä solidaarisuudesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾ komission 7. heinäkuuta 2010 julkistamasta tiedonannosta "Vihreä kirja: riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen",
- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvoston päätöseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivoista: Eurooppa 2020 -strategian yhdenmittyjen suuntaviivojen II osa (KOM(2010)0193) sekä 8. syyskuuta 2010 siitä vahvistamansa kannan ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission 29. huhtikuuta 2009 esittämän tiedonannon EU:n väestön ikääntymisen vaikutusten käsittelystä (väestön ikääntymistä koskeva kertomus 2009) (KOM(2009)0180) sekä 7. syyskuuta 2010 siitä antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman uudistetusta sosiaalisesta toimintaohjelmasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmien tulevaisuudesta: niiden rahoitus ja suuntaus kohti yksilöllistämistä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2005)0507) sekä siitä 20. kesäkuuta 2007 vahvistamansa kannan ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2001 kokoontuneen Tukholman Eurooppa-neuvoston hyväksymän strategian eurooppalaisten eläkejärjestelmien uudistamisesta,
- ottaa huomioon vuonna 2001 kokoontuneen Laekenin Eurooppa-neuvoston tekemän päätöksen eläkekeitä koskevista yhteisistä tavoitteista ja huippukokouksessa korostetun tarpeen tehdä eläkkeet riittäviksi, kestäviksi sekä mukautettaviksi,
- ottaa huomioon perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 23 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0025/2011),
- A. ottaa huomioon, että ihmiset tulevat nykyisin työmarkkinoille vanhempina etenkin vähän koulutettuihin nuoriin vaikuttavan korkean työttömyysasteen tai aiempaa pidemmän ja joissain tapauksissa korkeatasoisemman koulutuksen johdosta, että he poistuvat työmarkkinoilta yleensä ennen lakisääteistä eläkeikää, että työelämää katkovat yhä useammin jaksot, joiden aikana he eivät tee töitä, ja että he elävät pidempään,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0400

⁽²⁾ EESC/SOC/386, 20. tammikuuta 2011.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0309.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0306.

⁽⁵⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

⁽⁶⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 11.

⁽⁷⁾ EUVL C 16 E, 22.1.2010, s. 35.

⁽⁸⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

⁽⁹⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 216.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

- B. ottaa huomioon, että rahoitus- ja talouskriisi on vaikeuttanut merkittävästi taustalla olevaa väestörakenteeseen liittyvää haastetta, joka EU:n on kohdattava,
- C. ottaa huomioon, että nykyisten tietojen mukaan työmarkkinoille saapuvien määrä on pienenevässä (EU:n aktiiviväestö alkaa vähentyä vuodesta 2012 alkaen) ja että eläkeläisten lukumäärä kasvaa (vuonna 2008 EU:ssa oli neljä työkäistä kansalaista jokaista yli 65-vuotiasta kohti, vuonna 2020 tämä suhdeluku on viisi yhteen ja vuonna 2060 kaksi yhteen); toteaa, että tämä kehitys vaihtelee jäsenvaltioiden väestörakenteiden erojen mukaisesti,
- D. ottaa huomioon, että riittävästä, kestävästä ja turvatuista eläkkeistä huolehtiminen liittyy erottamattomasti työllisyysasteen nostamiseen, tuottavuuden parantamiseen ja talouskasvuun,
- E. katsoo, että Euroopan unionin taloushallinnossa olisi otettava huomioon vihreässä kirjassa esitetty kokonaisvaltainen lähestymistapa,
- F. ottaa huomioon, että rahoituskriisi on johtanut työttömyyden, köyhyyden, sosiaalisen syrjäytymisen ja budjettivajeiden kasvuun monissa jäsenvaltioissa ja vaikeuttanut (verovaroihin ja muihin varoihin perustuvien) eläkkeiden rahoittamista ja osoittanut tiettyjen eläkerahastojärjestelmien haurauden,
- G. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategiassa asetetun 75 prosentin työllisyysastetta koskevan tavoitteen pitäisi edistää eläkejärjestelmien kestävyuden turvaamista,
- H. ottaa huomioon, että väliaikaisten ja epävarmojen työsuhteiden yleistymisen vähentäminen eläkemaksujen määrää sekä heikentää eläkejärjestelmien vakautta ja tulevien eläkkeiden riittävyyttä,
- I. katsoo, että eläkerahastojen suunnittelussa on otettava huomioon riskien vähentäminen ja rahastojen iskunkestävyys,
- J. katsoo, että ihmiset, jotka käyttävät aikaansa ja taitojansa lasten kasvatukseen tai ikääntyneistä huolehtimiseen, ansaitsevat yhteiskunnalta tunnustuksen ja että se voitaisiin antaa suomalla näille ihmisille henkilökohtaisia oikeuksia, erityisesti eläkeoikeuksia,
- K. katsoo, että naisten ja miesten tasa-arvo on unionin arvo, tavoite ja perusoikeus ja että unionin toimielinten on huolehdittava sukupuolten tasa-arvon sisällyttämisestä kaikkiin toimiinsa,
- L. toteaa, että naisiin kohdistuu Euroopan unionissa välitöntä ja välillistä syrjintää monissa eläkkeisiin liittyvissä asioissa,
- M. katsoo, että eläkeuudistusten arvioidut vaikutukset perustetaan yleensä malliin, jossa oletuksena on miespuolisuus, kokoaikatyö, täysi työura ja keskimääräiset tulot, ja toteaa, että vakuutusmatemaattiset sukupuolittain laaditut elinaikataulukot vaikuttavat kielteisesti naisten eläkelaskelmiin ja korvausasteeseen,
- N. toteaa, että ikääntyneet naiset ovat erityisen heikossa asemassa silloin, kun heidän eläkeoikeutensa perustuu heidän siviilisäätyynsä (aviolliset tai perhe-etuudet) ja kun heillä ei ole työurien keskeytymisten takia riittäviä omia eläkeoikeuksia,

Yleistä*EU ja jäsenvaltiot*

1. panee tyytyväisenä merkille vihreässä kirjassa omaksutun kokonaisvaltaisen lähestymistavan ja sen, että kirjalla pyritään antamaan kansallisella ja EU:n tasolla uutta pontta vankkojen ja pitkäaikaisten, riittävien, kestävien ja turvattujen eläkejärjestelmien luomiseksi toissijaisuusperiaate huomioon ottaen; tähdentää, että perinteet, taloudellinen ja demografinen tilanne ja erityiset työmarkkinaolosuhteet vaihtelevat jäsenvaltioittain ja että on noudatettava solidaarisuutta ja toissijaisuusperiaatetta, jonka nojalla jäsenvaltioilla säilyy täysi vastuu eläkejärjestelmiensä organisoimisesta;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

2. tähdentää, että jäsenvaltioiden on vastattava valtaviin haasteisiin huolehtiakseen siitä, että eläkkeet vastaavat kansalaisten niiden kestävyys- ja riittävyys-asettamia odotuksia aikana, jolloin sosiaalis-taloudelliset olosuhteet ovat yleisesti vaikeat ja vaihtelevat jäsenvaltioittain ja oikeusjärjestelmittäin;
3. korostaa, että pk-yritykset voivat yhtenä EU:n suurimpana työnantajana ja kasvutekijänä tukea merkittävässä määrin eläkejärjestelmien kestävyttä ja riittävyttä jäsenvaltioissa; toivoo sen vuoksi, että kehitetään alakohtaisia, alojen välisiä ja/tai alueellisia rahastoja lisäämään pk-yritysten työntekijöiden liittymistä eläkejärjestelmiin, jolloin ne voisivat olla esimerkkeinä parhaista käytänteistä;
4. huomauttaa, että sisämarkkinoiden toteuttamisessa asianmukaisella talous- ja sosiaalipolitiikalla, jossa sukupolvien välisen solidaarisuuden haasteet on otettu huomioon, voidaan edistää kestävä työllisyyspolitiikkaa, kasvua ja vakautta huomattavasti etenkin säilyttämällä sosiaalinen yhteenkuuluvuus; muistuttaa, että työmarkkinaosapuolilla on tässä asiassa merkittävä rooli;
5. katsoo, että pitkän aikavälin investoinnit ja säästöt eläkejärjestelmien kestävyden turvaamiseksi tulevaisuudessa ovat erittäin tärkeitä ja ne on otettava huomioon makrotalouden valvonnan yhteydessä;
6. toteaa, että sekä talouspolitiikan laajoissa suuntaviivoissa että vakaus- ja kasvusopimuksessa viitataan ikääntymiseen liittyviin julkisiin menoihin; katsoo, että julkisten eläkevastuiden asianmukainen huomioon ottaminen julkisen vajeen laskennassa on yksi kestävyden monista ehdoista; pyytää, että tämä ulottuvuus otetaan asianmukaisella tavalla huomioon taloushallinnon uudistuksessa varmistamalla, että eläkejärjestelmien eri pilareita kohdellaan asianmukaisesti ja keskitytään niiden kestävyteen;
7. ottaa huomioon, että kestävä ja hyvin toimiva eläkejärjestelmä on äärimmäisen tärkeä kansalaisille ja julkisten menojen vakaudelle; kehottaa komissiota ja neuvostoa siksi varmistamaan, että eläkeuudistusten kustannukset otetaan edelleen huomioon arvioitaessa, pitäisikö jäsenvaltioon mahdollisesti soveltaa liiallista vajetta koskevaa menettelyä; suosittelee, että painopisteeksi asetetaan rahoitusjärjestelmän kestävyys tietyn tyyppisen eläkeuudistuksen asemesta; toteaa, että koko eläkejärjestelmää koskevista uudistuksista aiheutuu mittavia siirtymiskustannuksia, jotka on otettava huomioon valtionvelkaa ja budjettivajetta koskevissa laskelmissa;
8. korostaa, että kestävä julkinen talous edellyttää koko julkisen ja yksityisen velan ottamista huomioon arvioinnissa; huomauttaa, että eläkesäästöt ovat enemmän kuin vain eläkkeiksi merkittävät säästöjä; pyytää esittämään rahastoimattomat suorat julkisen sektorin eläkevastuut avoimesti ja suoraan julkistalouden pitkän aikavälin kestävyden vuoksi;
9. korostaa, että eläkkeistä ja eläkejärjestelmistä huolehtiminen on jäsenvaltioiden vastuulla; tunnustaa, että jäsenvaltioiden taloudet ovat toisistaan riippuvaisia, ja siksi kehottaa unionia ja jäsenvaltioita koordinoimaan asianmukaisella tavalla erilaisia eläkepolitiikkojaan ja avointa koordinoitimenetelmää käyttäen varmistamaan eläkejärjestelmiensä riittävyys, turvaaminen ja kestävyys;
10. toteaa, että ensimmäisen, toisen ja kolmannen pilarin eläkejärjestelmät eroavat merkittävästi toisistaan eri jäsenvaltioiden välillä, että EU:lla ei ole yhteisiä kriteereitä, määritelmiä eikä perusteellista analyysia, jotka selvittäisivät seikkaperäisesti eri eläkejärjestelmät ja niiden soveltuvuuden kansalaisten tarpeisiin, ja että siksi avointa, kaikkia järjestelmiä koskevaa valvontaa ei voida toteuttaa; korostaa, että EU:n pitäisi ensisijaisesti parantaa eläkejärjestelmien vertailtavuutta ja edistää hyvien käytäntöjen vaihtamista; katsoo, että komission on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kehittääkseen jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien tyyppityksen sekä yhteiset määritelmät, jotta järjestelmiä voidaan vertailla keskenään;

Sukupuoli

11. pitää valitettavana, että vihreässä kirjassa ei kiinnitetä riittävästi huomiota sukupuolikysymyksiin; katsoo, että nykyiset eläkkeen riittävyttä koskevat erot miesten ja naisten välillä johtuvat sukupuolten sitkeästä eriarvoisuudesta työmarkkinoilla, kuten työttömyysjaksoista, sairaudesta, hoitotehtävistä, miesten ja naisten välisistä palkkaeroista, naisten yliedustuksesta epävarmoissa työsuhteissa ja osa-aikatyössä ja vaikeuksista yksityiselämän ja työelämän yhdistämisessä; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan työtään tämän epätasa-arvon poistamiseksi ja varmistaakseen naisten ja miesten yhdenvertaisen kohtelun eläkeasioissa pitkällä aikavälillä esimerkiksi siten, että äitiysvapaa ja ikääntyneiden perheenjäsenten hoito lasketaan työajaksi, joka antaa oikeuden eläke-etuuksiin miehille ja naisille;

12. painottaa eläkeoikeuksien yksilöllistämisen tärkeyttä ja laskettaessa naisten eläkkeitä kehottaa soveltamaan kriteereitä, joilla varmistetaan miesten ja naisten taloudellinen riippumattomuus; kehottaa jäsenvaltioita myös harkitsemaan elämäntapa- ja elämäntilanteen soveltamista eläkkeisiin nykyaikaisen työelämän haasteisiin vastaamiseksi;

13. toteaa, että jäsenvaltioiden kansallisten eläkepolitiikkojen jatkokehittämiseen tähtäävässä vahvistetussa koordinoitimenetelmässä on keskityttävä sukupolvien väliseen oikeudenmukaisuuteen ja nuoremman sukupolven etuihin jäsenvaltioiden yhteistyön pohjalta;

14. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita velvoittamaan ammatillisia ja muita lisäeläkkeitä tarjoavat soveltamaan eläke-etujen laskennassa sukupuolineutraaleja kuolleisuustaulukoita, jotta naisille ei koidu haittaa heidän pidemmästä elinajanodotteestaan;

Eläkkeiden riittävyys

15. on sitä mieltä, että EU:ssa ei voida vahvistaa riittävän eläkkeen tasoa, sillä tarvittavan eläkkeen määrä riippuu pitkälti jäsenvaltioiden erityisolosuhteista; pyytää kuitenkin komissiota laatimaan ohjeet, joiden avulla jäsenvaltiot pystyvät laatimaan kriteerit eläkkeiden vähimmäistasolle; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi määriteltävä eläkkeiden riittävyys ikääntyneiden ihmisarvoisen elämän ehdoksi;

16. katsoo, että jäsenvaltiot vastaavat noudattamansa sosiaali- ja talouspolitiikan yhteydessä itse riittävän eläketurvan vahvistamisesta kansalaisiaan varten; kannustaa niitä ottamaan käyttöön järjestelmän, jolla voidaan parhaiten turvata myös kohtuullinen elintaso kaikille ja erityisesti heikoimmassa asemassa oleville yhteiskunnan ryhmille;

17. korostaa, että eri eläkejärjestelmien joukossa eläketulojen monipuolistaminen kokoamalla ne julkisten (ensimmäinen pilari) ja työhön liittyvien (useimmissa tapauksissa toinen pilari) järjestelmien yhdistelmästä voi antaa takuun riittävästä eläketurvasta;

18. panee merkille, että useimmissa jäsenvaltioissa ensimmäinen pilari on järjestelmän tärkein osa ja se perustuu solidaarisuuden periaatteelle ja että ensimmäisen pilarin rahoittamiseen kohdistuvaa painetta voidaan vähentää, jos suurempi määrä ihmisiä on työssä ja jos laiton työ ja laittoman työvoiman käyttö saadaan kuriin, ja että muistakin ensimmäisen pilarin vaihtoehtoisista rahoitusmuodoista voitaisiin keskustella jäsenvaltioiden välillä avointa koordinoitimenetelmää käyttäen; korostaa, että lakisäätäiset jakoperusteiset eläkejärjestelmät ovat osoittaneet vakautensa ja luotettavuutensa finanssi- ja talouskriisin paineessa; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ensimmäisen pilarin eläkkeet ovat suuruudeltaan köyhyysrajan yläpuolella;

19. korostaa, että myös kolmannen pilarin säästämiseen perustuva eläketurva osaltaan parantaa eräissä jäsenvaltioissa eläkejärjestelmien kestävyttä ja riittävyttä; painottaa kuitenkin, että tähän vaihtoehtoon voivat turvautua ainoastaan henkilöt, joilla on riittävät tulot maksujen suorittamiseksi kyseisiin järjestelmiin, joten sen osuus kohtuullisen toimeentulon takaamisessa on hyvin rajallinen;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

20. katsoo, että olisi hyvin hyödyllistä parantaa erilaisten yksityisiin eläkkeisiin sovellettavien verohelpotusten kustannuksia ja tehokkuutta koskevien tietojen jakamista jäsenvaltioiden välillä;

21. katsoo, että budjettipaineiden vuoksi sosiaalimenojen tehokkuus on erittäin tärkeää; katsoo nykyisten budjettipaineiden perusteella, että sosiaalimenoilla on ollut merkittävä taloudellinen ja sosiaalinen rooli kriisin vaikutusten pehmentämisessä; katsoo tässä yhteydessä, että jakojärjestelmät ovat osoittaneet keskeisen roolinsa sukupolvien välisen solidaarisuuden aikaansaamisessa; katsoo lisäksi, että toisella ja kolmannella pilarilla on täydentävä rooli järjestelmään kohdistuvan paineen vähentämisessä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan eläketurvan eri muotojen parhaan mahdollisen yhdistelmän eläkkeiden varmistamiseksi tulevaisuudessa; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan kansalaisten mahdollisuuksia turvautua yksityisiin säästöohjelmiin; huomauttaa, että rahoituskriisin vuoksi useat jäsenvaltiot suunnittelevat muutoksia eläkejärjestelmiinsä; kehottaa niitä kuitenkin varmistamaan, että kaikki eläkejärjestelmät säilyvät vakaina, luotettavina ja kestävinä ja että kaikki muutokset toteutetaan asianmukaisen sosiaalisen vuoropuhelun päätteeksi ja riittävän tiedotuksen pohjalta; suosittaa, että mikäli työntekijöillä on valinnanmahdollisuus, heille annetaan riittävästi aikaa tietoisten ja asianmukaiseen harkintaan perustuvien päätösten tekemiseksi;

22. painottaa, että korkea inflaatio nakertaa mutta ripeä talouskasvu ja korkea työllisyysaste parantavat eläkejärjestelmien kestävyyttä ja riittävyttä;

23. katsoo, että veronkierrosta on tullut huolestuttava ilmiö, jota on syytä torjua mahdollisimman tehokkaasti, sillä se heikentää eläkejärjestelmien riittävyttä ja vakautta tulevaisuudessa;

Eläkeikä

24. on sitä mieltä, että väestörakenteen muutosten ja eläkkeiden rahoitettavuuden vuoksi on välttämätöntä, että entistä useammat ihmiset ovat mukana työmarkkinoilla ja myös pysyvät niillä pidempään, mutta huomauttaa, että elinajanodote on pidentynyt ja että työterveyden parantaminen on työurien pidentämisen edellytys; kehottaa jäsenvaltioita mahdollistamaan, että ihmiset, jotka haluavat jatkaa työssä, voisivat tehdä niin; pyytää lakisäätteistä eläkeikää nostaneita tai nostavia jäsenvaltioita kannustamaan ikääntyneitä töihin myöntämällä verotusta ja sosiaaliturvaa koskevia poikkeuksia; kehottaa myös jäsenvaltioita ottamaan ikääntyneitä varten käyttöön mukautettuja ja joustavia työsuhteita ja eläkejärjestelmiä ja kannustamaan siten työn ja eläkkeellä olemisen yhdistämiseen ja helpottamaan sitä ja käynnistämään toimia, joilla yrityksiä houkutellaan luopumaan ikääntyneiden työntekijöiden irtisanomisesta; kehottaa komissiota käynnistämään tutkimuksen, jossa tarkastellaan, miten tulonsiirrot vaikuttavat elinajanodotteeseen jäsenvaltioissa;

25. toteaa, että lakisäätöisen eläkeiän ja ikääntyvien työntekijöiden tosiasiallisen työmarkkinoilta poistumisiän välillä on suuria eroja, ja suosittaa, että ensisijaiseksi tavoitteeksi olisi otettava sen varmistaminen, että työntekijät voivat tehdä työtä lakisäätöisen eläkeikään asti; toteaa, että nämä erot ovat erityisen huomattavia kaikkein raskaimpien ammattialojen työntekijöiden kohdalla; pyytää siksi jäsenvaltioita ja työmarkkinaosapuolia vaihtamaan hyviä käytäntöjä; kehottaa niitä myös tekemään sopimuksia, joilla on myönteisiä vaikutuksia kestäviin eläkkeisiin ja jotka johtavat joustavaan työurien pidentämiseen lakisäätöisen eläkeikään asti, esimerkiksi kehittämällä kansallisella ja yritysten tasolla sovellettavia kattavia ikäjohtamisen strategioita sekä kehittämällä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista koskeville säännöille uusia muotoja, jotka on mukautettu ikääntyneiden työntekijöiden erityistarpeisiin, ja palkitsemalla työntekijöitä, jotka lykkäävät eläkkeelle siirtymistään;

26. korostaa, että työvoiman ikääntyminen ja työurien piteneminen voivat vaikuttaa myönteisesti talouden elpymiseen ja tulevaan kasvuun; katsoo, että fyysisesti ja/tai henkisesti raskasta työtä tekeville (ikäntyneille) työntekijöille on dynaamisilla työmarkkinoilla tarjottava luovia ratkaisuja, kuten lakisäätöisen eläkeiän joustavoittaminen, osa-aikaeläkkeet, työolojen mukauttaminen, elinikäisen oppimisen kannustaminen, työnhakupalveluiden parantaminen tai työpaikasta toiseen siirtymisen helpottaminen pyrittäessä löytämään pysyvä tasapaino työelämän vaatimusten ja työntekijöiden valmiuksien välillä; katsoo, että näin ollen tarvitaan aktiivisia toimia ikäyrjännän torjumiseksi valvomalla, että direktiivit 2000/78/EY ja 2006/54/EY pannaan asianmukaisesti täytäntöön, ja edistämällä aktiivista ikääntymistä koskevaa eurooppalaista kulttuuria siten, että ikääntyneille mahdollistetaan aktiivinen ja ihmisarvoinen elämä; kehottaa jäsenvaltioita yhdistämään työmarkkinoilla todettua syrjintää koskeviin seuraamuksiin työnantajille suunnattuja kannustimia luoda työmarkkinat, joille kaikilla on pääsy; kehottaa uudistusten ja työelämän pidentämisen yhteydessä jäsenvaltioita komission avustuksella panemaan tehokkaammin täytäntöön työterveys- ja työturvallisuusdirektiivit;

Eurooppa 2020 -strategia

27. pitää myönteenä, että Eurooppa 2020 -strategiassa todetaan ikääntyvien henkilöiden olevan osa työmarkkinoita; pitää valitettavana, että Eurooppa 2020 -strategiassa ei eläkejärjestelmien kunnollisuuteen, kestävyys- ja riittävyys-ole kiinnitetty nimenomaista huomiota, vaikka eräiden kyseisessä asiakirjassa mainittujen tavoitteiden saavuttaminen riippuu niistä; ehdottaa näin ollen vihreän kirjan tavoitteiden sisällyttämistä Eurooppa 2020 -strategiaan;

28. katsoo, että mikäli Eurooppa 2020 -strategia onnistuu, luodaan enemmän varmoja ja laadukkaita työpaikkoja ja näin useammat ihmiset ovat töissä asianmukaisella palkalla ja kunnan työehdoilla, mikä lisää pakollisista sosiaaliturvamaksuista saatavia tuloja, jolloin talouskasvu kiihtyy ja eläkejärjestelmien kestävyys ja riittävyys paranevat;

29. kannattaa Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti kohdennettua ja aktivoivaa työmarkkinapolitiikkaa, jolla huolehditaan siitä, että tällä hetkellä työmarkkinoilla aliedustettuina olevat ja etenkin kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat ryhmät pääsevät entistä paremmin mukaan työmarkkinoille; katsoo, että EU:n pitäisi kehittää uusia indikaattoreita, joilla seurataan eläkeuudistusten vaikutuksia haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin; korostaa, että laittoman työn tekeminen on edelleen yleistä Euroopan unionissa ja että se heikentää sosiaalipolitiikan vaihtoehtoja; kehottaa jäsenvaltioiden toimivaltaisia laitoksia edistämään sosiaalista osallisuutta ja torjumaan laittoman työvoiman käyttöä eläkejärjestelmien tasapainon parantamiseksi;

IORP-direktiivi

30. toteaa, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia koskevan direktiivin (IORP) täytäntöönpano jäsenvaltioissa on yleisesti ottaen viivästynyt; kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittaessa toimenpiteitä jäsenvaltioita vastaan varmistaakseen IORP-direktiivin asianmukaisen ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon;

31. myöntää, että tavoitteena olisi oltava tulevien eläkeläisten turvan parantaminen siten, että rahoittavien yritysten kustannukset pysyvät kohtuullisina ja eläkejärjestelmät kestävinä;

32. muistuttaa, että IORP-direktiivin 15 artiklan 6 kohdassa, joka koskee vakuutusteknisen vastuuvelan laskemista, säädetään, että "komissio ehdottaa tarvittavia toimia eritasoisten korkokantojen aiheuttamien mahdollisten vääristymien ehkäisemiseksi ja järjestelmien edunsaajien ja jäsenten etujen suojaamiseksi"; kehottaa komissiota teettämään vaikutustenarvioinnin ennen kuin IORP-direktiiviä tarkistetaan ja ottamaan huomioon, että yleisen suuntauksen mukaan maksuperusteiset järjestelmät yleistyvät ja etuusperusteiset järjestelmät käyvät harvinaisemmiksi;

33. muistuttaa, että IORP-direktiivissä todetaan, että "rahoituspalvelujen todellisten sisämarkkinoiden luominen on välttämätöntä yhteisön taloudellisen kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta" ja että "tämä direktiivi on siten ensimmäinen askel kohti Euroopan tasolla organisoitujen ammatillisten lisäeläkkeiden sisämarkkinoita";

34. korostaa, että vasta perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen) on käytettävä toimivaltaansa täysipainoisesti ja oltava tärkeässä asemassa IORP-direktiivin uudelleenarvioinnin valmisteluprosessissa ja kehitettäessä oikeudellisia säännöksiä, kuten teknisten standardien luonnoksia, ohjeita ja suosituksia vakavaraisuusmenettelyä varten; muistuttaa, että IORP-direktiiviä ei pitäisi soveltaa mihinkään julkista eläketurvaa koskeviin vastuisiin tai ensimmäiseen pilariin kuuluviin työhön liittyviin eläkejärjestelmiin;

35. pitää Solvenssi II -direktiivin laadullisia elementtejä arvokkaana lähtökohtana tehostettaessa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten valvontaa; toteaa, että tämä koskee erityisesti hyvään riskinhallintaan liittyviä vaatimuksia;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011***Liikkuvuus ja siirrettävyys***

36. korostaa, että työmarkkinoiden liikkuvuus unionissa muodostuu lähivuosina keskeisen tärkeäksi tekijäksi työpaikkojen luomisessa ja talouskasvussa; katsoo näin ollen, että kansalaisten luottamus paranee, kun sisäisen ja rajat ylittävän liikkumisen esteet poistetaan; katsoo, että siirrettävyyden puuttumista, pitkiä odotusaikoja, vapaakirjoikeuden säilymistä, oikeuksien tason säilyttämistä sekä verokohtelun ja vakuutusmatemaattisten periaatteiden eroja on käsiteltävä niiden eläkejärjestelmiin kohdistuvien vaikutusten vuoksi; korostaa, että aiempaa dynaamisemmilla työmarkkinoilla voi olla myönteinen vaikutus eläkejärjestelmään;

37. panee merkille, että ensimmäisen pilarin eläkeoikeuksiin sovelletaan asianomaista koordinoitiasetusta, mutta että yksinkertaistettuja ratkaisuja kaivataan muihin pilareihin;

38. toteaa suuntauksena olevan, että maksuperusteiset järjestelmät yleistyvät ja etuusperusteiset järjestelmät käyvät harvinaisemmiksi; toteaa, että tämän seurauksena eläkkeiden tarjoajat siirtävät investointeihin kytkeytyvät riskit eläkesäästäjille; katsoo, että rahastovien työeläkejärjestelmien moninaisuuden ja monimutkaisuuden vuoksi on asetettava reunaehtoja kertyneiden eläkeoikeuksien siirrettävyyden suhteen siten, että siirrettävyys alkaa uusien sopimusten yhteydessä, jolloin siirtopyyntö voidaan hyväksyä vain, mikäli maksut kohdistetaan eläketurvaan liittyvään rahastoon; pyytää tekemään perinpohjaisen selvityksen rahastoihin työeläkejärjestelmiin ja henkivakuutusjärjestelmiin liittyvistä verotusasioista; katsoo rajat ylittävien kysymysten osalta, että EU:n pitäisi keskittyä toiminnassaan selkeästi eläkeoikeuksien hankkimista ja säilyttämistä koskevien vähimmäisvaatimusten kehittämiseen sekä mainittuja oikeuksia koskevien kansallisten seuranta-järjestelmien perustamisen edistämiseen;

39. pitää suositeltavana sitä, että kaikkiin jäsenvaltioihin perustettaisiin kansallisia eläketietojen seuranta-järjestelmiä, ja kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia Euroopan unionin laajuisen eläkeseurantajärjestelmän luomiseksi;

EU-lainsäädännön uudelleenarviointi

40. panee merkille, että useissa unionin jäsenvaltioissa työeläkejärjestelmien merkitys on tunnustettu, ja katsoo, että EU voi tarjota lisäarvoa koordinoimalla eri järjestelmiä ja rohkaisemalla jäsenvaltioita huolehtimaan sellaisen sosiaalisesti, oikeudellisesti ja taloudellisesti perustellun kehyksen luomisesta, jolla eläkejärjestelmien jäsenille tarjotaan asianmukainen suoja ja jolla taataan eläkkeitä koskevien ymmärrettävien tietojen saatavuus; korostaa, että tapauksissa, joissa jäsenvaltioissa on pakollisia, yksityisten laitosten hoitamia eläkerahastoja, kyseiset järjestelmät olisi arvioitava myös sen perusteella, täyttävätkö ne turvallisuuden, investointien ja varojen luokittelun osalta unionin lainsäädännössä asetetut ehdot ja kriteerit; korostaa periaatetta, että kaikkien työeläkejärjestelmiä koskevien ehdotusten vaikutukset on arvioitava täydellisesti, erityisesti jotta voidaan määrittää niistä aiheutuvat lisäkustannukset ja hallinnollinen rasitus;

41. katsoo, että jäsenvaltioissa, joissa on perustettu pakollisia työeläkejärjestelmiä, joita ei pääasiassa ole otettu ensimmäiseen pilariin, näiden toisen pilarin eläkejärjestelmien on oltava kaikkia työntekijöitä koskeva oikeus ja että mitään syrjintää ei saa esiintyä iän, sukupuolen, toimialan ja/tai työ sopimuksen perusteella;

42. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita selvittämään, miten työntekijöiden oikeutta osallistua toiseen pilariin voidaan tukea tehostetun sosiaalisen vuoropuhelun avulla, sekä antamaan ehdotuksia kyseisen pilarin edistämiseksi siellä, missä sitä ei vielä ole; kehottaa niitä myös kehittämään menetelmän, jolla varmistetaan, että tätä rahastoa ja etenkin sen säästöjä koskevaa investointistrategiaa hallinnoidaan yhteisesti;

43. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan eläketurvaa koskevan sosiaalisen ja kansalaisvuoropuhelun kehittämistä ja ottamaan vuoropuhelun tulokset huomioon täysipainoisesti;

44. on sitä mieltä, että kolmatta pilaria ja sen ongelmallonta rajat ylittävää toimintaa koskevia EU-tason sääntöjä on tarkasteltava sisämarkkinoiden ja etenkin rahoitustuotteiden sisämarkkinoiden asianmukaisen toimivuuden kannalta ja että olisi luotava yhtäläiset toimintaedellytykset; korostaa, että sääntöjen uudelleen-tarkastelussa olisi otettava huomioon eläkejärjestelmien jäsenten edut;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

45. katsoo, että jos rahoituspalvelujen eri tarjoajien vakavaraisuusjärjestelmiin halutaan johdonmukaisuutta, on sovellettava ”samat riskit – samat määräykset – sama pääoma” -periaatetta ja otettava huomioon kunkin eläketuotteen tai -järjestelmän erityispiirteet;

46. myöntää, että rajat ylittävien yksilöllisten eläkevakuutusten (kolmas pilari), kuten henkivakuutusten, osalta esteitä vielä on; pyytää komissiota tekemään ehdotuksia näiden esteiden voittamiseksi ja yleiseksi kehykseksi tämän toiminnan sääntelemiseksi;

47. toteaa, että EU-lainsäädäntö on hyvin hajanaista kun on kyse eläkkeitä koskevan toimivallan kuumisesta Euroopan unionille; kehottaa komissiota tarkastelemaan, olisiko tätä sääntelykehystä syytä järjesträä osana lainsäädäntötyön parantamista;

Unionin lainsäädäntö / hyvät käytännöt

48. muistuttaa, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EVLEV) on jo päätetty perustaa; korostaa, että viranomaiselle on annettava asianmukaiset välineet ja voimavarat, jotta se voi hoitaa tehtävänsä tehokkaasti ja ottaa asianmukaisesti huomioon etenkin lisäeläkkeiden erikoispiirteet ja -ominaisuudet;

49. panee merkille, että eläkerahastoja sekä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia säännellään ja valvotaan edelleen erillisinä finanssialan yksikköinä, vaikka näitä toimia käytännössä harjoittavatkin ryhmitymät;

Pääomavaatimukset

50. katsoo, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten pääomavaatimuksia koskevassa järjestelmässä on otettava huomioon eläkkeiden erityispiirteet, ja muistuttaa, että vakuutusalan riskit poikkeavat ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten riskeistä, erityisesti asioissa, jotka koskevat eläkeoikeuksien ehdollisuutta, eläkesalkkujen kiertoa sekä sitä, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ovat homogeneisen tuotesalkun ylläpitoon tarkoitettuja erityisiä välineitä; korostaa, että tällaisen järjestelmän päätavoitteena olisi parantaa nykyisten ja tulevien eläkeläisten turvaa; katsoo, että tällaisten ehdotusten vaikutukset on arvioitava täydellisesti, erityisesti jotta voidaan määrittää niistä aiheutuvat lisäkustannukset ja hallinnollinen rasitus; on sitä mieltä, että ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten vakavaraisuusjärjestelmään tehtävät mahdolliset muutokset on toteutettava nykyisen IORP-direktiivin puitteissa; korostaa, että eläkerahastojen pääomavaatimuksia koskevien kysymysten ratkaiseminen liittyy läheisesti maksukyvyttömyysdirektiivin 8 artiklaan yhteydessä olevien kysymysten ratkaisemiseen asianmukaisella tavalla;

51. tähdentää – komission vihreässä kirjassa esitetyn toteamuksen tapaan – että IORP-direktiivi perustuu yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa koskevaan Solvenssi I -lähestymistapaan, kun taas lähitulevaisuudessa vakuutusyhtiöt soveltavat riskiperusteista Solvenssi II -järjestelmää myös lisäeläkkeitä koskevaan toimintaan-

52. tähdentää, että rahoitusmarkkinat voivat toimia tehokkaasti pelkästään luottamuksen vallitessa, ja katsoo, että luottamus edellyttää toiminnan vakautta koskevia sääntöjä rahoituslaitoksille eikä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten pitäisi muodostaa poikkeusta tästä;

53. kehottaa komissiota kehittämään ehdotuksia ammatillisia lisäeläkkeitä koskevien laitosten vakavaraisuusjärjestelmää koskevaan päätöksentekoon ja erityisesti, kuten se vihreässä kirjassa ilmoitti, käynnistämään mahdollisimman pian Solvenssi II:n kaltaista vakavaraisuusjärjestelmää koskevan vaikutustenarvioinnin;

EU:n vakavaraisuuslainsäädäntö

54. panee tarkoin merkille suuret erot maksukyvyttömyysdirektiivin täytäntöönpanossa ja soveltamisessa; toteaa, että vaikka asiaa koskevat säännökset ovat suhteellisen tarkoituksenmukaisia, tulos voi silti olla epäasianmukainen, mikä on vastoin direktiivin tavoitetta; viittaa komission johtopäätökseen, jonka mukaan tietyissä tapauksissa, jotka koskevat direktiivin 8 artiklan mukaisten velvoitteiden toteuttamista, voidaan nostaa esiin kysymys siitä, missä määrin jotkin näistä toimista suojelevat riittävästi työntekijöiden ja eläkeläisten oikeuksia työntantajan maksukyvyttömyyden yhteydessä, ja katsoo, että on käsiteltävä monia kysymyksiä;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

55. kehottaa komissiota seuraamaan tarkoin tämän direktiivin täytäntöönpanoa, ryhtymään tarvittaessa jäsenvaltioihin kohdistuviin toimiin ja direktiivin mahdollisen uudelleentarkastelun yhteydessä ottamaan huomioon erityisen tilanteen, joka koskee työnantajan rahoitusvelvoitteita työntekijään tai eläkerahastoon nähden;

56. katsoo, että työnantajan maksukyvyttömyyttä koskevaa EU:n lainsäädäntöä on vahvistettava, jotta kunkin työntekijän säästöille kyetään tarjoamaan yhdenvertainen suoja riippumatta siitä, millainen heidän työnantajansa eläketurvajärjestelmä on luonteeltaan;

57. kehottaa selvittämään, voitaisiinko kirjanpidollisiin varauksiin perustuvan toisen pilarin eläkejärjestelmän suojaamiseksi Luxemburgissa ja Saksassa toimivien eläkevakuutusyhdistysten kaltaisia yhdistyksiä suositella muille jäsenvaltioille turvajärjestelyn suojaamiseksi;

Tiedottaminen/osallistuminen ja investoinnit

58. on huolestunut siitä, että viranomaiset ja eläkkeenmaksajat eivät tiedota kansalaisille riittävästi eläketurvaa koskevista vaatimuksista, vaihtoehdoista, mahdollisuuksista, eläkekertymistä, todennäköisestä tuotosta ja nykytilanteesta; korostaa, että kansalaisille on annettava tiedot todellisista kustannuksista ja maksuista heidän tehdessään sopimuksia lisäeläkejärjestelmään osallistumisesta ja optimaaliset tiedot eläkkeensä tilanteesta; korostaa jo varhaisessa vaiheessa annetun asianmukaisen talousvalistuksen merkitystä;

59. toteaa, että on lisättävä avoimuutta ja ilmoitettava kaikki varojen hoitamisesta perittävät maksut ja etenkin yksityisten eläkevakuutusyhtiöiden kaikista sijoitusvaiheista perittävät maksut; katsoo, että jäsenvaltioiden ja rahastojen eläkekertymistä kansalaisille antamat tiedot on yhdistettävä toimivaksi, avoimeksi ja helpokäyttöiseksi järjestelmäksi unionin tasolla;

60. katsoo, että uudistettaessa eläketurvajärjestelmiä on muutosten pitkän aikavälin seurauksista ja etenkin eläkkeen määrästä ja vuosittaisten maksuosuuksien kokonaismäärästä kerrottava kansalaisille hyvissä ajoin ja perusteellisesti; toteaa, että uudistukseen on sisällytettävä tehokas ja sujuva siirtymäajan järjestely; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään kampanjoita, joilla kansalaisille annetaan mahdollisuus hankkia tietoa omien eläkepäästönsä seurauksista ja huolehtia oman eläketurvansa riittävydestä ja joilla heitä kannustetaan siihen;

Politiikan koordinointi

61. on sitä mieltä, että riittävää, turvattua ja kestävä eläkejärjestelmää koskevaa keskustelua jatkettaessa olisi tarkoituksenmukaista luoda eurooppalainen eläkefoorumi, jossa EU:n toimielinten edustajat, työmarkkinaosapuolet ja asianomaisten sidosryhmien edustajat voivat esittää näkemyksensä parhaista käytännöistä ja auttaa valmistelemaan toimintapoliittisia aloitteita toissijaisuusperiaatte huomioon ottaen; katsoo, että päälekkäisyyksien välttämiseksi olisi otettava huomioon nykyinen lisäeläkkeitä käsittelevä neuvoo-antava komitea ("eläkefoorumi");

62. kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisen eläkkeitä käsittelevän erityisen työryhmän perustamista, johon osallistuvat kaikki eläkeasioissa toimivaltaiset pääosastot;

*

* *

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

Kroatiaa koskeva edistymiskertomus 2010

P7_TA(2011)0059

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2011 Kroatiaa koskevasta vuoden 2010 edistymiskertomuksesta

(2012/C 188 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2005 annetun neuvoston päätöksen aloittaa liittymisneuvottelut Kroatian kanssa,
 - ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Kroatian edistymiskertomuksesta vuodelta 2009 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon vuotta 2010 koskevan Kroatian edistymiskertomuksen, jonka komissio julkaisi 9. marraskuuta 2010 (SEC(2010)1326),
 - ottaa huomioon EU:n ja Kroatian parlamentaarisen sekavaliokunnan 11. kokouksessa 29. maaliskuuta 2010 Zagrebissa ja 12. kokouksessa 30. marraskuuta 2010 Brysselissä hyväksymät suositukset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on edelleen täysin sitoutunut edistämään Kroatian liittymistä Euroopan unionin jäseneksi ja tukemaan sen liittymisprosessin saattamista ripeästi ja menestyksekkäästi loppuun,
- B. ottaa huomioon, että Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut ovat edenneet merkittävästi ja ovat loppuvaiheessaan; panee merkille, että erityisesti neuvotteluluvuissa asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa on tapahtunut huomattavaa edistystä,
- C. ottaa huomioon, että liittymisneuvottelut Kroatian kanssa voidaan saattaa päätökseen vuoden 2011 alkupuoliskolla edellyttäen, että tarvittavia uudistuksia jatketaan määrätietoisesti muun muassa vahvistamalla julkista hallintoa ja oikeuslaitosta, torjumalla tarmokkaasti korruptiota, varmistamalla pakolaisten paluun pysyvyys, tekemällä kattavaa yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja jatkamalla vaikeuksissa olevien telakoiden yksityistämistä ja niitä koskevien uudistussuunnitelmien toteuttamista,
- D. ottaa huomioon, että uudistamispyrkimyksiä on jatkettava myös liittymisneuvottelujen päättymisen jälkeen, jotta maa ja sen kansalaiset hyötyisivät täysipainoisesti EU-jäsenyyden eduista,
- E. ottaa huomioon, että EU-jäsenyyden mahdollisuus kannustaa voimakkaasti muita Euroopan yhdentymisprosessissa mukana olevia Länsi-Balkanin alueen maita toteuttamaan tarpeellisia poliittisia, taloudellisia ja lainsäädännöllisiä uudistuksia ja vahvistamaan rauhaa, vakautta ja hyviin naapurussuhteisiin perustuvaa sovinnollista yhteiseloä alueella; katsoo, että EU:n olisi vahvistettava Thessalonikin prosessissa mukana olevien Kroatian naapurimaiden mahdollisuuksia liittyä EU:hun,

Yleisiä huomautuksia

1. kiittää Kroatiaa siitä, että se on edistynyt huomattavasti liittymisneuvottelujen päättämiseksi vaadittavien tavoitteiden saavuttamisessa; pyytää Kroatiaa toteuttamaan määrätietoisesti tarvittavat uudistukset, jotta se voi saavuttaa viimeiset tavoitteet ja saattaa neuvottelut päätökseen; kehottaa komissiota tekemään kaikkensa tukeakseen Kroatian pyrkimyksiä saavuttaa tavoitteet;
2. suhtautuu myönteisesti puheenjohtajavaltio Unkarin aikeeseen saada neuvottelut päätökseen vuoden 2011 alkupuolella, jos kaikkia arviointiperusteita ja viitearvoja noudatetaan;

⁽¹⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 48.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

3. uskoo vahvasti, että Kroatian nopealla liittymisellä on sekä eurooppalainen että alueellinen ulottuvuus ja että se kannustaisi muita Länsi-Balkanin maita käynnistämään ja panemaan määrätietoisesti täytäntöön liittymiseen vaadittavia uudistuksia;

4. on edelleen huolissaan siitä, että viimeisen eurobarometri-tutkimuksen mukaan enemmistö Kroatian kansalaisista on sitä mieltä, että Kroatian EU-jäsenyys ei hyödyttäisi maata; kannustaa Kroatian viranomaisia ja kansalaisyhteiskuntaa ryhtymään komission avulla töihin, jotta varmistetaan, että kroatialaiset saadaan tuntemaan, että Euroopan yhdentymishanke kuuluu myös heille; kehottaa Kroatian hallitusta antamaan huomattavasti enemmän poliittista tukea maan EU-jäsenyyttä tukeville kansalaisyhteiskunnan järjestöille ja ottamaan nämä valtiosta riippumattomat toimijat paremmin mukaan liittymisprosessiin; katsoo, että kansalaisille on annettava selkeää ja asiantuntemusta Kroatian EU:hun liittymisen vaikutuksista;

Poliittiset arviointiperusteet

5. pitää myönteisenä, että kesäkuussa 2010 Kroatian parlamentin selvä enemmistö hyväksyi EU-jäsenyyden edellyttämiä merkittäviä muutoksia maan perustuslakiin; katsoo, että perustuslakiin hyväksytyt muutokset tasoittavat tietä muun lainsäädännön hyväksymiselle; pitää valitettavana, että parlamentti ja hallitus eivät tarttuneet tilaisuuteen kirjata perustuslakiin vähemmistöryhmien, esimerkiksi lesbojen, homojen, biseksuaalien ja transsukupuolisten henkilöiden, parempi suojele ja ekologisen kestävyyden periaate;

6. painottaa, että vaikka julkishallinnon vahvistuminen on edennyt, hallintomenettelyissä on edelleen suuria puutteita eivätkä hallinnon valmiudet vieläkään ole riittävät erityisesti, kun otetaan huomioon julkishallinnon uudistuksen monimutkaisuus; kehottaa Kroatian hallitusta puuttumaan hajauttamisprosessin huomattaviin viivytyksiin myös laatimalla ja toteuttamalla hajautusstrategia ja toteuttamalla lisätoimenpiteitä julkishallinnon politisoimien torjumiseksi ja sen ammatillisuuden ja eettisyyden vahvistamiseksi; katsoo, että selkeä ansioihin perustuva ylennysstrategia ja tarkistettu palkkiopoliittikka ovat tässä avainasemassa;

7. panee merkille, että korruptio on ollut ilmeisen laajalle levinnyttä Kroatiassa ja se on edelleen vakava yleinen ongelma; pitää myönteisenä Kroatian hallituksen pyrkimyksiä ottaa vahva kanta kaikkia korruptiomuotoja vastaan; painottaa, että hallitus antoi erityishuomiota korruption torjuntaan liittyvälle oikeudelliselle ja institutionaaliselle kehitykselle, mukaan lukien tutkinnat, syytteenpano ja elintenvälinen sekä kansainvälinen yhteistyö; panee merkille meneillään olevat suuren luokan korruptionvastaiset tapaukset, joissa on mukana entinen pääministeri, kaksi entistä ministeriä, korkeatasoisia valtion virkamiehiä ja useita valtion yhtiöiden johtajia; odottaa avointa ja puolueetonta oikeudenkäyntiä ja muistuttaa Kroatian viranomaisia siitä, että korruption tutkintaa koskevaa prosessia on tärkeää varjella poliittiselta vaikutukselta; pitää myönteisenä erityisten korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaisten osastojen perustamista maan neljään suurimpaan tuomioistuimeen, joissa tuomarit valitaan ja joissa he saavat lisäkoulutusta; kehottaa OLAFia tekemään tiivistä yhteistyötä Kroatian viranomaisten kanssa, jotta valotettaisiin sitä, miten korruptio voi mahdollisesti levitä EU:n toimielimiin;

8. huomauttaa, että vaikka korruption torjunta on edelleen yksi hallituksen ensisijaisista tavoitteista, vain muutama korruptiotapaus on tuotu oikeuteen ja suurin osa jää syyte- tai tutkintavaiheeseen; kehottaa Kroatian viranomaisia vahvistamaan edelleen korruptionvastaisten elinten, erityisesti korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaviraston (USKOK), hallinnollisia valmiuksia ja edistämään edelleen poliittisen vastuun kulttuuria; panee merkille Kroatian viranomaisten pyrkimykset korruption estämiseksi siten, että tuomareille ja muille valtion viranomaisille annetaan ohjeita ja tiedotetaan korruptiosta koko yhteiskunnalle; korostaa, että tässä tarvitaan vielä lisätoimia ja erityisesti julkisten menojen avoimuutta on lisättävä; panee tyytyväisenä merkille hallituksen pyrkimykset poistaa poliittisen toiminnan ja vaalikampanjoiden rahoituksen alalla esiintyvät puutteet;

9. on tyytyväinen huomattaviin pyrkimyksiin jatkaa oikeuslaitoksen uudistamista ja erityisesti oikeuslaitoksen uudistamista koskevan tarkistetun toimintasuunnitelman hyväksymiseen, millä pyritään auttamaan oikeuslaitoksen riippumattoman ja puolueettoman toiminnan luomista; panee tyytyväisenä merkille edistymisen oikeustapausten kasaamisen vähentämisessä, erityisesti sellaisten tapausten, joiden käsittely kestää yli kolme vuotta, sekä edistymisen oikeuslaitosjärjestelmän järjeistämässä, jonka puitteissa on perustettu suurempia tuomioistuimia, alueellisia tuomioistuimia ja kauppaoikeustuomioistuimia sekä järjestetty tuomareiden erikoistuminen; panee merkille myönteiset edistysaskeleet, joista voidaan mainita esimerkkinä oikeusneuvosto, oikeusakatemian itsenäisyys ja koulun perustaminen oikeusviranomaisille, oikeuslaitoksen nimitysten itsenäisyyden vahvistaminen, päätuomareiden urakehityksen parantaminen ja kurinpidollisen vastuun lisääminen sekä yleisten suojelekanismien käyttäminen oikeuslaitoksen vahvemman itsenäisyyden takaamiseksi;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

10. painottaa, että vaikka tuomioistuimet ovat vähentäneet käsittelyä odottavien ratkaisemattomien oikeustapausten määrää, oikeusvaltioperiaate ja kansalaisten luottamus oikeuslaitokseen kärsivät edelleen tapausten raskaasta kasaumasta ja oikeudenkäyntimenettelyjen liian pitkästä kestosta; toteaa valitellen, että vaikka tuomareita on paljon, oikeuslaitoksen henkilökuntaa ei ole riittävästi, ja kehottaa siksi Kroatian viranomaisia puuttumaan tähän epäkohtaan; korostaa, että tuomioistuimen päätösten täytäntöönpanon valvonta on edelleen ongelma;

11. panee merkille, että komissio ei ole vielä havainnut riittävää edistystä tuomioistuinten infrastruktuureissa ja laitteissa, mikä johtuu pääasiassa riittävän rahoituksen puutteesta; odottaa, että kyseinen järjestelmä on toiminnassa mahdollisimman pian, jotta voidaan vähentää käsittelyä odottavien asioiden kasautumista Kroatiaassa ja varmistaa, että oikeuden päätösten saaminen ei viivästy ja ne saadaan tehokkaasti ja nopeasti; rohkaisee Kroatian viranomaisia jatkamaan toimia oikeuslaitoksen riippumattomuuden, tehokkuuden ja resurssien lisäämiseksi; kehottaa komissiota varmistamaan, että julkishallinnon ja oikeuslaitoksen uudistukset on toteutettu onnistuneesti, ennen kuin Kroatia liittyy unioniin; kehottaa komissiota arvioimaan, miten EU:n varojen kohdentaminen on vaikuttanut ja millaisia tuloksia sillä on saatu aikaan oikeuslaitoksen uudistamisessa ja korruption torjunnassa;

12. panee merkille entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen pääsyyttäjän YK:n turvallisuusneuvostossa 6. joulukuuta 2010 esittämän julkilausuman; suhtautuu myönteisesti siihen, että Kroatian viranomaiset osoittavat kiinnostusta pääsyyttäjän avustuspyyntöihin ja siihen, että pyyntöihin vastataan asianmukaisesti ja että annetaan mahdollisuudet todistajien ja todistusaineiston käyttöön; kehottaa Kroatian hallitusta kuitenkin tehostamaan hallinnollista tutkintaa, joka liittyy pyydettyihin sotilaallisiin asiakirjoihin, ja selvittämään pääsyyttäjän virastoon toimittamisessaan kertomuksissa olevat ristiriitaisuudet, jotka mainittiin pääsyyttäjän viimeisimmässä julkilausumassa YK:n turvallisuusneuvostolle ja joita ei ole vielä ratkaistu;

13. pitää myönteisenä Kroatian virastojen välisen erikoistyöryhmän pyrkimyksiä toimittaa täydelliset tiedot pyydettyjen asiakirjojen olinpaikasta; kehottaa toisaalta neuvostoa harkitsemaan entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kantaa, erityisesti kun ei ole pystytty riittävällä varmuudella sanomaan, onko pyydettyjä tykistörekisterejä vielä jäljellä;

14. panee tyytyväisenä merkille, että Kroatia on aktiivinen ja järjestää sotarikostapausten oikeudenkäyntejä omasta aloitteestaan ja että syyttäjät ovat jatkaneet ratkaisemattomien sotarikostapausten ja poissaolevien tuomioiden tarkastelua ja että se soveltaa standardinmukaisia toimenpiteitä, joilla taataan yhdenmukaiset käytännöt riippumatta vastaajan kansallisesta alkuperästä; huomauttaa kuitenkin, että sotarikosoikeudenkäyntien toteuttamista on vielä parannettava merkittävästi, jotta varmistetaan täysin puolueeton käsittely ja puututaan rankaisematta jäämiseen sekä parannetaan todistajien suojelua; kehottaa Kroatian viranomaisia lisäämään vuoropuhelua ja yhteistyötä tällä alalla naapurimaiiden kanssa; antaa Kroatian hallitukselle tunnustusta sen ohjelmasta, jonka tavoitteena on raivata 1990-luvun vihollisuuksista jääneet maamiinat, ja kehottaa viranomaisia jatkamaan ohjelman toteuttamista kiinnittäen erityistä huomiota maan itäisimpiin alueisiin, joilla ongelma on suurin;

15. jotta puututtaisiin sotarikosten kotimaassa tapahtuvaan syytteesenasettamiseen edelleen liittyviin puutteisiin, korostaa tarvetta edetä nopeasti sellaisessa syytteesenasettamisessa; kehottaa uudistamaan rikoslakia kansainvälisen oikeuden tiukimpien normien mukaisesti etenkin, mitä tulee ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten määrittelyyn, komentovastuuta koskeviin määräyksiin sekä seksuaalista väkivaltaa sisältäviä rikoksia määrittelevään lainsäädäntöön; kehottaa lisäksi parantamaan edelleen todistajien suojaan liittyviä toimia;

16. pitää myönteisenä pakolaisten paluussa saavutettua yleistä edistystä ja panee tyytyväisenä merkille, että yleinen vihamielisyys palaavia serbejä kohtaan on vähentynyt suurimmassa osassa maata; huomauttaa kuitenkin, että pakolaisia ja palaavia henkilöitä koskevia ongelmia on edelleen olemassa, ja kehottaa Kroatian viranomaisia helpottamaan kotiseudulle palaavien kotouttamisprosessia poistamalla lisää esteitä pysyvän asuinluvan saamiselta, myöntämällä riittävästi rahoitusta ja nopeuttamalla talojen uudelleenrakennusohjelmaa ja toteuttamalla sosiaalisia ja taloudellisia elvytyshankkeita; kehottaa Kroatian viranomaisia käsittelemään jäljellä olevat hakemukset määrätietoisesti, asettamaan etusijalle kanteluiden käsittelyn ja pyrkimään edelleen elvyttämään sodan runtelemien köyhien alueiden talouksia, parantamaan edelleen paluun pysyvyyttä ja jatkamaan etnisten ryhmien välisen sovittelun edistämistä etnisen suvaitsevaisuuden ilmapiirissä sekä edistämään etnistä ja kulttuurista moninaisuutta;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

17. panee merkille, että yleisesti ottaen sananvapautta, myös tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta, jotka taataan Kroatian lainsäädännössä, kunnioitetaan maassa; kehottaa Kroatian viranomaisia kuitenkin toteuttamaan lisätoimia, joilla varmistetaan tiedotusvälineiden riippumattomuus ja luodaan edellytykset niiden ammattimaiselle toiminnalle, sekä edelleen osoittamaan, että viranomaiset ovat sitoutuneet varmistamaan, että media-ala toimii ilman poliittisia vaikutteita ja että valvontaelinten riippumattomuus taataan; kannustaa edelleen Kroatian viranomaisia tutkimaan tarkasti tapaukset, joissa toimittajia on peloteltu tai painostettu poliittisesti, samoin kuin tapaukset, joissa on käytetty kaupallista vaikutusvaltaa, ja tiukentamaan korruptiota, järjestäytyneitä rikollisuutta ja muuta laitonta toimintaa koskevien tapausten parissa työskenteleviin toimittajiin kohdistettujen uhkailujen tutkintaa; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille Zagrebin piirioikeuden tuomion erään viikkolehden toimittajan murhatapauksessa;

18. panee lisäksi merkille, että Kroatian yleisradioyhtiöllä (HRT) on edelleen vakavia yhtiön johtoportaseen liittyviä vaikeuksia, sillä yleisradioyhtiön ohjelmaneuvosto ei ole useista yrityksistä huolimatta onnistunut valitsemaan uutta pääjohtajaa, mikä vaikuttaa yhtiön toimintaan; suhtautuu myönteisesti siihen, että uusi radio- ja televisiolaiki on tullut voimaan, ja toivoo, että HRT:n hallintorakenteesta tehdään epäpoliittinen ja toimittajien riippumattomuus varmistetaan;

19. panee tyytyväisenä merkille naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon alalla saavutetun suhteellisen edistyksen; panee merkille, että naisilla on noin 25 prosenttia parlamentin paikoista ja lähes puolet julkisen sektorin hallinnollisista viroista, mikä on osoitus sukupuolten tasa-arvon edistymisestä; panee merkille molempien sukupuolten työllisyysasteen, joka on positiivinen piirre Kroatian kansantaloudessa; korostaa kuitenkin, että johtavassa asemassa olevien naisten osuus yrityksissä on edelleen alhainen ja että sukupuoleen perustuvat palkkaerot edelleen olemassa; pyytää siksi edelleen edistämään aktiivisesti naisten osallistumista taloudellisiin ja poliittisiin päätöksentekoihin ja panemaan nopeasti täytäntöön sukupuolten tasa-arvoa koskevan lain, samapalkkaisuuden periaate mukaan luettuna; katsoo, että naisen sosiaalinen suojeleminen on nykyään kehittyneempiä Kroatian naapureiden tilanteeseen verrattuna; kehottaa Kroatian viranomaisia kiinnittämään lisää huomiota perheväkivallan torjumiseen;

20. suhtautuu myönteisesti siihen, että Kroatia sitoutui ensimmäisten maiden joukossa vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen; kehottaa Kroatian viranomaisia panemaan nykyiset toimet täytäntöön ja laatimaan konkreettisia ja avoimia lisäsuunnitelmia institutionaalisten ja oikeudellisten valmiuksien uudistamiseksi sekä puuttumaan siihen, että yhä suurempi osa kehitysvammaisista asuu ruuhkaisissa laitoksissa yhteisöjen sijaan, jotta vammaisten henkilöiden lakisääteiset oikeudet ja ihmis-oikeudet taattaisiin täysipainoisesti; ottaa huomioon, että yleissopimuksessa tunnustetaan yksiselitteisesti kehitysvammaisten oikeus asua yhteisössä; suosittaa tämän vuoksi, että Kroatian viranomaiset varmistavat vaihtoehtoisia hoitomahdollisuuksia tarjoamalla, että uudistukset ovat tämän määräyksen mukaisia; kannustaa Kroatiaa panemaan täytäntöön asianmukaiset oikeudelliset säännökset vammaisten henkilöiden esteettömästä pääsystä julkisiin rakennuksiin;

21. panee merkille, että vähemmistöjen kunnioittamisessa ja suojelussa on tapahtunut hyvää edistystä ja vähemmistökysymyksiin kiinnitetään nyt enemmän huomiota alueen parempien suhteiden yhteydessä; suhtautuu myönteisesti vähemmistöjä koskevien perustuslain määräysten tiukentamiseen ja siihen, että säästötoimista huolimatta vähemmistöjärjestöille varattua rahoitusta on leikattu vain vähän; korostaa kuitenkin tarvetta ryhtyä asianmukaisiin toimiin romanivähemmistön suojelemiseksi;

22. korostaa kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävän vuoropuhelun merkitystä ja korostaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tärkeää tehtävää politiikan painopisteiden määrittelyssä; panee merkille Kroatian hallituksen pyrkimykset kuulla kansalaisyhteiskuntaa; kehottaa viranomaisia ryhtymään lisätoimiin, jotta kansalaisyhteiskunnan toimijoiden osallistuminen poliittiseen päätöksentekoon ja viranomaisten toiminnan valvontaan virallistettaisiin ja jotta niiden osallistumista lisättäisiin; korostaa kansalaisyhteiskunnan ratkaisevaa asemaa tehostettaessa yhteiskunnallisiin ja poliittisiin seikkoihin liittyvää alueellista yhteistyötä;

23. panee tyytyväisenä merkille vankilajärjestelmässä saavutetun edistyksen, erityisesti sen, että uusien vankilatilojen rakentaminen on aloitettu, sekä uuden ehdonalaisuusjärjestelmän käyttöönoton; huomauttaa kuitenkin, että tilanahtauden vuoksi vankien terveydenhoitoon, hygieniaan, tilan ja raittiin ilman saantiin sekä työmahdollisuuksiin liittyviin tarpeisiin ei vielä ole vastattu täysin;

24. panee tyytyväisenä merkille toimivaltaisten viranomaisten aikaansaamat parannukset nk. viharikoksesta syytteen asettamisessa; kehottaa viranomaisia menemään askelen pidemmälle ja vahvistamaan viharikosten asianmukaisen luokituksen ja määrittelyn erityisesti niille rikoksille, jotka perustuvat uhrin seksuaaliseen suuntautumiseen, kulttuuriseen taustaan tai etniseen alkuperään;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

25. panee tyytyväisenä merkille viharikoksia koskevan lainsäädännön täytäntöönpanossa tapahtuneen edistyksen; huomauttaa kuitenkin, että viranomaisten on puututtava määrätietoisemmin rodun perusteella tapahtuvaan uhkailuun ja suvaitsemattomuuteen seksuaalisia vähemmistöjä kohtaan;

Taloudelliset arviointiperusteet

26. huomauttaa, että vaikka talouden alamäki on hidastunut, Kroatian talous on supistunut edelleen reaalisena BKT:n laskun myötä; pitää myönteisinä talouden elvytysuunnitelmia, mutta kehottaa silti hallitusta muuttamaan suosituksensa kurinalaisiksi toimintalinjoiksi;

27. kehottaa Kroatian hallitusta puuttumaan talouden rakenteellisiin heikkouksiin ja supistamaan rooliaan resurssien uudelleenjakajana tekemällä rakenteellisia uudistuksia kilpailukyvyyn edistämiseksi; painottaa, että julkisen sektorin tehostamisen ohella on lisättävä julkisen talouden vakauttamista tai uudistuksia, joiden tavoitteena on vähentää julkisia menoja; huomauttaa lisäksi, että on ponnisteltava huomattavasti Kroatian terveydenhuoltoalan, sosiaalijärjestelmien ja valtiontukipolitiikkojen uudistamiseksi, jotta päästään kustannustehokkuuteen ja saavutetaan vakaa julkisten menojen taso asianmukaisissa verotuspolitiikan puitteissa;

28. kehottaa Kroatian hallitusta puuttumaan erittäin alhaisiin työllisyyslukuihin ja pyrkimään ponnekaammin lisäämään työllisyyttä puuttamalla joustamattomiin työmarkkinoiden säännöksiin ja työntekijöiden työmarkkinoille osallistumisen esteisiin ja panostamaan ammatilliseen koulutukseen, koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen;

Edellytykset täyttää jäsenyyteen liittyvät velvoitteet

29. toteaa tyytyväisenä, että Kroatia on edelleen parantanut kykyään omaksua EU-jäsenyyden velvoitteita ja useimmilla aloilla lainsäädäntö on mukautettu yhteisön säännöstöön; kannustaa kuitenkin Kroatian viranomaisia kiinnittämään erityistä huomiota sen asianmukaisen täytäntöönpanon takaaviin hallinnollisiin valmiuksiin, jotta maa saa parhaan mahdollisen hyödyn EU-jäsenyydestä liittymisen jälkeen;

30. panee merkille toukokuussa 2010 vaikeuksissa olleita telakoita koskevat tarjouskilpailut; kehottaa Kroatian hallitusta saattamaan mahdollisimman nopeasti päätökseen uudistamisprosessin, jotta se saavuttaa liittymisneuvottelujen tärkeän tavoitteen, jotta kilpailua koskeva luku voidaan sulkea väliaikaisesti;

31. panee tyytyväisenä merkille huomattavat toimet hallinnon ja instituutioiden valmiuksien kehittämiseksi sekä koko liittymistä edeltävän tuen hallintajärjestelmän vahvistamisen, millä pyritään valmistautumaan asianmukaisesti koheesiopolitiikan ja maaseudun kehittämistä koskevan politiikan täytäntöönpanoon Kroatian liityessä EU:hun;

32. kehottaa Kroatian hallitusta parantamaan ympäristönhallinnasta vastaavien valtionhallinnon, erityisesti aluesuunnittelusta, jätteen ja vesivarojen hallinnasta sekä ilmasta vastaavien instituutioiden koordinaatiota, jotta voitaisiin säilyttää ainutlaatuisia ympäristöä sekä laaja biologinen monimuotoisuus; kehottaa hallitusta erityisesti ensi töikseen toteuttamaan kiireesti nykyisen hallintorakenteensa perusteellisen arvioinnin ympäristöpolitiikan ja ympäristöasioiden hallinnan aloilla;

33. panee tyytyväisenä merkille, että Kroatian sijainti ja kolme eurooppalaista liikennekäytävää, jotka kulkevat maan läpi, antavat kustannustehokkaan pääsyn itään ja Kaukoitään meneville ja sieltä lähtöisin oleville rahtikuljetuksille Keski-Euroopan markkinoille, ja painottaa, että satama-, rautatie- ja maantieyhteyksiä eurooppalaisiin käytäviin on kehitettävä yhtenäistetysti, jotta sijainti säilyy houkuttelevana kuljetuspalveluille;

34. panee merkille, että Kroatia on edistynyt huomattavasti toimintalinjojensa, lainsäädäntönsä ja sääntöjensä yhdenmukaistamisessa sähköistä viestintää ja tietotekniikkaa koskevan yhteisön säännöstön kanssa, ja kehottaa Kroatian viranomaisia edistämään Internetin käyttömahdollisuuksia mahdollisimman laajasti; suhtautuu myönteisesti siihen, että siirtyminen digitaalisiin televisiolähetysiin on hoidettu onnistuneesti; pitää kuitenkin valitettavana, että annetuista säännöistä huolimatta kilpailu laajakaistamarkkinoilla on silti edelleen vähäistä;

35. panee merkille, että rakenteelliset haasteet ovat säilyneet maataloudessa ja että yksityiset maatilat toimivat edelleen pienillä hajallaan olevilla mailla, joilla mahdollisuudet saavuttaa mittakaavaetuja ovat rajalliset;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

36. suhtautuu myönteisesti Kroatian osallistumiseen yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) operaatioihin, joista voidaan mainita erityisesti EU NAVFOR Atalanta -sotilasoperaatio ja EU:n siviilioperaatiot EUPOL Afganistan ja EULEX Kosovo, sekä Kroatian osallistumiseen EU:n taisteluosastoihin, kun se on aktiivisesti mukana pohjoismaisessa taisteluosastossa ja Saksan vetämässä taisteluosastossa; panee lisäksi tyytyväisenä merkille, että Kroatia on järjestelmällisesti ja säännöllisesti noudattanut yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) julistuksia, yhteisiä kantoja ja lausuntoja aina, kun sitä on pyydetty tukemaan niitä sekä Brysselissä että kansainvälisissä järjestöissä;

Alueellinen yhteistyö

37. kannustaa Kroatiaa jatkamaan ponnistuksia hyvien naapurisuhteiden ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi edelleen ja toimimaan edelleen merkittävänä ja proaktiivisena alueellisen yhteistyön edistäjänä kaikilla tasoilla; antaa Kroatian presidentille tunnustusta siitä, että se kunnioitti syvästi sotarikosten bosnialaisia uhreja Sarajevoon huhtikuussa 2010 tekemällään virallisella vierailullaan; pitää kyseistä aloitetta ja elettä Kroatian puolelta sitoumuksena ratkaista historialliset kysymykset naapureiden kanssa oikeudenmukaisesti, rehellisesti ja arvokkaasti; suhtautuu myönteisesti myös Kroatian presidentin ja pääministerin yhteiseen lausuntoon, jossa tuetaan Bosnia ja Hertsegovinan alueellista koskemattomuutta ja itsenäisyyttä sekä sen liittymistä EU:hun ja Natoon; panee kuitenkin merkille, että edistyminen alueellisessa yhteistyössä on ollut epätasaista, ja vaatii siksi Kroatian hallitusta ja naapurimaiden hallituksia tehostamaan alueen kansalaisten sovitteluun tähtäävää vuoropuheluaan, jotta voidaan löytää lopullisia ja molempia osapuolia tyydyttäviä ratkaisuja kaikkiin ratkaisematta oleviin kahdenvälisiin ongelmiin, erityisesti valtion rajoja koskeviin lopullisiin sopimuksiin, kateissa olevien henkilöiden kysymykseen, omaisuuden palauttamiseen ja pakolaisten paluuseen sekä kansalaisten luovuttamiseen silloin, kun on kyse sotarikoksista tai rikoksista ihmiskuntaa vastaan;

38. panee tyytyväisenä merkille, että Kroatian ja Slovenian välityssopimus tuli voimaan 29. marraskuuta 2010; katsoo, että naapurimaiden pitkään kestäneen rajakiistan ratkaisu on tärkeä viesti koko alueelle vuoropuhelun ja sovitteluratkaisun kulttuurin edistämisen puolesta; palauttaa mieleen välityssopimuksen 10 artiklan määräykset, joiden mukaan molempien osapuolten olisi pidättäydyttävä mahdollisista toimista tai lausunnoista, jotka saattaisivat kärjistä kiistaa tai vaarantaa välitystuomioistuimen työn;

39. pyytää edistystä kahdenvälisen kiistojen ratkaisemisessa naapurimaiden kanssa, joista voidaan mainita esimerkkinä rajakysymykset Serbian, Montenegron sekä Bosnia ja Hertsegovinan kanssa, jotta nämä kiistat eivät muodostuisi esteeksi EU:n laajentumisen jatkumiselle Kroatian liittymisen jälkeen;

40. kiittää Kroatiaa ja Serbiaa niiden kunnianhimesta ja pyrkimyksistä vahvistaa sovittelua kansalaistensa keskuudessa keskinäisen luottamuksen ilmapiirissä; suhtautuu myönteisesti Serbian presidentin Tadićin ja Kroatian presidentin yhteiseen vierailuun Vukovariin, jossa Serbian presidentti osoitti kunnioitusta ja pyysi anteeksi Ovčarassa Vukovarin lähellä tehtyjä rikoksia, sekä yhteiseen sitoumukseen selvittää kadonneiden henkilöiden kohtalo ja löytää ratkaisut pakolaisia ja paluuta koskeviin kysymyksiin tärkeänä askeleena kohti sovintoa; suhtautuu myönteisesti siihen, että Kroatian presidentti Josipović osoitti kunnioitusta sodan serbialaisille uhreille Kroatiaassa; panee tyytyväisenä merkille järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja korruptioon liittyvistä rikoksista syytettyjen tai tuomittujen henkilöiden luovuttamisesta tehdyn Kroatian ja Serbian välisen sopimuksen allekirjoittamisen 29. kesäkuuta 2010 samoin kuin Kroatian tasavallan ja Montenegron välisen luovutus sopimuksen tekemisen 1. lokakuuta 2010 merkittävänä edistysaskeleena korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan tehostamisessa ja rankaisemattomuuden vähentämisessä alueella;

41. suhtautuu myönteisesti Kroatian ja Slovenian maaliskuussa 2010 käynnistämään alueelliseen aloitteen Brdon prosessiin, erityisesti Kroatian, Slovenian ja Serbian väliseen sopimukseen yhteisen rahtia kuljettavan rautatieyrityksen perustamisesta rahtikuljetusten parantamiseksi kolmen maan kautta Länsi-Eurooppaan ja Turkkiin sekä Kreikkaan sekä näistä maista pois päin; katsoo, että näin säästetään huomattavasti kuljetuskuluissa ja lyhennetään matkustusaikoja yksinkertaisempien raja- ja tullimuodollisuuksien ansiosta ja tämän lisäksi osoitetaan sitoutumista muuttaa sovittelupyrkimykset konkreettisiksi toimiksi, jotka hyödyttävät kaikkia taloudellisesti;

42. katsoo, että alueen talouskehitystä voitaisiin nopeuttaa Serbian ja Kroatian tiiviillä yhteistyöllä Tona- van aluetta koskevan strategian yhteydessä, sillä tämä antaisi mahdollisuuden kytkeä nämä maat tiukemmin EU:hun erilaisilla yhteistyömuodoilla liikenteen, ympäristön ja talouskehityksen aloilla Tona- van makroalueen puitteissa;

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

43. korostaa, että voimalaitoksen rakentaminen ja sääntelytoimet Tonavan varrella on toteutettava erittäin huolellisesti ja ympäristötekniikan uusimman kehityksen mukaisesti; vaatii, että aloittemislupia myönnettäessä otetaan huomioon Euroopassa ainutlaatuinen maisemallinen tilanne ja noudatetaan EU:ssa voimassa olevia sääntöjä; katsoo, että samoja periaatteita on sovellettava myös muiden jokien uomien muuttamiseen vastaavilla rakennelmilla;

*

* *

44. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä Kroatian hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 17. helmikuuta 2011

Egyptin tilanne

P7_TA(2011)0064

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Egyptin tilanteesta

(2012/C 188 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat Egyptiä koskevat päätöslauselmansa,
- ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan YK:n kansainvälisen yleissopimuksen vuodelta 1966, jonka Egypti on ratifioinut 1982,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 4. helmikuuta 2011 antaman julkilausuman Egyptistä ja lähi-alueista,
- ottaa huomioon 31. tammikuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät Egyptistä,
- ottaa huomioon Eurooppa neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuyn, Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Barroson ja EU:n korkean edustajan Catherine Ashtonin 11. helmikuuta 2011 antaman yhteisen lausuman Egyptin tapahtumista,
- ottaa huomioon Eurooppa-parlamentin puhemiehen Jerzy Buzekin 11. helmikuuta 2011 antaman lausuman presidentti Hosni Mubarakin eroamisesta,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuyn 29. tammikuuta 2011 antaman lausunnon Egyptin tilanteesta,
- ottaa huomioon EU:n korkean edustajan Catherine Ashtonin 4. helmikuuta, 3. helmikuuta, 28. tammikuuta ja 27. tammikuuta 2011 antamat julkilausumat Egyptin tilanteesta sekä 6. joulukuuta 2010 antaman julkilausuman Egyptin parlamenttivaaleista,
- ottaa huomioon Egyptin armeijan korkeimman neuvoston 13. helmikuuta 2011 antaman viidennen julkilausuman,
- ottaa huomioon komission antaman tiedonannon ”Euroopan naapuruuspolitiikan täytäntöönpano vuonna 2009: Egyptiä koskeva seurantakertomus” (KOM(2010)0207 – SEC(2010)0517),
- ottaa huomioon EU:n ja Egyptin huhtikuussa 2009 tehdyn yhteisen päätöksen suhteidensa parantamisesta, mitä Egypti oli ehdottanut vuonna 2008,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Egyptin assosiaatiosopimuksen vuodelta 2004 ja toimintasuunnitelman, josta sovittiin vuonna 2007,
- ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) kehityksen vuodesta 2004 ja erityisesti komission kertomukset sen toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä,

Torstai 17. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon vuonna 2004 määritellyt ja vuonna 2008 päivitettyt ihmisoikeuksien puolustajien hyväksi toteutettavat EU:n toimet,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että viimeaikaisissa mielenosoituksissa Pohjois-Afrikan arabimaissa ja Lähi-idässä on vaadittu poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia uudistuksia ja tuotu päättäväisesti esiin vapautta, todellista demokratiaa ja kansalaisten elinolosuhteiden parantamista koskevat kansan vaatimukset,
- B. ottaa huomioon, että Egyptin presidentti Hosni Mubarak luopui vallasta 11. helmikuuta 2011; ottaa huomioon, että hänen toimivaltuutensa on siirretty Armeijan korkeimmalle neuvostolle; ottaa huomioon, että korkein neuvosto on pyytänyt presidentti Mubarakin äskettäin nimittämää hallitusta jatamaan toimintaansa kunnes uusi hallitus on muodostettu, pyytänyt luovuttamaan vallan valitulle siviilihallitukselle ja tehnyt tärkeitä päätöksiä, kuten 13. helmikuuta 2011 annetussa viidennessä julkilausumassa ilmoitetaan,
- C. katsoo, että vapautta, todellista demokratiaa ja yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta Egyptissä koskeviin kansan vaatimuksiin vastaaminen edellyttää välitöntä, vakavaa ja avointa vuoropuhelua, johon osallistuvat kaikki demokraattiset poliittiset ja yhteiskunnalliset voimat, oikeusvaltion periaatteiden noudattamista sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista, ja että tämän vuoropuhelun olisi johdettava todellisiin ja merkittäviin uudistuksiin,
- D. ottaa huomioon, että poliisi on vastannut väkivaltaisesti Egyptin hallituksen vastaisiin rauhanomaisiin mielenosoituksiin käyttämällä kyynelkaasua ja kumiluoteja ja lähettämällä mielenosoittajien kimppuun aseistettuja yksityishenkilöitä ja hallitusta kannattavia aktivisteja, mikä on aiheuttanut satojen ihmisten kuoleman, panee merkille, että satoja ihmisiä, heidän joukossaan ihmisoikeusaktivisteja, journalisteja ja lakimiehiä, on pidätetty tai otettu säilöön,
- E. katsoo, että Egyptin hallitus on toiminut ennenkuulumattomasti sulkiessaan internetin voidakseen hiljentää mielenosoittajat ja rajoittaa egyptiläisten sananvapautta; ottaa huomioon, että sotilaspoliisi sulki sellaiset keskuksset kuten Al Jazeera ja Hisham Mubarak Law Centren,
- F. ottaa huomioon, että demokratian, ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien kunnioittaminen kuuluu Euroopan unionin perusperiaatteisiin ja -tavoitteisiin ja muodostaa yhteisen perustan Euro-Välimeri-alueen kehittämiseksi, ottaa huomioon, että Euro-Välimeri-kumppanuus on pääasiassa keskittynyt taloudellisiin uudistuksiin ja sen puitteissa ei ole pystytty toteuttamaan tarvittavia poliittisia ja institutionaalisia uudistuksia; toteaa, että Välimeren unioni, jonka oli tarkoitus tehostaa EU:n politiikkaa Välimeren alueella, ei ole kyennyt vastustamaan kasvavaa epäluuloa eikä tyydyttämään alueen asukkaiden perustarpeita,
- G. katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden suhteissa eteläisiin naapureihinsa pyrkimys vakauteen on menneinä vuosina usein jättänyt varjoonsa demokraattiset arvot, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja ihmisoikeudet; ottaa huomioon, että assosiaatiosopimusten ihmisoikeuslausekkeita olisi tuettava järjestelmällisesti kyseisten lausekkeiden täytäntöönpanoa koskevalla mekanismilla; ottaa huomioon, että tässä yhteydessä on jatkuvasti tarpeen tarkistaa naapuruuspolitiikkaa,
- H. ottaa huomioon vaatineensa toistuvasti vuodesta 1981 lähtien voimassa olleen hätätilan lakkauttamista, demokratian lujittamista sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien noudattamista Egyptissä,
- I. ottaa huomioon, että Egypti on Euroopan unionin tärkeä kumppani Lähi-idässä ja että Euroopan unionin olisi osaltaan vaikutettava demokraattisen, vauraan ja vakaan Egyptin syntyyn kannustamalla ja tukemalla maan uudistumista,

Torstai 17. helmikuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että Egyptillä on aktiivinen ja ratkaisevan tärkeä rooli Lähi-idän rauhanprosessin tukemisessa ja palestiinalaisten sisäisen sovinnon etsimisessä; ottaa huomioon, että armeijan korkein neuvosto on vahvistanut Egyptin sitoutumisen kaikkien niiden kansainvälisten sopimusten ja yleissopimusten noudattamiseen, joiden osapuolena se on,
1. ilmaisee solidaarisuutensa Egyptin kansaa kohtaan, kiittää egyptiläisten ja erityisesti nuoren sukupolven rohkeutta ja päättäväisyyttä ja tukee voimakkaasti heidän oikeutettuja demokraattisia pyrkimyksiään;
 2. tuomitsee voimakkaasti mielenosoittajiin kohdistuneen väkivallan ja heitä vastaan käytetyn suhteettoman voiman ja pahoittelee syvästi, että useita ihmishenkä on tämän seurauksena menetetty ja että loukkaantuneiden määrä on suuri; esittää suruvalittelunsa uhrien omaisille; kehottaa tekemään puolueettoman tutkimuksen tapahtumista, jotka ovat johtaneet siihen, että ihmisiä on kuollut, haavoittunut ja heitä on vangittu, ja kehottaa saattamaan vastuussa olevat oikeuden eteen;
 3. kehottaa välittömästi ja ehdoitta vapauttamaan kaikki rauhanomaiset mielenosoittajat, mielipidevangit, egyptiläiset ja kansainväliset ihmisoikeuksien puolustajat, journalistit ja lakimiehet; kehottaa Egyptin viranomaisia ilmoittamaan viipymättä pidätettyjen olinpaikat ja varmistamaan, että heitä ei kiduteta eikä kohdella muutenkaan kaltoin;
 4. katsoo, että presidentti Hosni Mubarakin luopuminen vallasta käynnisti uuden vaiheen Egyptin poliittisessa muutoksessa; kehottaa käynnistämään välittömästi todellisen ja avoimen kansallisen poliittisen vuoropuhelun, johon osallistuvat kaikki keskeiset poliittiset ja kansalaisyhteiskunnan toimijat, ja jonka tavoitteena on valmistella hätätilan poistamista, perustuslain uudistamista ja vaalilakia, vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja, demokraattisesti valittua siviilihallitusta ja todellista demokratiaa Egyptissä;
 5. kehottaa Egyptin armeijaa toimimaan rakentavassa roolissa enempää väkivaltaa välttämällä ja helpottamaan poliittista prosessia; panee merkille armeijan korkeimman neuvoston päätökset perustuslain kumoamisesta, parlamentin hajottamisesta, perustuslain artikloja muuttavan komitean, johon on kuuluttava riippumattomia jäseniä, perustamisesta, kansanäänestyksen pitämisestä näistä muutoksista ja parlamentti- ja presidentinvaalien järjestämisestä; kehottaa jälleen käynnistämään demokraattisen prosessin, jossa kaikki poliittiset ja kansalaisyhteiskunnan toimijat ovat mukana, jotta päästään kansalliseen yksimielisyyteen;
 6. korostaa, että on tärkeää palauttaa viipymättä tietoliikenneverkkojen toiminta, internet mukaan luetuna, ja täysimääräisesti kunnioittaa tiedonvälityksen vapautta, sananvapautta ja kokoontumisvapautta Egyptissä;
 7. ilmaisee voimakkaan tukensa demokratiaa, oikeusvaltion periaatetta ja sosiaalista oikeudenmukaisuutta edistäville uudistuksille Egyptissä; vaatii edelleen hätätilan lakkauttamista; korostaa, että on tärkeää lujittaa hyvää hallintotapaa, korruption torjuntaa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista Egyptissä ja kiinnittää erityistä huomiota omantunnon-, uskonnon- ja ajatuksenvapauteen, sananvapauteen, lehdistönvapauteen ja tiedotusvälineiden vapauteen, yhdistymisvapauteen, naisten oikeuksiin, sukupuolten tasa-arvoon, vähemmistöjen suojeluun sekä sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaan syrjintään;
 8. korostaa, että on tärkeää nopeuttaa huomattavasti Egyptin taloudellisia ja sosiaalisia uudistuksia, koska vapaus, taloudellinen kehitys ja elintason kohentaminen ovat välttämättömiä maan poliittiselle ja sosiaaliselle vakaudelle;
 9. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan aktiivisesti nopeaa siirtymistä kohti rauhanomaista, moniarvoista ja oikeudenmukaista Egyptiä; tukee Eurooppa-neuvoston näkemystä, että Euroopan unionin pitäisi antaa täysi tukensa alueen siirtymäprosessille, joilla edistetään demokraattisen hallintotavan luomista, moniarvoisuutta, parempia mahdollisuuksia taloudelliseen vaurauteen ja sosiaaliseen osallisuuteen sekä alueellisen vakauden vahvistamiseen;
 10. kehottaa EU:ta, jäsenvaltioita, poliittisia puolueita ja säätiöitä auttamaan Egyptin demokraattisia poliittisia voimia ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä järjestäytymään, jotta ne voivat osallistua täysimääräisesti demokratiaan siirtymiseen; kehottaa Egyptin viranomaisia huolehtimaan siitä, etteivät koptikristittyjen yhteisöt joudu kärsimään nykyisestä tilanteesta ja että kaikki uskonnolliset yhteisöt voivat elää rauhassa ja vapaasti harjoittaa uskontoaan kaikkialla maassa;

Torstai 17. helmikuuta 2011

11. kehottaa korkeaa edustajaa ottamaan asiakseen sellaisen työryhmän muodostamisen, johon myös Euroopan parlamentti kuuluisi ja joka voi vastata demokraattisen muutoksen kannattajien ilmaisemaan tarpeeseen saada tukea demokraattiselle siirtymäprosessille, erityisesti vapaille ja demokraattisille vaaleille ja yhteiskunnan rakenteiden, kuten riippumattoman oikeuslaitoksen, kehittämiselle; kehottaa korkeaa edustajaa tukemaan demokraattista muutosta myös lähettämällä vaalitarkkailuvaltuuskunnan tuleviin vaaleihin;
12. pitää myönteisinä neuvoston täytäntöönpanopäätöstä 2011/79/YUTP ja 4. helmikuuta 2011 annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 101/2011⁽¹⁾, joilla jäädytetään Tunisian valtionvarojen väärinkäyttöön syyllistyneiden henkilöiden ja heidän kanssaan yhteistyössä toimineiden henkilöiden varat, ja kehottaa neuvostoa toimimaan samalla tavalla kaikkien vastuuhenkilöiden suhteen Egyptissä;
13. tähdentää, että tapahtumat Egyptissä ja muissa alueen maissa korostavat jälleen pikaista tarvetta luoda entistä kunnianhimoisempia ja tehokkaampia toimintapolitiikkoja ja välineitä ja vahvistaa niiden budjetointia, jotta voidaan rohkaista ja tukea poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia uudistuksia EU:n eteläisessä naapurustossa; korostaa, meneillään olevan Euroopan naapuruuspolitiikan strategisen tarkistamisen yhteydessä on heijasteltava nykyisiä tapahtumia alueella ja laadittava uusia tehostettuja tapoja kansan tarpeiden ja pyrkimysten huomioon ottamiseksi; kehottaa koordinoimaan entistä paremmin Euroopan unionin politiikkaa suhteessa kyseisiin maihin;
14. toistaa vaatimuksensa, että Euroopan unioni tarkistaa demokratian ja ihmisoikeuksien tukemista koskevaa politiikkaansa ihmisoikeuslausekkeen täytäntöönpanomekanismin luomiseksi kaikissa kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa; vaatii, että Euroopan naapuruuspolitiikan tarkistamisessa on annettava etusija kriteereille, jotka koskevat oikeuslaitoksen riippumattomuutta, perusvapauksien, moniarvoisuuden ja lehdistön vapauden kunnioittamista ja korruption torjuntaa; korostaa, että nykyisiä toimintasuunnitelmia on tarkistettava perusteellisesti ja että niihin on sisällytettävä poliittisia uudistuksia koskevia painopisteitä ja kannustimia; kehottaa neuvostoa määrittelemään poliittisia ehtoja, jotka naapuruuspolitiikkaan osallistuvien maiden on täytettävä edistyneen maan aseman saadakseen;
15. pitää erittäin tärkeänä alueen ulkoiisiin toimiin tarkoitettuja EU:n rahoitusvälineitä, kuten eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden väline, demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen rahoitusväline ja vakausväline, ja kehottaa vahvistamaan niitä, jotta voidaan varmistaa niiden tehokas ja johdonmukainen käyttö tällaisissa poikkeusolosuhteissa; pyytää korkeaa edustajaa käyttämään täysimääräisesti hyväksi kaikkia merkityksellisiä EU:n ulkoisen rahoituksen välineitä, kuten demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista rahoitusvälinettä; korostaa, että on varmistettava näiden rahoitusvälineiden demokraattinen valvonta, josta huolehtii Euroopan parlamentti; korostaa myös, että on tärkeää puuttua pikaisesti elintarvikkeiden hinnannousuun ja yleisemmin elintarvikehuoltoon ja maaseudun kehittämiseen;
16. kehottaa Välimeren unionia pikaisesti pohtimaan viimeaikaisia tapahtumia ja toimimaan niiden pohjalta, jotta voidaan tehdä ehdotuksia siitä, miten edistetään parhaiten demokratiaa ja ihmisoikeuksia sen jäsenvaltioissa ja alueella, ja mahdollisia uudistuksia, jotta sen omasta roolista tulee entistä vahvempi ja tehokkaampi; kehottaa Anna Lindhin Euro-Välimeri-säätiötä toimimaan kiireellisesti ja aktiivisesti niin, että Euro-Välimeri-alueen kansalaisyhteiskunta saadaan liikkeelle edistämään kansalaisuutta ja osallistumista;
17. tunnustaa Egyptin merkittävän roolin arabimaailmassa ja Lähi-idän rauhanprosessissa sekä Israelin kanssa tehdyn rauhansopimuksen merkityksen; kehottaa Egyptiä pitämään kiinni sitoumuksistaan ja toimimaan aktiivisesti ja rakentavasti kestävän rauhan saamiseksi Lähi-itään keskittyen erityisesti Israelin ja palestiinalaisten välisen konfliktin sovitteluun ja kehottaa myös pitämään voimassa Egyptin ja Israelin välisen rauhansopimuksen; ottaa huomioon armeijan korkeimman neuvoston julkilausuman, jonka mukaan Egypti on sitoutunut noudattamaan kaikkia niitä kansainvälisiä sopimuksia ja yleissopimuksia, joiden osapuolena se on;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Egyptin viranomaisille.

(1) EUVL L 31, 5.2.2011, s. 40.

Torstai 17. helmikuuta 2011

Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian täytäntöönpano

P7_TA(2011)0065

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian täytäntöönpanosta

(2012/C 188 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan,
- ottaa huomioon komissiolle esitetyt suulliset kysymykset (O-00014/2011 – B7-0011/2011 ja O-00029/2011 – B7-0013/2011) Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Tonavan aluetta koskevasta EU:n strategiasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon Tonavan aluetta koskevasta EU:n strategiasta (KOM(2010)0715) ja siihen liittyvän toimintasuunnitelman (SEC(2010)1489),
- ottaa huomioon Itämeren aluetta koskevan EU:n strategian (KOM(2009)0248),
- ottaa huomioon, että 18. ja 19. kesäkuuta 2009 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota laatimaan viimeistään vuonna 2010 Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesipolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman sisävesiliikenteen edistämisestä: sisävesiliikenteen integroitu eurooppalainen toimintaohjelma "NAIADES" ⁽³⁾,
- ottaa huomioon lokakuussa 2009 annetun alueiden komitean lausunnon Tonavan aluetta koskevasta EU:n strategiasta,
- ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon aiheesta "Valkoinen kirja monitasoisesta hallinnosta" (CdR 89/2009),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta "Makroalueiden yhteistyö – Itämeri-strategian ulottaminen Euroopan muille makroalueille" (ECO/251),
- ottaa huomioon puheenjohtajavaltioiden Espanjan, Belgian ja Unkarin laatiman neuvoston työohjelman,
- ottaa huomioon ympäristönsuojelua koskevat Espoon, Århusin ja Bernin yleissopimukset,
- ottaa huomioon vesipuitedirektiivin sekä Helsingin yleissopimuksen,

⁽¹⁾ EUVL C 305 E, 11.11.2010, s. 14.

⁽²⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽³⁾ EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 443.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon Tonavan jokiliikennettä sääntelevän Belgradin yleissopimuksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen mukaan alueellinen yhteenkuuluvuus on yksi Euroopan unionin päämääristä (SEU:n 3 artikla),
- B. toteaa, että makroaluestrategioilla pyritään tehostamaan nykyisten resurssien käyttöä, jotta voidaan käsitellä aluekehityskysymyksiä ja löytää yhteisiä tapoja puuttua yhteisiin ongelmiin,
- C. katsoo, että aluepolitiikan tehostamiseksi olisi tuettava ja kehitettävä kokonaisvaltaista toimintamallia ja luotava makroaluestrategioita, jotka koskevat koko Euroopan unionia,
- D. toteaa, että Itämeri-strategiassa on jo ehdotettu mallia, jolla voitaisiin koordinoida EU:n toimia ja rahoitusta geopoliittisissa alueyksiköissä eli makroalueilla, jotka määritellään tietyin perustein,
- E. ottaa huomioon, että Tonavan alue käsittää 14 Euroopan maata ja 115 miljoonaa asukasta ja että siihen kuuluu sekä EU-maita että EU:n ulkopuolisia maita eli Saksa, Itävalta, Slovakia, Tšekin tasavalta, Slovenia, Unkari, Romania, Bulgaria, Kroatia, Serbia, Bosnia ja Hertsegovina, Montenegro, Moldova ja Ukraina, ja katsoo, että se on alue, jolla voidaan tehostaa EU:n sellaisten toimintapolitiikkojen yhteisvaikutuksia kuin yhteenkuuluvuus, liikenne, talous, energia, ympäristönsuojelu, kulttuuri, koulutus, maatalous, kalastus, laajentuminen ja naapuruuspolitiikka,
- F. katsoo, että Tonavan aluetta koskevassa EU:n strategiassa olisi sen vuoksi käsiteltävä rinnakkain ja koordinoitava talous-, ympäristö-, sosiaali- ja kulttuuriasioita,
- G. katsoo, että strategialla olisi edistettävä merkittävästi monitasohallintoa ja Tonavan alueella toimivien kumppaneiden ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista ja sillä olisi tuettava alueen hyvinvointia, kestävää kehitystä, kykyä luoda uusia työpaikkoja ja turvallisuutta,
- H. ottaa huomioon, että Tonavan alue on merkittävä historiallinen väylä, joka yhdistää Euroopan länsi- ja itäosia,
- I. ottaa huomioon, että Tonavasta tuli eräänlainen Euroopan unionin sisäinen vesiväylä useiden peräkkäisten laajentumisten seurauksena ja että Tonavan alueella voi olla huomattava merkitys laajentumisten jälkeen tapahtuneiden muutosten tarkastelussa,
- J. katsoo, että Tonavan alue on yhteen kuuluvista alueista koostuva taloudellisesti epäyhtenäinen makroalue,
- K. katsoo, että Tonavan alueen taloudellinen kehittäminen lisää merkittävästi tämän makroalueen taloudellista hyvinvointia ja parantaa työllisyyttä,
- L. katsoo, että Tonavan alueen mieltäminen yhdeksi makroalueeksi auttaisi tasaamaan taloudellisen toiminnan alueellisia eroja ja pitämään yllä yhtenäistä kehitystä,
- M. ottaa huomioon, että Tonavan suistoalue ja Budapest ja Tonavan ranta sen alueella ovat olleet vuodesta 1991 lähtien Unescon maailmanperintökohteita ja että Tonavan alueella sijaitsee useita Natura 2000-verkostoon kuuluvia erityissuojelualueita ja erityisten suojelutoimien alueita; ottaa huomioon Tonavan ja sen suistoalueen ainutlaatuisen ja herkän ekosysteemin, johon kuuluu harvinaisia, saastumisen vuoksi uhanalaisia kasvilajeja,

Torstai 17. helmikuuta 2011

1. pitää myönteisenä, että komissio on laatinut Tonavan aluetta koskevan strategian, ja kannattaa siihen liittyvää toimintasuunnitelmaa, jossa keskitytään neljään pilariin (Tonavan alueen yhteyksien parantaminen, ympäristönsuojelu, hyvinvoinnin luominen ja Tonavan alueen vahvistaminen) ja reagoidaan tarpeeseen lisätä liikkuvuutta, tehostaa energiahuoltoa, ympäristönsuojelua, sosiaalista ja taloudellista kehitystä sekä kulttuurivaihtoa ja lisätä turvallisuutta ja kehittää pelastuspalvelua Tonavan alueella;
2. muistuttaa pyytäneensä tätä strategiaa vuodesta 2008 ja kehottaa neuvoston puheenjohtajavaltiota Unkaria ja Eurooppa-neuvostoa hyväksymään Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian kesäkuun Eurooppa-neuvoston kokoukseen mennessä ja aloittamaan sen täytäntöönpanon mahdollisimman pian;
3. pitää erityisen myönteisenä, että strategiaa varten on kuultu laajalti sidosryhmiä, muun muassa kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia, akateemisia piirejä ja liike-elämän edustajia sekä kansalaisjärjestöjä, ja korostaa, että kuulemisprosessi on strategian onnistumisen kannalta tärkeä; kehottaa perustamaan alueen kansalaisyhteiskuntafoorumin, joka kokoaa yhteen julkisen ja yksityisen sektorin toimijoita ja antaa heille mahdollisuuden osallistua makroaluestrategioiden kehittämiseen;
4. uskoo, että strategian alueellinen ulottuvuus auttaa kehittämään ajatusta alueellisesta yhteenkuuluvuudesta, joka Lissabonin sopimuksessa nostetaan taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden rinnalle, ja kehottaakin komissiota käynnistämään aktiivisen vuoropuhelun EU:n makroaluetoimintalinjojen roolista ja vaikutuksesta vuoden 2013 jälkeen;
5. korostaa, että EU:n makroaluestrategioiden tärkeimmän hyödyn katsotaan tulevan monitasoisesta yhteistyöstä, koordinoinnista ja strategisten investointien tehostumisesta käytettäessä saatavilla olevaa rahoitusta eikä niinkään lisäresurssien myöntämisestä; korostaa, että puheenjohtajavaltio Ruotsin päätelmissä ei esitetty uusia toimeksiantoja, uutta lainsäädäntöä tai uusia määrärahoja;
6. kehottaa jäsenvaltioita ja alueita hyödyntämään rakennerahastojen vuosien 2007–2013 määrärahoja mahdollisimman suuren tuen varmistamiseksi strategialle, jotta voidaan eritoten tukea työpaikkojen luomista ja talouskasvua alueilla, joihin talouskriisi on vaikuttanut eniten, ja suosittaa samalla, että toimintaohjelmia tarkistetaan meneillään olevan ohjelmakauden aikana, jos se on perusteltua; painottaa, että kunkin alueen erityispiirteitä hyödyntämällä rakennerahastoja voidaan käyttää tehokkaammin ja saadaan luotua lisäarvoa aluetasolla; korostaa, että makroalueiden hankkeita voitaisiin myös rahoittaa käyttämättä jääneistä varoista;
7. katsoo, että Euroopan unionin laajentuminen sekä suuret ylikansalliset haasteet kuten talouskriisi, ympäristöuhat, liikenteen kestävyys, energiaverkot, luonnonvarojen kestävyys ja vesivarojen ekologinen käyttö osoittavat, että eri valtiot ovat yhä enemmän riippuvaisia toisistaan ja asioita ei enää voida tarkastella alakohtaisesti ja näin ollen makroalueiden perustaminen avaa uusia tehokkaamman monitasoisen yhteistyön mahdollisuuksia, koska kestävä kehitys voidaan tarkastella koordinoitusti laajemman alueen puitteissa ja ryhtyä käyttämään Tonavan alueen valtavaa kehityspotentiaalia tehokkaammin sekä ehkäistä luonnonkatastrofeja;
8. korostaa sen vuoksi, että strategiaa olisi tarkasteltava koheesiopolitiikan tavoitteiden ja erityisesti alueellisen yhteistyön tavoitteen (tavoite 3) yhteydessä ja sen olisi perustuttava yhtenäiseen toimialojen rajat ylittävään alueelliseen näkemykseen ja lisäksi siinä olisi pyrittävä sovittamaan tehokkaammin yhteen tietyn alueen eri hallintotasojen toimintalinjat keskittyen tärkeisiin asioihin;
9. korostaa, että Tonavan alueen strategia on Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukainen, minkä vuoksi se on myös EU:n kehityslinjojen mukainen ja toteuttaa EU:n sitoumusta älykkääseen, kestäväan ja osallisuutta edistävään kasvuun;
10. korostaa Tonavan alueen strategian kokoavaa ja yhdistävää luonnetta ja on vakuuttunut siitä, että jos jäsenvaltiot ja myös alue- ja paikallisviranomaiset sitoutuvat poliittisesti tukemaan voimakkaasti strategiaa, sillä voidaan viime vuosien talous- ja rahoituskriisin jälkeen myötävaikuttaa huomattavasti Euroopan maiden jakolinjojen ylittämiseen ja näin Euroopan yhdentymisen ajatuksen toteutumiseen sekä edistää Euroopan talouden elvytysuunnitelman toteutumista yleensä ja myös sen tehoa ja antaa kestävälle kasvuille uutta käyttövoimaa alueellisella, kansallisella, ylikansallisella ja unionin tasolla sekä Keski- ja Kaakkois-Euroopassa että maantieteellisesti paljon laajemmalla alueella;

Torstai 17. helmikuuta 2011

11. panee merkille maailmanlaajuisen rahoitus- ja taluskriisin vakavat vaikutukset alueen kaikkiin maihin ja erityisesti Tonavan varren maihin; kehottaa kaikkia sidosryhmiä pitämään kriisistä huolimatta kiinni sitoutumisestaan EU:n Tonavan alueen strategiaan;
12. korostaa, että Tonavan alue on Euroopan portti Länsi-Balkanille ja että siksi aluetta koskeva EU:n strategia sekä edistää Keski- ja Kaakkois-Euroopan naapurisuhteita että luo tärkeää lisäarvoa EU:n Itä-Eurooppaa koskevan politiikan puitteissa; katsoo, että strategia on tämän vuoksi erinomainen tilaisuus koko unionille lujittaa poliittista ja taloudellista yhteistyötään Balkanin maiden kanssa ja siten edistää Euroopan yhdentymisprosessin etenemistä ja vakiintumista alueella;
13. korostaa, että Tonavan alueen strategia ja siihen sisältyvä erityyppinen yhteistyö yli rajojen voisi helposti muodostua tekijäksi, joka edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista kehitystä ja luo hyvinvointia, parantaa elämänlaatua, aktivoi paikallista ja alueellista toimintaa kehitystarpeiden mukaisesti, auttaa luomaan lujia rajat ylittäviä kytköksiä ja myös pienimuotoisia hankkeita (ihmisten välisiä kontakteja edistävät ohjelmat) monilla eri aloilla, kuten kulttuuri, koulutus, työllisyys, ympäristönsuojelu, teollisuuden toimitusketjut, kunnalliset yhteistyöhankkeet ja ylikansalliset liikenteen uudenaikaistamishankkeet;
14. katsoo, että makroaluestrategioiden kaltaisilla suuren mittakaavan strategioilla on tarkoitus osaltaan vahvistaa paikallis- ja aluetason roolia EU:n toimintalinjojen täytäntöönpanossa;
15. korostaa, että uudessa ”makroalueellisessa” yhteistyömallissa on varmistettava, että syrjäisten alueiden luontaiset haitat muutetaan eduiksi ja mahdollisuuksiksi ja että näiden alueiden kehitystä edistetään;
16. korostaa, että Tonavan alueen alueelliset ja paikalliset sidosryhmät, kuten Tonavan kaupunkien ja alueiden neuvosto ja Tonavan alueen kansalaisyhteiskunta, on otettava mukaan päätöksenteon kaikkiin vaiheisiin (valmisteluun, täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin), jotta voidaan löytää ratkaisuja yhteisiin haasteisiin, valita ja toteuttaa tehokkaasti käytännön hankkeet ja luoda hyvän hallinnon mekanismi; kehottaa maiden hallituksia tukemaan ja edistämään kansalaisjärjestöjen, ammattijärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan aktiivista osallistumista unohtamatta naisverkostoja ja vähemmistöryhmiä;
17. suosittaa, että paikallisyhteisöjen osallistumista lisätään ottamalla käyttöön kattavampia ja kohdenetumpia yhteydenpito- ja kuulemistapoja, kuten paikalliset tiedotusvälineet (paikallistason televisio, radio sekä painetut ja verkkolehdet); ehdottaa, että perustetaan EU:n Tonavan alueen strategialle omistettu portaali, jota voitaisiin käyttää keskus- ja paikallishallinnon, kansalaisjärjestöjen ja muiden Tonavan alueella aktiivisten yhteisöjen meneillään olevia ja tulevia hankkeita koskevaan kokemustenvaihtoon;
18. muistuttaa Itämeren alueen strategian yhteydessä saaduista opettavista kokemuksista, jotka liittyivät päätöksenteon avoimuuteen ja myös EU:n varojen jakamiseen;
19. kannustaa poliittista sitoutumista, jotta voidaan parantaa kansalaisten ja eri toimijoiden luottamusta poliittisiin päätöksentekijöihin ja paikallisviranomaisiin;
20. katsoo, että EU:n Tonava-strategian toteutuminen edellyttää muun muassa, että kuntatason päättäjät osaavat, pystyvät ja ovat valmiita toteuttamaan alueellisilla työmarkkinoilla hankeohjelmia, joilla voidaan synnyttää työvoiman kysyntää paikallisesti, luoda edellytyksiä älykkäälle ympäristöystävälliselle kasvulle ja tehostaa eri jäsenvaltioiden raja-alueyhteistyötä; kiinnittää huomiota Tonavan alueen talouden kehityksen ja innovatiivisuuden suuriin eroihin ja tarpeeseen lisätä kaikkien, myös pitkälle kehittyneiden alueiden potentiaalia, koska ne voivat antaa nostetta heikoimmassa asemassa oleville alueille; kiinnittää huomiota tarpeeseen tavoittaa uusia alueita, joilla on kehitys- ja innovaatiopotentiaalia, ja hyödyntää Itämeri-strategian ja Tonavan alueen strategian synnyttämää lisäarvoa;

Torstai 17. helmikuuta 2011

21. kehottaa kehittämään energiainfrastruktuuria, energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa, jotta saadaan yhdenmetyt ja toimivat energiamarkkinat;
22. panee merkille keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteet, joiden mukaisesti ilmastonmuutos vaikuttaa erityisesti Euroopan eteläisiin alueisiin – mukaan lukien Euroopan kaakkoisosassa sijaitsevat jäsenvaltiot; on vakuuttunut, että Tonavan alueen strategia on tärkeässä asemassa tässä suhteessa ja että se olisi laadittava pitäen tavoitteena ilmastonmuutoksen kielteisten vaikutusten lieventämistä Tonavan alueella, koska jokiverkosto on luonteeltaan ja vaikutuksiltaan moninainen (vesihuolto, ekologia, liikenneinfrastruktuuri, kastelu, maatalous, suojellut eläin- ja kasvilajit jne.);
23. toteaa, että Keski- ja Kaakkois-Eurooppa on ekologisesti yksi Euroopan rikkaimmista mutta myös haavoittuvimmista alueista ja että sen ekosysteemi on ekologisesti erittäin monipuolinen ja arvokas ja vaatii siten erityistä suojelua; pitää myönteisenä sitä, että Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian tavoitteena on tehdä alueesta elinkelpoinen, kestävä ja samalla kehittynyt ja hyvinvoiva alue, mihin pyritään huolehtimalla tulvien ja teollisten saasteiden kaltaisten ympäristöuhkien hallinnasta ja myös vesivarojen säilyttämisestä määrällisesti ja laadullisesti ja niiden kestävästä käytöstä sekä säilyttämällä biologinen monimuotoisuus ja maisema-arvot sekä ilman ja maaperän hyvä laatu; korostaa, että Tonavan vesistön ympäristön suojelu on tärkeä näkökohta, jonka pitäisi kannustaa alueen maatalouden ja maaseudun kehittämiseen vastuullisella tavalla; kehottaa parantamaan Tonavan ekologista tilaa, toimimaan pilaantumisen vähentämiseksi ja estämään uudet öljyn ja muiden myrkyllisten ja haitallisten aineiden päästöt; korostaa, että Tonavan hyvä ekologinen tila on ihmisen kaiken toiminnan perusedellytys Tonavan varrella ja suosittaa, että ympäristötavoitteita pohditaan erityisesti;
24. on vakuuttunut siitä, että toimet, joiden tarkoituksena on suojella Tonavan alueen luonnollista kykyä pidätellä tulvia ja estää tulvien toistuminen, ovat tarkoituksenmukaisimpia tapoja suojella Tonavan alueen ainutlaatuisia herkkyyttä ja haavoittuvuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että EU:n varat käytetään hankkeisiin, jotka ovat EU:n ympäristölainsäädännön mukaisia;
25. korostaa Tonavan alueen valtioiden keskinäistä taloudellista riippuvuutta ja sitä, että on tärkeää investoida tieto- ja viestintätekniikkaan sekä pk-yritysten ja niiden tutkimusyksikköjen kehittämiseen ja edistää innovointia, yrittäjyyttä ja tietoon perustuvaa taloutta, jotta kehitystyö olisi kestävää ja tehokasta;
26. korostaa, että älykäs talouskehitys ja älykkäät investoinnit ovat hyvin lupaavia talouden kasvualoja, ja katsoo, että vihreä teknologia ja ekologiset uudistukset, kuten energiatehokkuuden ja jätehuollon parantaminen sekä uusiutuvan energian edistäminen, voivat myötävaikuttaa alueen kestävään kehitykseen ja vähentää taloudellisen toiminnan kielteisiä ympäristövaikutuksia;
27. toteaa, että Tonavan alueen strategialla on tärkeä rooli vihreän talouden, vihreiden innovaatioiden ja yleensäkin uuden kilpailukykyisen vähähiilisen talouden syntyyn tähtäävän tutkimuksen ja innovoinnin tukemisessa ja ympäristönäkökohtien selkeämmässä painotuksessa, kun valmistellaan rajat ylittäviä teollisuuden yhteistyöhankkeita; kehottaa Tonavan rantavaltioita pitämään ensisijaisen tärkeänä yhteisten hydrologisten ja veden laadun testaamiseen liittyvien laitosten perustamista, koska ilman niitä liike-elämän kehittäminen voi epäonnistua;
28. pitää tärkeänä, että kestävää matkailua edistetään alueella ja panee merkille lähes koko Tonavan pituudelta joen varrella kulkevan pyöräilyreitit ja sen tarjoamat taloudelliset mahdollisuudet; pitää myös tärkeänä, että Tonavan alueesta tehdään eurooppalainen matkakohde sekä luodaan Tonavan alueelle eurooppalainen brändi;
29. kannattaa sitä, että perustetaan liiketoiminnan kehittämisverkostoja ja valtiosta riippumattomia kaupanedistämiselimiä, jotka voivat koordinoida ja edistää tulevia kehittämis- ja yhteistyömahdollisuuksia yritysten – erityisesti pk-yritysten – ja tutkimuslaitosten, yliopistojen ja viranomaisten välillä, jotta voidaan edistää tietoon perustuvien alueellisten innovointiklustereiden muodostumista ja lisätä alueellista kilpailukykyä;

Torstai 17. helmikuuta 2011

30. korostaa, että kaikki liikennemuodot olisi saatettava EU:n normien mukaisiksi ja ympäristöystävälliset liikennemuodot, kuten raideliikenne tai sisävesiliikenne, olisi mahdollisuuksien mukaan asetettava etusijalle, kun suunnitellaan alueen liikennejärjestelmää, missä on otettava huomioon kaikki sovellettavan EU:n sääntöjen asiaa koskevat osat;
31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan Tonavan alueen infrastruktuuria ja talouden suorituskäytävää ja viemään pikaisesti päätökseen Tonavan aluetta koskevat TEN-T-hankkeet ekologisesti kestäväällä tavalla; ottaa huomioon TEN-T-suuntaviivojen tarkistamisen ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon tarpeen kehittää Tonavan alueen liikennejärjestelmiä;
32. korostaa, että infrastruktuurin kehittämisessä on kolme tärkeää tasoa, joilla Tonavan alueen strategian kokonaisvaltainen tarkastelutapa voisi lisätä synergioita: (i) Tonavaa myötäilevä multimodaalinen käytävä (ensisijainen TEN-T-hanke 18), (ii) yhteydet Tonavan multimodaalisen käytävän ja naapurijäsenvaltioiden välillä (Tonavan alueen ensisijaiset TEN-T-hankkeet), (iii) TEN-T-verkkojen sekä kansallisten ja alueellisten verkkojen rajatylittävät pullonkaulat;
33. korostaa, että Tonavan alueen sisävesiliikenteen ja ympäristönsuojelun kehittämistä koskeva yhteinen julkilausuma on Tonavan kansainvälisen suojelukomission, Tonavan komission ja Tonavan sivuhaaran Savan kansainvälisen komission laatima ja että siihen sisältyy vesiliikenteen infrastruktuurihankkeita koskevia yleisiä suuntaviivoja, jotka on tarkoitettu vesiliikenteen kehitys- ja suunnitteluprosessiin osallistumaan haluaville teknisille suunnittelijoille ja muille sidosryhmille; toteaa, että näissä suuntaviivoissa kehoitetaan perustamaan kokonaisvaltainen suunnittelutiimi, arvioimaan tarpeita ja toteuttamaan mahdollisimman paljon kaikkia hyödyttäviä toimia sekä vesiliikenteen tehostamiseksi että ekologisen tilan parantamiseksi; suosittelee, että komissio noudattaa yhteisen julkilausuman mukaisia sitoumuksia;
34. katsoo, että tehokkaan monen liikennemuodon yhdistämisen ja innovoinnin periaatteen mukaisesti voidaan sisämaan satamia ja logistiikkajärjestelmiä parantamalla ja yhdistämällä ne sisävesiliikenteeseen ja raideliikenteeseen saada aikaan huomattavaa taloudellista kehityspotentiaalia myös EU:n Tonavan alueen naapurimaissa ja auttaa vähentämään pullonkauloja;
35. toteaa, että on tarpeen kannustaa puhtaiden ja tehokkaiden alusten kehittämistä seitsemännen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelman yhteydessä keskittyen erityisesti tieto- ja viestintätekniikkaan ja alusten suunnitteluun, ekotehokkuuteen ja varusteisiin;
36. korostaa, että Mainin–Tonavan kanavan yhdistämät Rein ja Tonava yhdistävät 11 maata Pohjanmeren ja Mustanmeren välisellä 3 500 kilometrin matkalla, ja katsoo sen vuoksi, että EU:n Tonavan alueen strategia olisi ulotettava Mustanmeren alueelle; korostaa, että Tonavan alueen kestävä kehitys lisää entisestään Mustanmeren alueen geostrategista merkitystä;
37. kannustaa parantamaan Tonavan alueen kulttuurista toimintaympäristöä edistämällä kulttuurista vuoropuhelua, tukemalla yliopistojen vaihto-ohjelmia ja rajat ylittävään yhteistyöhön perustuvia nuorisohankkeita, edistämällä kestävä matkailua ja suojelemalla historiallista ja arkkitehtonista perintöä;
38. korostaa, että yhteistyö kulttuurihankkeissa on elintärkeää, jotta voidaan tukea kulttuurien välistä vuoropuhelua ja ymmärtämystä Tonavan alueen maissa; korostaa tässä suhteessa myös nuorten aktiivista osallistumista kulttuuri- ja oppilaitosten välityksellä siten, että voidaan luoda monikansallisia verkostoja;
39. kannustaa jakamaan lisää varoja hankkeille ja hankeverkostoille, jotka toimivat haavoittuvien väestöryhmien ja erityisesti romanien hyväksi;

Torstai 17. helmikuuta 2011

40. korostaa, että tarvitaan kokonaisvaltaista näkemystä, jotta kaikkia saatavilla olevia EU:n varoja voidaan käyttää tehokkaammin Tonavan alueen maissa siten, että strategian tavoitteet toteutuvat mahdollisimman hyvin; tähdentää myös, että tarvitaan riittävästi joustavuutta, jotta Tonavan alueen strategiaan liittyviä hankkeita voitaisiin valmistella nykyisten toimintaohjelmien puitteissa;

41. kannustaa kehittämään tulevassa rakennerahastoja koskevassa yleisasetuksessa erityisiä säännöksiä, jotka pohjautuvat alueellista yhteistyötä koskeviin määräyksiin, ovat selkeitä, ottavat huomioon eri maiden hallintokulttuurien erot eivätkä aiheuta edunsaajille ylimääräistä hallinnollista rasitetta, sillä näin voidaan syventää valtioiden ja alueiden välistä yhteistyötä ja valmistella täydentäviä yhteisiä toimintastrategioita, jotka voivat vahvistaa alueen houkuttelevuutta Euroopassa ja kansainvälisesti ja toimia myöhemmin mallina rajat ylittävälle yhteistyölle;

42. panee merkille valmistelutoimen "EU:n Tonavan aluetta varten kehittämän strategian hallinnointimallin määrittely – parempaa ja tehokkaampaa koordinoitua" ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rahoittamaan näillä budjettivaroilla tehokkaasti toimia, jotka liittyvät Tonavan aluetta koskevan EU: strategian kehittämiseen ja täytäntöönpanoon tarvittavan hallinnointimallin määrittelyyn; korostaa, että on tärkeää antaa tarvittavaa teknistä apua Tonavan alueen strategiaan liittyvän toiminnan ja hankkeiden toteuttamiseen; katsoo, että teknisen avun kustannukset on otettava paremmin huomioon strategian rahoituskehityksen valmistelussa ja että apuun varatun summan olisi oltava kumppaneiden käytettävissä, jos varat käytetään makroalueen tasolla koordinoituihin tarkoituksiin ja toimintaan;

43. pitää myönteisenä komission 3. helmikuuta 2011 antamaa tietotetta EU:n Tonavan alueen strategian painopistealakohtaisista koordinaattoreista; katsoo, että tästä eteenpäin painopistealoilla johdon ottavien maiden ja alueiden olisi vauhditettava täytäntöönpanoa sopimalla työohjelmasta, määrittelemällä rahoituslähteet, tehostamalla Tonavan alueen maiden ja alueiden välistä yhteistyötä ja käynnistämällä kiireellisimmät toimet, joilla autetaan Tonavan aluetta hyödyntämään täysimääräisesti taloudellista potentiaaliaan ja erityisesti noudattamaan lippulaivahankkeiden täytäntöönpanoaikataulua;

44. kehottaa komissiota laatimaan vertailukelpoisiin osoittimiin perustuvat hankearviointivälineet ja -kriteerit Tonavan alueen strategian toteuttamisesta tehtävää puolivälin arviota silmällä pitäen;

45. kehottaa komissiota analysoimaan EU:n Tonavan alueen strategian toteuttamisesta saatuja ensimmäisiä tuloksia ja kokemuksia, jotka yhdessä EU:n Itämeri-strategiasta saatujen kokemusten kanssa auttavat kartoittamaan makroaluestrategioiden nykyisissä toimintapuitteissa mahdollisia rahoituslähteitä ja -menetelmiä;

46. kehottaa komissiota antamaan parlamentille säännöllisesti tietoja ja kuulemaan sitä säännöllisesti Tonavan aluetta koskevan EU:n strategian toteuttamisesta ja päivittämisestä sekä EU:n varoista rahoitetuista Tonavan aluetta koskevista hankkeista;

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueiden komitealle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä muille asiaan liittyville toimielimille.

Torstai 17. helmikuuta 2011

Oikeusvaltioperiaate Venäjällä

P7_TA(2011)0066

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 oikeusvaltioperiaatteesta Venäjällä

(2012/C 188 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Venäjästä ja EU:n ja Venäjän suhteista ja erityisesti 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman ihmisoikeusaktivistien murhasta Venäjällä ⁽¹⁾, 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU–Venäjä-huippukokouksen (31. toukokuuta–1. kesäkuuta 2010) päätelmistä ⁽²⁾ ja 21. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeustilanteesta Pohjois-Kaukasiassa (Venäjän federaatiossa) ja rikosoikeudenkäynnistä Oleg Orlovia vastaan ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon voimassa olevan Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden ja Venäjän federaation välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ja käynnissä olevat neuvottelut EU:n ja Venäjän välisestä uudesta sopimuksesta,
 - ottaa huomioon joulukuussa 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 ja erityisesti Magnitskyn tapauksen,
 - ottaa huomioon EU:n ja Venäjän ihmisoikeusvuoropuhelun,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, YK:n julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista ja YK:n julistuksen yksilöiden, ryhmien ja yhteiskuntaelinten oikeudesta ja velvollisuudesta edistää ja suojella yleismaailmallisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia ja perusvapauksia,
 - ottaa huomioon Donin Rostovissa toukokuussa 2010 pidetyssä EU:n ja Venäjän huippukokouksessa käynnistetyn modernisaatiokumppanuuden ja Venäjän johdon nimenomaisen sitoutumisen oikeusvaltioperiaatteen noudattamiseen Venäjän uudistamisessa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että Euroopan unioni on sitoutunut syventämään ja kehittämään edelleen suhteitaan Venäjään modernisaatiokumppanuuteen sisältyvien periaatteiden eli demokratian, perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti,
- B. toteaa, että Venäjä on Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsenenä ja YK:n julistusten allekirjoittajana sitoutunut ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja oikeusvaltioperiaatteen turvaamiseen ja edistämiseen,
- C. ottaa huomioon, että useat oikeudenkäynnit ja tuomioistuinmenettelyt ovat viime vuosina saattaneet Venäjän federaation oikeuslaitoksen riippumattomuuden ja puolueettomuuden kyseenalaiseen valoon,
- D. toteaa, että kansainvälinen yhteisö, EU mukaan luettuna, on arvostellut Mihail Hodorkovskille ja Platon Lebedeville toisessa Jukos-oikeudenkäynnissä 30. joulukuuta 2010 langetettuja uusia tuomioita,

⁽¹⁾ EUVL C 224 E, 17.9.2009, s. 27.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0234.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0390.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- E. panee merkille Boris Nemtsovin ja noin 70 muun ihmisen pidättämisen Moskovassa 31. joulukuuta 2010 järjestetyssä opposition mielenosoituksessa,
- F. toteaa, että useita riippumattomia toimittajia, kansalaisaktivisteja, asianajajia ja ihmisoikeusaktivisteja on uhkailtu ja pahoinpidelty; toteaa, että äärioliikkeet kieltävä lainsäädäntö ja kansallisesta turvallisuuspalvelusta (FSB) annetun lain uuden säännökset ovat epäselviä, mikä vuoksi niitä käytetään usein kansalaisjärjestöjen, uskonnollisten vähemmistöjen ja tiedotusvälineiden vainoamiseen,
- G. ottaa huomioon, että Venäjän viranomaiset eivät ole vieläkään selvittäneet toimittajien Anna Politkovskajan, Natalia Estemirovan ja Anastasia Baburovan tapauksia ja asianajaja Sergei Magnitskyn kuolemaa,
- H. toteaa, että Venäjän presidentti Medvedev on useaan otteeseen luvannut vahvistaa oikeusvaltioperiaatetta ja todennut, että hänen tehtävänä on luoda täysin riippumattomia, nykyaikaisia tuomioistuimia, jotka ovat maan talouskehityksen tasalla,
1. katsoo edelleen, että Venäjä on jatkossakin Euroopan unionin tärkeä kumppani demokratiaan ja oikeusvaltioperiaatteen perustuvan kestävän yhteistyön rakentamisessa;
 2. tuomitsee jyrkästi Moskovan Domodedovon lentokentällä tehdyn terrori-iskun ja ilmaisee osanottonsa kuolonuhrien omaisille ja osoittaa myötätuntoa iskussa haavoittuneille; painottaa, että Venäjän viranomaisten on reagoitava tähän iskuun oikeuden ja kohtuuden mukaisesti ja annettava Venäjän oikeusjärjestelmän työskennellä vapaasti ja riippumattomasti iskun tekijöiden asettamiseksi syytteeseen ja tuomitsemiseksi;
 3. on huolestunut tiedoista, jotka koskevat poliittisin perustein aloitettuja oikeudenkäyntejä, epäoikeudenmukaisia menettelyjä ja vakavien rikosten, kuten tappojen, vainon ja muunlaisen väkivallan, tutkimatta jättämistä; kehottaa Venäjän oikeus- ja lainvalvontaviranomaisia toimimaan tehokkaasti, puolueettomasti ja riippumattomasti, jotta rikoksentekijät saadaan oikeuden eteen;
 4. ilmaisee vakavan huolensa Mihail Hodorkovskin ja Platon Lebedevin hiljattaisessa toisessa oikeudenkäynnissä saamien tuomioiden johdosta; korostaa, että tämä ja aiemmat oikeudenkäynnit kyseisiä henkilöitä vastaan ovat herättäneet vakavia oikeudellisia epäilyksiä, ja vaatii suorittamaan riippumattoman oikeudellisen tutkinnan tuomioista tehdyn valitusprosessin yhteydessä; kehottaa Venäjän viranomaisia tekemään kaikkensa oikeusjärjestelmän tehostamiseksi presidentti Medvedevin lupauksen mukaisesti, jotta varmistetaan oikeudenmukaisuus ja avoimuus;
 5. kehottaa Venäjän federaation oikeusasiamiestä teettämään tutkinnan Euroopan parlamentin vuoden 2009 Saharov-mielipiteenvapauspalkinnon saanutta Oleg Orlovia vastaan nostetuista syyteistä ja meneillään olevasta oikeudenkäynnistä; muistuttaa, että Tšetšeniassa toimineen Memorial-järjestön johtohahmon Natalia Estemirovan murhasta ei ole tehty tehokasta tutkintaa;
 6. tuomitsee joka toisen kuukauden viimeisenä päivänä järjestettävien, Venäjän perustuslain 31 pykälään liittyvien rauhanomaisten mielenosoitusten hajottamisen sekä opposition edustajien, muun muassa Boris Nemtsovin, toistuvat pidätykset;
 7. kannustaa neuvoston ja komission puheenjohtajia ja korkeaa edustajaa seuraamaan tapausta edelleen tarkasti ja ottamaan asian esiin eri yhteyksissä ja Venäjän kanssa pidettävissä kokouksissa, erityisesti tulevassa EU:n ja Venäjän huippukokouksessa;
 8. muistuttaa neuvostoa ja korkeaa edustajaa, että unionilla on käytettävissään täysi valikoima asianmukaisia keinoja, kun havaitaan järjestelmällisiä ihmisoikeusloukkauksia ja oikeusvaltioperiaatteen rikkomista;

Torstai 17. helmikuuta 2011

9. kehottaa EU:ta ja Venäjää tehostamaan neuvotteluja uudesta kattavasta ja sitovasta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta ja toistaa kannattavansa laaja-alaista sopimusta, joka kattaa myös demokratia-, oikeusvaltio-, ihmisoikeus- ja perusvapausnäkökohdat; korostaa, että on tärkeää varmistaa oikeuslaitoksen toimivuus ja tehostaa korruption torjuntaa;
10. on huolestunut Venäjällä ilmenneistä lukuista ihmisoikeusloukkauksista ja rauhanomaisten kokoon-tumisten rajoittamisesta ja pitää erittäin tärkeänä, että jatketaan EU:n ja Venäjän ihmisoikeusvuoropuhelua ja keskitytään erityisesti Venäjän viranomaisten toteuttamiin toimiin, joiden tavoitteena on varmistaa ihmis-oikeusaktivistien turvallisuus;
11. korostaa, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen parantavat Venäjän kuvaa ja uskottavuutta maailmalla ja erityisesti EU-suhteissa, jotka ovat tärkeitä ja joiden pohjalta olisi osapuolten keskinäinen riippuvuus ja monet yhteiset intressit huomioon ottaen luotava strateginen kumppanuus, jossa keskitytään erityisesti poliittiseen ja taloudelliseen sekä turvallisuus- ja energiayhteis-työhön sekä demokratian periaatteiden ja demokraattisten toimintatapojen ja oikeusvaltioperiaatteen nou-dattamiseen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen;
12. kehottaa komissiota esittämään parlamentille pikaisesti arvion siitä, ovatko Jukosiin ja sen johtajiin kohdistetut oikeustoimet sopusoinnussa niiden vaatimusten kanssa, joita Venäjälle on asetettu sen havitte-leman WTO-täysjäsenyyden ehdoksi;
13. korostaa, että Venäjä on Euroopan neuvoston jäsenenä velvollinen noudattamaan täysimääräisesti eurooppalaisia demokratia-, perusoikeus-, ihmisoikeus- ja oikeusvaltionormeja; kehottaa Venäjän viranomai-sia noudattamaan kaikkia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen antamia tuomioita ja korjaamaan yksittäis-tapauksissa tehdyt virheet muun muassa varmistamalla, että tapaukset tutkitaan perusteellisesti ja syylliset saatetaan vastaamaan teostaan, sekä panemaan tuomiot täytäntöön muun muassa toteuttamalla poliittisia uudistuksia ja tekemällä lakimuutoksia, jotta voidaan estää vastaavien vääryyksien toistuminen tulevaisuu-nessa;
14. kehottaa jälleen kerran tehostamaan ihmisoikeusvuoropuhelua ja tekemään siitä tuloksiin suuntau-tuvaa, kutsumaan Venäjän oikeus-, sisä- ja ulkoministeriöiden edustajia mukaan sekä Brysselissä että Mos-kovassa pidettäviin kokouksiin ja varmistamaan Euroopan parlamentin täysipainoisen osallistumisen vuoro-puheluun sen kaikilla tasoilla; muistuttaa korkeaa edustajaa parlamentin budjettipäätöksestä, jolla perustetaan kansalaisyhteiskunnan foorumi;
15. kehottaa neuvostoa ja komissiota antamaan Venäjälle konkreettista apua ja asiantuntemusta oikeus-laitoksen ja lainvalvontaviranomaisten riippumattomuuden vahvistamisessa ja oikeusjärjestelmän suojaa-misessa poliittiselta ja taloudelliselta painostukselta; korostaa Euroopan unionin valmiutta osallistua tätä varten tarkoitetun oikeusalan tukiohjelman laatimiseen ja lainvalvontahenkilöstön, syyttäjien ja tuomareiden koulutukseen, erityisesti ihmisoikeusalan koulutukseen;
16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Venäjän federaation hallitukselle ja parlamentille, Euroopan neuvostolle sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle.
-

Torstai 17. helmikuuta 2011

Maailmanpankin energiastrategia

P7_TA(2011)0067

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Maailmanpankin energiasta kehitykselle

(2012/C 188 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2008 antamansa päätöslauselman energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävästä maailmanlaajuisesta rahastosta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2008 hyväksymänsä ilmasto- ja energiapaketin,
 - ottaa huomioon 1. huhtikuuta 2004 antamansa päätöslauselman Maailmanpankin teettämästä kaivannaisteollisuutta koskevasta selvityksestä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyötä ja ilmastonmuutosta käsittelevän Maailmanpankin raportin ”World Development Report 2010: Development and Climate Change”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että nykyaikaisten energiapalveluiden saatavuus on köyhyyden poistamisen ja talouskehityksen edellytys ja oikeus energiaan merkitsee, että energiapalveluiden on oltava luotettavia ja kohtuuhintaisia erityisesti köyhille ja niiden on jakauduttava tasaisesti, jotta kaupunki- ja maaseutualueiden välisiä eroja voidaan kaventaa,
- B. ottaa huomioon, että sähköjakeluverkkojen ulkopuolella elää nykyään maailmassa noin 1,5 miljardia ihmistä, joista neljä viidesosa on Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja Etelä-Aasiassa, useimmiten niiden maaseutualueilla, ja että lähes 2,4 miljardia ihmistä käyttää edelleen perinteisiä biomassapolttoaineita ruuanlaittoon ja lämmitykseen, mikä aiheuttaa sisäilman pilaantumisesta johtuvia vakavia terveysongelmia ja 1,9 miljoonan ihmisen kuoleman vuosittain sekä ympäristövahinkoja luonnonvarojen kestävä käytön johdosta ⁽⁴⁾,
- C. katsoo, että perinteisillä Maailmanpankin rahoittamilla maaseudun sähköistämishojelmilla ei kaiken kaikkiaan ole kyetty auttamaan maaseutualueiden köyhiä, ja että hajautetun luonteensa vuoksi kantaverkkojen ulkopuolinen kestävä teknologia voi soveltua erityisen hyvin sähköpalvelujen tuottamiseen maaseudulla,
- D. ottaa huomioon, että Kansainvälisen energijärjestön raportissa ”World Energy Outlook 2008” esitetyn viiteskenaarion mukaan primäärienergian kysyntä kasvaa maailmassa 45 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja OECD:n ulkopuolisten maiden osuus tästä kasvusta on 87 prosenttia, mikä johtuu niiden talouksien nopeasta kehityksestä; ottaa myös huomioon, että arvioiden mukaan energiankysynnän nopea kasvu muissa kuin OECD-maissa aiheuttaa noin 97 prosenttia kyseisen skenaarion mukaisesta hiilidioksidipäästöjen lisääntymisestä,
- E. ottaa huomioon, että Maailmanpankki on laatimassa uutta energiastrategiaa, jonka odotetaan valmistuvan vuoden 2011 puolivälissä useiden sidosryhmien kuulemisen jälkeen ja jossa keskeisenä on käsitys, jonka mukaan tehokas ja kohtuuhintainen puhtaan energian tarjonta edistää köyhyyden poistamista ja talouskasvua,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0174.

⁽²⁾ EUVL C 66 E, 20.3.2009, s. 35.

⁽³⁾ EUVL C 103 E, 29.4.2004, s. 819.

⁽⁴⁾ UNDP:n ja WHO:n vuonna 2008 laatima raportti ”The Energy Access Situation in Developing Countries”, New York.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- F. ottaa huomioon, että Maailmanpankki sitoutui vuonna 2008 muuttamaan puolet energiainvestointeistaan "vähähiiliseksi" vuoteen 2011 mennessä ⁽¹⁾,
- G. ottaa huomioon, että monenkeskisten kehityspankkien lainananto yksityissektorille on kasvanut kymmenkertaiseksi vuoden 1990 jälkeen ja että tämä kasvu on ollut erityisen merkittävä yksityissektoria rahoittavaan Maailmanpankki-ryhmittymään kuuluvan Kansainvälisen rahoitusyhtiön (IFC) osalta, jonka kokonaislainananto ja investoinnit enemmän kuin kaksinkertaistuivat vuosina 2003–2008,
1. pitää energiastrategiaa tervetulleena ja korostaa, että siinä olisi erityisesti tarkasteltava, miten energian saatavuus voi auttaa ihmisiä nousemaan köyhyydestä ja helpottaa samalla siirtymistä kohti ympäristön kannalta kestäväen energian kehittämistä; kehottaa Maailmanpankkia pyrkimään sellaiseen yksityissektorin kehitykseen, joka hyödyttää mahdollisimman paljon köyhiä ja hillitsee ilmastonmuutosta; painottaa, että ympäristönsuojelulliset ja sosiaaliset tekijät on otettava huomioon sekä kansallisesti että paikallisyhteisöjen tasolla, kun tehdään energiavaihtoehtojen kustannushyötyanalyysiä;
 2. panee merkille, että fossiilisiin polttoaineisiin liittyvä luototus on edelleen hallitsevana Maailmanpankin koko energiarahoituksessa, vaikka pankki onkin viime aikoina lisännyt lainanantoaan uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen liittyville hankkeille; toteaa vielä, että fossiilisiin polttoaineisiin liittyviä investointeja tehdään myös rahoituksen välittäjien kautta eikä tätä oteta huomioon Maailmanpankin vuosittaisissa energia-alaa koskevilla luvuilla; panee myös huolestuneena merkille, että Maailmanpankki tekee edelleen huomattavia investointeja hiilivoimaloihin, mikä houkuttelee kehitysmaita kivihieleen perustuvan energian käyttöön tulevana vuosikymmeninä;
 3. pitää myönteisenä Maailmanpankin strategista tavoitetta luopua vaiheittain vuoteen 2015 mennessä fossiilisiin polttoaineisiin liittyvien hankkeiden luotottamisesta, mikä vastaa G20-ryhmän valtiojohtajien Pittsburghissa syyskuussa 2009 antamia ja kesäkuussa 2010 Torontossa uudistamia sitoumuksia;
 4. kehottaa Maailmanpankkia asettamaan etusijalle pienimuotoisen paikallisen energian saannin erityisesti Afrikan ja Aasian vähiten kehittyneissä maissa;
 5. on huolestunut siitä, että Maailmanpankki pitää suurten vesivoimalapatojen avulla tuotettua energiaa ja biopolttoaineita puhtaana energiana; korostaa erityisesti YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön varoituksia biopolttoaineiden elintarvikkeiden saatavuudelle aiheuttamasta uhasta;
 6. kehottaa Maailmanpankkia johtamaan innovatiivisten normien ja standardien kehitystyötä ja täytäntöpanoa yhteisöjen oikeuksien suojelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että ne saavat tietoa ja hyötyvät energia-alan kehityksestä, joka koskee energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä;
 7. panee huolestuneena merkille, että suurta osaa rahoituksen välittäjille tarjotusta monenkeskisestä rahoituksesta seurataan huonosti; korostaa, että on määriteltävä selkeät vaatimukset, joita rahoituksen välittäjien on noudatettava voidakseen välittää monenkeskistä rahoitusta; katsoo, että näihin vaatimuksiin on kuuluttava selkeiden (myös muiden kuin taloudellista suorituskykyä koskevien) kehitystavoitteiden sekä kansainvälisten pöytäkirjojen ja sopimusten mukaisten tiukkojen sosiaalisten ja ympäristövaatimusten asettaminen;
 8. korostaa ilmastonmuutokseen liittyvien kustannusten hintoihin sisällyttämisen tärkeyttä; kehottaa käyttämään laskennassa ympäristön elinkaarilaskentaan perustuvaa lähestymistapaa, jotta voidaan arvioida tarkasti käytettävissä olevat energiavaihtoehdot;
 9. pitää välttämättömänä energiavalikoiman monipuolistamista, kun otetaan huomioon ongelmat, jotka aiheutuvat liiallisesta tukeutumisesta yhteen sähköntuotannon energialähteeseen, kuten fossiiliset tuontipolttoaineet tai vesivoima (jonka tuotantoteho vähenee merkittävästi silloin, kun altaat ovat tyhjiä pitkien kuivuuskausien vuoksi); kehottaa Maailmanpankkia lisäämään investointejaan uusiutuvaan energiaan ja energiatehokkuuteen mutta pidättymään investoinneista suuriin vesivoimahankkeisiin, koska muun muassa vesialtaista peräisin olevat kasvihuonepäästöt aiheuttavat kielteisiä sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia, jotka on arvioitava asianmukaisesti ennen hankkeita koskevien rahoituspäätösten tekemistä; painottaa, että pienet vesivoimalapadot ovat suuria vesivoimalalaitoksia kestävämpiä ja taloudellisesti kannattavampia;

⁽¹⁾ World Bank Group (2008): Strategic Framework on Development and Climate Change.

Torstai 17. helmikuuta 2011

10. pitää valitettavana, että Maailmanpankki edistää pääasiallisesti laajamittaista vientiin suuntautuvaa energiamallia sen sijaan, että se tukisi pienimuotoisia hajautettuja energiahankkeita, jotka soveltuvat usein paremmin maaseutualueiden perustarpeisiin; kehottaa Maailmanpankkia tukemaan vaihtoehtoisia pienimuotoisia hajautettuja energiahankkeita, joissa otetaan huomioon paikallisyhteisöjen tarpeet ja eri maiden taloudelliset realiteetit, ja laatimaan erityiset tavoitteita ja seurantaa koskevat ohjeet, joilla varmistetaan, että energialainat hyödyttävät köyhiä;

11. katsoo, että paras tapa ratkaista mahdolliset ristiriitatilanteet on tarkastella toimitusvarmuutta, terveys- ja ympäristövaikutuksia sekä taloudellisia vaikutuksia paikallisten yhteisöjen kannalta sekä sellaisen teknologian kehittämistä ja siirtoa, jota tarvitaan niin kansallisella kuin paikallisella tasolla, jotta voidaan varmistaa mahdollisuudet kestävän teknologian ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön;

12. korostaa, että on tarpeen luoda mahdollisimman laajaa avoimuutta edistävät säännöt tietojen raportoinnista ja antamisesta; vaatii Maailmanpankkia ennen rahoituksen myöntämistä erittelemään selkeästi ja ilmoittamaan julkisesti, miten hanke hyödyttää kehitystä; on huolestunut siitä, että YK:n hyväksymään alkuperäiskansojen oikeuksien julistukseen sisältyvää periaatetta vapaaehtoista tietoon perustuvasta ennakkosuostumuksesta ei tunnusteta Kansainvälisen rahoitusyhtiön suorituskykynormistossa;

13. kannustaa Maailmanpankkia keskittymään energiastrategiassaan kestävää teknologiaa koskevien hankkeiden kaupallistamiseen ja kilpailukykyiseksi tekemiseen innovatiivista rahoitusta ja yhteiskuntarakenteiden kehittämistä tukevien ohjelmien avulla, jotta energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden yhdistelmää edistetään kannattavana ja houkuttelevana vaihtoehtona;

14. huomauttaa, että köyhissä maissa puhtaan teknologian kehittäminen liittyy teknologian siirtoon, mikä edellyttää niiden huomattavien esteiden tunnistamista, jotka haittaavat ilmastonmuutosta hillitsevän vihreän teknologian levittämistä kehitysmaihin, ja immateriaalioikeuksia koskevien uusien joustomahdollisuuksien huomioon ottamista;

15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Maailmanpankille, neuvostolle ja komissiolle.

Eurooppa 2020 -strategia

P7_TA(2011)0068

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Eurooppa 2020 -strategiasta

(2012/C 188 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia”,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvitys: EU:lle kattava ratkaisu kriisiin”,
- ottaa huomioon 17.–18. kesäkuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajavaltion päätelmät,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2000, 2001, 2005, 2006 ja 2007 sekä joulukuussa 2009 kokoontuneiden Eurooppa-neuvostojen puheenjohtajan päätelmät,

Torstai 17. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon talouden ohjausjärjestelmästä 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikiirisistä: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (välimietintö) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman pysyvän kriisinhallintamekanismin perustamisesta turvaamaan euroalueen rahoitusvakaus ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3 artiklan,
 - ottaa huomioon jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista 7. heinäkuuta 2010 annetun neuvoston suosituksen,
 - ottaa huomioon jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivoista annetun neuvoston päätöksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian pitäisi auttaa Eurooppaa toipumaan kriisistä entistä vahvempana työpaikkojen luomisen sekä älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun avulla, joka perustuu EU:n viiteen yleistavoitteeseen: työllisyyden edistämiseen, innovoinnin, tutkimuksen ja kehityksen edellytysten parantamiseen, ilmastonmuutosta ja energiaa koskevien EU:n tavoitteiden saavuttamiseen, koulutustason parantamiseen ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen erityisesti köyhyyttä vähentämällä;

Eurooppa 2020 -strategian hallintoa on vahvistettava

1. korostaa, että Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvät toimet ovat ratkaisevan tärkeitä kaikkien EU:n kansalaisten tulevaisuudennäkymien kannalta, sillä niiden avulla luodaan pysyviä työpaikkoja, pitkän aikavälin taloudellista kasvua ja sosiaalista edistystä; pelkää, että Eurooppa 2020 -strategialla ei pystytä lunastamaan siihen sisältyviä lupauksia sen heikon hallintorakenteen vuoksi, ja kehottaa siksi painokkaasti neuvostoa vahvistamaan yhteisömenetelmää; toistaa pitävänsä tärkeänä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden sisällyttämistä talouden ohjausta ja hallintaa koskevaan kehykseen ja kehottaa sisällyttämään EU-ohjausjakson ohjausjärjestelmää koskevaan säädöspakettiin ja ottamaan Euroopan parlamentin ja kansalliset parlamentit varhaisessa vaiheessa mukaan, jotta voidaan vahvistaa demokraattista vastuullisuutta, omistajuutta ja legitimiyyttä; korostaa, että Eurooppa 2020 -strategian toteutuminen on välttämätöntä ei valinnaista;

2. pitää vuotuista kasvuselvitystä ja EU-ohjausjaksoa ratkaisevan tärkeinä välineinä talouspolitiikan tehostetulle koordinoinnille; korostaa kuitenkin, ettei niiden pitäisi korvata nykyisiä perustamissopimuksen tarjoamia välineitä eikä vähentää niiden merkitystä etenkin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ja jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivojen osalta, joissa parlamentti on voimakkaasti mukana ja joissa sitä on kuultava; korostaa, että Eurooppa-neuvoston ja komission sopimien Eurooppa 2020 -strategian viiden yleistavoitteen on oltava johdonmukaisia, jotta strategia onnistuu;

EU:n talousarviossa ja kansallisissa talousarvioissa on otettava paremmin huomioon Eurooppa 2020 -strategian kunnianhimoiset tavoitteet

3. korostaa, että Eurooppa 2020 -strategiassa on kurottava umpeen siinä julistettujen pyrkimysten, saatavilla olevien resurssien ja käytettyjen menetelmien välinen ero; kehottaa ottamaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä huomioon Eurooppa 2020 -strategian kunnianhimoiset tavoitteet; kehottaa komissiota selkiyttämään lippulaivahankkeiden talousarvioulottuvuutta, sillä kyseisten ensisijaisten toimintasuunnitelmien aiheet ulottuvat kaikkiin EU:n talousarviosta rahoitettaviin politiikkoihin; kehottaa painokkaasti komissiota tekemään ehdotuksia uusien omien varojen lisäämisestä siten, että EU saisi käyttöönsä todelliset ja itsenäiset rahoitusvarat;

4. korostaa, että Eurooppa 2020 -strategiaa on uudistettava ja monien sen hankkeiden rahoittamiseen tarvitaan erittäin huomattavia varhaisessa vaiheessa tehtyjä julkisia ja yksityisiä investointeja; huomauttaa, että niitä varten tarvitaan sekä nykyisten että uusien innovatiivisten välineiden käyttöönottoa sekä tuloja;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0224.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0376.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0491.

Torstai 17. helmikuuta 2011

5. vaatii, että komissio ja jäsenvaltiot laativat uskottavan rahoituskehityksen ja että Eurooppa-neuvosto käsittelee rahoitustarpeita osana talouden ohjauksjärjestelmää koskevaa katsausta; katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian rahoittamiseen tarvitaan yhteisiä poliittisia aloitteita, joilla EU:n elimet, kuten EIP ja Euroopan jälleensuunnittelu- ja kehityspankki, saadaan mukaan; korostaa lisäksi, että yksityisen sektorin rahoitus on välttämätöntä tulevaisuudessa, ja pyytää laatimaan lainsäädäntökehityksiä, joiden avulla voidaan torjua tähän liittyviä pitkän aikavälin riskejä;

6. on vakuuttunut siitä, että oikean toimintakehityksen ja riittävän rahoituksen avulla maa- ja metsätaloudella voi olla merkittävä asema talouden elpymiseen tähtäävässä eurooppalaisessa strategiassa ja samalla sen avulla voidaan myötävaikuttaa EU:n ja maailman elintarviketurvallisuuteen, säilyttää maaseutumaisemat, joiden osuus on 90 prosenttia EU:n pinta-alasta, turvata ympäristön edut ja edistää osaltaan vaihtoehtoisten energialähteiden etsintää;

7. katsoo, että kaikki EU:n alueet kattavan, vahvan ja asianmukaisesti rahoitetun koheesiopolitiikan on oltava keskeinen täydentävä osa Eurooppa 2020 -strategiaa; katsoo, että tämä politiikka ja sen laaja-alainen tarkastelutapa ovat edellytys onnistumiselle Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa sekä sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden aikaansaamiselle;

Työpaikkojen luomiseen tähtäävä rohkea sisämarkkinoiden toimenpidepaketti ja pk-yrityksiä tukeva aloite

8. katsoo, että jäsenvaltioita on kannustettava asettamaan kansallisissa uudistusohjelmissaan etusijalle työttömyyden torjuminen ja pitkäaikaisen työmarkkinoilta syrjäytymisen estäminen; katsoo, että tämän yhteydessä olisi toteutettava toimia, joilla taataan uusien ja entistä parempien työpaikkojen luominen sekä laadukkaiden työpaikkojen suuri määrä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;

9. korostaa kokonaisvaltaisen tarkastelutavan keskeistä merkitystä sisämarkkinoiden uudelleenkäynnistämiseksi, jotta varmistetaan talouden parempi suorituskyky ja sosiaalisten kysymysten parempi huomioon ottaminen samalla kun palautetaan luottamus sisämarkkinoihin toteuttamalla ne kansalaisten ehdoilla; katsoo, että kattava ohjaus korkeimmalta poliittiselta tasolta ja Eurooppa-neuvoston tuki ovat keskeisellä sijalla sisämarkkinoiden uudelleenkäynnistyksessä;

10. kiinnittää huomiota merkitykseen, joka älykkäällä sääntelyllä voi olla parannettaessa sääntelykehystä, jossa yritykset toimivat; katsoo, että siihen liittyvät ehdotukset voivat auttaa toteuttamaan kasvua ja innovointia edistävän vahvan liiketoimintaympäristön, mutta toteaa samalla, että kaikkien lainsäädäntöön yhdessä osallistuvien tahojen on otettava vastuu aiempaa tehokkaamman ja vähemmän kuormittavan sääntelyn toteutuksesta;

11. ilmaisee pettymyksensä siihen, että kahden vuoden kuluttua eurooppalaisia pienen yrityksiä tukevan aloitteen hyväksymisestä komissio ei ole saanut aikaan paljonkaan konkreettisia toimia tai aloitteita; kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään pk-yrityksiä suosivampaa toimintaympäristöä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään esikaupallisten hankintojen avointa käyttöä innovatiivisten ja ympäristöystävällisten tekniikoiden osalta;

12. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen eurooppapatentin perustamista koskevan yhteistyön lisäämisestä ja kehottaa parlamenttia ja neuvostoa hyväksymään sen mahdollisimman pian;

13. katsoo edelleen, että sukupuolten tasa-arvo on keskeinen päämäärä, joka on saavutettava Eurooppa 2020 -strategiaa; kehottaa täten naisia osallistumaan työmarkkinoille täysimääräisesti ja ottamaan naiset täysimääräisesti mukaan ammatilliseen koulutukseen; kehottaa myös laatimaan toimintasuunnitelman naisten ja miesten välisen palkkaeron poistamiseksi;

Lippulaiva-aloitteet*Yleiset huomiot*

14. korostaa, että Eurooppa 2020 -strategian nykyinen sisältö, kuten yleistavoitteet, lippulaivahankkeet, pullonkaulat ja indikaattorit, on hyvin yleisluonteinen; korostaa, että nämä aloitteet voidaan toteuttaa ainoastaan konkreettisten ja johdonmukaisten lainsäädäntöehdotusten avulla ja edellyttäen, että jäsenvaltiot sitoutuvat konkreettisesti kansallisiin uudistusohjelmiinsa;

Torstai 17. helmikuuta 2011

Lippulaiva-aloite "Innovaatiounioni"

15. panee tyytyväisenä merkille lippulaivahankkeen "Innovaatiounioni", joka on ratkaisevan tärkeässä asemassa sellaisten Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien tavoitteiden saavuttamisessa, joiden avulla vastataan merkittäviin yhteiskunnallisiin haasteisiin, kuten energian toimitusvarmuuteen, elintarviketurvaan, ilmastonmuutokseen, terveyteen ja väestön ikääntymiseen; muistuttaa, että kolmen prosentin tavoite muodostuu kahden prosentin (yksityinen sektori) ja yhden prosentin (julkinen sektori) suuruisista osuuksista; panee merkille, että yksityisen tutkimusrahoituksen alalla on vielä erityisiä puutteita, jotka voidaan korjata ainoastaan mukauttamalla sääntely-ympäristöä yritysten, myös pk-yritysten, hyväksi; pitää näin ollen myönteisenä komission aikomusta parantaa yritysten innovoinnin edellytyksiä varsinkin tekijänoikeuksien osalta;

16. korostaa, että EU:n tutkimus-, innovointi- ja kehittämistoiminnan rahoitus on varmistettava ja sitä on lisättävä ja vauhditettava siten, että tutkimuksen määrärahoja lisätään huomattavasti vuoden 2013 jälkeen; korostaa, että pk-yrityksillä on oltava mahdollisuus osallistua puiteohjelmaan sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaan; kehottaa tarkistamaan rahoitusalan asetuksia pk-yritysten hakemusten helpottamiseksi; korostaa, että ratkaisevan tärkeitä ja jo hyväksytyiltä tutkimukseen, innovointiin ja käyttöönottamiseen liittyviltä välineiltä, kuten Euroopan strategiselta energiateknologiasuunnitelmalta (SET-suunnitelmalta), puuttuu rahoitus; korostaa tutkimuksen puiteohjelman merkittävää vaikutusta ilmastonmuutoksen torjuntaan; korostaa rakennerahastojen merkittävää vaikutusta tutkimus-, innovointi- ja kehittämistoiminnan edistämiseen kansallisella ja alueellisella tasolla; painottaa tarvetta luoda synergiaa rakennerahastojen ja puiteohjelman rahoituksen välille;

17. katsoo, että innovoivat eurooppalaiset yritykset eivät tarvitse tukia vaan enemmän vapautta ja parempia mahdollisuuksia hyödyntää riskipääomaa; katsoo, että EU:n olisi mukauduttava tähän tarpeeseen laajentamalla Euroopan investointipankin tarjoamia pysyviä riskinjakotuotteita riskinjakorahoitusvälineen kautta; katsoo, että innovoinnin edistämiseen julkisilla hankinnoilla on merkittävästi hyödyntämättömiä mahdollisuuksia;

Nuoret liikkeellä -lippulaivahanke

18. pitää myönteisenä Nuoret liikkeellä -lippulaivahanketta; tähdentää, että korkealaatuinen koulutus ja siihen pääsy on pysyvä edellytys kestäväälle sosiaaliselle markkinataloudelle; korostaa näin ollen, että jos jäsenvaltiot haluavat saavuttaa taloudellista kehitystä ja koulutusta koskevat yhteiset tavoitteet, niiden omat investoinnit koulutusjärjestelmiin ja myös ammattikoulutukseen ovat olennaisen tärkeitä; pitää kuitenkin valitettavana, että lippulaivahankkeessa ei käsitellä keskeisiä aiheita kuten yhteiskunnallista osallistumista ja nuorison köyhyyttä; vaatii esittämään varteenotettavampia ehdotuksia osallisuudesta;

19. kehottaa komissiota varaamaan myös jatkossa riittävästi rahoitusta nykyisiin liikkuvuus- ja nuorisohjelmiin, kuten elinikäisen oppimisen ohjelmiin (muun muassa Erasmus-, Leonardo-, Comenius- ja Grundt-wig-ohjelmiin), Youth in action -nuorisotoimintaohjelmaan ja Marie Curie -ohjelmaan; uskoo, että tämä edistäisi merkittäväällä tavalla nuorisotyöttömyyden torjuntaa sekä 75 prosentin työllisyystavoitteen saavuttamista;

20. korostaa, että Nuoret liikkeellä -hanke ei yksin riitä ratkaisemaan hälyttävää nuorisotyöttömyyden ongelmaa koko Euroopassa; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan osana kansallisia uudistusohjelmiaan kansallisia strategioita nuorisotyöttömyyden torjumiseksi ja koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen saatavuuden varmistamiseksi nuorille; korostaa, että nuorisopolitiikkaa on tarkasteltava koulutus- ja työllisyyspolitiikan sekä sosiaalista osallisuutta koskevien politiikkojen yhteydessä; tukee voimakkaasti ehdotusta neuvoston suosituksiksi eurooppalaisesta nuorisotakuusta ja kehottaa neuvostoa hyväksymään sen mahdollisimman pian;

Lippulaiva-aloite "Euroopan digitaalistrategia"

21. pitää myönteisinä digitaalistrategiaa koskevia tavoitteellisia ehdotuksia, mutta kehottaa painokkaasti komissiota nopeuttamaan digitaalisia sisämarkkinoita, kuten sähköistä kaupankäyntiä, immateriaalioikeuksia, luottamusta ja turvallisuutta verkossa, verkkovierailuja ja sähköistä varmentamista koskevien ehdotusten hyväksymistä; kehottaa kaikkia osapuolia panemaan ensimmäisen radiotaajuuksia koskevan politiikan täytäntöön; korostaa tarvetta kehittää sisällön ja tiedon vapaata liikkuvuutta eli niin kutsuttua viidettä vapautta;

22. katsoo, että moniarvoiset ja riippumattomat tiedotusvälineet ovat yksi eurooppalaisen demokratian tukipilareista; kehottaa painokkaasti komissiota vaalimaan tiedotusvälineiden moniarvoisuutta; katsoo, että yksityisyyden suoja on keskeisimpiä arvoja, ja kehottaa mukauttamaan tietosuojadirektiivin nykyiseen digitaaliseen ympäristöön, jotta varmistetaan, että kaikki kansalaiset voivat valvoa henkilötietojaan;

Torstai 17. helmikuuta 2011*Lippulaiva-aloite ”Resurssitehokas Eurooppa”*

23. panee tyytyväisenä merkille Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeen resurssitehokkaasta Euroopasta ja kehottaa painokkaasti komissiota jatkamaan konkreettisten toimintalinjojen laatimista koskevia toimiaan, joilla varmistetaan siirtyminen uusiutuviin energialähteisiin perustuvaan resurssitehokkaaseen talouteen; kehottaa komissiota kehittämään konkreettisia vertailuindikaattoreita ja varmistamaan, että sovitut tavoitteet saavutetaan ja että niitä voidaan seurata Eurooppa 2020 -strategian talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa; korostaa kiireellistä tarvetta uudenaikaistaa ja parantaa Euroopan energiainfrastruktuuria, luoda älykkäitä verkkoja ja rakentaa liitännäverkkoja, jotka ovat välttämättömiä energian sisämarkkinoiden toteuttamiseksi, toimitusvarmuuden parantamiseksi, energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi ja lupamenettelyjen vauhdittamiseksi;

24. muistuttaa, että energiatehokkuus on kustannustehokkain keino vähentää päästöjä, parantaa energian toimitusvarmuutta ja kilpailukykyä, alentaa kuluttajien energialaskuja sekä luoda työpaikkoja; korostaa, että jäsenvaltioiden toimet eivät ole riittäviä 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita tehostamaan toimia ja noudattamaan tätä elintärkeää tavoitetta, johon ne sitoutuivat vuonna 2007; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan toimenpiteitä, joiden avulla varmistetaan tavoitteen saavuttaminen, kuten parlamentti on vaatinut päätöslauselmassaan energiatehokkuutta koskevan toimintasuunnitelman tarkistamisesta (Bendtsenin mietintö) ja päätöslauselmassaan aiheesta ”Kohti uutta Euroopan energiastategiaa kaudelle 2011–2020” (Kolarska-Bobińskan mietintö);

25. pitää valitettavana, että tässä lippulaivatiedonannossa ei kiinnitetä riittävää huomiota resurssitehokkuuteen kattavana EU:n politiikan painopisteenä; korostaa, että EU:n olisi ryhdyttävä siirtymään kohti kierrätystaloutta vähentämällä jätteiden syntymistä ja pitämään arvossa resurssien uudelleenkäyttöä; korostaa, että ympäristön kestävä kehityksen ehtona on luonnonvarojen käytön vähentäminen; kehottaa komissiota esittämään indikaattoreita, jotka helpottavat seurantaan kansallisissa uudistusohjelmissa;

Lippulaiva-aloite ”Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka”

26. kehottaa laatimaan kokonaisvaltaisen, tasapainoisen ja tulevaisuuteen suuntautuneen linjauksen EU:n teollisuuspolitiikalle, jolla pyritään vahvan, kilpailukykyisen, yhdenmukaisen, tehokkaan ja monipuolisen teollisuuspolitiikan kehittämiseen ja jossa innovointia, tutkimusta, kilpailua, sisämarkkinoita, kauppaa ja ympäristöä koskevat politiikat on koordinoitu; katsoo, että tärkeimmiksi tavoitteiksi olisi asetettava työllisyyden ja eurooppalaisten yritysten kansainvälisen kilpailukykyyn edistäminen, älykäs rakenneuudistus ja vuoropuhelu työntekijöiden kanssa, kestävä talous ja valinnanvapaus eri teknologiavaihtoehtojen välillä sekä tutkijoiden liikkuvuus; kehottaa ottamaan välittömästi käyttöön älykkään sääntelyn periaatteet riippumattomissa vaikutustenarvioinneissa ja myös uuden lainsäädännön ”kilpailukykyvaikutuksissa”, pk-yrityksiä koskevan testin pieniä yrityksiä suosivamman sääntely-ympäristön ja kevyempien hallinnollisten rasitteiden varmistamiseksi, ilmastoa, energiaa, resurssitehokkuutta ja kierrätystä koskevien EU:n tavoitteiden mukaisen elinkelpoisuustestin ja voimassa olevaa lainsäädäntöä koskevat jälkikäteen suoritettavat ”kuntotarkastukset”;

27. korostaa, että infrastruktuurin ja palvelut käsittävät EU:n liikenne- ja energiapolitiikat ovat keskeisiä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa; korostaa, että liikennealan avulla varmistetaan, että EU:n markkinat säilyttävät paikkansa korkeatasoisen osaamisen tuotantoalueena siten, että vähennetään kaikkien liikennemuotojen hiilidioksidipäästöjä, otetaan käyttöön yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue ja saatetaan loppuun Euroopan ilmatila; kehottaa laatimaan tehokkaan eurooppalaisen raaka-ainestrategian, jonka avulla parannetaan saatavuutta sekä energian ja resurssien käytön tehokkuutta, ja varmistetaan samalla tärkeiden raaka-aineiden saatavuus vapaakauppasopimusten ja strategisten kumppanuuksien avulla; kehottaa parantamaan merkittävästi mahdollisuutta saada rahoitusta innovointiin ja infrastruktuureihin, jotka koskevat erityisesti älykkäitä verkkoja, ympäristöystävällisiä tekniikoita, sähköisiä terveyspalveluita, Euroopan laajuisia verkkoja ja osoitettua lisäarvoa tuovia hankkeita, joita markkinat eivät voi rahoittaa; kehottaa tässä yhteydessä ryhtymään toimenpiteisiin ja selvittämään hankejoukkovelkakirjojen tarjoamia mahdollisuuksia;

Lippulaiva-aloite ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma”

28. korostaa, että vahvat sosiaaliturvajärjestelmät ehkäisevät pitkäaikaista syrjäytymistä; painottaa, että investoinnit aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan ja uusien taitojen hankkimiseen tähtäävien koulutusmahdollisuuksien tarjoamiseen kaikille ovat keskeisessä asemassa työttömyyden vähentämisessä; korostaa pk-yritysten merkitystä ja tältä osin sisämarkkinoiden uudelleenkäynnistämistä; tukee erityisesti pätevyyskursseja koskevan unionin kehityksen toteuttamista ja suunniteltua lainsäädäntöaloitetta, jolla uudistetaan ammattipätevyyskursseja niiden vastavuoroisen tunnustamisen takaamiseksi;

Torstai 17. helmikuuta 2011

29. panee tyytyväisenä merkille ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelman”; huomauttaa, että joustoturvaa on sovellettu menestyksekkäästi joissakin valtioissa, mutta varoittaa, etteivät joustoturvan mahdollisuudet ole hyödynnettävissä niissä jäsenvaltioissa, joilla on heikot mahdollisuudet vahvistaa sosiaaliturvajärjestelmäänsä budjettiongelmien ja makrotalouden epätasapainon takia, ja katsoo, että työmarkkinoiden segmentoitumista voidaan vähentää huolehtimalla, että työntekijöillä ja erityisesti heikoimmassa asemassa olevilla ryhmillä on riittävä työsuhdeturva kaikenlaisissa sopimuksissa; muistuttaa komissiota siitä, että sen ei pidä jättää huomiotta, että on varmistettava sosiaalisesti oikeudenmukainen siirtyminen kestäviin työvoimamarkkinoihin, eikä unohtaa pysyvien työpaikkojen valtavaa potentiaalia; korostaa, että työmarkkinoiden uudistukset voidaan toteuttaa menestyksekkäästi ainoastaan siten, että niistä päästään laajaan yhteisymmärrykseen työmarkkinaosapuolten kanssa tehtyjen sopimusten avulla;

Lippulaivahanke ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan foorumi”

30. muistuttaa, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin kuuluu vähintään 20 miljoonan köyhän ja sosiaalisesti syrjäytyneen tai köyhtymis- ja syrjäytymisvaarassa olevan ihmisen elinolojen kohentaminen; kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että perusoikeuskirjaa ja horisontaalista sosiaalista lausetta (SEUT:n 9 artikla) noudatetaan kaikilta osin, jotta varmistetaan, että kaikki toimintalinjat edesauttavat eivätkä vaaranna köyhyyden vähentämistavoitetta;

31. vaatii, että jäsenvaltiot sitoutuvat torjumaan asianmukaisilla toimilla etenkin lasten köyhyyttä, niin ettei köyhyys ole esteenä lasten henkilökohtaiselle kehitykselle ja että he eivät ole huonommassa asemassa työelämään siirtyessään;

32. suhtautuu myönteisesti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaista foorumia koskeviin ehdotuksiin, mutta vaatii lisää konkreettisia toimia yhteiskunnallisen osallisuuden saavuttamiseksi erityisesti vahvistamalla sosiaalipolitiikan alan avointa koordinoitimenetelmää yhtenäistettynä strategiana, jolla saadaan mukaan kansalliset ja paikalliset sidosryhmät ja myös köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjinnästä kärsivät ihmiset; toistaa pyyntönsä laajemmasta ohjelmasta, jolla edistetään ihmisarvoista työtä ja varmistetaan työntekijöiden oikeudet kaikkialla Euroopassa sekä parannetaan työoloja ja torjutaan eriarvoisuutta, syrjintää ja työssäkäyvien köyhyyttä;

*

* *

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle ja komissiolle.

Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpano

P7_TA(2011)0069

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpanosta

(2012/C 188 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 8. syyskuuta 2010 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista: Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaisen suuntaviivojen II osa ⁽¹⁾,

— ottaa huomioon komission 12. tammikuuta 2011 antaman tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys: EU:lle kattava ratkaisu kriisiin” (KOM(2011)0011) ja siihen liitetyn luonnoksen yhteiseksi työllisyysraportiksi,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0309.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon komission 12. tammikuuta 2011 antaman ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (KOM(2011)0006),
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista 21. lokakuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/707/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 148 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että vuotuisen kasvuselvityksen hyväksymisen jälkeen komissio ehdotti, että vuodelle 2010 hyväksytyt työllisyyspolitiikan suuntaviivat pidetään voimassa myös vuonna 2011,
- B. ottaa huomioon, että nykyinen talouskriisi on edelleen haaste kasvavan työttömyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vuoksi,
- C. ottaa huomioon, että talouden elpymisen ja talouskasvun, työllisyyden sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan välillä on vahva yhteys,
- D. ottaa huomioon, että unionin työllisyysstrategia ja jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat ovat tärkeimpiä välineitä EU:n ja jäsenvaltioiden politiikan ohjaamisessa kohti Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista,
- E. ottaa huomioon, että on kiireellisesti tehostettava kaikkien eri tasojen toimia ja otettava mukaan työmarkkinaosapuolet ja muut sidosryhmät, jotta taataan työllisyyspolitiikan suuntaviivojen tehokas täytäntöönpano ja lisätään siten osallistumista työelämään, luodaan koulutettua työvoimaa ja parannetaan koulutusjärjestelmien laatua ja tehokkuutta,

Hallinnon tehostaminen ja kunnianhimoisemmat toimet Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi

1. katsoo, että kun otetaan huomioon komission ehdotus vuoden 2010 työllisyyspolitiikan suuntaviivojen pitämisestä voimassa myös vuonna 2011, kansallisten uudistusohjelmien suosituksista on tullut tärkein makrotaloudellisen seurannan ja suunnittelun väline; pahoittelee, että Euroopan parlamenttia ei ole otettu mukaan tähän prosessiin eikä siitä ole käyty keskustelua;
2. katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden suurimmat työllisyyttä ja työttömyyttä koskevat haasteet olisi myös otettava asianmukaisesti huomioon, kun unionin työllisyyspolitiikan suuntaviivojen poliittisessa kehityksessä korjataan vastaisuudessa makrotaloudellista epätasapainoa;
3. katsoo, että vuotuinen kasvuselvitys ja EU-ohjausjakson tarjoama kehys ovat erittäin tärkeitä välineitä talouspolitiikan koordinoinnin tehostamisessa ja siksi merkittävä osa unionin vastausta kriisiin; toteaa kuitenkin, että näitä välineitä olisi käytettävä demokraattisten menettelyiden mukaisesti ja niillä olisi tuettava eikä korvattava perussopimuksen tarjoamia nykyisiä välineitä tai vähennettävä niiden merkitystä; katsoo, että tällaisia välineitä ovat erityisesti laajat talouspoliittiset suuntaviivat ja jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat, joiden laatimiseen parlamentin on osallistuttava tiiviisti ja joissa sitä on viimeksi mainittujen osalta kuultava; kehottaa sisällyttämään nämä välineet EU-ohjausjakson kehukseen ja kiinnittämään erityistä huomiota siihen, ettei niiden merkitystä vähennetä, kun otetaan huomioon komission ja neuvoston ilmaiseva tavoite lisätä omistajuutta ja demokraattista vastuullisuutta;
4. kehottaa neuvostoa ja komissiota kunnioittamaan toissijaisuuden ja sosiaalisen vuoropuhelun periaatteita myös palkkojen ja eläkkeiden osalta, kun ne neuvovat jäsenvaltioita politiikan suunnittelussa, ja kehottaa neuvostoa ja komissiota kunnioittamaan jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten toimivaltaa näillä aloilla kansalliset käytännöt huomioon ottaen SEUT-sopimuksen 153 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

⁽¹⁾ EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46.

Torstai 17. helmikuuta 2011

5. kehottaa Eurooppa-neuvostoa, neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että Eurooppa 2020 -strategia sekä EU:n talouden vahvistettu ohjausjärjestelmä ovat tehokkaita ja demokraattisesti legitimejä; painottaa, että tämän vuoksi Euroopan parlamentin konkreettinen ja oikea-aikainen osallistuminen kaikkeen seurantaan ja politiikkojen yhteensovittamiseen on erittäin tärkeää; pahoittelee, että Euroopan parlamentin tehtävää ei mainita vuotuisessa kasvuselvityksessä ehdotetussa aikataulussa;
6. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan paremmin mukaan kansalliset parlamentit, työmarkkinaosapuolet, alue- ja paikallisviranomaiset sekä kansalaisyhteiskunnan ja kuulemaan niitä säännöllisesti; katsoo, että olisi täydennettävä kansallisten uudistusohjelmien nykyisiä puutteellisia tietoja kuulemismenettelyistä;
7. panee merkille alustavat ilmoitukset jäsenvaltioiden kansallisista työllisyystavoitteista; ilmaisee syvän huolestumisensa riittämättömästä kunnianhimoista tässä suhteessa ja erityisesti siitä, että arvioitu yhteinen tulos jäisi parhaassakin tapauksessa yli kaksi prosenttiyksikköä alle EU:n yleistavoitteen ja sitoumuksen päästä 75 prosentin työllisyystavoitteeseen vuoteen 2020 mennessä;
8. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen kansallisia työllisyystavoitteitaan, jotta voitaisiin saavuttaa EU:n yleistavoite, ja suhtautumaan näihin tavoitteisiin yhtä vakavasti kuin julkisen talouden vakauttamistavoitteisiinsa;
9. kehottaa jäsenvaltioita lisäksi kiinnittämään erityistä huomiota tiettyihin alaryhmiin, kuten nuoriin, naisiin, vammaisiin ja ikääntyneisiin työntekijöihin, ja asettamaan niille kansallisia tavoitteita;
10. kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä näin tehneet, määrittämään sosiaalista syrjäytymistä ja köyhyyden torjuntaa koskevat kansalliset tavoitteensa ja käsittelemään työtä tekevien köyhien pahenevaa ongelmaa; kehottaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä varmistamaan, että Eurooppa-neuvostossa sovittu kunnianhimoinen tavoite saavutetaan ja että otetaan asianmukaisesti huomioon tavoitteiden välinen vuorovaikutus, erityisesti työllisyyden ja koulutuksen sekä sosiaalisen osallistamisen ja köyhyyden välillä;

Työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täytäntöönpanon varmistaminen

11. toteaa, että heikot talouskasvunäkymät rajoittavat mahdollisuuksia luoda työpaikkoja ja työllisyyttä;
12. kehottaa Eurooppa-neuvostoa olemaan jättämättä työllisyyskysymyksiä toisijalle, kun se käsittelee vuotuisen kasvuselvitykseen sisältyvää komission suositusta, jonka mukaan julkisen talouden päättäväinen vakauttaminen olisi asetettava tärkeimmäksi painopisteeksi kaudella 2011–2012;
13. painottaa, että jäsenvaltioiden on kiireellisesti ryhdyttävä tehokkaisiin toimiin kaikilla ensisijaisilla aloilla, mukaan lukien työllisyyden kohentaminen ja työttömyyden vähentäminen, uuden vähähiilisen talouden tarjoamien työmahdollisuuksien hyödyntäminen, koulutetun työvoiman tuottaminen, työpaikkojen laadun ja elinikäisen oppimisen parantaminen sekä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen helpottaminen; katsoo, että nämä toimet olisi sisällytettävä lopullisiin kansallisiin uudistusohjelmiin;
14. painottaa tässä yhteydessä, että rakennerahastoilla ja erityisesti Euroopan sosiaalirahastolla on ollut merkittävä rooli kriisin työllisyysvaikutusten korjaamisessa; katsoo, että näiden rahastojen käyttö olisi suunnattava niiden ryhmien tukemiseen, joilla on eniten vaikeuksia päästä työmarkkinoille tai säilyä siellä;
15. katsoo myös, että tehokkaampien työmarkkinatoimien täytäntöönpanon ohella on erittäin tärkeää vahvistaa vuorovaikutusta työllisyyden, sosiaalipolitiikan ja muiden politiikkojen välillä, etenkin makrotaloutta, tutkimusta ja kehitystä sekä innovointia ja koulutusta koskevissa politiikoissa, jos halutaan saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet;

Tehostetut toimet uusien ja parempien työpaikkojen luomiseksi

16. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan kansallisissa uudistusohjelmissaan etusijalle toimia, joilla lisätään työmarkkinoille osallistumista sekä torjutaan työttömyyttä ja pitkäaikaista työmarkkinoilta poissaoloa;

Torstai 17. helmikuuta 2011

17. katsoo, että on painotettava selvästi enemmän työpaikkojen laatua ja ihmisarvoista työtä sekä tarjontapainotteista talouspolitiikkaa, jotta lisätään kysyntää työmarkkinoilla;
18. katsoo tässä yhteydessä, että tarvitaan toimia, joiden avulla hyödynnetään paremmin nuorten, koulunkäyntinsä keskeyttäneet mukaan luettuina, naisten, ikääntyneiden, heikommassa asemassa olevien henkilöiden, vammaisten, maahanmuuttajien ja kansallisten vähemmistöjen, myös romanien, tarjoamaa potentiaalia; kehottaa jäsenvaltioita mukauttamaan työmarkkinoitaan näihin ryhmiin kuuluvien henkilöiden tarpeiden ja taitojen mukaan kaikissa elämänvaiheissa;
19. korostaa, että on tärkeää laatia politiikkoja, joilla helpotetaan nuorten siirtymistä koulusta työelämään; korostaa, että koulunkäyntinsä keskeyttäneisiin kohdistuu suuri köyhtymisen uhka; painottaa, että nuorten joustaviin tai tilapäisiin työmuotoihin tulisi liittää oikeus koulutukseen ja sosiaaliturvaan ja niissä olisi autettavia nuoria siirtymään varmempiin työpaikkoihin;
20. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään edelleen politiikkoja, joita tarvitaan naisten osuuden lisäämiseksi ja ylläpitämiseksi työmarkkinoilla, esimerkiksi varmistamalla kohtuuhintaisten ja laadukkaiden hoitopalvelujen parempi tarjonta ja joustavat työaikajärjestelyt, jotta otetaan huomioon perheissä hoitotyötä tekevien tarpeet;
21. painottaa, että on tärkeää ryhtyä kohdennettuihin aktivointi- ja koulutustoimiin, jotta tuetaan henkilöitä, joilla on vain vähän tai ei lainkaan koulutusta, joita kriisi on koetellut ankarimmin ja jotka ovat suurimmassa vaarassa joutua pitkäaikaistyöttömiksi;
22. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään riittävästi huomiota laadukkaan koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen tarjontaan sekä elinikäiseen oppimiseen ja tutkintojen tunnustamiseen;
23. kehottaa jäsenvaltioita investoimaan lisää ammatillisen ja maantieteellisen liikkuvuuden helpottamiseen, työmarkkinoiden tarpeiden analysoinnissa tarvittavien välineiden tehostamiseen sekä koulutusjärjestelmien uudistamiseen, jonka avulla voidaan korjata ammattitaidon kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuutta;
24. korostaa, että työllisyyspolitiikassa on tärkeää edistää työpaikkojen luomista, esimerkiksi tukemalla pk-yrityksiä, ja itsenäistä ammatinharjoittamista sekä yrittäjyyttä;

Päätäväiset toimet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi tehokkaasti

25. pitää olennaisen tärkeänä, että jäsenvaltiot ryhtyvät viipymättä nopeisiin toimiin, jotta voidaan noudattaa annettuja sitoumuksia kohentaa työllisyyslukuja, parantaa työntekijöiden taitoja, luoda työmahdollisuuksia, vähentää köyhyyttä ja tehostaa sosiaalista osallisuutta;
26. painottaa, että sosiaalisen suojelun järjestelmillä on ollut tunnustettu asema talouden vakauttamisessa ja kriisin sosiaalisten vaikutusten tasoittamisessa; kehottaa jäsenvaltioita sen vuoksi varmistamaan, etenkin kun on vakautettava julkista taloutta, että sosiaaliturvajärjestelmät tarjoavat edelleen riittävää suojelua, osallistuvat ammattitaitojen ja työllistettävyyden turvaamiseen ja parantamiseen, jotta säilytetään ja kehitetään inhimillistä pääomaa ja hyödynnetään elpymisen täysimittaisesti;
27. painottaa, että parhaiden käytänteiden ja kokemusten tehokkaampi vaihto jäsenvaltioiden välillä sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjunnassa on erittäin tärkeää ja sen avulla Eurooppa 2020 -strategian köyhyyden vähentämistavoitteet voitaisiin saavuttaa helpommin;

*

* *

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 17. helmikuuta 2011

Elintarvikkeiden hintojen nousu

P7_TA(2011)0071

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 elintarvikkeiden hinnannoususta

(2012/C 188 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan,
 - ottaa huomioon 18. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman maatalouden tunnustamisesta strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille: toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n maataloudesta ja ilmastonmuutoksesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa (KOM(2008)0450),
 - ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisedustajan 29. tammikuuta 2011 julkaisemat kahdeksan suositusta G20-ryhmälle,
 - ottaa huomioon 2. helmikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaaminen” (KOM(2011)0025),
 - ottaa huomioon vuonna 2003 allekirjoitetun Maputon julistuksen maataloudesta ja elintarviketurvasta, jossa Afrikan maiden hallitukset sitoutuivat osoittamaan vähintään 10 prosenttia vuotuisesta kansallisesta talousarviostaan maatalouteen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet huippuunsa seitsemän perättäisen kuukauden aikana vuosina 2010 ja 2011 ja saavuttaneet korkeimman tason sitten vuoden 1990, jolloin YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) alkoi mitata elintarvikkeiden hintoja; ottaa huomioon, että perushyödykkeiden hintojen noususta on tullut epävakautta lisäävä tekijä maailmantaloudessa ja että se johti mellakoihin ja levottomuuteen useissa kehitysmaissa ja aivan hiljattain Algeriassa, Tunisiassa ja Egyptissä,
- B. ottaa huomioon, että FAO:n arvion mukaan aliravittujen määrä maailmassa nousi 925 miljoonaan vuonna 2010 ja että voi määrä kasvaa elintarvikkeiden hintojen nousun sekä väestönkasvun ja odottamattomien toimituskatkosten vuoksi; ottaa huomioon, että 29 valtiolla maailmassa on vaikeuksia elintarvikkeiden saannissa ja että ne tarvitsevat ulkopuolista elintarvikeapua,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0006.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0302.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0286.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0131.

⁽⁵⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 180.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- C. ottaa huomioon, että elintarvikkeiden ja perushyödykkeiden hintavaihtelu on aiheuttanut vakavaa huolta Euroopan ja maailman elintarvikehuollon toiminnasta; ottaa huomioon, että elintarvikkeiden hintojen nousu on vaikuttanut eniten heikoimmassa asemassa oleviin väestönsiin sekä kehittyneissä maissa että kehitysmaissa; ottaa huomioon, että elintarvikkeiden hintojen nousu vaarantaa miljoonien ihmisten elintarviketurvan ja uhkaa pitkällä aikavälillä koko maailman elintarviketurvaa; ottaa huomioon, että FAO:n mukaan elintarviketurvaan kuuluu oikeus elintarvikkeisiin ja terveellisen ravinnon saatavuus kaikille,
- D. ottaa huomioon, että köyhyyttä ja nälkää esiintyy edelleen Euroopan unionissa; ottaa huomioon, että 79 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa elää köyhyysrajan (60 prosenttia asuinmaansa keskitulosta) alapuolella; ottaa huomioon, että 16 miljoonaa EU:n kansalaista sai viime talvena ruoka-apua hyvän-keveysjärjestöiltä; ottaa huomioon, että elintarviketurva on keskeinen tekijä Euroopassa ja että se edellyttää eri politiikanalojen, erityisesti YMP:n, energiapolitiikan, tutkimuksen sekä kehitysyhteistyö- ja kauppapolitiikan, toimien yhteensovittamista EU:n tasolla ja sitä laajemmaltikin,
- E. ottaa huomioon, että maailmanlaajuinen talouden laskusuhdanne sekä elintarvikkeiden ja polttoaineiden nousevat hinnat ovat heikentäneet elintarviketilannetta monissa kehitysmaissa ja etenkin vähiten kehittyneissä maissa ja jarruttaneet osaltaan viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana köyhyyden vähentämisessä saavutettua edistymistä,

Elintarvikkeiden hinnannousuun vaikuttavat tekijät

- F. katsoo, että lukuisat tekijät, kuten tulvien ja kuivuuden kaltaiset sääilmiöt, joita ilmastonmuutos lisää entisestään, voivat säännöllisesti haitata maailmanlaajuisia elintarviketuotantoa; panee merkille luonnonvarojen rajallisen saatavuuden ja väestönkasvusta johtuvan elintarvikkeiden lisääntyvän kysynnän; ottaa huomioon energian ja elintarviketurvan välisen tiiviin yhteyden sitä taustaa vastaan, että maailmanlaajuisen elintarvikevarastojen taso on erittäin alhainen; ottaa huomioon, että biopolttoaineiden tuotanto kasvaa ja että karjaa ruokitaan entistä enemmän viljalla; ottaa huomioon lisääntyneen keinottelun elintarvikehyödykkeillä; ottaa huomioon monen kehitysmaan kasvavan riippuvuuden elintarvikkeiden tuonnista, mikä johtuu konflikteista tai epäonnistuneesta elintarviketurvaa koskevasta politiikasta,
- G. ottaa huomioon, että ilmastonmuutoksen vaikutukset maatalouteen, eli pääasiassa sadon pieneneminen veden vähyyden tai kuivuuden tai toisaalta tulvien ja maanvyörymien takia, haittaavat vakavasti maataloustoimintaa EU:ssa ja kehitysmaissa siten, että kummassakaan ei päästä lähellekään omavaraisuutta useiden maatalousalan perushyödykkeiden osalta,
- H. ottaa huomioon, että haasteena on tuottaa ”enemmän vähemmästä” siten, että luonnonvaroihin kohdistuvan paineen vuoksi painopiste on kestävässä tuotannossa; ottaa huomioon, että kehitysmaiden maataloustuotannon tehostaminen parantaisi elintarvikekriisien sietokykyä ja niihin sopeutumista,
- I. ottaa huomioon, että viimeaikainen hintavaihtelu on aiheuttanut vakavaa huolta Euroopan ja maailman elintarvikeketjujen toiminnasta; katsoo, että komission tiedonannossa ”Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan” (KOM(2009)0591) tunnustetaan elintarvikeketjun vakavat ongelmat – kuten ostajan valtaseman väärinkäyttö, hyvän kauppatavan vastaiset sopimuskäytännöt (maksun viivästyminen mukaan luettuna), sopimusten yksipuolinen muuttaminen, neuvotteluihin pääsemiseksi vaadittavat etukäteismaksut, rajoitettu markkinoillepääsy, hinnoittelua koskevien tietojen puute ja voittomarginaalien jakautuminen koko elintarvikeketjussa – jotka liittyvät läheisesti entistä suurempaan keskittymiseen tuotantopanos-, tukkumyynti- ja vähittäismyyntialoilla; katsoo, että elintarvikkeiden hintojen ja niiden kehityksen analysoinnissa on otettava huomioon koko tarjontaketju; katsoo, että elintarvikeala on hajautunut ja tarjontaketju pitkä ja hyvin monimutkainen ja siinä on monia välikäsiä,

Hintojen vaihtelu, maanviljelijöiden tulot ja kehitysmaiden tuki

- J. ottaa huomioon, että perushyödykkeiden hintojen vaihtelut voivat jatkossa olla maailmanmarkkinoiden entistä korostuneempi ja pysyvämpi piirre; toteaa, etteivät elintarvikkeiden korkeammat hinnat automaattisesti merkitse korkeampia maataloustuloja, mikä johtuu pääasiassa maatilojen tuotantopanoskustannusten nopeasta kohoamisesta mutta myös entistä suuremmista eroista tuotantokustannusten ja kuluttajahintojen välillä; ottaa huomioon, että viljelijöiden tulojen osuus elintarvikeketjusta on pudonnut huomattavasti kun taas jalostajien ja jälleenmyyjien voitot ovat kasvaneet tasaisesti; ottaa huomioon, että kuluttajahinnat ovat nousseet; panee merkille, että ainakin 30 prosenttia kaikista maailmassa tuotetuista elintarvikkeista pilaantuu elintarvikeketjun eri vaiheissa,

Torstai 17. helmikuuta 2011

- K. ottaa huomioon, että maatalouteen ja maaseudun kehitykseen tarkoitettu osuus kehitysmaille annettavasta avusta on pudonnut dramaattisesti viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana; ottaa huomioon, että investoinnit kehitysmaiden kestäviin elintarvikejärjestelmiin ovat vähentyneet, koska painopiste on siirtynyt vientiin tarkoitettuun tuotantoon, mikä heikentää entisestään paikallisia valmiuksia tuottaa ja toimittaa elintarvikkeita kohtuulliseen hintaan; ottaa huomioon, että useat kehitysmaat eivät käytä elintarviketuotantopotentiaaliaan; katsoo, että huomattava este maataloustuotannon lisäämiselle kehitysmaissa on se, että pienviljelijöillä ei ole mahdollisuuksia saada mikroloottoja, mikä johtuu joskus siitä, että he eivät omista maata,
- L. ottaa huomioon, että erityisesti kehitysmaissa monikansalliset yritykset ovat ostaneet suuria maa-alueita usein ilman maanomistajien hyväksyntää; ottaa huomioon, että tätä maata ei aina käytetä elintarviketuotantoon vaan sitä voidaan käyttää vientituotteiden, kuten puutavaran, tuotantoon; katsoo, että tällaiset toimet ovat uhka kehitysmaiden elintarviketuotannon potentiaalille,

Elintarviketurvan parantaminen

1. vahvistaa, että maailmanlaajuinen elintarviketurva on ehdottoman tärkeä kysymys Euroopan unionille ja kehitysmaille ja vaatii välitöntä ja jatkuvaa toimintaa elintarviketurvan varmistamiseksi EU:n kansalaisille ja maailmanlaajuisesti; korostaa, että elintarvikkeita olisi oltava saatavilla kohtuullisin kuluttajahinnoin samalla kun maanviljelijöiden riittävä elintaso olisi turvattava;
2. painottaa, että oikeus ravintoon on perusuuden oikeus ja se toteutuu silloin, kun kaikilla ihmisillä on jatkuvasti fyysinen ja taloudellinen mahdollisuus saada soveltuvaa, terveydelle vaaratonta ja ravintoainepitoista ravintoa, jotta he voivat tyydyttää ravinnontarpeensa ja toteuttaa elintarvikemielityksiään aktiivisen ja terveen elämän hyväksi;
3. korostaa, että voimakkaalla YMP:llä varmistettu vahva ja kestävä maatalousala Euroopan unionissa sekä kukoistava ja kestävä maaseutuympäristö ovat ratkaisevia tekijöitä vastattaessa elintarviketurvaa koskevaan haasteeseen; korostaa YMP:n merkitystä elintarviketuotannon varmistamisessa Euroopan unionissa;
4. toistaa, että Euroopan unionilla on velvollisuus varmistaa kansalaistensa elintarviketurva ja että maataloustuotannon jatkuminen Euroopan unionissa on tässä avainasemassa; kiinnittää huomiota maatilojen tulojen vähentymiseen Euroopan unionissa tuotantokustannusten nousun ja hintavaihtelun myötä, mikä hankaloittaa maanviljelijöiden mahdollisuuksia jatkaa tuotantoa; painottaa kustannuksia, joita Euroopan unionin maataloustuottajille aiheutuu elintarvikkeiden turvallisuutta, ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja työvoimaa koskevien maailman tiukimpien vaatimusten noudattamisesta; tähdentää, että maataloustuottajien on saatava korvauksia näistä lisäkustannuksista ja julkisten hyödykkeiden järjestämisestä yhteiskunnalle;

Ilmastonmuutoksen haasteet

5. on tietoinen suuresta haasteesta, jonka ilmastonmuutos asettaa elintarviketurvan saavuttamiselle erityisesti poikkeuksellisten ilmastoilmiöiden, kuten kuivuuden, tulvien, tulipalojen ja myrskyjen, esiintymistiheyden lisääntymisenä ja vaikutusalan kasvuna, mikä vähentää luonnonvarojen ja maataloustuotannon tuottavuutta; on huolestunut poikkeuksellisista ilmastoilmiöistä kärsineiden maiden tai alueiden toteuttamista yksipuolisista toimista ja näiden toimien lumipallovaikutuksista maailmanmarkkinoihin; kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti ilmastoon liittyvän lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa; korostaa, että tarvitaan pikaisesti toimia, joilla lievennetään ilmastonmuutosta, sekä toimenpiteitä, joilla pyritään lisäämään ympäristön ja talouden kestävyttä; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön asianmukaiset ehkäisy- ja hallintatoimet, joilla vähennetään luonnonkatastrofien kielteisiä vaikutuksia maataloustuotantoon;
6. vaatii EU:n ja kehitysmaiden välistä koordinoitua toimintaa ja entistä tehokkaampaa yhteistyötä erityisesti teknologian siirron ja toimintavalmiuksien kehittämisen suhteen; korostaa, että ilmastonmuutoksen torjunta on sisällytettävä kaikkiin tärkeisiin EU:n politiikkoihin, kehitys yhteistyöpolitiikka mukaan luettuna, ja katsoo, että koulutuksessa olisi keskityttävä ilmastoon mukautumiseen ja hyvän maankäytön käytäntöihin, kuten maaperän ja vesivarojen hoitoon, jotta voidaan estää viljelymaan menetykset eroosion tai suolapitoisuuden lisääntymisen vuoksi;

Kehitysavun parantaminen

7. huomauttaa, että maatalous on keskeinen ala useimmissa kehitysmaissa, jotka ovat vahvasti riippuvaisia hintavaihtelulle erityisen alttiista perushyödykkeistä;

Torstai 17. helmikuuta 2011

8. kehottaa Euroopan unionia tukemaan maaseudun kehittämistä, lisäämään investointeja viljelyyn ja elintarviketurvaan sekä huomioimaan erityisesti kiireelliset nälkään liittyvät tarpeet, pienimuotoisen viljelyn ja sosiaalisen suojelun ohjelmat; korostaa, että on tärkeää kehittää maataloutta kehitysmaissa ja osoittaa asianmukainen osuus Euroopan unionin kehitysavusta maatalousalalle; pitää valitettavana sitä, että maataloudelle osoitetun kehitysavun osuus on vähentynyt dramaattisesti 1980-luvulta lähtien, ja pitää myönteisenä sen tunnustamista, että mainittu kehityssuunta olisi käännettävä päinvastaiseksi;

9. kehottaa komissiota asettamaan maatalouden etusijalle kohdennetussa, vastuullisessa, tehokkaassa ja avoimesti hallinnoidussa kehitysavussaan, mukaan luettuna maanviljelijöiden markkinoillepääsyn edistäminen; kehottaa lisäämään huomattavasti maatalouteen tarkoitettua kehitysavun määrää ja investoimaan koulutukseen, neuvontapalvelujen parantamiseen ja maatalouden hajautettuun tutkimukseen kehitysmaissa, jotta maanviljelijöillä on käytössään kestävä menetelmä, joilla he voivat tehostaa tuotantoaan ja samalla suojella ympäristöään ja varmistaa elintarviketurvan pitkällä aikavälillä julkisen sektorin tuella, kuten lainojen, voittoa tavoittelemattomien mikroluottojen ja siemenviljan saatavuuden avulla;

10. kehottaa Euroopan unionia ja kehitysmaita edistämään maanomistusta keinona köyhyyden vähentämiseen ja elintarviketurvan varmistamiseen siten, että vahvistetaan omistusoikeutta ja helpotetaan voittoa tavoittelemattomien mikroluottojen myöntämistä maanviljelijöille, pienyrityksille ja paikallisyhteisöille; korostaa, miten tärkeitä uudet investoinnit ovat pienviljelijöiden valmiuksien parantamisen, tehokkaamman vesihuoltoteknologian ja maaperän ravinteiden palauttamisen kannalta;

11. huomauttaa, että kestävyuden lisäämiseksi ja puutteellisen elintarviketurvan haittavaikutusten lieventämiseksi kehitysmaissa on otettava käyttöön parempia maatalouden tuotantomenetelmiä, myös edullista teknologiaa, tehtävä maatalousalan tutkimusta ja lisättävä tuottavuutta;

12. huomauttaa, että humanitaarisen elintarvikeavun olisi vastattava tarpeita, haasteita ja rakenteellisia rajoitteita kehitysmaissa; korostaa tässä yhteydessä, että elintarvikeavussa on tärkeää ottaa huomioon näiden maiden paikallinen tuotanto-, jakelu-, kuljetus- ja markkinointikapasiteetti, mikä edistää perustan rakentamista näiden maiden pitkän aikavälin elintarviketurvalle;

Tuottajan tulot ja tuotantopanosten saatavuus

13. panee merkille, että hintojen välittymismekanismiin sekä tuottaja- ja kuluttajahintojen eroihin vaikuttavia tekijöitä ovat entistä suurempi keskittyminen elintarvikeketjussa, tuotteen jalostusaste, muista ulkoisista kustannuksista johtuva hintojen nousu ja keinottelu maatalousalan perushyödykkeillä;

14. panee merkille, että maatalojen tuotantopanostuskustannukset nousevat nopeammin kuin maatalousalan perushyödykkeiden hinnat; on huolestunut siitä, että tämä voi johtaa maataloustuotannon vähenemiseen, mikä kärjistäisi elintarvikekriisiä EU:ssa ja maailmalla; korostaa, että tuotantotarviketeollisuuden keskittymisellä on tuhoisa vaikutus viljelyn kestävyteen, koska ne ruokkivat riippuvuutta muutamista harvoista yrityksistä hankittaessa siemeniä ja erityislannoitteita; kehottaa komissiota varmistamaan markkinoiden lisääntyvän keskittymisen yhteydessä elintarvikkeiden tarjontaa edistävien vapaiden markkinoiden toiminnan tuotantotarviketeollisuudessa;

15. ilmaisee huolensa alhaisista maatalojen tuloista Euroopan unionissa; vahvistaa, että tulojen vähentyminen johtuu tuotantokustannusten noususta ja tuottajahintojen epävakauksesta, jotka vaikuttavat kielteisesti maanviljelijöiden kykyyn ylläpitää tuotantoa, ja että tämän seurauksena viljelijät eivät hyödy kohonneista elintarvikkeiden hinnoista; katsoo ehdottomasti, että elintarviketurva vaarantuu, jos mainittuja ongelmia ei pystytä ratkaisemaan riittävällä tavalla;

Elintarvikkeet ja energiantuotanto

16. muistuttaa, että energiaturva liittyy hyvin tiiviisti elintarviketurvaan; tunnustaa, että energiakustannukset ovat olennaisen tärkeä tekijä öljystä pitkälti riippuvaisen maatalouden kannattavuuden määrittämisessä; kannustaa toteuttamaan toimia, joilla maanviljelijöitä rohkaistaan parantamaan energiatehokkuuttaan ja kehittämään vaihtoehtoisia energialähteitä; kehottaa Euroopan unionia ja kansallisia hallituksia käynnistämään kampanjoja ja tekemään rakennemuutoksia elintarvikejärjestelmän määrän minimoimiseksi;

Torstai 17. helmikuuta 2011

17. katsoo kuitenkin, että voimakkaammissa ponnisteluissa uusiutuvien energialähteiden kehittämiseksi ja vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi on otettava huomioon vaikutus elintarvikkeiden tuotantoon ja tarjontaan; korostaa elintarvike- ja polttoainetarpeiden täyttämisen herkkää tasapainoa;

Tutkimus

18. painottaa sellaisen julkisin varoin rahoitetun tutkimuksen merkitystä, jolla edistetään elintarviketurvaa; vaatii investointeja uusia teknologioita koskevan tutkimuksen lisäksi myös maatalouden globaaleihin ja kestäviin tuotantojärjestelmiin pitkän aikavälin elintarviketurvan tavoitteiden mukaisesti; korostaa tässä mielessä esimerkiksi Euroopan unionin teknologiayhteisön mahdollista edelläkävijän roolia ekologisen maatalouden tutkimuksen kannustamisessa;

Hyödykemarkkinoiden avoimuus ja keinottelun vastainen toiminta

19. suhtautuu myönteisesti pyrkimykseen lisätä tietoisuutta elintarvikehyödykkeiden hinnanmuodostusmekanismeista kansainvälisellä tasolla (erityisesti G20-ryhmän puheenjohtajavaltion Ranskan aloite ja Berliinissä pidetty maatalousministereiden kolmas huippukokous); pyytää komissiota selvittämään kaikkia tekijöitä, jotka vaikuttavat lyhyellä ja pitkällä aikavälillä elintarvikehyödykkeiden hinnanvaihteluihin, ja erityisesti sitä, missä määrin kaikki keinottelun muodot ja maataloushyödykkeiden hintojen vaihtelut vaikuttavat toisiinsa, sekä energiamarkkinoiden ja elintarvikkeiden hintojen yhteyttä; katsoo, että tällainen vallitsevaa hinnanmuodostusmekanismia koskeva perinpohjainen taloudellinen analyysi mahdollistaa entistä paremmin sen, että EU:n päätöksentekijät voivat toteuttaa tietoon perustuvia ja mukautettuja toimenpiteitä, joilla lievennetään elintarvikkeiden hintojen vaihtelun vaikutuksia;

20. panee merkille komission tiedonannon perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaamisesta ja pitää myönteisenä komission asiaan tähän mennessä kiinnittämää huomiota; kehottaa komissiota parantamaan tiedonkulkua antamalla ajoissa laadukasta tietoa markkinoiden kehitymisestä ottaen huomioon varastohäiriöihin liittyvät seikat; korostaa kuitenkin, että tiedonkulun parantaminen ei yksin ole ratkaisu, jolla voidaan puuttua markkinoiden epävakauteen; katsoo, että asiaan puuttuminen saattaa edellyttää tehokkaampaa lähestymistapaa, erityisesti avoimuuden lisäämiseksi perushyödykemarkkinoilla; korostaa niitä maataloustuottajien ongelmia, jotka johtuvat markkinoiden ja hintojen äärimmäisestä epävakauksesta; kiinnittää huomiota maanviljelijöiden hankalaan tilanteeseen, kun he pyrkivät suunnittelemaan tulevaisuuttaan äärimmäisen epävakaisissa oloissa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön tehokkaat ja määrätietoiset toimet, joilla puututaan nopeasti maatalousmarkkinoiden epävakauteen; katsoo, että edellä mainittu vaikuttaa ratkaisevasti tuotannon ylläpitämiseen Euroopan unionissa;

21. korostaa, että voimakkaita hintavaihteluja ei voida torjua tehokkaasti ilman riittäviä interventiovarastoja tai strategisia varastoja; katsoo, että tämän vuoksi tulevassa YMP:ssä markkinoita koskevilla interventioimilla on oltava keskeinen rooli;

22. kehottaa lisäämään elintarvikehyödykkeiden varmuusvarastoja ja kansainvälistä hinnanmuodostusta koskevien tietojen avoimuutta ja parantamaan niiden laatua ja oikea-aikaisuutta, kuten kehoitettiin myös perushyödykemarkkinoihin ja raaka-aineisiin liittyviin haasteisiin vastaamisesta annetussa komission äskettäisessä tiedonannossa; pyytää komissiota ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin liiallisen keinottelun torjumiseksi perushyödykemarkkinoilla; korostaa, että tämä voitaisiin toteuttaa osana pyrkimyksiä säännellä rahoitusmarkkinoita maailmanlaajuisella ja EU:n tasolla;

23. kehottaa G20-maita koordinoimaan ennalta ehkäisevien mekanismien luomista hintojen liiallisen vaihtelun hillitsemiseksi ja pyrkimään saamaan aikaan sääntelyä, jolla puututaan erityisesti elintarvike- ja maatalouskriiseihin; kehottaa G20-maita varmistamaan lähentymisen elintarvikkeita ja maatalousalan perushyödykkeitä koskevassa sääntelyssä ja ottamaan mukaan maita, jotka eivät kuulu G20-maihin; kehottaa koordinoimaan kansainvälisesti pyrkimyksiä löytää ratkaisuja liiallisiin hintavaihteluihin; pyytää myös, että kansainvälisellä tasolla pyrittäisiin torjumaan maataloushintojen väärinkäyttöä ja manipulointia, koska ne saattavat vaarantaa maailman elintarviketurvan; tuomitsee keinottelijoiden väärinkäytökset maailmanlaajuisilla hyödykkeillä, maatalouden raaka-aineilla ja energialla, mikä lisää hintojen heilahtelua ja syventää maailmanlaajuisia elintarvikekriisiä;

24. kehottaa komissiota sisällyttämään asianmukaiset ehdotukset rahoitusmarkkinadirektiivin (MiFID) ja markkinoiden väärinkäyttöä koskevan direktiivin tuleviin tarkistuksiin elintarvikemarkkinoihin ja maatalousalan perushyödykemarkkinoihin liittyviin huolenaiheisiin puuttumiseksi;

Torstai 17. helmikuuta 2011

25. tukee tässä yhteydessä voimassa olevan rahoitusvänelainsäädännön uudistusta, jossa pitäisi säätää avoimemmasta kaupankäynnistä; muistuttaa, että rahoitusvälineiden pitäisi palvella taloutta ja auttaa maataloustuotantoa voittamaan kriisit ja ilmastoilmiöt; katsoo myös, että keinottelun ei saa antaa uhata muuten tehokkaita maatiloja;

26. korostaa Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (EAMV) tällä hetkellä kaavailun perushyödykemarkkinoiden valvojan roolin merkitystä; kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta antaa EAMV:lle enemmän toimivaltuuksia estää manipulointi ja väärinkäyttö perushyödykemarkkinoilla;

27. kannattaa voimakkaampia eurooppalaisia toimia hintojen manipuloinnin torjumiseksi, mukaan luettuna se, että väärinkäyttöön johtavan keinottelun rajoittaminen annetaan sääntelijöiden ja valvontaelimien tehtäväksi; katsoo, että hyödykejohdannaiset poikkeavat muista rahoitusjohdannaisista; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaupankäynti elintarvikeraaka-ainejohdannaisilla rajoitetaan mahdollisuuksien mukaan sijoittajiin, jotka ovat suoraan yhteydessä maatalousmarkkinoihin;

28. katsoo, että maailmanlaajuinen alueellisesti ja paikallisesti hajautettu elintarvikevarastojärjestelmä (häätävarastot nälän torjumista varten ja alueelliset varastot perushyödykkeiden hintojen sääntelemistä ja hintapiikkien aikaisen nälän helpottamista varten) olisi hyödyksi, sillä se helpottaisi maailmankauppaa hintapiikkien esiintyessä, torjuisi palaamista protektionismiin ja vähentäisi maailman elintarvikemarkkinoihin kohdistuvaa painetta; katsoo, että näitä varastoja olisi hallinnoitava sopivimmilla tasoilla, paikalliset, alueelliset ja kansalliset viranomaiset mukaan luettuina, ja tähän järjestelmään olisi kuuluttava FAO:n suojeluksessa oleva koordinoituihin, ja siinä olisi käytettävä täysimääräisesti hyväksi FAO:n ja YK:n elintarvikeohjelman keräämää kokemusta;

Kauppa

29. vaatii EU:n neuvottelijoita ottamaan muut kuin kauppaa koskevat kysymykset osaksi WTO-neuvotteluita, jotta varmistetaan, että kolmansien maiden maataloustuotteiden tuonnin yhteydessä annetaan eurooppalaisille kuluttajille samat takeet ympäristönsuojelun, eläinten terveyden sekä elintarvikkeiden turvallisuuden ja laadun suhteen kuin EU:n viljelijät antavat; vahvistaa tukevensa WTO:n tasolla hyvissä ajoin tehtävää tasapainoista sopimusta, joka on maailmanlaajuisen elintarviketurvan toteutumisen kannalta olennainen; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että kohtuuttomilla yksipuolisilla kaupan esteillä lisätään maailmanlaajuisen elintarviketurvan tehottomuutta; kehottaa komissiota varmistamaan, että kansainvälisten ja kahdenvälisten kauppasopimusten avulla turvataan eurooppalaisten maanviljelijöiden kestävä tulevaisuus ja säilytetään EU:n elintarviketuotanto, pienimuotoinen maatalous ja vältetään elintarvikkeiden maailmanlaajuisista saantia koskevat riskit;

30. kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia FAO:n suositusten mukaisesti pidättymään vientiä rajoittavista toimituksista, koska ne lisäävät markkinoiden epävarmuutta ja haittaavat maailmanmarkkinoiden toimintaa ja voivat näin johtaa vieläkin korkeampiin kansainvälisiin hintoihin;

*

* *

31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 17. helmikuuta 2011

Thaimaan ja Kambodžan väliset rajaselkkaukset

P7_TA(2011)0072

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Thaimaan ja Kambodžan välisistä rajaselkkauksista

(2012/C 188 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2005 nais- ja lapsikaupasta Kambodžassa ⁽¹⁾, 10. maaliskuuta 2005 Kambodžasta ⁽²⁾, 19. tammikuuta 2006 poliittisista rankaisutoimista Kambodžassa ⁽³⁾, 15. maaliskuuta 2007 Kambodžasta ⁽⁴⁾ ja 21. lokakuuta 2010 Kambodžasta ja erityisesti Sam Rainsyn tapauksesta ⁽⁵⁾ ja 20. toukokuuta 2010 Thaimaasta ⁽⁶⁾ sekä 1. joulukuuta 2005 Kambodžan, Laosin ja Vietnamin ihmis-oikeustilanteesta ⁽⁷⁾ antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon kansainvälinen tuomioistuimen 15. kesäkuuta 1962 antaman tuomion Preah Vihear -temppeleä koskevassa asiassa (Kambodža vastaan Thaimaa),
 - ottaa huomioon kulttuuriomaisuuden suojelemisesta aseellisen selkkauksen sattuessa vuonna 1954 tehdyn Haagin yleissopimuksen, jonka sekä Thaimaa että Kambodža ovat allekirjoittaneet,
 - ottaa huomioon ASEANin pääsihteerin 5. helmikuuta 2011 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin 7. helmikuuta 2011 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin 7. helmikuuta 2011 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että helmikuun 2011 alusta lähtien Thaimaan ja Kambodžan välisellä rajalla on ollut Thaimaan ja Kambodžan aseellisten joukkojen välisiä yhteenottoja, myös lähellä Preah Vihear -temppeleä,
- B. ottaa huomioon, että rajaselkkaukset alkoivat sen jälkeen kun kambodžalainen tuomioistuin tuomitsi kaksi Thaimaan kansalaista kahdeksaksi vuodeksi vankeuteen todettuaan heidän syyllistyneen vakoiluun ja laittomaan maahantuloon heidän tultuaan kiistanalaiselle raja-alueelle joulukuussa 2010; ottaa huomioon, että tuomio annettiin välittömästi Thaimaan ja Kambodžan välisen kahdenvälisestä yhteistyötä käsittelevän yhteisen komission 3. ja 4. helmikuuta 2011 pidetyn seitsemännen kokouksen menestyksekkään päättämisen jälkeen – molemmat maat olivat sopineet kokouksessa laajentavansa yhteistyötään kaikilla alueilla ja pitävänsä maarajan merkitsemistä käsittelevän yhteisen komission kokouksen Thaimaassa lähitulevaisuudessa,
- C. ottaa huomioon, että Preah Vihear -temppele oli Thaimaan ja Kambodžan välisten toistuvien rajakiistojen keskiössä jo viime vuosisadalla,
- D. ottaa huomioon, että kansainvälinen tuomioistuin määräsi 15. kesäkuuta 1962, että Preah Vihear -temppele sijaitsee Kambodžan itsemääräämisoikeuteen kuuluvalla alueella,

⁽¹⁾ EUVL C 247 E, 6.10.2005, s. 161.

⁽²⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 280.

⁽³⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 334.

⁽⁴⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 258.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0389.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0195.

⁽⁷⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 129.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- E. ottaa huomioon, että Preah Vihear -temppelin, joka kirjattiin UNESCO:n maailmanperintöluetteloon 7. heinäkuuta 2008, on väitetty vahingoittuneen kranaatti-iskussa äskettäisen rajaselkkauksen aikana,
- F. katsoo, että kansainvälisellä yhteisöllä on erityisvastuu säilyttää UNESCO:n maailmanperintöluettelossa olevat monumentit,
- G. ottaa huomioon, että kaatuneista ja loukkaantuneista sotilaista ja siviileistä on raportoitu molemmin puolin rajaa ja että tuhansia siviilejä on jouduttu evakuoimaan lähialueelta,
- H. ottaa huomioon, että useiden uutisraporttien mukaan alueella on mahdollisesti käytetty rypäleammuksia ja että Thaimaa ja Kambodža eivät ole ratifioineet rypäleammuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta,
- I. katsoo, että tilanteen paheneminen Thaimaan ja Kambodžan välisellä rajalla uhkaa alueen rauhaa ja vakautta,
- J. ottaa huomioon, että ASEANin nykyinen puheenjohtaja Indonesia on lisännyt diplomaattisia pyrkimyksiään auttaakseen molempia osapuolia saamaan aikaan väliaikaisen ratkaisun, jotta voidaan käynnistää kahdensivlinen mekanismi rajan merkitsemistä koskevan tavoitteen toteuttamiseksi ja yleisen rauhan saamiseksi alueelle; ottaa huomioon, että ASEANin puheenjohtaja kannustaa molempia maita käymään neuvotteluja olemassa olevan maarajan merkitsemistä käsittelevän Thaimaan ja Kambodžan yhteisen komission puitteissa,
- K. ottaa huomioon, että ASEANin peruskirjassa säädetään sellaisen riitojenratkaisumekanismiin perustamisesta, joka lisäisi mahdollisuuksia avustaa kahdensivlinen riitojen ratkaisemista,
- L. ottaa huomioon, että UNESCO:n pääjohtaja Irina Bokova on ilmaissut aikomuksensa lähettää valtuuskunta arvioimaan Preah Vihear -temppelin tilaa,
 - 1. tuomitsee Kambodžan kuningaskunnan ja Thaimaan kuningaskunnan aseellisten joukkojen väliset rajaselkkaukset ja kehottaa kaikkia osapuolia toimimaan äärimmäisen pidättyväisesti ja toteuttamaan tarvittavat toimet jännitteiden vähentämiseksi, jatkamaan vuoropuhelua erimielisyyksien ratkaisemiseksi rauhanomaisesti ja hyväksymään ASEANin ja Yhdistyneiden kansakuntien avun;
 - 2. pahoittelee ihmishenkien menetyksiä äskettäisten rajaselkkausten aikana ja ilmaisee vilpittömän osanottonsa uhrien perheille;
 - 3. kehottaa molempia hallituksia varmistamaan, että aseellisten selkkausten vuoksi kotiseudultaan siirtymään joutuneille siviileille annetaan heidän tarvitsemaansa apua;
 - 4. kehottaa molempia maita noudattamaan kansainvälisen tuomioistuimen vuonna 1962 antamaa tuomiota ja saamaan aikaan rauhanomaisen ratkaisun Preah Vihear -temppelin lähellä sijaitsevaa raja-alueetta koskevaan kiistaan;
 - 5. kehottaa molempia maita varmistamaan, että niiden toimet eivät riko kulttuuriomaisuuden suojelemisesta aseellisen selkkauksen sattuessa tehdyn Haagin yleissopimuksen 4 artiklan 1 kohtaa, jossa kielletään käyttämästä omalla tai toisen sopimuspuolen alueella olevaa kulttuuriomaisuutta tarkoituksiin, jotka voisivat aseellisen selkkauksen sattuessa saattaa tämän omaisuuden hävitykselle tai vahingoittumiselle alttiiksi, ja pidättäytymään tähän omaisuuteen kohdistuvista vihamielisistä teoista;
 - 6. kehottaa Thaimaan ja Kambodžan viranomaisia noudattamaan Kaakkois-Aasian ystävyys- ja yhteistyösopimusta ja erityisesti sen peruseriaatteita, jotka koskevat erimielisyyksien ja riitojen ratkaisemista rauhanomaisesti, uhkailusta tai voimankäytöstä luopumista ja sopimuspuolten välistä tehokasta yhteistyötä;

Torstai 17. helmikuuta 2011

7. pitää myönteisinä Indonesian ulkoministerin Marty Natalegawan pyrkimyksiä ASEANin puheenjohtajana edistää vuoropuhelua näiden kahden maan välillä siten, että kiista voidaan ratkaista rauhanomaisesti;
8. pitää myönteisenä sitä, että Thaimaa ja Kambodža ovat sopineet osallistuvansa Kaakkois-Aasian maiden hätäkokoukseen, jossa keskustellaan rajakonfliktista;
9. pitää myönteisenä UNESCO:n pääjohtajan päätöstä lähettää erityislähettiläs välitystehtävään Bangkokiin ja Phnom Penhiin; kehottaa kiistan molempia osapuolia tekemään yhteistyötä UNESCO:n valtuuskunnan kanssa Preah Vihear -temppeleille aiheutuneiden vahinkojen arvioimiseksi;
10. kehottaa molempia maita etsimään ratkaisua, joka mahdollistaa suoran pääsyn kummankin alueelta Preah Vihear -temppeleihin, ja pidättäytymään vaikeuttamasta toistensa kansalaisten pääsyä temppeleihin tai raja-alueelle;
11. ilmaisee huolensa väitetystä rypäleammusten käytöstä ja kehottaa molempia maita pidättäytymään näiden ammusten käytöstä kaikissa tilanteissa;
12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Kambodžan kuningaskunnan hallitukselle, Thaimaan kuningaskunnan hallitukselle, YK:n pääsihteerille, UNESCO:n pääjohtajalle ja ASEANin jäsenvaltioiden hallituksille.

Jemen: nuorten rikoksenteekijöiden kuolemanrangaistus, erityisesti Muhammed Taher Thabet Samoumin tapaus

P7_TA(2011)0073

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Jemenistä: nuorten rikoksenteekijöiden vaino, erityisesti Muhammed Taher Thabet Samoumin tapaus

(2012/C 188 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 Jemenin tilanteesta antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ja kansalais-oikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka osapuoli Jemen on,
- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa kuolemanrangaistuksen lakkauttamisesta ja erityisesti 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman kansainvälisestä kuolemanrangaistuksen vastaisesta päivästä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 hyväksymänsä päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Jemeniä koskevan Euroopan yhteisön strategia-asiakirjan vuosiksi 2007–2013,

⁽¹⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 14.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0351.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 21. joulukuuta 2010 antaman päätöslauselman 65/206, jossa kehoitetaan lopettamaan kuolemanrangaistuksen käyttäminen, sekä Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 antaman päätöslauselman 62/149 kuolemanrangaistuksen lopettamisesta sekä Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2008 antaman päätöslauselman 63/168, jossa kehoitetaan panemaan täytäntöön yleiskokouksen päätöslauselma 62/149,
- ottaa huomioon vuoden 2008 Alexandrian julistuksen, jossa kehoitetaan Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan valtioiden johtoa (MENA) keskeyttämään kuolemanrangaistuksen täytäntöönpano ensiaskeleena kohti kuolemanrangaistuksen poistamista,
- ottaa huomioon kuolemanrangaistusta koskevat EU:n tarkistettut ja ajantasaistetut suuntaviivat, jotka neuvosto hyväksyi 16. kesäkuuta 2008,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että myös Jemenissä, kuten muissa arabimaissa ja etenkin Tunisiassa ja Egyptissä, mielenosoittajat ovat viime viikkoina vallanneet kadut vaatien demokratiaa ja valtion uudistuksia; ottaa huomioon, että monia protestojia vastaan on hyökätty tai heidät on pidätetty,
- B. ottaa huomioon, että Ibbin rikostuomioistuin tuomitsi Muhammed Taher Thabet Samoumin syyskuussa 2001 kuolemaan sen jälkeen, kun hän oli tunnustanut murhan, johon hänen väitettiin syyllistyneen kesäkuussa 1999, jolloin hän oli oletettavasti kahdeksantoistavuotias; ottaa huomioon, että syntymätodistuksen puuttuessa hänen kuolemantuomionsa jäi voimaan muutoksenhakutuomioistuimessa toukokuussa 2005, korkein oikeus vahvisti sen huhtikuussa 2010 ja tämän jälkeen myös Jemenin presidentti vahvisti sen; ottaa huomioon, että Muhammed Taher Thabet Samoumin kuolemantuomio oli tarkoitus panna täytäntöön 12. tammikuuta 2011, mutta oikeuskansleri myönsi tuomion toteutukselle väliaikaisen lykkäyksen,
- C. ottaa huomioon, että Fuad Ahmed Ali Abdulla tuomittiin kuolemaan murhasta, johon hänen väitettiin syyllistyneen alle kahdeksantoistavuotiaana, vaikka tuomioistuin hylkäsi tämän oletuksen; ottaa huomioon, että hänen 19. joulukuuta 2010 toteutettavaksi suunniteltu kuolemantuomionsa keskeytettiin kansainvälisen yhteisön ja eritoten EU:n sekä hänen lakimiehensä puuttuttua asiaan,
- D. katsoo, että kuolemanrangaistus on äärimmäisen julma, epäinhimillinen ja ihmisarvoa halventava rangaistus, joka loukkaa ihmisoikeuksia koskevassa yleismaailmallisessa julistuksessa vahvistettua oikeutta elämään,
- E. ottaa huomioon, että Jemen on lapsen oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ja kansalaisyhteiskunnan poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sopimusvaltio, ja näissä molemmissa sopimuksissa nimenomaan kielletään sellaisten henkilöiden tuomitseminen kuolemaan, jotka rikoksentekehetyksellä olivat alle 18-vuotiaita, ja ottaa huomioon, että nuorten rikoksentekeijöiden kuolemantuomio on nimenomaan kielletty Jemenin rikoslain 31 artiklassa,
- F. ottaa huomioon, että Jemenissä teloitettiin vuonna 2010 kymmeniä ihmisiä; ottaa huomioon, että ihmisoikeusjärjestöjen raporttien mukaan sadat vangit Jemenissä odottavat kuolemantuomiota,
- G. ottaa huomioon, että Jemenissä ei ole riittäviä välineitä, mukaan lukien tarvittavat rikostekniset laitteet, sellaisten syytettyjen iän määrittämiseen, joilta puuttuu syntymätodistus,
- H. ottaa huomioon, että vakavia huolenaiheita Jemenissä ovat edelleen demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja oikeuslaitoksen riippumattomuuteen liittyvät seikat; ottaa huomioon, että toimittajia ja ihmisoikeuksien puolustajia on vainottu; toteaa, että naisten tilanne on erityisen vaikea, sillä heidän koulutusmahdollisuutensa ovat heikentyneet entisestään ja heillä ei ole mahdollisuutta osallistua aktiivisesti poliittiseen elämään,
- I. toteaa, että Euroopan unioni on vahvasti sitoutunut pyrkimään kuolemanrangaistuksen poistamiseen ja tavoittelee tälle periaatteelle yleismaailmallista hyväksyntää,

Torstai 17. helmikuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että saatujen tietojen mukaan ainoastaan yhdessä maassa on vuonna 2010 teloitettu nuori rikoksentehtäjä, kun vastaava luku vuonna 2009 oli kolme henkilöä; ottaa huomioon, että Jemenissä on edistytty huomattavasti kuolemantuomion käytön kieltämisessä nuorten rikoksentehtäjien tapauksissa; katsoo, että tämä herättää huomattavaa toivoa siitä, että lapsirikollisten kuolemantuomiot kielletään pian maailmanlaajuisesti sekä laissa että käytännössä,
1. on erittäin huolissaan Jemenin pitkään jatkuneista poliittisista ja sosioekonomisista ongelmista ja kehottaa kansainvälistä yhteisöä ryhtymään huomattaviin ponnisteluihin, jottei nykyinen kriisi laajene;
 2. ilmaisee solidaarisuutensa mielenosoittajille, jotka vaativat demokraattisia uudistuksia ja parempia elinoloja; pitää tässä yhteydessä myönteisenä presidentti Salehin ilmoitusta vetäytyä tehtävästään vuonna 2013, ja kehottaa viranomaisia lopettamaan väkivallankäytön rauhanomaisia mielenosoittajia vastaan ja vapauttamaan kaikki mielenosoittajat, jotka ovat ilmaisseet eriävät mielipiteensä rauhanomaisesti;
 3. tuomitsee kaikki kuolemanrangaistukset kaikkialla ja korostaa jälleen kerran, että kuolemanrangaistuksen poistaminen parantaa osaltaan ihmisarvoa ja ihmisoikeuksien kehittymistä;
 4. kehottaa Jemenin presidenttiä ja Jemenin viranomaisia keskeyttämään Muhammed Taher Thabet Samoumin kuolemantuomion ja kehottaa viranomaisia lieventämään Muhammed Taher Thabet Samoumin ja Fuad Ahmed Ali Abdullan kuolemanrangaistuksia;
 5. kehottaa Jemenin hallitusta lopettamaan sellaisten henkilöiden kuolemantuomiot, joiden väitetään syyllistyneen rikoksiin, kun he olivat alle 18-vuotiaita, sillä rangaistus on Jemenin lainsäädännön ja Jemenin kansainvälisten ihmisoikeussopimusten mukaisten velvoitteiden vastaista;
 6. kehottaa Jemenin viranomaisia noudattamaan Jemenin rikoslain 31 artiklaa, jossa säädetään, että alle 18-vuotiaisiin henkilöihin on sovellettava muita rangaistuksia kuin kuolemantuomio;
 7. kehottaa Jemenin viranomaisia noudattamaan kansainvälisesti tunnustettuja alaikäisiin sovellettavia laillisia suojaimenpiteitä, kuten poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen ja lapsen oikeuksista tehtyyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimukseen sisältyvät vakuudet;
 8. kehottaa Jemenin viranomaisia ottamaan käyttöön yleisen syntymärekisterin ja parantamaan menettelyjä, joilla määritellään sellaisten syytettyjen ikä, joilla ei ole syntymätodistuksia;
 9. painottaa Jemenissä tarvittavia uudistuksia, kuten niin monet mielenosoittajat kaduilla ovat vaatineet, jotta parannetaan väestön elinoloja ja taataan vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit, kunnioitetaan ihmisoikeuksia, erityisesti tiedotusvälineiden vapautta ja oikeutta rehelliseen oikeudenkäyntiin sekä miesten ja naisten yhtäläistä kohtelua;
 10. kehottaa neuvostoa ja komissiota, erityisesti Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen jälkeen, ottamaan nopeasti käyttöön koordinoitun ja kokonaisvaltaisen EU:n lähestymistavan suhteissa Jemeniin;
 11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n pääsihteerille, YK:n yleiskokouksen puheenjohtajalle sekä YK:n jäsenvaltioiden hallituksille ja Jemenin tasavallan hallitukselle ja presidentille.
-

Torstai 17. helmikuuta 2011

Uganda: David Katon murha

P7_TA(2011)0074

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. helmikuuta 2011 Ugandasta: David Katon surmaaminen

(2012/C 188 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kansainväliset ihmisoikeusvelvoitteet ja -välineet, myös ihmisoikeuksia koskeviin YK:n yleissopimuksiin sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn Euroopan ihmisoikeus-sopimukseen sisältyvät velvoitteet, jotka takaavat ihmisoikeudet ja perusvapaudet sekä syrjinnän kieltämisen,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun ja Ouagadougoussa 23. kesäkuuta 2010 tarkistetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus) ja erityisesti sen 8 artiklaan sisältyvät ihmisoikeuslausekkeet,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6, 7 ja 21 artiklan, jotka velvoittavat Euroopan unionin ja jäsenvaltiot vaalimaan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia ja joissa vahvistetaan keinot syrjinnän ja ihmisoikeusloukkausten torjumiseksi EU:n tasolla,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 21 artiklan, jossa kielletään sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä,
- ottaa huomioon kaikki EU:n toimet homofobian ja sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa homofobiasta, vähemmistöjen suojelusta ja syrjinnän vastaisista toimista,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2009 antamansa päätöslauselman Ugandassa tehdystä homoseksuaalisuuden vastaisesta lakiesityksestä ⁽¹⁾ ja 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman Ugandasta ja niin kutsutusta Bahatin lakiesityksestä sekä lesbojen, homojen, bi- ja transseksuaalien syrjinnästä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan Catherine Ashtonin ja Euroopan parlamentin puhemiehen Jerzy Buzekin 17. toukokuuta 2010 antaman julkilausuman kansainvälisestä homofobian vastaisesta päivästä,
- ottaa huomioon AKT:n parlamentaarisen yleiskokouksen 28. syyskuuta 2010 antaman julkilausuman uskontojen rauhanomaisesta rinnakkaiselosta ja homoseksuaalisuudelle AKT-EU-kumppanuudessa annettusta painoarvosta,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ryhmiin EPP, S & D, ALDE, Verts/ALE ja GUE kuuluvien AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen eurooppalaisten jäsenten vastauksena AKT:n julkilausumaan 6. joulukuuta 2010 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 3. joulukuuta 2009 antaman päätöslauselman nuorten sosiaalisesta ja kulttuurisesta sopeutumisesta ja osallistumisesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 286, 22.10.2010, s. 25.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0495.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- A. ottaa huomioon, että ihmisoikeusaktivisti ja homoseksuaalien oikeuksia puolustavan Sexual Minorities -ryhmän ja Ugandan lesbo-, homo-, bi- ja transseksuaaliyhdistyksen johtohahmo David Kato Kisule surmattiin 26. tammikuuta 2011 raa'asti Ugandassa,
- B. ottaa huomioon, että David Kato oli aikaisemmin haastanut oikeuteen paikallisen Rolling Stone -sanomalehden ja voitti oikeusjutun; toteaa, että Rolling Stone julkaisi 9. lokakuuta ja 15. marraskuuta 2010 yli sadan homoseksuaaleiksi väitetyn henkilön, David Kato mukaan lukien, nimet, henkilötiedot ja valokuvat kannustaen lukijoita vahingoittamaan heitä tai hirttämään heidät,
- C. ottaa huomioon, että Ugandan korkein oikeus totesi 3. tammikuuta 2011 antamassaan tuomiossa, että Rolling Stone -sanomalehti oli loukannut kansalaisten perustuslaillisia perusoikeuksia ihmisarvoon ja yksityisyyteen ja täsmensi, ettei nykyinenkään Ugandan homoseksuaalien vastainen lainsäädäntö salli homoseksuaaleihin kohdistuvaa väkivaltaa tai heidän surmaamistaan; toteaa, että David Katon mukaan häntä uhkailtiin ja ahdisteltiin enemmän hänen voitettuaan oikeusjutun,
- D. ottaa huomioon, että AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtaja, Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan puheenjohtaja, Euroopan parlamentin puhemies, EU:n Kampalan edustustojen päälliköt, Yhdysvaltojen presidentti ja ulkoministeri, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutettu ja muut kansainvälisen yhteisön johtajat ovat osoittaneet kunnioitusta David Katolle ihmisoikeusaktivistina ja kehottaneet Ugandan viranomaisia saattamaan syylliset oikeuden eteen,
- E. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti sekä kansainväliset hallituksesta riippumattomat järjestöt ja Yhdysvaltojen ja EU:n hallitusten edustajat olivat toistuvasti ilmaisseet huolestuneisuutensa lesbojen, homojen sekä bi- ja transseksuaalisten henkilöiden tilanteesta Ugandassa, koska heitä syrjitään ja vainotaan ja koska julkiset ja yksityishenkilöt ja järjestöt kannustavat vihaamaan lesboja, homoja sekä bi- ja transseksuaalisia henkilöitä Ugandassa,
- F. ottaa huomioon, että ryhmä, johon David Kato kuului vastusti julkisesti yksittäisen parlamentin jäsenen David Bahatin Ugandan parlamentille 25. syyskuuta 2009 jättämää homoseksuaalisuuden vastaista lakiesitystä, jonka mukaan homoseksuaalisista teoista voidaan määrätä rangaistukseksi seitsemästä vuodesta elinkautiseen ulottuva vankeusrangaistus tai kuolemantuomio; panee merkille, että lakiesityksen mukaan lapsen tai potilaan homoseksuaalisuuden salaamisesta voidaan määrätä rangaistukseksi jopa kolme vuotta vankeutta; ottaa huomioon, että lakiesityksen käsittely on vielä kesken,
- G. ottaa huomioon, että lesbot ja homot sekä bi- ja transseksuaalit samoin kuin henkilöt, joiden kuvat ja henkilötiedot julkaistiin Rolling Stone -sanomalehdessä ja luettiin myöhemmin radiossa ja televisiossa, ovat nyt vaarassa joutua vainotuiksi ja että monet heistä ovat nyt asunnottomia ja työttömiä ja joutuvat välttelemään julkisia paikkoja ja nähdäyksi tulemistä,
- H. ottaa huomioon, että Afrikassa homoseksuaalisuus on lain mukaan sallittu ainoastaan 13 maassa ja rikos 38 muussa maassa; ottaa huomioon, että Mauritaniassa, Somaliassa, Sudanissa ja Pohjois-Nigeriassa homoseksuaalisuudesta langetetaan kuolemantuomio; ottaa huomioon, että muun muassa poliittiset ja ääriuskonnolliset johtajat rohkaisevat väkivaltaan lesboja, homoja sekä bi- ja transseksuaaleja henkilöitä kohtaan ja että viranomaiset suvaitsevat tätä eivätkä rankaise seksuaaliseen suuntautuneisuuden perustuvista rikoksista ja että seksuaaliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä, mielivaltaiset pidätykset ja pahoinpitelyt lisääntyvät jatkuvasti,
1. tuomitsee jyrkästi ugandalaisen ihmisoikeusaktivistin David Kato Kisulen väkivaltaisen surmaamisen;
 2. kehottaa Ugandan viranomaisia suorittamaan perusteellisen ja puolueettoman tutkimuksen surmaamisesta ja saattamaan syylliset oikeuden eteen; kehottaa saattamaan oikeuden eteen kaikki, jotka ovat syyllistyneet lesbojen, homojen, bi- ja transseksuaalien tai muiden vähemmistöjen vainoamiseen tai syrjintään tai käyttäytyneet näitä kohtaan väkivaltaisesti; kehottaa Ugandan viranomaisia tutkimaan ne henkilöt, jotka julkisesti kehottivat David Katon surmaamiseen sekä tutkimaan heidän järjestönsä, tehtävänsä ja rahoituksensa;
 3. pitää valitettavana, etteivät Ugandan viranomaiset ota kantaa homoseksuaaleja syrjiviin lausuntoihin, ja viittaa niiden kansainvälisen oikeuden ja Cotonoun sopimuksen mukaisiin velvoitteisiin, erityisesti velvollisuuteen suojella kaikkia ihmisiä väkivallalta tai sen uhalta, riippumatta seksuaalisesta suuntautumisesta tai sukupuolesta;

Torstai 17. helmikuuta 2011

4. toteaa jälleen, että ottaen huomioon parlamentti- ja presidentinvaalit, jotka on tarkoitus pitää 18. helmikuuta 2011, kaikki homoseksuaalisuuden vastaiset teot on tuomittava ja että on hyväksyttävä tarkoituksenmukaisia keinoja, joilla voidaan lopettaa homofobiset lehdistökampanjat ja kehotukset vihata vähemmistöjä ja kaikki sukupuoleen tai seksuaaliseen suuntautuneisuuteen perustuvien väkivallantekeiden puolustelu;
5. kehottaa Ugandan hallitusta varmistamaan, että lesboja, homoja sekä bi- ja transseksuaaleja ja kaikkia muita Ugandan vähemmistöryhmiä suojellaan asianmukaisesti väkivallalta, ja kehottaa niitä ryhtymään pikaisesti toimiin kaikkien uhkien ja sellaisten vihaan lietsovien puheiden lopettamiseksi, joissa kannustetaan vähemmistöihin kohdistuvaan väkivaltaan, syrjintään tai vihamielisyyteen;
6. tuomitsee siksi jälleen Bahatin homoseksuaalisuuden vastaisen lakiesityksen ja kehottaa Ugandan parlamenttia dekriminallisemaan homoseksuaalisuuden ja hylkäämään kuolemanrangaistuksen käytön kaikissa olosuhteissa; yhtyy YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin 10. joulukuuta 2010 esittämään vetoamukseen homoseksuaalisuuden dekriminallisoinniseksi maailmanlaajuisesti;
7. tuomitsee kaikki pyrkimykset lietsoa vihaa ja puoltaa väkivaltaa mitään vähemmistöryhmää kohtaan, myös sukupuoleen tai seksuaaliseen suuntautumiseen perusteella; yhtyy David Katon järjestön (SMUG) ja muiden järjestöjen viranomaisille, poliittisille ja uskonnollisille johtajille sekä tiedotusvälineille esittämään kehotukseen pidättäytyä seksuaalisten vähemmistöjen mustamaalaamisesta ja luomasta lesboihin, homoihin sekä bi- ja transseksuaaleihin kohdistuvaa väkivallan ilmapiiriä;
8. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään lesbo-, homo- sekä bi- ja transseksuaaliaktivistit ihmisoikeusaktivisteja tukeviin ohjelmiinsa; kehottaa kaikkia Ugandan hallituksesta riippumattomia järjestöjä tekemään yhteistyötä Ugandan ihmisoikeusliiton ja myös lesbo-, homo- sekä bi- ja transseksuaalijärjestöjen kanssa;
9. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden ulkopoliitikassa kolmansien maiden kanssa, kehitys- ja yhteistyöpolitiikka mukaan lukien, otetaan sekä suhteissa viranomaisiin että hallituksesta riippumattomiin järjestöihin asianmukaisesti huomioon kaikkien vähemmistöryhmien, lesbot, homot sekä bi- ja transseksuaalit mukaan lukien, ihmisoikeustilanne, sekä lisäksi varmistamaan, että tällä alalla saavutetaan todellista edistystä; kehottaa komissiota, Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa hyödyntämään täysipainoisesti keinovalikoimaa lesbojen, homojen, bi- ja transseksuaalisten henkilöiden kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojaamiseksi asioidessaan Ugandan kanssa sekä takaamaan lesbo-, homo-, bi- ja transseksuaaliaktivistien täydellisen suojelun ja tukemaan heidän toimintaansa; kehottaa komissiota sisällyttämään nämä kysymykset homofobian vastaiseen toimintasuunnitelmaan, jonka Euroopan parlamentti on pyytänyt sitä laatimaan ⁽¹⁾;
10. on erittäin huolestunut siitä, että kansainvälisten lahjoittajien, kansainvälisten järjestöjen, hallituksista riippumattomien järjestöjen, humanitaaristen järjestöjen ja lääkäreiden olisi harkittava tehtäviensä lopettamista tai lopetettava ne tietyillä alueilla, jos lakiesitys hyväksytään, ja toteaa, että Saksa on päättänyt pidättää puolet Malawille tarkoitettusta 33 miljoonan dollarin suuruisesta ulkomaanavustaan homoseksuaalisuuden kriminalisoinnin ja lehdistönvapauden rajoittamisen vuoksi, minkä jälkeen Yhdysvallat kieltäytyi maksamasta 350 miljoonan dollarin suuruisia ulkomaanapua Malawille, ellei se suostu käymään lisäkeskusteluja yksilöiden oikeuksia rajoittavista laeista;
11. vahvistaa olevansa sitoutunut yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin ja toistaa, että sukupuolinen suuntautuminen on osa kansainvälisten ihmisoikeuslakien takaamaa yksilön oikeutta yksityiselämään, ja toteaa, että näiden lakien mukaan olisi suojeltava tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä ja taattava sananvapaus; muistuttaa Ugandan viranomaisia niiden kansainvälisen oikeuden ja Cotonoun sopimuksen mukaisista velvoitteista, joiden mukaan niiden on kunnioitettava ihmisoikeuksia;
12. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä muotoilemaan uudelleen periaatteen, jonka mukaan olisi harkittava pakolaisstatuksen myöntämistä henkilöille, jotka saattavat joutua vainon kohteeksi;
13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, Ugandan tasavallan presidentille, Ugandan parlamentin puhemiehelle, Itä-Afrikan lakiasäättävälle elimelle sekä Afrikan unionille ja sen toimielimille.

⁽¹⁾ 19. tammikuuta 2011 annetun päätöslauselman P7_TA(2011)0019 7 kohta.

II

*(Tiedonannot)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Valiokuntien yhteistyömenettely ja asian palauttaminen valiokuntaan (työjärjestyksen 50 ja 56 artiklan tulkinta)

P7_TA(2011)0060

Euroopan parlamentin päätös 16. helmikuuta 2011 valiokuntien yhteistyömenettelystä ja asian palauttamisesta valiokuntaan siinä tapauksessa, että komission ehdotus hylätään (työjärjestyksen 50 ja 56 artiklan tulkinta)

(2012/C 188 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtajan 15. helmikuuta 2011 päivätyn kirjeen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 211 artiklan,

1. päättää lisätä työjärjestyksen 50 artiklaan tulkinnan seuraavasti:

”Puheenjohtajakokouksen päätöstä soveltaa valiokuntien yhteistyömenettelyä sovelletaan kyseessä olevan menettelyn kaikissa vaiheissa.

’Asiasta vastaavan valiokunnan’ asemaan liittyviä oikeuksia käyttää asian käsittelyä johtava valiokunta. Käyttäessään näitä oikeuksia sen on kunnioitettava yhteistyöhön osallistuvan valiokunnan erikoisoikeuksia, etenkin noudatettava vilpittömän yhteistyön periaatetta aikataulun osalta ja kunnioitettava yhteistyöhön osallistuvan valiokunnan oikeutta määrittää tarkistukset, jotka jätetään täysistunnon käsiteltäviksi sen yksinomaisen toimivallan alalla.

Jos asiasta vastaava valiokunta ei kunnioita yhteistyöhön osallistuvan valiokunnan erikoisoikeuksia, asiasta vastaavan valiokunnan päätökset ovat silti päteviä, mutta yhteistyöhön osallistuva valiokunta voi jättää tarkistuksia suoraan täysistunnon käsiteltäväksi yksinomaisen toimivaltansa rajoissa.”

2. päättää lisätä työjärjestyksen 56 artiklan 3 kohtaan tulkinnan seuraavasti:

”Kun asia on palautettu valiokuntakäsittelyyn 3 kohdan nojalla, asian käsittelyä johtavan valiokunnan on, ennen kuin se päättää noudatettavasta menettelystä, annettava 50 artiklan mukaisen yhteistyöhön osallistuvan valiokunnan määrittää, mitkä tarkistukset kuuluvat sen yksinomaiseen toimivaltaan, etenkin tarkistukset, jotka on jätettävä uudestaan täysistunnon käsiteltäviksi.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

Tämän artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vahvistettua määräaikaa sovelletaan asiasta vastaavan valiokunnan parlamentille antamaan suulliseen tai kirjalliseen selvitykseen. Se ei vaikuta menettelyn jatkamiseen sopivimman hetken määrittämiseen täysistunnossa.”

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 15. helmikuuta 2011

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

EY:n ja Etelä-Afrikan välinen kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskeva sopimus

P7_TA(2011)0043

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen muuttamista koskevan Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Etelä-Afrikan tasavallan välisen sopimukse tekemisestä (10297/2010 – C7-0190/2010 – 2010/0119(NLE))

(2012/C 188 E/16)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (10297/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Etelä-Afrikan tasavallan väliseksi sopimukseksi kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen muuttamisesta (07437/2008),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0190/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan suosituksen ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0018/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Etelä-Afrikan tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

EU:n sekä Islannin, Liechtensteinin ja Norjan väliset sopimukset (vuosia 2009–2014 koskevat rahoitusjärjestelmät ja tiettyjen kalojen ja kalastustuotteiden tuonti EU:hun vuosina 2009–2014) ***

P7_TA(2011)0044

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ja Norjan välisen, vuosia 2009–2014 koskevasta ETA:n rahoitusjärjestelmästä tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin ja Norjan välisen, vuosia 2009–2014 koskevasta Norjan rahoitusjärjestelmästä tehdyn sopimuksen, Euroopan talousyhteisön ja Islannin väliseen sopimukseen liitettävän tiettyjen kalojen ja kalastustuotteiden tuontia Euroopan unioniin vuosina 2009–2014 koskevan lisäpöytäkirjan sekä Euroopan talousyhteisön ja Norjan väliseen sopimukseen liitettävän tiettyjen kalojen ja kalastustuotteiden tuontia Euroopan unioniin vuosina 2009–2014 koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä (09902/2010 – C7-0225/2010 – 2010/0129(NLE))

(2012/C 188 E/17)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09902/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ja Norjan väliseksi, vuosia 2009–2014 koskevasta ETA:n rahoitusjärjestelmästä tehdyksi sopimukseksi, luonnoksen Euroopan unionin ja Norjan väliseksi, vuosia 2009–2014 koskevasta Norjan rahoitusjärjestelmästä tehdyksi sopimukseksi, luonnoksen Euroopan talousyhteisön ja Islannin väliseen sopimukseen liitettäväksi tiettyjen kalojen ja kalastustuotteiden tuontia Euroopan unioniin vuosina 2009–2014 koskevaksi lisäpöytäkirjaksi sekä luonnoksen Euroopan talousyhteisön ja Norjan väliseen sopimukseen liitettäväksi tiettyjen kalojen ja kalastustuotteiden tuontia Euroopan unioniin vuosina 2009–2014 koskevaksi lisäpöytäkirjaksi (09899/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0225/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen sekä kalatalousvaliokunnan lausunnon (A7-0372/2010),
1. antaa hyväksyntänsä sopimusten ja lisäpöytäkirjojen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Islannin, Liechtensteinin ja Norjan hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

EU:n ja Brasilian välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus ***

P7_TA(2011)0045

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (13988/2010 – C7-0335/2010 – 2009/0115(NLE))

(2012/C 188 E/18)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13988/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan väliseksi sopimukseksi tiettyjä lentoliikenteen näkökohdista (12922/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan, 218 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0335/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen (A7-0004/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Brasilian liittotasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Vuosiksi 2007–2013 perustetun ulkorajarahaston täydentäviä sääntöjä koskeva EY:n ja Islannin, Norjan, Sveitsin ja Liechtensteinin välinen sopimus ***

P7_TA(2011)0046

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi vuosiksi 2007–2013 perustetun ulkorajarahaston täydentäviä sääntöjä koskevan Euroopan yhteisön ja Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (07853/2010 – C7-0101/2010 – 2009/0148(NLE))

(2012/C 188 E/19)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (07853/2010),

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan yhteisön ja Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan sopimukseksi vuosiksi 2007–2013 perustetun ulkorajarahaston täydentävistä säännöistä (15954/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0101/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0007/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

Liechtensteinin liittyminen EU:n, EY:n ja Sveitsin väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ***

P7_TA(2011)0047

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätöksiksi Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (06077/2010 – C7-0141/2010 – 2006/0251(NLE))

(2012/C 188 E/20)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätöksiksi (06077/2010),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan väliseksi pöytäkirjaksi Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen (16462/2006),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 ja 74 artiklan, 77 artiklan 2 kohdan, 79 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan, 82 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan, 87 artiklan 2 ja 3 kohdan, 89 ja 114 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0141/2010),

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2008 vahvistamansa kannan⁽¹⁾ komission ehdotuksesta KOM(2006)0752),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0008/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 294 E, 3.12.2009, s. 99.

Liechtensteinin liittyminen EY:n ja Sveitsin väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio ***

P7_TA(2011)0048

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymistä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, koskevan Euroopan unionin, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisen pöytäkirjan tekemisestä (06242/2010 – C7-0140/2010 – 2006/0252(NLE))

(2012/C 188 E/21)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06242/2010),
- ottaa huomioon luonnoksen Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymistä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, koskevaksi Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan väliseksi pöytäkirjaksi (16470/2006),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 78 artiklan 2 kohdan e alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0140/2010),
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2008 vahvistamansa kannan⁽¹⁾ komission ehdotuksesta (KOM(2006)0754),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 294 E, 3.12.2009, s. 100.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0013/2011),

1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

EU:n ja Brasilian välinen tavallisen passin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus ***

P7_TA(2011)0049

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan välisen tavallisen passin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä (16364/2010 – C7-0400/2010 – 2010/0228(NLE))

(2012/C 188 E/22)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (16364/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan väliseksi tavallisen passin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskevaksi viisumivapaussopimukseksi (13712/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0400/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0011/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Brasilian liittotasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

EU:n ja Brasilian välinen diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaussopimus ***

P7_TA(2011)0050

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan välisen diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaussopimuksen tekemisestä (16362/2010 – C7-0399/2010 – 2010/0222(NLE))

(2012/C 188 E/23)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (16362/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan väliseksi diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskevaksi viisumivapaussopimukseksi (13708/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0399/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0010/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Brasilian liittotasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Matkustajien oikeudet linja-autoliikenteessä *III**

P7_TA(2011)0052

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011 – 2008/0237(COD))

(2012/C 188 E/24)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: kolmas käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon sovittelukomitean hyväksymän yhteisen tekstin (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011),

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. heinäkuuta 2009 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0817),
- ottaa huomioon toisessa käsittelyssä vahvistamansa kannan ⁽³⁾ neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission lausunnon parlamentin tarkistuksista neuvoston ensimmäisen käsittelyn kantaan (KOM(2010)0469),
- ottaa huomioon neuvoston toisen käsittelyn kannan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 13 kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 69 artiklan,
- ottaa huomioon sovittelukomiteavaltuuskunnan mietinnön (A7-0020/2011),

1. hyväksyy yhteisen tekstin;
2. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
3. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän lainsäädäntöpäätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 99.

⁽²⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 312.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit 6.7.2010, P7_TA(2010)0256.

⁽⁴⁾ EUVL C 122 E, 11.5.2010, s. 1.

Päästönormien asettaminen uusille kevyille hyötyajoneuvoille *I**

P7_TA(2011)0053

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi päästönormien asettamisesta uusille kevyille hyötyajoneuvoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (KOM(2009)0593 – C7-0271/2009 – 2009/0173(COD))

(2012/C 188 E/25)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0593),

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0271/2009),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 192 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. heinäkuuta 2010 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnot (A7-0287/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

P7_TC1-COD(2009)0173

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 510/2011)

Tiistai 15. helmikuuta 2011

Tiiviimpi yhteistyö yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi ***

P7_TA(2011)0054

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi (05538/2011 – C7-0044/2011 – 2010/0384(NLE))

(2012/C 188 E/26)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi (05538/2011),
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 329 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0044/2011),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 74 g artiklan ja 81 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan suosituksen (A7-0021/2011),
- A. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi vuonna 2000 ehdotuksen neuvoston asetukseksi yhteisöpatentista (KOM(2000)0412); ottaa huomioon, että ehdotukseen sisältyi kuusi lukua: (i) Luku I: Yleiset säännökset, (ii) Luku 2: Patenttioikeus, (iii) Luku III: Yhteisöpatentin voimassapitäminen, raukeaminen ja mitättömyys, (iv) Luku IV: Toimivalta ja menettely yhteisöpatenttia koskevissa kanteissa, (v) Luku V: Vaikutus kansalliseen oikeuteen ja (vi) Luku VI: Loppusäännökset,
- B. ottaa huomioon, että edellä mainittu ehdotus perustui EY:n perustamissopimuksen 308 artiklan määräyksiin, jotka edellyttivät parlamentin kuulemista ja neuvoston yksimielisyyttä,
- C. ottaa huomioon, että parlamentti hyväksyi kuulemismenettelyä noudattaen ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisöpatentista 10. huhtikuuta 2002 vahvistamassaan kannassa ⁽¹⁾ komission ehdotuksen tarkistettuna,
- D. ottaa huomioon, että kävi hyvin pian ilmi, että eräillä jäsenvaltioilla oli tiettyjä ongelmia, joiden vuoksi ne eivät voineet hyväksyä asetusehdotusta; toteaa, että eräät jäsenvaltiot eivät hyväksyneet yhteisöpatentin käännsjärjestelyjä, minkä vuoksi neuvosto katsoi, että kielikysymyksen vuoksi neuvoston oli mahdotonta päästä poliittiseen yhteisymmärrykseen komission ehdotuksesta, koska asiasta ei ollut yksimielisyyttä,
- E. ottaa huomioon, että komissio käynnisti 9. tammikuuta 2006 kuulemisen patenttialan tulevista toimituksista Euroopassa ja että parlamentti antoi asiasta päätöslauselman 12. lokakuuta 2006 ⁽²⁾,
- F. ottaa huomioon, että keskustelut neuvostossa käynnistettiin uudelleen sen jälkeen, kun komissio oli 3. huhtikuuta 2007 antanut tiedonannon Euroopan patenttijärjestelmän parantamisesta (KOM(2007)0165),

⁽¹⁾ EUVL C 127 E, 29.5.2003, s. 519.

⁽²⁾ EUVL C 308 E, 16.12.2006, s. 169.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- G. ottaa huomioon, että neuvosto antoi 4. joulukuuta 2009 päätelmät kaksipilarisen uuden patenttijärjestelmän pääpiirteistä: (i) yhtenäinen patenttioikeudenkäyntijärjestelmä ja (ii) EU-patentti oikeudelliseksi välineeksi koko EU-alueella voimassa olevien patenttien myöntämiseksi; toteaa neuvoston katsoneen, että mainitut päätelmät olisivat osa lopullista kokonaissopimusta toimenpidekokonaisuudesta tehostetuksi Euroopan patenttijärjestelmäksi, johon sisältyy eurooppa- ja EU-patenttituomioistuimen (EEUPT) luominen, EU-patentti, mukaan lukien erillinen asetus kääntämistä koskevista järjestelyistä, tehostettu kumppanuus Euroopan patenttinviraston ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen välillä sekä, siltä osin kuin se on tarpeen, Euroopan patenttisopimuksen muuttaminen,
- H. toteaa, että 1. joulukuuta 2009 voimaan tullut Lissabonin sopimus on aiheuttanut muutoksen EU-patentin luomisen oikeusperustaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 118 artiklan myötä, jossa määrätään, että ”sisämarkkinoiden toteuttamisen tai toiminnan yhteydessä Euroopan parlamentti ja neuvosto säätävät tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen toimenpiteistä, joilla luodaan eurooppalainen teollis- ja tekijänoikeuksien suoja yhdenmukaisen suojan varmistamiseksi unionissa ja joilla muodostetaan keskitetyt luvananto-, yhteensovittamis- ja valvontajärjestelmät unionin tasolla”,
- I. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 118 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti EU-patentista eurooppalaisena teollis- ja tekijänoikeuksien suojana säädetään tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen; ottaa kuitenkin huomioon, että SEUT-sopimuksen 118 artiklan toisen kohdan mukaisesti näiden oikeuksien suoja koskevista kielijärjestelyistä säädetään erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja neuvoston yksimielisyyttä edellyttäen,
- J. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen komissio vahvisti vuoden 2000 ehdotuksensa ⁽¹⁾; ottaa huomioon, että parlamentti vahvisti Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665) – omnibus-tiedonanto 5. toukokuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa vuoden 2002 ensimmäisen käsittelyn kantansa ⁽²⁾, jotta menettely nopeutuisi ja neuvosto voisi muuttaa 4. joulukuuta 2009 antamansa päätelmät virallisesti neuvoston kannaksi, mikä olisi tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen seuraava vaihe; ottaa huomioon, että neuvosto ei ole vielä muuttanut päätelmiään kannaksi, minkä vuoksi EU-patenttia ei voida viedä eteenpäin komission vuoden 2000 ehdotuksen perusteella,
- K. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi 30. kesäkuuta 2010 ehdotuksen neuvoston asetukseksi EU-patentin kääntämistä koskevista järjestelyistä (KOM(2010)0350), jotka perustuvat Euroopan patenttinviraston nykyisiin kielijärjestelyihin,
- L. ottaa huomioon, että neuvoston vuonna 2010 toteuttamista useista neuvottelukierroksista huolimatta kilpailuasioiden neuvosto totesi 10. joulukuuta 2010 pitämässään kokouksessa, että ylitsepääsemättömien vaikeuksien vuoksi ei tuolloin ollut eikä lähitulevaisuudessa olisi mahdollista päästä tarvittavaan yksimielisyyteen kääntämistä koskevista järjestelyistä eikä ehdotetun, koko Euroopassa yhtenäistä patenttisuojaa koskevan asetuksen tavoitteita pystyttäisi saavuttamaan kohtuullisessa ajassa perussopimuksen asiaa koskevia määräyksiä soveltamalla,
- M. toteaa, että useat jäsenvaltiot ovat valmiita harkitsemaan mahdollisuutta ryhtyä tiiviimpään yhteistyöhön yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi,
- N. ottaa huomioon, että tähän mennessä yli yhdeksän jäsenvaltiota on ilmaissut aikovansa aloittaa keskenään tiiviimmän yhteistyön yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi esittämällä asiasta komissiolle SEUT-sopimuksen 329 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön ja sen jälkeen komissio on antanut ehdotuksen neuvoston päätökseksi luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi,
- O. ottaa huomioon, että parlamentti on todennut ehdotuksen noudattavan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 20 artiklan ja SEUT-sopimuksen 326–334 artiklan määräyksiä,

⁽¹⁾ KOM(2009)0665.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0126.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- P. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 20 artiklan nojalla vähintään yhdeksän jäsenvaltiota voi aloittaa keskenään tiiviimmän yhteistyön muulla kuin unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvalla alalla ja käyttää unionin toimielimiä ja tätä toimivaltaa perussopimusten asiaa koskevia määräyksiä oikeudellisesti yhdenmukaisesti soveltaen sekä tässä artiklassa ja SEUT-sopimuksen 326–334 artiklassa tarkoitettuja rajoituksia ja menettelysääntöjä noudattaen,
- Q. toteaa, että yhtenäisen patenttisuojan luominen ei sisälly SEUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin aloihin, joilla unionilla on yksinomainen toimivalta; katsoo, että eurooppalaisen teollis- ja tekijänoikeuksien suojan luomisessa asianmukainen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 118 artikla, jossa viitataan sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan, minkä osalta unionilla on SEUT-sopimuksen 4 artiklan nojalla jäsenvaltioiden kanssa jaettu toimivalta; katsoo sen vuoksi, että yhtenäisen patenttisuojan luominen ja kääntämistä koskevat järjestelyt eivät kuulu unionin yksinomaisen toimivallan piiriin,
- R. ottaa erityisesti huomioon, että tiiviimmän yhteistyön voidaan katsoa edistävän unionin tavoitteiden saavuttamista, suojelevan sen etuja ja vahvistavan sen yhdentymiskehitystä SEU-sopimuksen 20 artiklassa tarkoitettulla tavalla, kun otetaan huomioon EU-patentin kääntämistä koskevista järjestelyistä annetun vuoden 2010 asetusehdotuksen yhteydessä komissiossa laadittu vaikutustenarviointi, jossa todettiin, että koko unionissa yhtenäisen patenttisuojan puuttuminen pirstaloittaa patenttijärjestelmää; katsoo, että tämän pirstaleisuuden syynä ovat suuret kustannukset ja suuri työ eurooppalaisten patenttien voimaansaattamisessa eri jäsenvaltioissa ja että tämä voi muodostaa 40 prosenttia patenttinnin kokonaiskustannuksista Euroopassa; katsoo, että jäsenvaltioiden ryhmän luoma yhtenäinen patenttisuoja parantaisi patenttisuojan tasoa, kun olisi mahdollista saada yhtenäinen patenttisuoja kaikkialla tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvissa jäsenvaltioissa, ja se alentaisi kustannuksia ja vähentäisi työtaakkaa kyseisissä maissa ja edistäisi näin tieteen ja tekniikan kehitystä ja sisämarkkinoiden toimintaa,
- S. toteaa asiassa tehtyjen aiempien aloitteiden osoittavan, että päätösehdotus on tehty viimeisenä keinona ja että unioni ei kykenisi saavuttamaan yhteistyön tavoitteita kohtuullisessa ajassa,
- T. katsoo, että asiassa on noudatettu myös SEUT-sopimuksen 326–334 artiklan määräyksiä; katsoo, että tiiviimpi yhteistyö helpottaisi sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, koska se poistaisi tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteitä, auttaisi torjumaan patenttiloukkauksia, lisäisi mahdollisesti koko unionissa patenttisuojaa hakevien keksijöiden määrää, antaisi kaikille keksijöille, innovoiville yrityksille ja patentinhaltijoille yhdenvertaisen mahdollisuuden yhtenäiseen patenttisuojaan riippumatta siitä, tulevatko nämä tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvasta jäsenvaltiosta vai muusta jäsenvaltiosta, toisi unionin kaikkien patentinhaltijoiden käyttöön lisävälineen, parantaisi innovoivien yritysten toimintaedellytyksiä koko unionissa ja poistaisi yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden väliltä nykyisen pirstaleisuuden, joka johtuu jäsenvaltioiden välisistä "patenttioikeusrajoista",
- U. katsoo erityisesti, että tiiviimpi yhteistyö tällä alalla on perussopimusten ja unionin oikeuden mukaista, koska se ei vaikuta unionin säännöstöön, sillä tähän mennessä on hyväksytty vain muutamia SEUT-sopimuksen 288 artiklassa tarkoitettuja unionin säädöksiä eikä mikään niistä koske koko unionissa yhtenäisen suojan antavan eurooppalaisen teollis- ja tekijänoikeuksien suojan luomista; toteaa, että aineellista patenttioikeutta ei ole harmonisoitu unionin tasolla lukuun ottamatta bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6. heinäkuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/44/EY⁽¹⁾ ja että kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta 23. heinäkuuta 1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1610/96⁽²⁾ ja lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6. toukokuuta 2009⁽³⁾ annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 469/2009 koskevat tietyn tyyppisten patentoitujen kohteiden patenttiajan jatkamista; katsoo, että patenttialan tiiviimpi yhteistyö ei aiheuta syrjintää, sillä yhtenäinen patenttisuoja on avoin kaikille patenttijärjestelmän käyttäjille unionissa,

(1) EYVL L 213, 30.7.1998, s. 13.

(2) EYVL L 198, 8.8.1996, s. 30.

(3) EUVL L 152, 16.6.2009, s. 1.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- V. ottaa huomioon, että tiiviimmässä yhteistyössä kunnioitetaan sen ulkopuolelle jäävien jäsenvaltioiden oikeuksia, toimivaltaa ja velvollisuuksia, koska mahdollisuus saada yhtenäinen patenttisuoja yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden alueilla ei vaikuta patenttisuojan saatavuuteen tai ehtoihin yhteistyön ulkopuolelle jäävien jäsenvaltioiden alueilla,
- W. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 328 artiklan 1 kohdan nojalla kaikki jäsenvaltiot voivat milloin tahansa liittyä tiiviimpään yhteistyöhön; katsoo, että komission ja tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden olisi pyrittävä jatkuvasti edistämään ja kannustamaan mahdollisimman monen jäsenvaltion osallistumista,
- X. toteaa, että parlamentin hyväksyntä koskee tiiviimpää yhteistyötä eikä ennakoi sitä, mitkä jäsenvaltiot osallistuvat tähän yhteistyöhön,
- Y. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 333 artiklan 2 kohdan nojalla neuvosto (tai tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvia jäsenvaltioita edustavat neuvoston jäsenet) voi tehdä päätöksen, jonka mukaan se tekee ratkaisunsa tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen eikä SEUT-sopimuksen 118 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen, jolloin parlamenttia vain kuultaisiin,
1. antaa hyväksyntänsä esitykselle neuvoston päätökseksi tämän kuitenkin vaikuttamatta siihen, mitkä jäsenvaltiot osallistuvat;
 2. kehottaa neuvostoa tekemään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 333 artiklan 2 kohdan nojalla päätöksen, jonka mukaan se tekee ratkaisunsa ehdotuksesta neuvoston asetukseksi tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 118 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettujen eurooppalaista teollis- ja tekijänoikeuksien suoja koskevien kielijärjestelyjen osalta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivinen saastuminen *I**

P7_TA(2011)0055

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi (Euratom) elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen (uudelleenlaatiminen)
(KOM(2010)0184 – C7-0137/2010 – 2010/0098(COD))

(2012/C 188 E/27)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – ensimmäinen käsittely – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2010)0184),
- ottaa huomioon, että neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0137/2010),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 15. syyskuuta 2010 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 29. kesäkuuta 2010 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87, 55 ja 37 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön (A7-0001/2011),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoantavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoantavan ryhmän suositusten perusteella;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 48, 15.2.2011, s. 160.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

P7_TC1-COD(2010)0098

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilyhäätötilanteen jälkeen (uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan **unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen** ja erityisesti sen **168 artiklan 4 kohdan b alakohdan**,

[Tarkistus 32]

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 48, 15.2.2011, s. 160.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa

- (1) Elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen 22 päivänä joulukuuta 1987 annettua neuvoston asetusta (Euratom) N:o 3954/87 ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osilta ⁽⁴⁾. Koska uusia muutoksia tehdään mainittuun asetukseen, se olisi selkeyden ja järjeistämisen takia uudelleenlaadittava yhdessä radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen vahvistamisesta vähemmän käytetyille elintarvikkeille ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen 12 päivänä huhtikuuta 1989 annetun komission asetuksen (Euratom) N:o 944/89 ⁽⁵⁾ ja radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen vahvistamisesta rehuissa ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen 29 päivänä maaliskuuta 1990 annetun komission asetuksen (Euratom) N:o 770/90 ⁽⁶⁾ kanssa.

I

[Tarkistus 2]

- (2) ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan mukaan kaikkien unionin politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen.***

[Tarkistus 3]

- (3) Neuvosto on 2 päivänä helmikuuta 1959 antanut direktiivit ⁽⁷⁾ perusnormien vahvistamisesta, jotka on korvattu perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/29/Euratom ⁽⁸⁾. Kyseisen direktiivin 50 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot säätävät interventiotasot onnettomuustapauksien varalle.
- (4) Tšernobylin ydinvoimalassa 26 päivänä huhtikuuta 1986 tapahtuneen onnettomuuden seurauksena huomattava määrä radioaktiivisia aineita levisi ilmakehään saastuttaen useimmissa Euroopan valtioissa elintarvikkeet ja rehut terveyden suojelelun kannalta merkittävässä määrin; ***radioaktiivinen laskeuma saastutti myös maaperän, mikä lisäsi laskeuma-alueelta metsästä kerättävän ravinnon ja maataloustuotteiden radioaktiivisuutta.***

[Tarkistus 4]

- (5) Toimenpiteitä ⁽⁹⁾ on toteutettu sen varmistamiseksi, että tiettyjä maataloustuotteita tuodaan unioniin ainoastaan yhteisten yksityiskohtaisten terveyden suojelelun sääntöjen mukaisesti, jotka säilyttävät edelleen markkinoiden yhtenäisyyden ja välttävät kaupan vääristymät.
- (6) ***Ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen on yksi tavoitteista, jotka unionin on saavutettava määrittelynsä ja toteuttaessaan politiikkojaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan 4 kohdan b alakohdassa määrätään sellaisten yhteisten toimenpiteiden toteuttamisesta eläinlääkintäalalla, joiden välittömänä tarkoituksena on kansanterveyden suojeleminen. Jäsenvaltiot ovat velvollisia valvomaan tässä asetuksessa säädettyjen radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen noudattamista erityisesti valvomalla elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuusmääriä.***

[Tarkistus 5]

⁽¹⁾ EUVL L [...], [...], s. [...]

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. helmikuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 371, 30.12.1987, s. 11.

⁽⁴⁾ Katso liite IV.

⁽⁵⁾ EYVL L 101, 13.4.1989, s. 17.

⁽⁶⁾ EYVL L 83, 30.3.1990, s. 78.

⁽⁷⁾ EYVL 11, 20.2.1959, s. 221/59.

⁽⁸⁾ EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽⁹⁾ Neuvoston asetukset (ETY) N:o 1707/86 (EYVL L 146, 31.5.1986, s. 88), (ETY) N:o 3020/86 (EYVL L 280, 1.10.1986, s. 79), (ETY) N:o 624/87 (EYVL L 58, 28.2.1987, s. 101) ja (ETY) N:o 3955/87 (EYVL L 371, 30.12.1987, s. 14).

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- (7) Vaikuttaa tarpeelliselta perustaa järjestelmä, joka antaa **unionille** mahdollisuuden vahvistaa sellaisen ydinonnettomuuden tai muun säteilyhäättilanteen jälkeen, joka saattaa aiheuttaa tai on aiheuttanut elintarvikkeiden tai rehujen huomattavan radioaktiivisen saastumisen, radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot väestön **terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseksi**.

[Tarkistus 6]

- (8) Komissiolle on ilmoitettava ydinonnettomuudesta tai poikkeavan korkeista radioaktiivisuuden tasoista yhteisön järjestelyistä nopeaksi tietojenvaihdoksi säteilyonnettomuuden yhteydessä 14 päivänä joulukuuta 1987 tehdyn neuvoston päätöksen 87/600/Euratom mukaisesti ⁽¹⁾ tai 26 päivänä syyskuuta 1986 solmitun ydinonnettomuuksien nopeaa ilmoittamista koskevan Kansainvälisen atomienergiajärjestön yleissopimuksen mukaan.

- (9) Komission olisi **sovellettava** välittömästi **■** ennalta **vahvistettuja radioaktiivisen saastumisen sallittuja enimmäistasoja ydinonnettomuuden tai muun säteilyhäättilanteen jälkeisessä tilanteessa**.

[Tarkistus 7]

- (10) Komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti valta antaa **delegoituja säädöksiä elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen ja vähemmän käytettyjen elintarvikkeiden luettelon mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa valmistelutyön aikana asianmukaisia kuulemisia, myös asiantuntijatasolla.**

[Tarkistus 8]

■

[Tarkistus 9]

- (11) **Radioaktiivisen saastumisen sallittuja enimmäistasoja olisi tarkistettava säännöllisesti, jotta voidaan ottaa** asianmukaisesti huomioon **tieteen kehitys ja** viimeisimmät kansainväliset tieteelliset lausunnot **sekä tarve** rauhoittaa väestöä ja **varmistaa sen korkeatasoinen suojelu ja** välttää poikkeamat kansainvälisistä määräyksistä.

[Tarkistus 10]

- (12) **Ydinonnettomuuden tai muun säteilyhäättilanteen aiheuttamasta saastumisesta johtuvia radioaktiivisuuden tasoja olisi tarkasteltava yhdessä jo olemassa olevien luonnollisen radioaktiivisuuden tasojen kanssa, sillä nämä voivat itse ylittää vahvistetut turvallisuusrajat.**

[Tarkistus 11]

- (13) Liitteissä I, II ja III olisi otettava huomioon radioaktiivisten isotooppien osittainen hajoaminen säilykkeen säilyvyysaikana. Säilykkeiden radioaktiivisuutta olisi valvottava jatkuvasti riippuen saastumisen tyypistä, esimerkiksi jodin isotoopeista johtuva saastuminen.

[Tarkistus 12]

■

[Tarkistukset 13, 14 ja 15]

⁽¹⁾ EYVL L 371, 30.12.1987, s. 76.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

- (14) Vähemmän käytettyinä elintarvikkeina pidetään niitä elintarvikkeita, jotka eivät ole erityisen merkittäviä ja joita käytetään harvoin ihmisten ravintona. ■

[Tarkistus 16]

- (15) *Sovelletaan elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ 5–21 artiklassa vahvistettuja elintarvikelainsäädäntöä koskevia yleisiä periaatteita.* Radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen noudattamista olisi valvottava asianmukaisesti ja jäsenvaltioiden virallisella valvonnalla mainitun asetuksen 17 artiklan mukaisesti,

[Tarkistus 17]

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tässä asetuksessa säädetään menettelystä sellaisten elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen määrittämiseksi, joita voidaan saattaa markkinoille sellaisen ydinonnettomuuden tai muun säteilyhätilanteen jälkeen, josta saattaa aiheutua tai joka on aiheuttanut elintarvikkeiden ja rehujen merkittävän radioaktiivisen saastumisen.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'elintarvikkeilla' tuotteita, jotka on tarkoitettu suoraan tai muuntamisen jälkeen ihmisravinnoksi;
- b) 'rehuilla' tuotteita, jotka on tarkoitettu ainoastaan eläinten ravinnoksi.

2 artikla

1. Jos komissio saa, erityisesti joko nopean Euroopan atomienergiayhteisön tietojenvaihtojärjestelmän mukaisesti säteilyhätilanteen tai ydinonnettomuuden yhteydessä tai 26 päivänä syyskuuta 1986 solmitun ydinonnettomuudesta tehtävää nopeaa ilmoitusta koskevan Kansainvälisen atomienergiajärjestön yleissopimuksen mukaan, sellaisia virallisia tietoja ydinonnettomuuksista tai muista säteilytiloista, jotka osoittavat, että liitteessä I vahvistetut elintarvikkeiden radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot tai liitteessä III vahvistetut rehujen tällaiset sallitut enimmäistasot todennäköisesti ylittyvät tai ovat ylittyneet, komissio antaa päätöksen, jossa todetaan, että ydinonnettomuus tai muu säteilyhätilanne on tapahtunut, ja määrätään, että näitä sallittuja enimmäistasoja on sovellettava.

[Tarkistus 18]

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen voimassaoloaika on ■ enintään kolme kuukautta ■.

[Tarkistus 19]

3. Tämän asetuksen soveltamisessa komissiota avustaa kansanterveyteen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen erikoistuneista riippumattomista tieteellisistä asiantuntijoista koostuva komitea. Komitean jäsenet valitaan tieteellisten kriteereiden perusteella. Komissio julkistaa asiantuntijakomitean kokoonpanon ja sen jäsenten taloudellisia etuja koskevat ilmoitukset.

[Tarkistus 20]

■

[Tarkistukset 21 ja 22]

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

3 artikla

Sen varmistamiseksi, että otetaan huomioon uudet saatavilla olevat tieteelliset tiedot, **tai tarvittaessa ydinonnettomuuden tai muun säteilyhäättilanteen jälkeen** komissio mukauttaa liitteitä I, II ja III 4 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ja 5 ja 6 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

█

[Tarkistus 23]

4 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle viiden vuoden ajaksi ... päivästä ... kuuta ... ⁽¹⁾ lukien valta antaa 3 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 5 artiklan mukaisesti.
2. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 5 ja 6 artiklassa säädettyjä ehtoja.

[Tarkistus 24]

5 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron.
2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee mahdolliset peruuttamisen syyt.
3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

[Tarkistus 25]

6 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

⁽¹⁾ Virallinen lehti: lisätään tämän asetuksen voimaantulopäivä.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan umpeutuessa vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä ilmoitettuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimitus esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

[Tarkistus 26]

7 artikla

1. Sellaisia elintarvikkeita tai rehuja, joiden saastuminen ylittää liitteissä I ja III vahvistetut radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot, ei voida saattaa markkinoille.

Tätä asetusta sovelletaan myös elintarvikkeisiin ja rehuihin, jotka on tuotu kolmansista maista, jotka ovat passitusmenettelyn alaisia tai jotka on tarkoitettu vientiin.

[Tarkistus 27]

2. Kukin jäsenvaltio toimittaa komissiolle kaikki tämän asetuksen soveltamiseen tarvittavat tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat tapauksia, joissa radioaktiivisen saastumisen sallittuja enimmäistasoja ei ole noudatettu. Komissio välittää nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltioiden on valvottava radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen noudattamista alueillaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 178/2002 17 artiklan mukaisesti ylläpidettävä elintarvikkeiden ja rehujen virallisen valvonnan järjestelmää ja toteutettava muita olosuhteiden edellyttämiä toimia, mukaan luettuna tiedottaminen elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudesta ja riskeistä.

[Tarkistus 28]

4. Komissio toimittaa viimeistään maaliskuussa 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sellaisen mekanismin asianmukaisuudesta, jolla maksetaan korvausta viljelijöille, joiden elintarvikkeet tai rehut ovat saastuneet niin, että radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot ylittyvät, eikä niitä näin ollen voida saattaa markkinoille. Tällaisen mekanismin olisi perustuttava saastuttaja maksaa -periaatteeeseen. Kertomukseen liitetään tarvittaessa tällaisen mekanismin käyttöönottoa koskevat ehdotukset.

[Tarkistus 33]

8 artikla

Vähemmän käytettyjen elintarvikkeiden luettelo vahvistetaan liitteessä II.

■

[Tarkistus 29]

9 artikla

1. Komissio toimittaa viimeistään maaliskuussa 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle raportin, jossa arvioidaan liitteissä I ja III vahvistettujen radioaktiivisen saastumisen sallittujen enimmäistasojen aiheellisuutta sekä liitteessä II vahvistettuja vähemmän käytettyjä elintarvikkeita koskevan luettelon ylläpidon aiheellisuutta.

Tiistai 15. helmikuuta 2011

2. Raportissa tutkitaan erityisesti sitä, noudattavatko radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot direktiivissä 96/29/Euratom säädettyä annosrajoitusta kansalaisille, joka on 1 mSv/vuosi, ja käsitellään muiden merkityksellisten radionuklidien mahdollista sisällyttämistä liitteisiin I ja III. Raportissa on näitä sallittuja enimmäistasoja arvioitaessa keskityttävä suojelemaan kaikkein herkimmissä asemassa olevia väestöryhmiä, erityisesti lapsia, ja selvitettävä, olisiko aiheellista asettaa sallittuja enimmäistasoja kaikille väestöryhmille tällä perusteella.

[Tarkistus 30]

10 artikla

Kumotaan neuvoston asetus (Euratom) N:o 3954/87 sekä komission asetukset (Euratom) N:o 944/89 ja N:o 770/90.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Tiistai 15. helmikuuta 2011

LIITE I

[Tarkistus 31]

ELINTARVIKKEIDEN RADIOAKTIIVISEN SAASTUMISEN SALLITUT ENIMMÄISTASOT (Bq/kg)

	Elintarvikkeet ⁽¹⁾			
	Vauvanruoka ⁽²⁾	Maitotuotteet ⁽³⁾	Muut elintarvikkeet, lukuun ottamatta vähemmän käytettyjä ⁽⁴⁾	Nestemäiset elintarvikkeet ⁽⁵⁾
Strontiumin isotoopit, erityisesti SR-90	75	125	750	125
Jodin isotoopit, erityisesti I-131	150	500	2 000	500
Plutoniumin ja transplutoniumin alfa-aktiiviset isotoopit, erityisesti Pu-239 ja Am-241	1	20	80	20
Kaikki muut nuklidit, joiden puoliintumisaika on yli 10 päivää, erityisesti Cs-134 ja Cs-137 ⁽⁶⁾	400	1 000	1 250	1 000

⁽¹⁾ Tiivistettyihin ja kuivattuihin tuotteisiin sovellettava sallittu enimmäistaso lasketaan entistetytyn kulutusvalmiin tuotteen perusteella. Jäsenvaltiot voivat antaa laimentamista koskevia suosituksia sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettuja sallittuja enimmäistasoja noudatetaan.

⁽²⁾ Vauvanruoalla tarkoitetaan **äidinmaidonkorvikkeita, vastikemaito mukaan luettuna, vieroitusvalmisteita ja vastaavia** elintarvikkeita, jotka on tarkoitettu **alle 12 kuukauden ikäisille lapsille** ja jotka itsessään täyttävät tämän ryhmän ravintotarpeet ja jotka asetetaan myyntiin helposti tunnistettavissa pakkauksissa ja joissa on merkintä "lastenruokavalmiste".

⁽³⁾ Maitotuotteilla tarkoitetaan yhdistetyn nimikkeistön seuraaviin nimikkeisiin kuuluvia tuotteita, mukaan lukien tarvittaessa niihin mahdollisesti myöhemmin tehtävät mukautukset: 0401, 0402 (lukuun ottamatta 0402 29 11).

⁽⁴⁾ Vähemmän käytetyt elintarvikkeet ja niihin sovellettavat vastaavat sallitut enimmäistasot vahvistetaan liitteessä II.

⁽⁵⁾ Nestemäiset elintarvikkeet, sellaisena kuin ne on määriteltynä tullinimikkeissä NC 2009 ja yhdistetyn nimikkeistön 22 luvussa. Arvot lasketaan ottaen huomioon juoksevan veden kulutus, ja samoja arvoja olisi sovellettava juomavesivaroihin jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan.

⁽⁶⁾ Hiili 14, tritium ja potassium 40 eivät kuulu tähän ryhmään.

LIITE II

Luettelo vähemmän käytetyistä elintarvikkeista

Tässä liitteessä vahvistettujen vähemmän käytettyjen elintarvikkeiden radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot ovat kymmenen kertaa suuremmat kuin liitteen I otsikkokohdassa "muut elintarvikkeet, lukuun ottamatta vähemmän käytettyjä" vahvistetut sallitut enimmäistasot.

CN-koodi	Kuvaus
0703 20 00	Valkosipuli (tuore tai jäädytetty)
0709 59 50	Multasienet (tryffelit) (tuoreet tai jäädytetyt)
0709 90 40	Kaprikset (tuoreet tai jäädytetyt)
0711 90 70	Kaprikset (väliaikaisesti säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina)
ex 0712 39 00	Multasienet (tryffelit) (kuivatut, myös paloitellut tai viipaloidut rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut)
0714	Maniokki- (kassava-), arrow-, ja sleppjuuret, maa-artistokat, bataatit ja niiden kaltaiset tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet tai kuivatut,
0814 00 00	Sitruhedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädytetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilöttyinä
0903 00 00	Mate

Tiistai 15. helmikuuta 2011

CN-koodi	Kuvaus
0904	<i>Piper</i> -sukuinen pippuri; kuivatut, murskatut tai jauhetut <i>Capsicum</i> - ja <i>Pimenta</i> -sukuiset hedelmät
0905 00 00	Vanilja
0906	Kaneli ja kanelinnuput
0907 00 00	Mausteneilikka (hedelmät, kukannuput ja kukkavarret)
0908	Muskottipähkinä, muskottikukka ja kardemumma
0909	Aniksen, tähtianiksen, fenkolin (saksankuminan), korianterin, roomankuminan tai kuminan hedelmät ja siemenet; katajanmarjat
0910	Inkivääri, sahrami, kurkuma, timjami, laakerinlehdet, curry ja muut mausteet
1106 20	Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe
1108 14 00	Maniokkitärkkelys (cassavatärkkelys)
1210	Tuore tai kuivattu humala, myös murskattu, jauhettu tai pelleteiksi valmistettu; lupuliini
1211	Kasvit, myös kasvinosat (myös siemenet ja hedelmät), jollaisia käytetään pääasiallisesti hajusteisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, hyönteisten ja sienitautien torjunta-aineisiin tai niiden kaltaisiin tuotteisiin, tuoreet tai kuivatut, myös paloitetut, murskatut tai jauhetut
1301	Kumilakat; luonnonkumit ja -hartsit, kumihartsit ja oleohartsit (esimerkiksi -palsamit)
1302	Kasvimehut ja -uutteet; pektiiniaineet, pektinaatit ja pektaatit; agar-agar ja muut kasviaineista saadut kasvilimat ja paksunnosaineet, myös modifioidut
1504	Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1604 30	Kaviaari ja kaviaarinkorvikkeet
1801 00 00	Kaakaopavut, kokonaiset ja rouhitut, raa'at ja paahdetut
1802 00 00	Kaakaonkuoret ja -kalvot sekä muut kaakaojätteet
1803	Kaakaomassa, myös sellainen, josta rasva on poistettu
2003 20 00	Multasienet (tryffelit) (muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt)
2006 00	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) kasvikset, hedelmät, pähkinät, hedelmänkuoret ja muut kasvinosat
2102	Hiiva (elävä eli aktiivinen tai kuollut eli inaktiivinen); muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit (ei kuitenkaan nimikkeen 3002 rokotteet); valmistetut leivinjauheet
2936	Provitamiinit ja vitamiinit, luonnolliset tai synteettisesti valmistetut (myös luonnon konsentraatit), näiden pääasiallisesti vitamiineina käytettävät johdannaiset sekä näiden aineiden keskinäiset seokset, myös missä tahansa liuotuksessa
3301	Haihtuvat öljyt (terpeenittömät tai terpeenipitoiset), myös jähmeät (concretes) ja vahaa poistamalla saadut nesteet (absolutes); resinoidit; uutetut oleohartsit; haihtuvien öljyjen väkevöidyt rasva-, rasvaöljy- ja vahaliuokset tai niiden kaltaiset liuokset, kylmänä uuttamalla (enfleurage) tai maseroimalla saadut; terpeenipitoiset sivutuotteet, joita saadaan poistettaessa terpeenestä haihtuvista öljyistä; haihtuvien öljyjen vesitiselet ja -liuokset

Tiistai 15. helmikuuta 2011

LIITE III

Rehujen radioaktiivisen saastumisen sallitut enimmäistasot (cesium 134 ja cesium 137)

Eläinryhmä	Becquerel/kilogramma ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Siat	1 250
Siipikarja, karitsat, vasikat	2 500
Muut	5 000

⁽¹⁾ Näiden sallittujen enimmäistasojen tarkoituksena on myötävaikuttaa elintarvikkeiden radioaktiivisen saastumisen sallittuihin enimmäistasoihin; ne eivät yksinään pysty varmistamaan tätä kaikissa olosuhteissa, ja ne eivät alenna velvoitetta tarkastaa olemassa olevien ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläintuotteiden tasoja.

⁽²⁾ Näitä sallittuja enimmäistasoja sovelletaan valmisrehuihin.

LIITE IV

Kumotut asetukset

Neuvoston asetus (Euratom) N:o 3954/87	(EYVL L 371, 30.12.1987, s. 11)
Neuvoston asetus (Euratom) N:o 2218/89	(EYVL L 211, 22.7.1989, s. 1)
Komission asetus (Euratom) N:o 944/89	(EYVL L 101, 13.4.1989, s. 17)
Komission asetus (Euratom) N:o 770/90	(EYVL L 83, 30.3.1990, s. 78)

—

LIITE V

Vastaavuustaulukko

Asetus (Euratom) N:o 3954/87	Asetus (Euratom) N:o 944/89	Asetus (Euratom) N:o 770/90	Tämä asetus
1 ja 2 artikla			1 ja 2 artikla
5 artikla			3 artikla
			4 artikla
			5 artikla
			6 artikla
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke			7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
6 artiklan 2 kohta			7 artiklan 2 kohta
	1 artikla		8 artikla
	2 artikla		Liite II
		1 artikla	2 artiklan 1 kohta
			9 artikla
—	—	—	10 artikla

Tiistai 15. helmikuuta 2011

Asetus (Euratom) N:o 3954/87	Asetus (Euratom) N:o 944/89	Asetus (Euratom) N:o 770/90	Tämä asetetus
8 artikla			11 artikla
Liite	Liite	Liite	Liite I
			Liite II
			Liite III
–	–	–	Liite IV
–	–	–	Liite V

Väärennetyt lääkkeet *I**

P7_TA(2011)0056

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tunnistetiedoiltaan, tuotehistorialtaan tai alkuperältään väärennetyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun (KOM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261(COD))

(2012/C 188 E/28)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0668),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0513/2008),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan, 114 artiklan ja 168 artiklan 4 kohdan c alakohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 15. heinäkuuta 2009 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 7. lokakuuta 2009 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 21. joulukuuta 2010 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalokunnan lausunnot (A7-0148/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle ja kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 62.

⁽²⁾ EUVL C 79, 27.3.2010, s. 50.

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

P7_TC1-COD(2008)0261

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse väärennettyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2011/62/EU)

Torstai 17. helmikuuta 2011

EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen kahdenvälinen suojalauseke *I**

P7_TA(2011)0061

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöönpanosta (KOM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD))

(2012/C 188 E/29)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0049),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan ja 207 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0025/2010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 22. joulukuuta 2010 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A7-0210/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽¹⁾;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan parlamentin ja komission yhteisen lausuman;
 3. panee merkille tähän päätöslauselmaan liitetyn komission lausuman;
 4. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

(¹) Tämä kanta korvaa 7. syyskuuta 2010 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0301).

P7_TC1-COD(2010)0032**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 17. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöönpanosta**

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 511/2011)

Torstai 17. helmikuuta 2011

LIITE I

Komission lausuma

Komissio pitää myönteisenä, että Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät ensimmäisessä käsittelyssä sopimukseen suojaustoimenpiteitä koskevasta asetuksesta.

Kuten asetuksessa on esitetty, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittaisen kertomuksen EU:n ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanosta ja on valmis keskustelemaan Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kanssa kaikista sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvistä kysymyksistä.

Tähän liittyen komissio haluaa todeta seuraavaa:

- a) Komissio seuraa tiiviisti tapaa, millä Korea panee täytäntöön sääntelykysymyksiä koskevat sitoumuksensa, mukaan luettuna erityisesti ne, jotka liittyvät autoalan teknisiin säännöksiin. Seurantaan sisältyvät kaikki tullien ulkopuolisia kaupan esteitä koskevat näkökohdat, ja valvonnan tuloksia koskevat asianmukaiset tiedot ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- b) Komissio kiinnittää myös erityistä huomiota vapaakauppasopimuksen 13 artiklan (Kauppa ja kestävä kehitys) työvoimaa ja ympäristöä koskevien sitoumusten tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Tässä yhteydessä komissio pyytää neuvoa kansalliselta neuvoo-antavalta ryhmältä, johon kuuluu edustajia elinkeinoelämän järjestöistä, ammattiliitoista ja kansalaisjärjestöistä. Vapaakauppasopimuksen 13 artiklan täytäntöönpanoa koskevat asianmukaiset tiedot ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio on myös samaa mieltä siitä, että tehokasta suojaa tarvitaan sen varalta, että tuonti kasvaisi äkillisesti arkaluonteisilla aloilla, kuten pienten autojen osalta. Arkaluonteisten alojen valvontaa toteutetaan esimerkiksi henkilöauto-, tekstiili- ja kulutuselektronikka-aloilla. Komissio toteaa tähän liittyen, että pienten henkilöautojen tuotantoalaa voidaan pitää suojaotmien tutkimisen kannalta merkittävänä markkinasegmenttinä.

Komissio toteaa, että "ulkoisen jalostuksen alueiden" määrittely Korean niemimaalla alkuperäsääntöpyytäkirjan 12 artiklan mukaisesti edellyttäisi osapuolten välistä kansainvälistä sopimusta, jolle Euroopan parlamentin olisi annettava hyväksyntänsä. Komissio pitää parlamentin täysin ajan tasalla Korean niemimaan ulkoisen jalostuksen vyöhykkeitä käsittelevä komitean työskentelystä.

Komissio toteaa lopuksi, että jos se poikkeuksellisista olosuhteista johtuen päättää pidentää 5 artiklan 3 kohdan mukaisen tutkimuksen kestoja, komissio varmistaa, että tämä pidennetty aika ei jatku 7 artiklan mukaan käyttöön otettujen väliaikaisten toimenpiteiden päättymisen jälkeen.

LIITE II

Yhteinen julkilausuma

Komissio ja Euroopan parlamentti ovat yhtä mieltä siitä, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen ja suojaotmenpiteitä koskevan asetuksen täytäntöönpanon valvonnassa tarvitaan läheistä yhteistyötä. Tähän päämäärään pääsemiseksi ne sopivat seuraavasta:

- Jos Euroopan parlamentti hyväksyy suosituksen suojaotmenpiteitä koskevan tutkimuksen vireille panemisesta, komissio tutkii tarkasti, täytyvätkö viran puolesta vireille pantavaa tutkimusta koskevat edellytykset asetuksen mukaisesti. Jos komissio katsoo, että ehdot eivät täyty, se antaa asiasta vastaavalle Euroopan parlamentin valiokunnalle kertomuksen, jossa se selvittää myös kaikki tällaisen tutkimuksen vireillepanoon liittyvät seikat.
- Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan pyynnöstä komissio raportoi sille kaikista huolenaiheista, jotka liittyvät tapaan, jolla Korea panee täytäntöön tullien ulkopuolisia toimenpiteitä tai vapaakauppasopimuksen 13 artiklaa (Kauppa ja kestävä kehitys) koskevia sitoumuksiaan.

Torstai 17. helmikuuta 2011

EU:n takuun myöntäminen EIP:lle EU:n ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta *I**

P7_TA(2011)0062

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille Euroopan unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (KOM(2010)0174 – C7-0110/2010 – 2010/0101(COD))

(2012/C 188 E/30)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2010)0174),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 209 ja 212 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0110/2010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä talousarvion valvontavaliokunnan, kehitysyhteistyövaliokunnan, ulkoasiainvaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot (A7-0019/2011),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 17. helmikuuta 2011

P7_TC1-COD(2010)0101

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 17. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2011/EU antamiseksi EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille Euroopan unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta

[tarkistus 1, ellei toisin ilmoitettu]

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan investointipankin (EIP) päätehtävä on rahoittaa investointeja Euroopan unionissa, minkä lisäksi se on vuodesta 1963 alkaen rahoittanut unionin ulkosuhdepolitiikkaa tukevia toimia Euroopan unionin ulkopuolella. Näin unionin ulkopuolisten alueiden käytettäväksi tarkoitettuja talousarviovaroja voidaan *vastaanottajamaiden* hyödyksi täydentää EIP:n taloudellisilla valmiuksilla. *Tällä tavoin EIP myötävaikuttaa unionin yleisten pääperiaatteiden ja poliittisten tavoitteiden täytäntöönpanoon ja edistää näin myös kolmansien maiden kehitystä ja unionin vaurautta maailmantalouden uudessa tilanteessa. Unionin ulkosuhdepolitiikkaa tukevat EIP:n toimet olisi jatkossakin toteutettava hyvän pankkitavan mukaisia periaatteita noudattaen.*
- (2) *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 209 artiklassa, tarkasteltuna yhdessä mainitun sopimuksen 208 artiklan kanssa, määrätään, että EIP myötävaikuttaa perussäännössään määrätyn ehdoin niiden toimenpiteiden täytäntöönpanoon, jotka ovat tarpeen unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi.*
- (3) Unionin ulkoisten toimien tukemiseksi ja unionin ulkopuolelle tehtävien investointien mahdollistamiseksi ilman, että EIP:n luottokelpoisuus kärsii, suurimmalle osalle unionin ulkopuolisilla alueilla toteutetuista EIP:n toimista on myönnetty komission hallinnoima EU:n talousarviotakuu.
- (4) Viimeksi EU:n takuu vahvistettiin vuosiksi 2007–2011 yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta 13 päivänä heinäkuuta 2009 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 633/2009/EY⁽²⁾.
- (5) Ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettu takuurahasto, jäljempänä 'takuurahasto', joka perustettiin takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille 25 päivänä toukokuuta 2009 annetulla neuvoston päätöksellä (EY, Euratom) N:o 480/2009 (kodifioitu toisinto)⁽³⁾, toimii likviditeettipuskurina, joka suojaa EU:n talousarviota EIP:n rahoitustoimista ja unionin muista ulkoisista toimista aiheutuvilta tappioilta.
- (6) Sen mukaisesti, mitä päätöksessä N:o 633/2009/EY vaaditaan, komissio ja EIP ovat laatineet EIP:n ulkoisia rahoitustoimia koskevan väliarvioinnin, joka perustuu "viisaiden henkilöiden" valmistelukomitean valvonnassa suoritettuun riippumattomaan ulkopuoliseen arvioon, ulkopuolisen konsultin arviointiin ja EIP:n tekemiin erityisarvioihin. Valmistelukomitea antoi 12 päivänä helmikuuta 2010 Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EIP:lle kertomuksen, joka sisältää sen päätelmät ja suositukset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. helmikuuta 2011.

⁽²⁾ EUVL L 190, 22.7.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- (7) Valmistelukomitean kertomuksen mukaan EU:n takuu EIP:lle on toimiva ja tehokas väline, jolla on merkittävä rahoituksellinen ja poliittinen painoarvo, ja se olisi säilytettävä poliittisten ja valtiollisten riskien kattamiseksi. Mahdollisimman suuren lisäarvon ja EIP:n ulkoisten toimien tuloksellisuuden varmistamiseksi päätökseen N:o 633/2009/EY ehdotettiin tiettyjä muutoksia.
- (8) **Kun laaditaan uusi monivuotinen rahoituskehys, EU:n takuun kattamia määriä olisi korotettava merkittävästi, jotta voidaan lisätä EU:n toimien tehokkuutta ja näkyvyyttä sen rajojen ulkopuolella Lissabonin sopimuksen mukaisesti.** [tarkistus 2]
- (9) **Tämän päätöksen liitteessä II on luettelo maista, jotka saavat tai voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta, ja luetteloa on laajennettu verrattuna päätöksen N:o 633/2009/EY liitteessä I olevaan luetteloon.**
- (10) Määrien, jotka katetaan EU:n takuulla kullakin alueella, olisi edelleen oltava enimmäismääriä, jotka EIP voi rahoittaa EU:n takuulla, eikä tavoitteita, jotka EIP:n olisi saavutettava.
- (11) **EIP:n ulkoisten lainanantovaltuuksien ulottaminen uusiin maihin ilman, että tarkistetaan EU:n takuun piiriin kuuluvan EIP:n rahoituksen enimmäismääriä, supistaisi käytännössä EIP:n ulkoisen valtuuden puitteissa maata kohden käytettävissä olevien EIP:n lainojen määrää. Jotta vältetään EIP:n toiminnan heikkeneminen EIP:n edunsaajamaissa, näitä enimmäismääriä olisi mukautettava vastaavasti.**
- (12) Alueellisten enimmäismäärien lisäksi olisi otettava käyttöön 2 000 000 000 euron suuruinen valinnainen valtuus, jäljempänä 'ilmastonmuutosvaltuus', ja sillä olisi tuettava rahoitustoimia ilmastonmuutoksen lieventämisen ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen aloilla kaikilla valtuuden piiriin kuuluvilla alueilla. EIP voisi tiiviissä yhteistyössä komission kanssa tukea asiantuntemuksellaan ja voimavaroillaan viranomaisia että yksityissektoria niiden vastatessa ilmastonmuutoksen tuomiin haasteisiin ja hyödynnäessä käytettävissä olevaa rahoitusta parhaalla mahdollisella tavalla. Lieventämis- ja sopeutumishankkeissa EIP:n varoja olisi **mahdollisuuksien** mukaan täydennettävä unionin talousarviosta saatavilla pehmeäehtoisilla varoilla eli yhdistämällä tehokkaasti ja johdonmukaisesti avustuksia ja lainoja ilmastonmuutosta koskevaan rahoitukseen unionin ulkoisen avun yhteydessä. **Tämän osalta on asianmukaista sisällyttää komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamaan vuotuisen kertomukseen yksityiskohtainen selvitys näiden hankkeiden rahoitukseen käytetyistä rahoitusvälineistä, ja siinä olisi yksilöitävä valinnaisen valtuuden piiriin kuuluva EIP:n rahoitus sekä avustusten vastaavat määrät.**
- (13) **Maiden kelpoisuutta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta ilmastonmuutoksen lieventämiseen voitaisiin rajoittaa sellaisten maiden osalta, joiden neuvosto ei katso sitoutuneen asianmukaisten ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden saavuttamiseen. Neuvosto voi asettaa tällaisia rajoituksia ennen kuin EIP rahoittaa kyseisiä maita ilmastonmuutosvaltuuden mukaisesti. Neuvoston olisi kuultava Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota ennen kuin se päättää asettaa rajoituksia.**
- (14) **EIP:n olisi valmistauduttava toteuttamaan vuodesta 2014 lähtien mahdollinen mikroluottorahoitus, jolla voidaan edistää kaikkein vähävaraisimpien pankkirahoituksen saantia ja kehittää näin vaurautta luovia mikrohankkeita ja vähentää köyhyyttä.** [tarkistus 3]
- (15) **EIP:n olisi voitava komission suostumuksella investoida uudelleen aikaisemmista toimista peräisin olevat riskipääomien ja erityislainojen takaisinmaksut (reflows), jotta voidaan rahoittaa vastaavia uusia toimia kumppanimaissa, kuten komissio ehdottaa ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1638/2006 muuttamisesta ⁽¹⁾.**

(¹) KOM(2008)0308.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- (16) Ilmastonmuutosvaltuuden alueellisessa jaossa olisi oltava jonkin verran joustoa, jotta käytettävissä oleva rahoitus otettaisiin mahdollisimman nopeasti ja tuloksellisesti käyttöön kolmivuotiskautena 2011–2013, ja samalla olisi pyrittävä varmistamaan varojen tasapuolinen jakautuminen **alueiden välillä tällä kaudella** yleisen valtuuden mukaisten ulkoisen avun periaatteiden mukaan.
- (17) Arvioinnissa havaittiin ■, että EIP:n toteuttamat toimet arvion kattamana ajanjaksona (2000–2009) olivat yleisesti unionin ulkosuhdepolitiikan mukaisia, mutta sitä yhteyttä, joka vallitsee unionin poliittisten tavoitteiden ja näiden tavoitteiden EIP:n toimina tapahtuvan täytäntöönpanon välillä, olisi vahvistettava, selkeytettävä ja jäseneltävä entisestään.
- (18) Valtuuden johdonmukaisuuden lisäämiseksi, EIP:n ulkoisten rahoitustoimien keskittämiseksi enemmän EU:n politiikkojen tukemiseen ja edunsaajien hyödyn maksimoimiseksi tässä päätöksessä olisi asetettava horisontaaliset korkean tason tavoitteet EIP:n rahoitustoimia kaikissa rahoituksen saajiksi kelpuutetuissa maissa koskevalle valtuudelle hyödyntäen EIP:n suhteellisia vahvuuksia aloilla, joilla se on todistettavasti toiminut hyvin. EIP:n olisi siksi rahoitettava kaikilla tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla hankkeita, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen lieventämiseen ja siihen sopeutumiseen, sosiaaliseen ja taloudelliseen infrastruktuuriin (erityisesti liikenteeseen ja energiaan, johon kuuluvat uusiutuva energia, **uusien energialähteiden tutkimus ja kehitys**, energiavarmuus, **energiainfrastruktuuri** ja muun muassa vesihuollon ja puhtaanapidon kaltaiset ympäristöön liittyvät infrastruktuurit, sekä tieto- ja viestintätekniikkaan) ja paikallisen yksityissektorin kehittämiseen erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) hyväksi. **Olisi muistettava, että pk-yritysten rahoituksensaannin parantamisella voi olla keskeinen merkitys taloudellisen kehityksen edistämässä ja työttömyyden torjumisessa.** Näillä aloilla EIP:n rahoitustoimien taustalla olevana tavoitteena olisi oltava kumppanimaiden alueellinen yhdentyminen, myös taloudellinen yhdentyminen liittymistä valmistevien maiden ja naapuruusmaiden sekä unionin välillä. **EIP voi tukea EU:n läsnäoloa kumppanimaissa sellaisten suorien ulkomaisien investointien avulla, jotka edistävät teknologian ja tietämyksen siirtoa, joko hakemalla edellä mainituilla aloilla tehtäviä investointeja koskevaa EU:n takuuta tai omalla riskillä.**
- (19) **Jotta EIP kykenisi auttamaan tehokkaasti pk-yrityksiä, sen olisi toimittava rahoituskelpoisissa maissa yhteistyössä paikallisten rahoitusväylälaitosten kanssa erityisesti varmistaakseen, että osa taloudellisesta hyödyistä välitetään näiden asiakkaille, verratakseen asiakkaan hankkeita unionin kehitystavoitteisiin ja tarjotakseen lisäarvoa markkinarahoitukseen verrattuna. Pk-yritysten tukemiseen suunnattujen rahoitusvälytystoimien olisi oltava täysin avoimia ja niistä olisi raportoitava säännöllisesti EIP:lle. ■**
- (20) **Vaikka EIP:n vahvuus on edelleen siinä, että se on selkeästi investointipankki,** tämän päätöksen mukaan EIP:n olisi **muotoiltava ulkoisten toimiensa kehitysvaikutukset** tiiviissä yhteistyössä komission kanssa **Euroopan parlamentin demokraattisessa valvonnassa ja noudatettava** kehityspoliittikkaa koskevaa eurooppalaista konsensusta **sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklassa määrättyjä periaatteita ja vuoden 2005 Pariisin julistuksessa ja vuoden 2008 Accran toimintasuunnitelmassa esitettyjä avun tuloksellisuutta koskevia periaatteita.** Tämä olisi toteutettava konkreettisina toimenpiteinä, joilla erityisesti vahvistetaan EIP:n valmiutta arvioida hankkeiden **ympäristöön liittyviä**, sosiaalisia ja kehityspoliittisia näkökohtia, myös ihmisoikeuksia ja konflikteihin liittyviä riskejä, ja edistetään **paikallisten viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan** kuulemista. **Huolehtiessaan hankkeen asianmukaisesta tarkistamisesta EIP:n olisi velvoitettava hankkeen toteuttaja järjestämään paikallisia kuulemisia ja julkistamaan niiden tulokset.** EIP:n olisi keskitettävä toimiaan lisäksi enemmän niille aloille, joiden rahoituksesta sillä on unionissa vankka kokemus, sekä kunkin maan kehitystä edistäville aloille, kuten **muun muassa pk-yritysten ja mikroyritysten rahoituspalvelujen saantimahdollisuuksien kehittämiseen**, ympäristöön liittyviin infrastruktuureihin, joihin kuuluvat vesihuolto ja puhtaanapito, kestävä liikenne sekä ilmastonmuutoksen lieventäminen, etenkin uusiutuvan energian osalta. **Rahoituksen piiriin voisivat kuulua myös hankkeet, joilla tuetaan terveydenhuoltoon ja koulutusta, erityisesti infrastruktuurin alalla, kun lisäarvoa on selkeästi saatavissa.** EIP:n olisi myös vähitellen ja tarpeen mukaan yhteistyössä ■ kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten kanssa lisättävä ■ ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevia toimiaan. Tämä edellyttää pehmeäehtoisten varojen saantia ja EIP:n ulkoisiin toimiin keskittyvän **erikoistuneen** henkilöstön ■ lisäämistä **kohtuullisen ajan kuluessa.** EIP:n toimien olisi lisäksi oltava

Torstai 17. helmikuuta 2011

yhteiskunnan rakenteiden kehittämistä ja alakohtaisia uudistuksia koskevia unionin tavoitteita ja painopisteitä täydentäviä. EIP:n olisi myös määriteltävä hankkeiden **kehitys- ja ympäristöpoliittisiin** näkökohtiin ja niiden tuloksiin liittyvät suoritusindikaattorit.

- (21) Unionin ulkosuhdepolitiikan vaikuttavuuden ja johdonmukaisuuden lisäämiseksi unionilla on Lissabonin sopimuksen tultua voimaan ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, jäljempänä 'korkea edustaja', joka on samalla **komission varapuheenjohtaja**.
- (22) **Unionin ulkosuhdepolitiikkaa on viime vuosina lisäksi laajennettu ja vahvistettu. Tämä koskee erityisesti liittymistä valmistelevaa strategiaa, Euroopan naapuruuspolitiikkaa sekä Keski-Aasiaa koskevaa EU:n strategiaa, Latinalaista Amerikkaa ja Kaakkois-Aasiaa koskevia uusittuja kumppanuuksia samoin kuin unionin strategisia kumppanuuksia Venäjän, Kiinan ja Intian kanssa. Sama koskee myös unionin kehitysyhteistyöpolitiikkaa, joka nyt on laajennettu kattamaan kaikki kehitysmaat. Vuodesta 2007 alkaen unionin ulkosuhteiden tukena on ollut myös uusia rahoitusvälineitä, joita ovat liittymistä valmisteleva tukiväline, jäljempänä 'IPA', eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline, jäljempänä 'ENPI', kehitysyhteistyön rahoitusväline, jäljempänä 'DCI', eurooppalainen demokratian ja ihmisoikeuksien edistämistä koskeva rahoitusväline, jäljempänä 'EIDHR', ja vakautusväline.**
- (23) **Ulkosuhdehallinnon perustamisen vuoksi ja tämän päätöksen voimaantulon seurauksena komission ja EIP:n olisi tarkistettava yhteisymmärryspöytäkirjaa, joka koskee yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta 19 päivänä joulukuuta 2006 tehdystä neuvoston päätöksessä 2006/1016/EY ⁽¹⁾ tarkoitetuilla alueilla tehtävää yhteistyötä ja koordinaatiota, sekä tapauksen mukaan ja korkean edustajan suostumuksella ulotettava uusi yhteisymmärryspöytäkirja koskemaan ulkosuhdehallintoa erityisesti asioissa, jotka koskevat EIP:n ja komission välistä säännöllistä ja järjestelmällistä strategisen tason vuoropuhelua, johon olisi sisällytettävä myös ulkosuhdehallinto, ja muita ulkosuhdehallinnon toimivaltaan kuuluvia näkökohtia.**
- (24) Liittymistä valmistelemissa maissa EIP:n **toimet**, joilla pyritään edistämään lähentymistä unioniin, **ta-pahtuvat** liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa vahvistetussa kehyksessä, jossa eritellään painopisteet kussakin maassa sekä Kosovossa ⁽²⁾ ja jotka muodostavat kehyksen EU:n avulle. Länsi-Balkanilla EU:n poliittisen kehyksen muodostaa vakautus- ja assosiaatioprosessi, jäljempänä 'SAP-prosessi'. Se perustuu asteittain etenevään kumppanuuteen, jossa unioni tarjoaa kaupallisia myönnytyksiä, talous- ja rahoitusapua sekä sopimussuhteita vakautus- ja assosiaatiosopimusten muodossa. IPA:n kautta annettava tuki liittymisen valmisteluun auttaa ehdokkaita ja mahdollisia ehdokkaita valmistautumaan unionin jäsenyyden tuomiin velvoitteisiin ja haasteisiin. Tällä tuetaan uudistusprosesseja, myös mahdolliseen jäsenyyteen valmistautumista. Tuki keskittyy yhteiskunnan rakenteiden kehittämiseen, lainsäädännön yhdenmukaistamiseen unionin säännösten kanssa, EU:n politiikkojen noudattamisen ja välineiden käytön valmisteluun **sekä sellaisten toimien edistämiseen, joilla pyritään taloudelliseen lähentymiseen.**
- (25) **Pannessaan täytäntöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 209 artiklan 3 kohtaa EIP:n olisi pyrittävä tukemaan välillisesti ponnisteluja vuosittain asetettujen saavuttamiseksi vuonna 2015 kaikilla alueilla, joilla se toimii.**
- (26) Naapurimaissa EIP:n toimien olisi oltava osa Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jossa pyritään vaalimaan erityisuuksia naapurimaihin sellaisen vaurauden ja hyvien naapurisuhteiden alueen kehittämiseksi, joka perustuu unionin arvoihin, **kuten demokratia, oikeusvaltio, hyvä hallintotapa ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen**, ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön tukeutuvat tiiviit ja rauhanomaiset suhteet. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi unioni ja sen kumppanit panevat toimeen yhteisesti sovittuja kahdenvälisiä toimintasuunnitelmia, joissa määritellään painopisteet muun muassa poliittisten ja turvallisuuden liittyvien asioiden osalta, kauppa- ja talousasioiden, **ympäristö- ja sosiaalisten näkökohtien** sekä **sellaisten** liikenne- ja energiaverkkojen yhdyntämisen osalta, **kuten Nabucco-kaasuputkihankkeet ja muut kaasuputkihankkeet, jotka ovat unionin kannalta erityisen kiinnostavia.** Välimeren unioni, **Itämeren aluetta koskeva EU-strategia**, itäinen kumppanuus ja Mustanmeren synergia ovat monenvälisiä alueellisia aloitteita, jotka täydentävät Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jonka tavoitteena on edistää yhteistyötä Euroopan unionin ja kunkin samojen haasteiden edessä olevan ja/tai saman maantieteellisen ympäristön jakavan naapurikumppanuusryhmän välillä. Välimeren unioni **pyrkii elvyttämään Euro-Välimeri-yhdyntymisprosessia tukemalla Välimeren molempien puolten vastavuoroista taloudellista, sosiaalista ja ympäristöön liittyvää kehitystä ja tukee sosioekonomisen tilanteen parantamista ja solidaarisuuden ja alueellisen yhdyntymisen, kestäväen kehityksen ja osaamisen lisäämistä korostaen tarvetta lisätä rahoitusyhteistyötä alueellisten ja valtioiden rajat ylittävien hankkeiden**

⁽¹⁾ EUVL L 414, 30.12.2006, s. 95.

⁽²⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) mukaisesti.

Torstai 17. helmikuuta 2011

tukemiseksi. *Välimeren unioni tukee erityisesti tie- ja merenkulkuverkostojen luomista, Välimeren puhdistamista, Välimeren aurinkoenergiasuunnitelmaa, Välimeren liiketoiminnan kehittämisaloitetta, väestönsuojelualoitteita ja Euro-Välimeri-yliopiston perustamista. Itämeren aluetta koskeva EU-strategia tukee Itämeren alueen kestävää ympäristöä sekä optimaalista taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä.* Itäisen kumppanuuden tavoitteena on luoda tarvittavat olosuhteet unionin ja itäisten kumppanimaiden poliittista yhteenliittymistä ja taloudellisen yhdentymisen syventämistä varten, *mitä ei voida saavuttaa, elleivät kaikki itäiset kumppanimaat noudata demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteita.* Venäjän federaatiolla ja unionilla on Euroopan naapuruuspolitiikasta erillinen laaja-alainen strateginen kumppanuus, jota toteutetaan yhteisillä alueilla (Common Spaces) ja etenemissuunnitelmilla (Roadmaps). Niitä täydentää monenvälisellä tasolla pohjoinen ulottuvuus, joka muodostaa kehyksen unionin, Venäjän, Norjan ja Islannin väliselle yhteistyölle.

- (27) Latinalaisessa Amerikassa EIP:n toimien kehyksenä olisi oltava unionin, Latinalaisen Amerikan ja Karibian strateginen kumppanuus. Kuten komission syyskuussa 2009 antamassa tiedonannossa "Euroopan unioni ja Latinalainen Amerika: globaalien toimijoiden kumppanuus" ⁽¹⁾ todetaan, EU:n painopisteinä Latinalaisen Amerikan kanssa tehtävässä yhteistyössä on alueellisen yhdentymisen lisääminen sekä köyhyyden ja sosiaalisen eriarvoisuuden vähentäminen kestävä talous- ja yhteiskuntakehityksen edistämiseksi. Näihin tavoitteisiin olisi pyrittävä ottaen huomioon Latinalaisen Amerikan maiden erilaiset kehitystasot. Kahdenvälistä vuoropuhelua olisi jatkettava sekä unionille että Latinalaiselle Amerikalle tärkeillä aloilla, joihin kuuluvat ympäristö, ilmastonmuutos, katastrofien riskin vähentäminen, energia, tiede, tutkimus, korkeakoulutus, teknologia ja innovointi.
- (28) EIP:n olisi oltava aktiivinen Aasiassa niin dynaamisesti kasvavissa talouksissa kuin vähän vähemmän varakkaissakin maissa. Tällä monimuotoisella alueella unioni on syventämässä strategisia kumppanuuksiaan Kiinan ja Intian kanssa ja uudesta kumppanuudesta ja vapaakauppasopimuksista neuvotellaan Kaakkois-Aasian maiden kanssa. Samaan aikaan kehitysyhteistyö on Aasiaa koskevissa unionin toimintasuunnitelmissa edelleen tärkeällä sijalla; Aasian aluetta koskevalla EU:n kehittämisstrategialla pyritään poistamaan köyhyys tukemalla laaja-alaista kestävää talouskasvua, edistämällä alueen sisäiselle kaupalle ja yhdentymiselle suotuisia olosuhteita ja edellytyksiä, parantamalla hallintotapoja, lisäämällä poliittista ja yhteiskunnallista vakautta sekä tukemalla pyrkimyksiä vuosituhattavoitteiden saavuttamiseen vuonna 2015. Yhteisiin haasteisiin kuten ilmastonmuutokseen, kestävään kehitykseen, turvallisuuteen ja vakauteen, hallintotapoihin ja ihmisoikeuksiin liittyviin kysymyksiin sekä luonnononnettomuuksien ja ihmisten aiheuttamien suurvahinkojen estämiseen ja niihin reagoimiseen laaditaan politiikkoja yhdessä.
- (29) Eurooppa-neuvosto hyväksyi kesäkuussa 2007 EU:n ja Keski-Aasian uuden kumppanuusstrategian, jossa lisätään alueellista ja kahdenvälistä vuoropuhelua sekä EU:n ja Keski-Aasian maiden välistä yhteistyötä aluetta koskevissa merkittävässä kysymyksissä, joita ovat muun muassa köyhyyden vähentäminen, kestävä kehitys ja vakaus. Strategian täytäntöönpanossa on edistytty huomattavasti ihmisoikeuksien, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan ja demokratian, koulutuksen, talouskehityksen, kaupan ja investointien, energian ja liikenteen sekä ympäristöpolitiikan aloilla.
- (30) Etelä-Afrikassa EIP:n toimien kehyksenä olisi oltava EU:n ja Etelä-Afrikan välinen maakohtainen strategia-asiakirja. Siinä todetaan keskeisiksi aloiksi työpaikkojen luominen, valmiuksien kehittäminen palveluntarjonnassa ja sosiaalinen koheesio. EIP:n toimet Etelä-Afrikassa ovat olleet hyvin komission kehitysyhteistyöohjelmaa täydentäviä etenkin siksi, että EIP on keskittynyt yksityissektorin tukemiseen, infrastruktuurilaajennuksiin ja sosiaalitoimeen (asunnot, sähköistäminen, **juomaveden puhdistushankkeet** ja kunnallistekniikka) kohdistuviin investointeihin. Etelä-Afrikan maakohtaisen strategia-asiakirjan väliarvioinnissa ehdotetaan, että ilmastonmuutosta koskevia toimia lisättäisiin vihreiden työpaikkojen luomista tukevalla toiminnalla.

⁽¹⁾ KOM(2009)0495.

Torstai 17. helmikuuta 2011

- (31) Kyseessä oleville alueille annettavan unionin kokonaistuen johdonmukaisuuden lisäämiseksi olisi **löydettävä** tarvittaessa ja tapauksen mukaan mahdollisuuksia yhdistää EIP:n rahoitus ja unionin budjettivarat esimerkiksi takauksina, riskipääomana ja korkotukina tai investointien yhteisrahoituksena IPA:n, ENPI:n, vakausvälineen, EIDHR:n ja DCI:n kautta hankevalmisteluun ja -toteutukseen myönnettävän teknisen avun ohella. **Aina kun EIP:n rahoitusta ja muita EU:n budjettivaroja yhdistetään tällä tavalla, kaikissa rahoituspäätöksissä olisi selvästi yksilöitävä sidottavat resurssit. Komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamaan vuotuisen kertomukseen tämän päätöksen mukaisesti toteutetuista EIP:n rahoitustoimista olisi sisällytettävä niiden budjettivarojen ja rahoitusvälineiden yksityiskohtainen erittely, joita on käytetty yhdistettyinä EIP:n rahoitukseen. Seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä olisi luotava enemmän synergiaa näiden EU:n rahoitusvälineiden ja EIP:n ulkoisen valtuuden välille.**
- (32) Olisi taattava, että EIP:n ulkoiset rahoitustoimet ovat kaikilla tasoilla alkuvaiheen strategisesta suunnittelusta loppuvaiheen hankekehitykseen asti EU:n ulkosuhdepolitiikkojen ja tässä päätöksessä asetettujen korkean tason tavoitteiden mukaisia ja niitä tukevia. Unionin ulkoisten toimien johdonmukaisuuden parantamiseksi komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EIP:n välistä vuoropuhelua politiikasta ja strategiasta olisi edelleen lisättävä. Samaa tarkoitusta varten EIP:n ja komission **sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon** yhteistyötä ja aikaisessa vaiheessa tapahtuvaa molemminpuolista tietojenvaihtoa olisi lisättävä toiminnallisella tasolla. **EIP:n unionin ulkopuolella olevat toimistot olisi sijoitettava mahdollisuuksien mukaan EU:n edustustoihin, jotta edistetään tällaista yhteistyötä samalla kun jaetaan toimintakustannukset.** On erityisen tärkeää, että EIP, komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto vaihtavat tarvittaessa näkemyksiään aikaisessa vaiheessa ohjelma-asiakirjoja valmisteltaessa, jotta **näiden kolmen EU:n elimen** toimista saadaan mahdollisimman paljon yhteisvaikutusta.
- (33) Käytännön toimenpiteet, joilla yleisen valtuuden tavoitteet yhdistetään niiden täytäntöönpanoon, **olisi vahvistettava** alueellisissa toimintaohjeissa. **Näiden yleisesti sovellettavien ja tätä päätöstä täydentävien toimintaohjeiden laatimista varten komissiolle, joka toimii tiiviissä yhteistyössä EIP:n kanssa sekä Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa tämän toimivaltaan kuuluvissa kysymyksissä, olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.** Toimintaohjeiden lähtökohtana olisi oltava EU:n laajempi toimintakehitys kullakin alueella, ja niissä olisi otettava huomioon EU:n maakohtaiset strategiat ja pyrittävä varmistamaan, että EIP:n rahoitus täydentää EU:n vastaavaa avustuspolitiikkaa, ohjelmia ja välineitä eri alueilla. Toimintaohjeet olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, kun komissio raportoi vuosittain EIP:n ulkoisesta valtuudesta.
- (34) EIP:n olisi valmisteltava komissiota kuullen EIP:n rahoitustoimien kaavailtua määrää koskeva ohjeellinen monivuotinen ohjelma, jolla varmistetaan takuurahaston rahoittamiseen liittyvä tarkoituksenmukainen budjetointisuunnitelma ja **EIP:n arvioidun rahoituksen yhteensopivuus tässä päätöksessä säädettyjen enimmäismäärien kanssa.** Komission olisi otettava tämä suunnitelma huomioon budjetivallan käyttäjälle esittämässään tavanomaisessa budjetisuunnitelmassa.
- (35) Komission olisi **hankitun myönteisen kokemuksen pohjalta tehtävä vuoden 2012 puoliväliin mennessä ehdotus "EU:n yhteistyö- ja kehitysforumin" perustamisesta,** jotta avustusten ja lainojen **yhä lisääntyvään** yhdistämiseen unionin ulkopuolisilla alueilla käytettävät mekanismit saataisiin toimimaan parhaalla mahdollisella tavalla ja **järkevästi.** Tällaisen ehdotuksen olisi **perustuttava vaikutustenarviointiin, jossa määritetään tällaisen forumin kustannukset ja hyödyt.** Komission olisi asiaa tarkastellessaan konsultoitava EIP:a, **Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankkia (EBRD)** sekä muita eurooppalaisia monen- ja kahdenvälisiä rahoituslaitoksia. **Tätä tarkoitusta varten komission olisi perustettava työryhmä, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista, Euroopan parlamentin jäsenistä sekä EIP:n ja tarvittaessa EU:n yhteistyö- ja kehitystoimien alalla toimivien muiden laitosten edustajista. Forumin olisi komission johdolla edistettävä yhteisvaikutusta, tietojenvaihtoa hankekokonaisuuksista ja keskinäiseen luottamukseen perustuvia järjestelyjä, joissa otetaan huomioon eri**

Torstai 17. helmikuuta 2011

laitosten suhteellinen etu ja samalla EU:n toimielinten asema ja valtaoikeudet EU:n talousarvion ja rahoituslaitosten lainojen täytäntöönpanossa. **Foorumi on erityisen hyödyllinen, kun rahoitetaan kehitystä tai ilmastonmuutoksen torjumista edistäviä hankkeita.**

- (36) EIP:a olisi kannustettava suorittamaan kustannus-hyötyanalyysi tarkoituksena vähitellen jaotella kaikki sen ulkoiset toimet maantieteellisesti, jotta voidaan paremmin mukautua kunkin alueen erityispiirteisiin ja edistää kumppanimaiden osallistumista varojen käytännön hallinnointiin ja kyseisten hankkeiden rahoitusseurantaan sekä niiden yhteistä vastuuta näistä asioista. Edellä mainitun analyysin tuloksista riippuen EIP:n olisi harkittava tämän prosessin käynnistämistä siten, että se jakaa Välimeren alueen toimensa, jotka on tähän saakka koottu yhteen Euro-Välimeri-investointivälineen (FEMIP) piiriin, ja perustaa kehitystä edistävän Euro-Välimeri-rahoituslaitoksen, jonka pääosakkaana EIP pysyisi edelleen. Välimeren erityistapauksessa tämä institutionaalinen muutos auttaisi EIP:a tehostamaan toimintaansa Välimeren maissa, parantamaan näkyvyyttään sekä lisäämään taloudellista tukea unionin ensisijaisille hankkeille Välimeren alueella. EIP:n olisi tukeuduttava myös Invest in Med -ohjelmaan, joka mahdollistaa kumppanimaiden yritysten ja kansalaisyhteiskunnan toimijoiden tehokkaan verkottumisen.
- (37) EIP:a olisi kannustettava lisäämään EU:n ulkopuolella ilman EU:n takuuta toteutettavia toimia ja monipuolistamaan niihin liittyviä rahoitusvälineitään, jotta voidaan edistää takuun käyttöä sellaisten maiden ja hankkeiden hyväksi, joiden edellytykset päästä markkinoille ovat heikot ja joiden yhteydessä takuu näin ollen tuo suuremman lisäarvon. EIP:n olisi tästä syystä lisättävä EU:n ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden tukemiseksi omalla riskillä myöntämiensä lainojen määrää etenkin liittymistä valmistelevisissä maissa ja naapurisuusmaissa sekä investointiluokkaan kuuluvissa maissa muilla alueilla, samoin kuin alhaisemman luokituksen saaneissa maissa silloin kun EIP:lla on riittävät takaukset kolmansilta osapuolilta. EIP:n olisi komission suostumuksella sovittava periaatteet, joita noudatetaan tehtäessä päätöksiä siitä, toteutetaanko hankkeet unionin takuun piirin kuuluvalla valtuudella vai EIP:n omalla riskillä myönnettävällä rahoituksella. Poliitikassa olisi erityisesti otettava huomioon kyseisten maiden ja hankkeiden luottokelpoisuus. **Kun ulkoista valtuutta uudistetaan vuoden 2013 jälkeiselle ajalle, tätä politiikkaa olisi tarkistettava ja takuun piiriin kuuluvien maiden luetteloa olisi tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon vaikutukset takuurahaston rahoittamiseen.**
- (38) EIP:a olisi kannustettava lisäämään valtiotason alapuolisille julkisyhteisöille suunnattuja toimiaan toimintamaissa silloin, kun sillä on riittävät takuut.
- (39) EIP:n olisi laajennettava uusien ja innovatiivisten rahoitusvälineiden kirjoa muun muassa keskittymällä enemmän takausvälineiden kehittämiseen. Lisäksi EIP:a olisi kannustettava myöntämään lainoja paikallisvaluutoissa ja laskemaan liikkeeseen joukkovelkakirjalainoja paikallisilla markkinoilla edellyttäen, että kumppanimaat toteuttavat tarvittavat rakenneuudistukset, etenkin rahoitusalalla, ja muut EIP:n toimintaa helpottavat toimenpiteet.
- (40) Sen varmistamiseksi, että EIP noudattaa valtuuteen kaikilla alueilla ja osa-alueilla liitettyjä vaatimuksia, EIP:n ulkoiseen toimintaan olisi osoitettava riittävästi henkilöstöä ja varoja **kohtuullisen ajan kuluessa**. Tähän vaatimukseen sisältyy erityisesti riittävä kapasiteetti EU:n kehitysyhteistyötavoitteiden tukemiseen, EIP:n toimien ympäristö-, yhteiskunta- ja kehityspoliittisten näkökohtien ennakoarvioinnin lisäämiseen ja tehokkaaseen hankevalvontaan täytäntöönpanon aikana. **Mahdollisuuksista lisätä tehokkuutta ja tuloksellisuutta olisi huolehdittava, ja synergiaetuja olisi tavoiteltava aktiivisesti.**
- (41) Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien, unionin ulkopuolella toteutettavien rahoitustoimien osalta EIP:n olisi edelleen pyrittävä lisäämään koordinoitua ja yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten ja tarvittaessa eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten kanssa, mukaan lukien soveltuvien osin yhteistyö alokohtaisten ehtojen osalta ja keskinäinen luottamus menettelyihin, yhteisrahoituksen käyttö ja osallistuminen maailmanlaajuisiin hankkeisiin, esimerkiksi tuen koordinoitua ja tuloksellisuutta edistäviin hankkeisiin. **Tällaisen koordinoinnin ja yhteistyön avulla olisi oltava mahdollista välttää hankkeiden päällekkäisyys ja EU:n rahoittamiin hankkeisiin liittyvä ei-toivottu kilpailu. Näiden toimien on perustuttava vastavuoroisuuteen. EIP:n rahoituksessa, joka toteutetaan muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai kahdenvälisten rahoituslaitosten kanssa tehdyillä yhteistyösopimuksilla, on noudatettava tämän päätöksen periaatteita.**

Torstai 17. helmikuuta 2011

- (42) EIP:n olisi unionin ulkopuolisissa yhteisissä toimintamaissa parannettava erityisesti yhteistyötään muiden eurooppalaisten rahoituslaitosten kanssa. Komission, EIP:n ja EBRD:n välillä on tehty kolmenvälinen yhteisymmärryspöytäkirja, joka kattaa kaikki unionin ulkopuoliset yhteiset toimintamaat. Yhteisymmärryspöytäkirjan odotetaan ehkäisevän EIP:n ja EBRD:n keskinäistä kilpailua, ja sen turvin niiden pitäisi pystyä täydentämään toisiaan käyttämällä parhaalla mahdollisella tavalla hyväkseen kummankin suhteellisia etuja. Pöytäkirjan avulla olisi myös lähennettävä niiden menettelyjä kohtuullisen ajan kuluessa. Olisi pohdittava edelleen näiden kahden pääasiassa eurooppalaisella pääomalla toimivan pankin välisten yhteyksien tiivistämistä tulevaisuudessa, sillä tavoitteena on optimoida unionin ulkoisten toimien rahoitusvälineiden käyttö.
- (43) EIP:n raportointia ja tietojen välitystä komissiolle olisi lisättävä, jotta komissio voi parantaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavaa vuotuista kertomustaan tämän päätöksen mukaisesti toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomuksessa olisi erityisesti arvioitava sitä, ovatko EIP:n rahoitustoimet toimintaohjeet huomioon ottaen tämän päätöksen mukaisia, ja siinä olisi oltava **EIP:n tuomaa** lisäarvoa koskevat osiot, **joissa käsitellään esimerkiksi tukea EU:n ulkosuhdepolitiikalle ja valtuuteen liittyviä vaatimuksia, rahoitettujen toimien laatua ja asiakkaalle välittyvää taloudellista hyötyä**, sekä komission, **EBRD:n**, muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisten avunantajien välistä yhteistyötä, myös yhteisrahoitusta, koskevat osiot. **Kertomuksessa olisi arvioitava myös, millä tavoin EIP ottaa taloudellisen, rahoituksellisen, ekologisen ja sosiaalisen kestävyys huomioon rahoittamiensa hankkeiden suunnittelussa ja seurannassa. Siihen olisi sisällytettävä myös erityinen osio, jossa arvioidaan yksityiskohtaisesti toimia, joita EIP on toteuttanut päätöksellä N:o 633/2009/EY vahvistetun nykyisen valtuuden noudattamiseksi. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä EIP:n toimiin, joissa turvaututaan offshore-rahoituskeskusten rahoitusvälineisiin. EIP:n olisi varmistettava rahoitustoimissaan, että sen heikosti säänneltyjä tai yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevat toimintalinjat pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta edistetään kansainvälistä veropetosten ja veronkierron torjuntaa. Kertomuksessa olisi arvioitava hankkeiden sosiaalisia ja kehityspoliittisia näkökohtia. Kertomus olisi julkistettava, jotta kansalaisyhteiskunta ja vastaanottajamaat voivat ilmaista kantansa siihen. Kertomuksessa olisi tarvittaessa viitattava olosuhteiden merkittäviin muutoksiin, joiden mukaan valtuuden mukautukset ennen sen voimassaolon päättymistä olisivat perusteltuja. Kertomukseen olisi erityisesti sisällytettävä yksityiskohtainen erittely tämän päätöksen mukaisesta EIP:n rahoituksesta yhdistettynä kaikkiin unionin rahoitusvaroihin ja muiden avunantajien rahoitukseen ja siten annettava yksityiskohtainen selvitys rahoitustoimien aiheuttamasta taloudellisesta riskistä.**
- (44) EIP:n rahoitustoimia olisi edelleen hallinnoitava EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen, mukaan lukien soveltuvat valvontatoimenpiteet ja toimenpiteet veronkierron välttämiseksi, sekä tilintarkastus- tuomioistuimen ja Euroopan petostorjuntaviraston (OLAF) sääntöjä ja menettelyjä noudattaen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

EU:n takuu

1. Euroopan unioni myöntää Euroopan investointipankille (EIP) EU:n talousarviotakuun toimille, jotka toteutetaan unionin ulkopuolella, jäljempänä 'EU:n takuu'. EU:n takuu myönnetään yleisenä takuuna, joka kattaa saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jotka liittyvät 2 kohdan mukaisesti rahoituskelpoisiin EIP:n investointihankkeisiin myönnettyihin lainoihin ja lainatakauksiin. **EIP:n rahoitustoimien on oltava unionin ulkoisen toiminnan yleisten periaatteiden mukaisia ja niiden on myötävaikutettava unionin ulkoisen toiminnan tavoitteiden saavuttamiseen ja sitä koskevan politiikan täytäntöönpanoon.**

2. EU:n takuun piiriin kuuluvat unionin ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden tukemiseksi EIP:n omia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen **ja sosiaalisia ja ympäristönormeja koskeva EIP:n lausunto huomioon ottaen** myönnetty EIP:n lainat ja lainataukset investointihankkeille, jotka toteutetaan tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa maissa, kun EIP:n rahoitus on myönnetty sellaisen allekirjoitetun sopimuksen perusteella, jonka voimassaolo ei ole päättynyt ja jota ei ole peruutettu, jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet'.

Torstai 17. helmikuuta 2011

3. EU:n takuun enimmäismäärä on 65 prosenttia EIP:n rahoitustoimien puitteissa maksettujen lainojen ja myönnettyjen takausten kokonaismäärästä, josta on vähennetty takaisin maksetut määrät ja johon on lisätty kaikki lainoihin ja takauksiin liittyvät määrät.

4. EU:n takuulla katetaan EIP:n 1 päivänä helmikuuta 2007 alkavana ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyvänä ajanjaksona allekirjoittamat rahoitustoimet. Päätöksen 2006/1016/EY, Keski-Aasian maiden kelpoisuudesta saada rahoitusta yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta tehdyn päätöksen 2006/1016/EY nojalla 4 päivänä marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/847/EY⁽¹⁾ ja päätöksen N:o 633/2009/EY mukaisesti allekirjoitetut EIP:n rahoitustoimet kuuluvat edelleen tämän päätöksen mukaisen EU:n takuun piiriin.

5. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole 4 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä hyväksyneet komission 19 artiklan mukaisesti esittämän ehdotuksen perusteella päätöstä uuden EU:n takuun myöntämisestä EIP:lle sen unionin ulkopuolella toteuttamiin rahoitustoiimiin, tätä ajanjaksoa jatketaan automaattisesti kuudella kuukaudella.

2 artikla**Valtuuden enimmäismäärät**

1. EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä, joka voidaan kattaa EU:n takuulla koko ajan vuodesta 2007 vuoteen 2013 ja josta on vähennetty peruutetut määrät, saa olla enintään **29 567 000 000 euroa**, ja määrä jakautuu seuraavasti kahteen osaan:

a) **27 567 000 000 euron** suuruinen yleinen valtuus

b) 2 000 000 000 euron suuruinen ilmastonmuutosvaltuus.

2. Yleinen valtuus jaetaan liitteessä I vahvistetulla tavalla sitoviin alueellisiin enimmäismääriin ja ohjeellisiin alaotsakkeen enimmäismääriin. EIP:n on alueittaisten enimmäismäärien rajoissa asteittain varmistettava, että määrät jakautuvat tasaisesti yleisen valtuuden piiriin kuuluvien alueiden eri maille.

3. Yleisen valtuuden piiriin kuuluvilla EIP:n rahoitustoimilla on pyrittävä tämän päätöksen 3 artiklassa vahvistettuihin tavoitteisiin.

4. Ilmastonmuutosvaltuus kattaa EIP:n rahoitustoimet kaikissa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa maissa, kun niillä EIP:n rahoitustoimilla pyritään ilmastonmuutoksen torjumista koskevaan EU:n keskeiseen poliittiseen tavoitteeseen tukemalla hankkeita, jotka tähtäävät ilmastonmuutoksen lieventämiseen ja siihen sopeutumiseen ja myötävaikuttavat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) yleistavoitteeseen erityisesti siten, että niillä vältetään tai pienennetään kasvihuonekaasupäästöjä uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja kestävä liikenteen aloilla, tai siten, että ilmastonmuutoksesta aiheutuvat negatiiviset vaikutukset haavoittuville maille, aloille ja yhteisöille on niiden avulla helpompi kestää. Ilmastonmuutosvaltuus pannaan täytäntöön tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, ja EIP:n rahoitus yhdistetään mahdollisuuksien mukaan unionin talousarviovaroihin. **Maiden kelpoisuutta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta ilmastonmuutoksen lieventämiseen saatetaan rajoittaa ennen kuin EIP myöntää varoja maille, joiden neuvosto ei katso sitoutuneen asianmukaisten ilmastonmuutokseen liittyvien tavoitteiden saavuttamiseen. Ennen tällaisen päätöksen tekemistä neuvosto kuulee Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota. Valinnaista valtuutta ei katsota unionin tai sen jäsenvaltioiden osuudeksi ns. nopeasta rahoituksesta, josta sovittiin Kööpenhaminassa joulukuussa 2009 pidetyssä YK:n ilmasopimuksen osapuolten konferenssissa.**

5. **Asianmukaisten ”puhtaan teknologian” kriteerien on periaatteessa perustuttava energiatehokkuuteen ja päästöjen vähentämiseen käytettävään tekniikkaan.**

⁽¹⁾ EUVL L 301, 12.11.2008, s. 13.

Torstai 17. helmikuuta 2011

6. EIP:n on ilmastonmuutosvaltuuden osalta kuitenkin pyrittävä varmistamaan, että allekirjoitetut rahoitustoimet jakautuvat 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä tasaisesti kaikille tämän päätöksen liitteeseen II kuuluville alueille. EIP:n on erityisesti varmistettava, että liitteessä II olevassa A kohdassa tarkoitettu alue saa kyseisen valtuuden osana jaettavasta määrästä enintään 40 prosenttia, B kohdassa tarkoitettu alue enintään 50 prosenttia, C kohdassa tarkoitettu alue enintään 30 prosenttia ja D kohdassa tarkoitettu alue enintään 10 prosenttia. **Yleisesti ottaen ilmastonmuutosvaltuutta on käytettävä sellaisten EIP:n keskeiseen toimivaltaan tiiviisti liittyvien hankkeiden rahoitukseen, jotka tuovat lisäarvoa ja maksimoivat vaikutuksen ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja sen lieventämiseen.**

7. **Sekä yleistä valtuutta että ilmastonmuutosvaltuutta on hallinnoitava hyvän pankkitavan mukaisia periaatteita noudattaen.**

3 artikla

Valtuuden yleiset tavoitteet

1. EU:n takuu myönnetään EIP:n rahoitustoimille, joilla tuetaan **mitä tahansa seuraavista yleistavoitteista:**

- a) **paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti pk-yritysten tukeminen;**
- b) sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen, mukaan lukien liikenne, energia, ympäristöön liittyvät infrastruktuurit sekä tieto- ja viestintätekniikka;
- c) **ilmastonmuutoksen lieventäminen ja siihen sopeutuminen sellaisena, kuin ne määrittellään 2 artiklan 4 kohdassa.**

EIP:n kehitysmaissa toteuttamien rahoitustoimien tavoitteena on oltava myötävaikuttaa välillisesti köyhyyden vähentämiseen osallistavan kasvun sekä kestävän taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kautta ⁽¹⁾. [tarkistus 5]

2. *EU:n ja kansainvälisten ilmastonmuutostavoitteiden mukaisesti EIP:n on yhteistyössä komission kanssa esitettävä vuoteen 2010 mennessä strategia siitä, miten hiilidioksidipäästöjen vähentämistä edistävien hankkeiden prosentuaalista osuutta voidaan vähitellen lisätä ja miten voidaan luopua hankkeista, jotka haittaavat EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista.*

3. *EIP:n rahoitustoimien on yleisesti oltava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa tarkoitettujen unionin ulkoisen toiminnan yleisten pääperiaatteiden mukaisia, eli niiden on lujitettava ja tuettava demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia ja edistettävä osaltaan niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa unioni on sopimuspuolena. Kehitysmaiden osalta on kiinnitettävä erityisesti huomiota globaalien luonnonvarojen kestävään hoitoon, kehitysmaiden sopusointuiseen ja vähittäiseen yhdentymiseen maailmantalouteen, köyhyyden vastaisiin toimiin ja niiden tavoitteiden noudattamiseen, jotka unioni on hyväksynyt Yhdistyneissä Kansakunnissa ja muissa toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä. EIP:n on edistettävä erityisesti vähemmistöjen, viljelijöiden, naisten ja muiden huono-osaisten väestöryhmien yhdenvertaisia mahdollisuuksia saada rahoituspalveluja. EIP:n hallintoelinten on varmistettava, että EIP:n resursseja ja henkilöstöä lisätään kohtuullisen ajan kuluessa, jotta näihin haasteisiin voidaan vastata asianmukaisesti.*

4. *Edellä olevan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvilla aloilla EIP:n rahoitustoimien taustalla olevana tavoitteena on oltava kumppanimaiden alueellinen yhdentyminen, myös taloudellinen yhdentyminen liittymistä valmistelevien maiden ja naapuruusmaiden sekä EU:n välillä.*

5. *EIP:n on asteittain lisättävä toimintaansa terveydenhuollon ja koulutuksen kaltaisilla sosiaalisilla aloilla.*

⁽¹⁾ OECD:n virallisen kehitysavun saajista laatiman luettelon mukaan (luettelo ei sisällä vähiten kehittyneitä maita eikä matalan tulotason ja keskitulotason maita).

Torstai 17. helmikuuta 2011

4 artikla

Maat, joita takuu koskee

1. Liitteessä II on luettelo maista, jotka saavat tai voivat saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta.
2. Kun on kyse liitteessä II luetelluista ja tähdellä "*" merkityistä maista sekä maista, joita ei ole lueteltu liitteessä II, maan kelpoisuudesta saada EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta päättävät Euroopan parlamentti ja neuvosto tapauskohtaisesti tavallista lainsäätämismenettelyä noudattaen.
3. EU:n takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoimia, jotka toteutetaan rahoituskelpoisissa maissa, jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen tällaisiin toimiin sovellettavista oikeudellisista ehdoista.
4. Siinä tapauksessa, että jonkin maan poliittinen tai taloudellinen tilanne **ja toimintalinjat** aiheuttavat vakavaa huolta, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat päättää tavallista lainsäätämismenettelyä noudattaen, ettei uutta EU:n takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta myönnetä kyseisessä maassa.
5. EU:n takuu ei kata tietyssä maassa toteutettavia EIP:n rahoitustoimia, kun tällaisia toimia koskeva sopimus on allekirjoitettu sen jälkeen, kun kyseinen maa on liittynyt Euroopan unioniin.

5 artikla

EIP:n toimien suhde EU:n politiikkoihin

1. Komissio **antaa delegoiduilla säädöksillä 6 artiklan mukaisesti ja 7 ja 8 artiklassa säädettyjä ehtoja soveltaen tiiviissä yhteistyössä** EIP:n **ja Euroopan ulkosuhdehallinnon** kanssa aluekohtaiset toimintaohjeet tämän päätöksen mukaista EIP:n rahoitusta varten. Näitä ohjeita laatiessaan komissio ja EIP **tekevät yhteistyötä Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa sen toimivaltaan kuuluvissa poliittisissa kysymyksissä**. Toimintaohjeiden tarkoituksena on varmistaa, että EIP:n rahoituksella tuetaan EU:n politiikkoja, ja niiden lähtökohdaksi otetaan tarvittaessa laajempi komission tai Euroopan ulkosuhdehallinnon vahvistama EU:n aluepoliittinen kehys. **Lisäksi** toimintaohjeilla on **varmistettava**, että EIP:n rahoitus täydentää EU:n vastaavia avustuspolitiikkoja, -ohjelmia ja -välineitä eri alueilla Euroopan parlamentin päätöslauselmat, neuvoston päätökset ja päätelmät **sekä kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus** huomioon ottaen. EIP:n on määriteltävä vastaavat rahoitusstrategiat toimintaohjeissa asetetuissa puitteissa ja varmistettava niiden täytäntöönpano.
2. EIP:n rahoitustoimien ja EU:n ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden välistä johdonmukaisuutta seurataan 13 artiklan mukaisesti. **EIP:n on laadittava suoritusindikaattorit, jotka koskevat rahoitettujen hankkeiden kehitysyhteistyö-, ympäristö- ja ihmisoikeusnäkökohtia ja joissa seurannan helpottamiseksi otetaan huomioon myös aiheelliset avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen mukaiset indikaattorit.**
3. EU:n takuu ei kata EIP:n rahoitustoimea, jos komissio antaa tällaisesta toimesta kielteisen lausunnon EIP:n perussäännön 19 artiklassa säädettyssä menettelyssä.
4. **Komissio julkaisee kutakin hyväksymäänsä hanketta koskevan perustellun lausunnon, jossa selitetään, millä tavoin hanke vastaa tämän päätöksen eri osatekijöitä ja erityisesti millä tavoin se tukee unionin ulkoisen toiminnan tavoitteita, luottamuksellisia seikkoja lukuun ottamatta.**

6 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. **Siirretään komissiolle tämän päätöksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuksi ajaksi valta antaa 5 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.**
2. **Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.**

Torstai 17. helmikuuta 2011

3. **Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 7 ja 8 artiklassa säädettyjä ehtoja.**

7 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. **Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.**

2. **Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee mahdolliset peruuttamisen syyt.**

3. **Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainitun säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.**

8 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. **Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.**

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

2. **Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, delegoitu säädös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.**

Delegoitu säädös voidaan julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle aikeestaan olla vastustamatta säädöstä.

3. **Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.**

9 artikla

EIP:n arvio hankkeiden kehityspoliittisista näkökohdista

1. **EIP:n on tarkistettava huolellisesti, asianmukaisen paikallisen julkisen kuulemisen olemassaolo varmistuen, EU:n takuun kattamien hankkeiden kehitysnäkökohdat. EIP:n omissa säännöissä ja menettelyissä on oltava tarvittavat määräykset arvioinneista, jotka koskevat hankkeiden sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia sekä ihmisoikeuksiin liittyviä näkökohtia sen varmistamiseksi, että tämän päätöksen mukaisesti tuetaan ainoastaan taloudellisesti, rahoituksellisesti, ympäristöpoliittisesti ja sosiaalisesti kestäviä hankkeita. **Komissio sisällyttää Euroopan parlamentille ja neuvostolle laadittavaan vuosittaiseen kertomukseensa kokonaisarvion EIP:n toiminnan kehitysulottuvuudesta EU:n takuun kattamien hankkeiden huolellisen tarkistuksen perusteella.****

Arvioinnissa on tarpeen mukaan selvitettävä, miten EIP:n rahoitusta saavien tahojen valmiuksia voidaan teknisellä avulla vahvistaa hankkeen eri vaiheissa.

Torstai 17. helmikuuta 2011

2. Kehitysnäkökohtia koskevan ennakoarvioinnin lisäksi EIP:n **on edellytettävä hankkeiden toteuttajilta, että ne seuraavat** hankkeiden täytäntöönpanon ja loppuunsaattamisen aikana **huolellisesti** muun muassa hankkeen vaikutuksia kehitykseen, ympäristöön ja ihmisoikeuksiin. EIP:n on arvioitava hankkeen toteuttajien toimittamat tiedot. EIP:n toteuttaman seurannan on mahdollisuuksien mukaan katettava myös pk-yrityksiä tukevien rahoituksen välittäjien toiminta. Seurannan tulokset on mahdollisuuksien mukaan julkistettava.

3. EIP:n on toimitettava komissiolle vuosittaisia kertomuksia, joissa arvioidaan vuoden aikana rahoitettujen toimien arvioituja kehitysvaikutuksia. Kertomusten on perustuttava 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin EIP:n suoritusindikaattoreihin. Komissio esittää kehitystä koskevat EIP:n kertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle 13 artiklan mukaisen vuotuisen raportoinnin yhteydessä ja asettaa ne julkisesti saataville, jotta kansalaisyhteiskunta ja vastaanottajamaat sekä muut sidosryhmät voivat myös ilmaista kantansa. Euroopan parlamentti keskustelee vuosittaisista kertomuksista ottaen huomioon kaikkien asian osapuolten näkemykset.

10 artikla

Yhteistyö komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon kanssa

1. EIP:n ulkoisten toimien johdonmukaisuutta unionin ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden kanssa on vahvistettava, jotta saadaan parhaat mahdolliset synergiaedut EIP:n rahoituksen ja EU:n talousarviovarojen välillä, erityisesti laatimalla 5 artiklassa tarkoitettuja toimintaohjeita sekä käymällä säännöllistä ja järjestelmällistä vuoropuhelua ja järjestämällä varhaisessa vaiheessa tietojenvaihtoa seuraavista seikoista:

- a) komission ja/tai tapauksen mukaan Euroopan ulkosuhdehallinnon laatimat strategiset asiakirjat, kuten maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat, maa- ja alueohjelmat, toimintasuunnitelmat ja liittymistä valmis-televat asiakirjat;
- b) EIP:n strategiset suunnitteluasiakirjat ja hankekokonaisuuden valmistelu;
- c) muut poliittiset ja toiminnalliset näkökohdat.

2. Yhteistyö eriytetään aluekohtaisesti siten, että EIP:n asema ja unionin politiikat kullakin alueella otetaan huomioon.

11 artikla

Yhteistyö muiden julkisten rahoituslaitosten kanssa

1. EIP:n rahoitustoimet toteutetaan **■** entistä suuremmissa määrin yhteistyössä EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten kanssa mahdollisimman suuren synergian, yhteistyön ja tuloksellisuuden aikaansaamiseksi ja jotta riskien **järkevä ja** kohtuullinen jakautuminen sekä hankkeita ja aloja koskevien ehtojen johdonmukaisuus voidaan varmistaa **ja siten minimoida mahdolliset ylimääräiset kustannukset ja tarpeeton toimien päällekkäisyys.** [tarkistus 4]

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä helpotetaan koordinoinnilla, joka toteutetaan tilanteen mukaan erityisesti komission, EIP:n, EBRD:n ja eri alueilla toimivien tärkeimpien kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten välisin yhteisymmärryspöytäkirjoin tai muissa EU:n alueellisissa yhteistyökehyksissä **ottaen huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon toimivallan.**

3. Komissio tekee hankitun myönteisen kokemuksen pohjalta vuoden 2012 puoliväliin mennessä ehdotuksen "EU:n yhteistyö- ja kehitysfoorumien" perustamisesta, jotta avustusten ja lainojen yhä lisääntyvään yhdistämiseen unionin ulkopuolisilla alueilla käytettävät mekanismit saataisiin toimimaan parhaalla mahdollisella tavalla ja järkevästi. Se konsultoi asiaa tarkastellessaan EIP:a, EBRD:tä sekä muita eurooppalaisia monen- ja kahdenvälisiä rahoituslaitoksia. Tätä tarkoitusta varten komissio perustaa työryhmän, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista, Euroopan parlamentin jäsenistä sekä EIP:n ja tarvittaessa muiden laitosten edustajista.

Torstai 17. helmikuuta 2011

12 artikla

EU:n takuun kattavuus ja ehdot

1. EU:n takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jäljempänä 'kokonais-takuu', sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus valtion kanssa tai joilla on valtion takaus, sekä muiden sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus alueellisten tai paikallisviranomaisten taikka julkisessa omistuksessa tai määräysvallassa olevien yritysten tai elinten kanssa, jos tällaisista muista EIP:n rahoitustoimista on tehty asianmukaiset, kyseisen maan luottoriskitilanteen huomioon ottavat EIP:n luottoriskianalyysit.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi Länsirantaa ja Gazaa edustaa palestiinalaishallinto ja Kosovoa edustaa Yhdistyneiden Kansakuntien väliaikainen hallinto Kosovossa ⁽¹⁾ tai tämän päätöksen 5 artiklassa tarkoitetuissa aluekohtaisissa toimintaohjeissa nimetty hallinto.

3. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen EIP:n rahoitustoimien osalta EU:n takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jotka ovat jääneet maksamatta jonkin seuraavassa esitetyn riskin toteutumisen vuoksi, jäljempänä 'poliittisen riskin takuu':

a) valuutansiirtojen estyminen;

b) pakkolunastus;

c) sota tai kansalaislevottomuudet;

d) oikeussuojan epääminen sopimusrikkomustapauksissa.

4. EIP laatii **komission suostumuksella** selkeät ja läpinäkyvät periaatteet, joita noudatetaan tehtäessä päätöksiä rahoituslähteestä tapauksissa, joissa toimea voidaan rahoittaa joko EU:n takuun piirissä tai EIP:n omalla riskillä.

5. **Käytettäessä EU:n takuuta tietyn toimen yhteydessä EIP siirtää unionille saamatta jääneitä maksuja koskevan saatavan kokonaan tai osittain siten, että velkoja koskevat EIP:n oikeudet siirtyvät unionille samoin kuin kaikki saatavaan liittyvät vakuudet.**

13 artikla

Vuotuinen raportointi ja kirjanpito

1. Komissio antaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomuksen on sisällettävä arvio EIP:n rahoitustoimista **ohjelma-, hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti** sekä siitä, miten EIP:n rahoitustoimilla on tuettu unionin ulkosuhdepoliittisten ja strategisten tavoitteiden saavuttamista **kiinnittäen erityistä huomiota asiaan liittyviin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin**. Kertomuksessa on **esitettävä yhteenveto käynnissä olevista hankkeista**. Kertomuksessa on arvioitava erityisesti sitä, ovatko EIP:n rahoitustoimet 5 artiklassa tarkoitettujen aluekohtaisissa toimintaohjeissa huomioita ottaen tämän päätöksen mukaisia, ja siinä on oltava osiot, joissa käsitellään lisäarvoa EU:n poliittisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta, **kehitysvaikutusten arviointia ja sitä, missä määrin EIP on ottanut ekologisen ja sosiaalisen kestävyys huomioon rahoitettujen hankkeiden suunnittelussa ja seurannassa**, sekä yhteistyötä komission ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisen laitosten kanssa, mukaan lukien yhteisrahoitus. **Kertomukseen on erityisesti sisällytettävä kaikkien niiden unionin rahoitusvarojen yksityiskohtainen erittely, joita on käytetty yhdistettyinä EIP:n ja muiden avunantajien rahoitukseen, ja siten annettava yksityiskohtainen selvitys tämän päätöksen nojalla toteutettujen rahoitustoimien aiheuttamasta taloudellisesta riskistä. Lisäksi siihen on sisällytettävä erityinen osio, jossa arvioidaan yksityiskohtaisesti toimia, joita EIP on toteuttanut päätöksen N:o 633/2009/EY 1 artiklan 2 kohdan noudattamiseksi. Lisäksi EIP:n on toimitettava edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kaikki riippumattomat arviointikertomuksensa, joissa arvioidaan EIP:n ulkoisten valtuuksien mukaisilla erityistoimilla saavutettuja käytännön tuloksia.**

⁽¹⁾ Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) mukaisesti.

Torstai 17. helmikuuta 2011

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi EIP toimittaa komissiolle vuosittaiset kertomukset tämän päätöksen mukaisesti toteutetuista EIP:n rahoitustoimista hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti sekä EU:n ulkosuhdepoliittisten ja strategisten tavoitteiden saavuttamisesta, mukaan lukien yhteistyö komission, muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisen laitosten kanssa, **sekä 9 artiklassa tarkoitetun kehitysvaikutusten arviointikertomuksen. EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai kahdenvälisen laitosten väliset yhteisymmärryspöytäkirjat, jotka koskevat rahoitustoimien toteuttamista tämän päätöksen mukaisesti, on julkaistava, tai jos julkaiseminen ei ole mahdollista, näistä yhteisymmärryspöytäkirjoista on ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle osana 1 kohdassa tarkoitettua komission vuosittaista kertomusta.**
3. EIP toimittaa komissiolle tilasto-, rahoitus- ja kirjanpitoa tietoja jokaisesta rahoitustoimestaan **sekä kaikki lisätiedot** siinä määrin kuin on tarpeen, jotta komissio voi täyttää raportointivelvoitteensa ja vastata Euroopan tilintarkastustuomioistuimen selvityspyyntöihin, sekä tilintarkastustodistukset laina- ja takauskannastaan.
4. Komission kirjanpitoa ja kokonaistakuun soveltamisalaan kuuluvia riskejä koskevaa raportointia varten EIP toimittaa komissiolle riskianalyysejä ja luokitustietoja sellaisista rahoitustoimistaan, joissa lainanottajana tai takauksen saajana on muu kuin valtio.
5. EIP toimittaa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tietoja omalla kustannuksellaan. **EIP asettaa nämä tiedot luottamuksellisia tietoja lukuun ottamatta myös julkisesti saataville. Tieto siitä, onko hanke tämän takuun kattama, sisällytetään EIP:n verkkosivustolla hyväksyntävaiheen jälkeen julkistettavaan hankkeen kuvaukseen.**
6. **EIP sisällyttää vuosikertomukseensa Euroopan oikeusasiamiehen kanssa tehtyä yhteisymmärryspöytäkirjaa koskevan seuranta-arvioinnin.**

14 artikla

Yhteistyöhaluttomat oikeudenkäyttöalueet

EIP ei hyväksy rahoitustoimissaan minkäänlaisia laittomassa tarkoituksessa tehtyjä toimia, kuten rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veropetoksia ja veronkiertoa. EIP ei etenkään osallistu mihinkään taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD), rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) ja muiden asiaan liittyvien järjestöjen yksilöimien ulkomaisten yhteistyöhaluttomien oikeudenkäyttöalueiden kautta rahoituskelpoisessa maassa toteutettaviin toimiin.

15 artikla

Yhteistyö- ja kehitysrahoituksen näkymät

Komissio perustaa yhdessä EIP:n kanssa työryhmän keskustelemaan unionin myöntämän yhteistyö- ja kehitysrahoituksen näkymistä, jotta nykyisiä käytäntöjä voidaan tarkistaa ja kehitysavun organisointiin ja koordinointiin voidaan ehdottaa muutoksia sekä lisätä kehitysavun tehokkuutta ja tuloksellisuutta. Työryhmässä on tarpeellisessa määrin jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja muiden eurooppalaisten rahoituslaitosten edustajia ja se kuulee tarvittaessa kansalaisyhteiskunnan edustajia, yksityistä sektoria sekä asiantuntijoita maista, joissa kehitysavun vastaanottaminen on hoidettu hyvin. Työryhmä esittää raporttinsa ja suosituksensa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä.

16 artikla

Komission suorittamien maksujen takaisinperintä

1. Kun komissio suorittaa EU:n takuun nojalla maksun, EIP toimittaa suoritettujen maksujen osalta saatavien perinnän komission nimissä ja sen lukuun.
2. EIP ja komissio tekevät saatavien perintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä sopimuksen viimeistään sinä päivänä, jona 17 artiklassa tarkoitettu sopimus tehdään.
3. **Komissio asettaa avoimuuden vuoksi verkkosivustolleen julkisesti saataville yksityiskohtaiset tiedot kaikista 17 artiklassa tarkoitetun takuusopimuksen mukaisista takaisinperintätapauksista.**

Torstai 17. helmikuuta 2011

4. Euroopan tilintarkastustuomioistuin tarkastaa Euroopan unionin talousarviosta katettavan EU:n takuusopimuksen mukaiset maksut ja takaisinperinnät.

17 artikla

Takuusopimus

EIP ja komissio tekevät takuusopimuksen, jossa määrätään EU:n takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä, **ja ilmoittavat asiasta Euroopan parlamentille.**

18 artikla**Tilintarkastustuomioistuimen harjoittama valvonta****Tilintarkastustuomioistuin valvoo EIP:lle myönnettyä EU:n takuuta.**

19 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen EU:n takuun vahvistamisesta uudessa rahoituskehyksessä.

20 artikla

Loppukertomus

Komissio laatii **Euroopan parlamentille ja neuvostolle** loppukertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

21 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 633/2009/EY.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Torstai 17. helmikuuta 2011

LIITE I

YLEISEN VALTUUDEN ALUEELLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

- A. Liittymistä valmistelevat maat: **9 166 000 000 euroa**
- B. Naapuruus- ja kumppanuusmaat: **13 664 000 000 euroa**
 joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:
- i) Välimeren maat: **9 700 000 000 euroa**
- ii) Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä: **3 964 000 000 euroa**
- C. Aasia ja Latinalainen Amerikka: **3 837 000 000 euroa**
 joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:
- i) Latinalainen Amerikka: 2 800 000 000 euroa
- ii) Aasia (mukaan lukien Keski-Aasia): **1 037 000 000 euroa**
- D. Etelä-Afrikan tasavalta: 900 000 000 euroa

EIP:n hallintoelimet voivat tehdä päätöksen, jonka perusteella yleisen valtuuden **enimmäismäärästä** jaetaan enintään **20 prosenttia** uudelleen **alueellisten** enimmäismäärien välillä.

LIITE II

RAHOITUSKELPOISET TAI MAHDOLLISESTI RAHOITUSKELPOISET ALUEET JA MAAT

- A. Liittymistä valmistelevat maat
1. Ehdokasmaat
- Kroatia, Turkki, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia **ja Islannin tasavalta.**
2. Mahdolliset ehdokasmaat
- Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Montenegro, Serbia ja Kosovo sellaisena kuin ne on määritetty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244 (1999) **■**.
- B. Naapuruus- ja kumppanuusmaat
1. Välimeren maat
- Algeria, Egypti, Länsiranta ja Gaza, Israel, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Syyria ja Tunisia.
2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä
- Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina ja Valko-Venäjä (*) ⁽¹⁾
- Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan ja Georgia
- Venäjä.

⁽¹⁾ EIP:n toimien aloittaminen Valko-Venäjällä on edelleen kytköksissä demokratiakehitykseen neuvoston Valko-Venäjältä 17 päivänä marraskuuta 2009 antamien päätelmien ja Euroopan parlamentin kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten vähemmistöjen tilanteesta Valko-Venäjällä 10 päivänä maaliskuuta 2010 antaman päätöslauselman (EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 37) mukaisesti. Komissio ilmoittaa EIP:lle, kun nämä ehdot on täytetty ja tiedottaa samanaikaisesti asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Torstai 17. helmikuuta 2011

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Kuuba (*), Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay ja Venezuela.

2. Aasia

Aasia (mukaan lukien Keski-Aasia): Afganistan (*), Bangladesh, Bhutan (*), Brunei, Etelä-Korea, Filippiinit, Intia, Indonesia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan luettuina), Laos, Malesia, Malediivit, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Taiwan (*), Thaimaa ja Vietnam

Keski-Aasia: Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan.

D. Etelä-Afrikka: Etelä-Afrikan tasavalta.

EU:n ja Korean tasavallan välinen vapaakauppasopimus ***

P7_TA(2011)0063

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen tekemisestä (08505/2010 – C7-0320/2010 – 2010/0075(NLE))

(2012/C 188 E/31)

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (08505/2010),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan väliseksi vapaakauppasopimukseksi (08530/2010),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 91 artiklan, 100 artiklan 2 kohdan, 167 artiklan 3 kohdan, 207 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0320/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 8 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen sekä teollisuus-, tutkimus- ja energia-valiokunnan lausunnon (A7-0034/2011),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Korean tasavallan hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 17. helmikuuta 2011

Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat *

P7_TA(2011)0070

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (KOM(2011)0006 – C7-0033/2011 – 2011/0007(CNS))

(2012/C 188 E/32)

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2011)0006),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0033/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0040/2011),
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. toistaa pitkään esittämänsä vaatimuksen komissiolle ja neuvostolle, että parlamentille olisi annettava riittävästi aikaa ja joka tapauksessa vähintään viisi kuukautta, jotta se voi ilmaista kantansa yhdennettyihin suuntaviivoihin (talouspolitiikan laajat suuntaviivat ja työllisyyden suuntaviivat) eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa ja täyttää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 2 kohdan mukaisen neuvoa-antavan tehtävänsä vuonna 2014 toteutettavaksi aiotun jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivojen täydellisen tarkistamisen aikana;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti**Keskiviikko 16. helmikuuta 2011**

2012/C 188 E/15	Valiokuntien yhteistyömenettely ja asian palauttaminen valiokuntaan (työjärjestyksen 50 ja 56 artiklan tulkinta)	
	Euroopan parlamentin päätös 16. helmikuuta 2011 valiokuntien yhteistyömenettelystä ja asian palauttamisesta valiokuntaan siinä tapauksessa, että komission ehdotus hylätään (työjärjestyksen 50 ja 56 artiklan tulkinta)	65

III Valmistavat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 15. helmikuuta 2011

2012/C 188 E/16	EY:n ja Etelä-Afrikan välinen kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskeva sopimus ***	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen muuttamista koskevan Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Etelä-Afrikan tasavallan välisen sopimuksentekemisestä (10297/2010 – C7-0190/2010 – 2010/0119(NLE))	67
2012/C 188 E/17	EU:n sekä Islannin, Liechtensteinin ja Norjan väliset sopimukset (vuosia 2009–2014 koskevat rahoitusjärjestelmät ja tiettyjen kalojen ja kalastustuotteiden tuonti EU:hun vuosina 2009–2014) ***	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ja Norjan välisen, vuosia 2009–2014 koskevasta ETA:n rahoitusjärjestelmästä tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin ja Norjan välisen, vuosia 2009–2014 koskevasta Norjan rahoitusjärjestelmästä tehdyn sopimuksen, Euroopan talousyhteisön ja Islannin väliseen sopimukseen liitettävän tiettyjen kalojen ja kalastustuotteiden tuontia Euroopan unioniin vuosina 2009–2014 koskevan lisäpöytäkirjan sekä Euroopan talousyhteisön ja Norjan väliseen sopimukseen liitettävän tiettyjen kalojen ja kalastustuotteiden tuontia Euroopan unioniin vuosina 2009–2014 koskevan lisäpöytäkirjan tekemisestä (09902/2010 – C7-0225/2010 – 2010/0129(NLE))	68
2012/C 188 E/18	EU:n ja Brasilian välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus ***	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (13988/2010 – C7-0335/2010 – 2009/0115(NLE))	69
2012/C 188 E/19	Vuosiksi 2007–2013 perustetun ulkorajarahaston täydentäviä sääntöjä koskeva EY:n ja Islannin, Norjan, Sveitsin ja Liechtensteinin välinen sopimus ***	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi vuosiksi 2007–2013 perustetun ulkorajarahaston täydentäviä sääntöjä koskevan Euroopan yhteisön ja Islannin tasavallan, Norjan kuningaskunnan, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (07853/2010 – C7-0101/2010 – 2009/0148(NLE))	69

2012/C 188 E/20	Liechtensteinin liittyminen EU:n, EY:n ja Sveitsin väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätöksi Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta (06077/2010 – C7-0141/2010 – 2006/0251(NLE))	70
2012/C 188 E/21	Liechtensteinin liittyminen EY:n ja Sveitsin väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymistä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, koskevan Euroopan unionin, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisen pöytäkirjan tekemisestä (06242/2010 – C7-0140/2010 – 2006/0252(NLE))	71
2012/C 188 E/22	EU:n ja Brasilian välinen tavallisen passin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaus-sopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan välisen tavallisen passin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaus-sopimuksen tekemisestä (16364/2010 – C7-0400/2010 – 2010/0228(NLE))	72
2012/C 188 E/23	EU:n ja Brasilian välinen diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskeva viisumivapaus-sopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja Brasilian liittotasavallan välisen diplomaatti-, virka- tai virkamatkapassin haltijoiden lyhytaikaista oleskelua koskevan viisumivapaus-sopimuksen tekemisestä (16362/2010 – C7-0399/2010 – 2010/0222(NLE)) ..	73
2012/C 188 E/24	Matkustajien oikeudet linja-autoliikenteessä ***III Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 sovittelukomitean hyväksymästä yhteisestä tekstistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011 – 2008/0237(COD))	73
2012/C 188 E/25	Päästönormien asettaminen uusille kevyille hyötyajoneuvoille ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi päästönormien asettamisesta uusille kevyille hyötyajoneuvoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (KOM(2009)0593 – C7-0271/2009 – 2009/0173(COD))	74
	P7_TC1-COD(2009)0173 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi	75
2012/C 188 E/26	Tiiviimpi yhteistyö yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi luvan antamisesta tiiviimpään yhteistyöhön yhtenäisen patenttisuojan luomiseksi (05538/2011 – C7-0044/2011 – 2010/0384(NLE))	76

2012/C 188 E/27

Elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivinen saastuminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. helmikuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi (Euroatom) elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilytilan jälkeen (uudelleenlaatiminen) (KOM(2010)0184 – C7-0137/2010 – 2010/0098(COD)) 79

P7_TC1-COD(2010)0098

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 15. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi elintarvikkeiden ja rehujen radioaktiivisen saastumisen sallituista enimmäistasoista ydinonnettomuuden tai muun säteilyhäätötilanteen jälkeen (uudelleenlaadittu) 80

LIITE I 87

LIITE II 87

LIITE III 89

LIITE IV 89

LIITE V 89

Keskiviikko 16. helmikuuta 2011

2012/C 188 E/28

Väärennetyt lääkkeet ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. helmikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tunnistetiedoiltaan, tuotehistorialtaan tai alkuperältään väärennetyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun (KOM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261(COD)) 91

P7_TC1-COD(2008)0261

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 16. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/.../EU antamiseksi ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse väärennetyjen lääkkeiden pääsyn estämisestä lääkkeiden lailliseen toimitusketjuun 92

Torstai 17. helmikuuta 2011

2012/C 188 E/29

EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen kahdenvälinen suojalauseke ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöönpanosta (KOM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD)) 93

P7_TC1-COD(2010)0032

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 17. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöönpanosta 93

LIITE I 94

LIITE II 94

2012/C 188 E/30	EU:n takuun myöntäminen EIP:lle EU:n ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2011 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille Euroopan unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (KOM(2010)0174 – C7-0110/2010 – 2010/0101(COD))	95
	P7_TC1-COD(2010)0101 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 17. helmikuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2011/EU antamiseksi EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille Euroopan unionin ulkopuolella toteutettaviin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja takauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta [tarkistus 1, ellei toisin ilmoitettu]	96
	LIITE I	112
	LIITE II	112
2012/C 188 E/31	EU:n ja Korean tasavallan välinen vapaakauppasopimus *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2011 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen tekemisestä (08505/2010 – C7-0320/2010 – 2010/0075(NLE))	113
2012/C 188 E/32	Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. helmikuuta 2011 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (KOM(2011)0006 – C7-0033/2011 – 2011/0007(CNS))	114

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- **I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- **II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- ***III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ¶.

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

